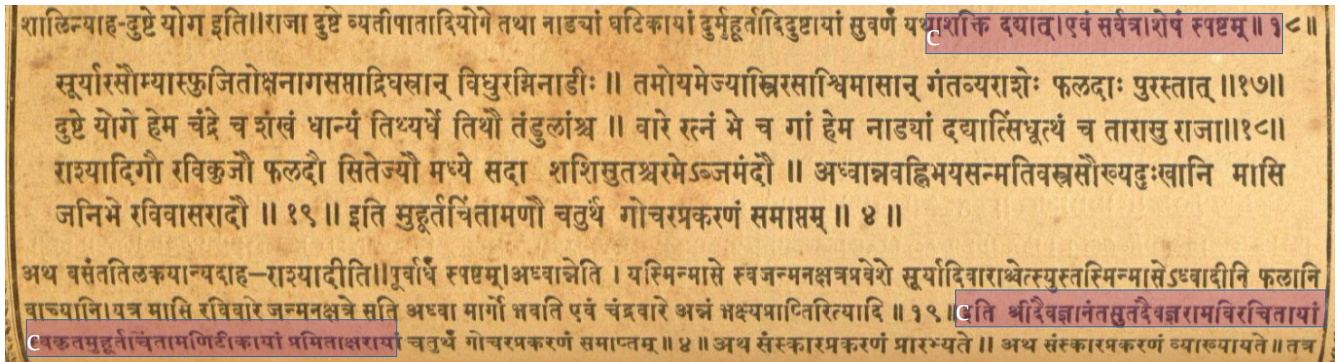
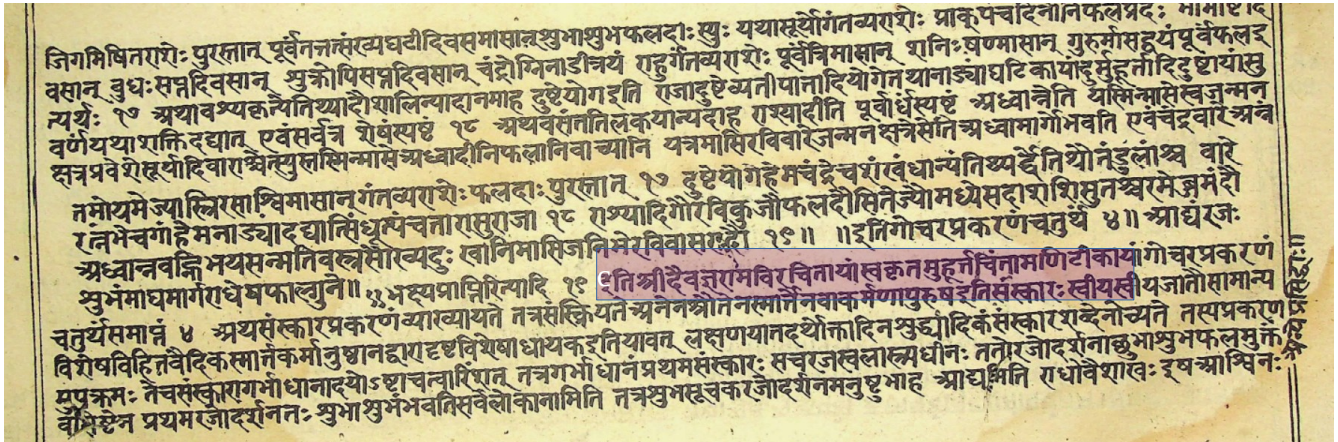

Rajiv file -

Title : - Muhurtha Chintamani (Pramithakshara Tika)- Puran Dipa -Aarati Shloka & Kahani (Hindi)- Missing Pages

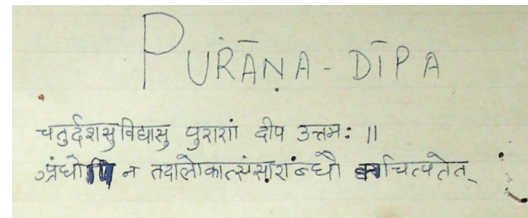
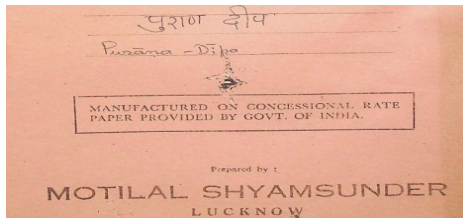
Pdf page 1 - 2 : Content, Cover page

Pdf pages 3 - 134 : Muhurtha Chintamani of Daivajna Rama with Tika Pramitakshara – Devanagari Manuscript

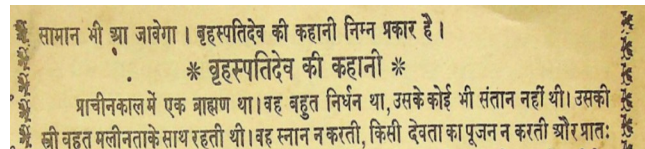
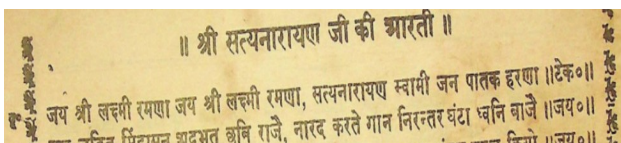

Ref: https://archive.org/details/dli.ministry.26366/1199.ignca-r201-rb_part%25201/page/n129/mode/2up

Pdf pages 135 - 172 : Puran Dipa (Handwritten script in Sanskrit , English)

Pdf pages 173 - 189 : Printed Book (Missing Pages) includes, Aarati Shloka (Hindi) (Sri Satyanarayana, Jaya Jagadeesha Hare, Lakshmi ji, Brihaspati Dev)- Brihaspati Dev Kahani (Hindi)

RAJIV

RECORD

FILE

File No. _____

Name _____

Subject _____

Serial No. _____ To _____

From (Month) _____ To _____

Year _____ 198

अथतारकूटभनुष्टुभाह कन्यामिति कन्यानक्षत्राद्वरनक्षत्रयावद्गणयेत् तथावरनक्षत्रादशिवन्यानक्षत्रगणयेत्ततोवशिष्टकेनवभिर्भक्तेयद
वशिष्टं तच्चैत्रिपंचसंप्रमितं भवेत्तदाऽसदशुभस्मृतं अन्यथा एकद्विचतुः षडष्टनवमिते चेतदाऽशुभं उभयत्रापि त्रिपंचाद्विमिते शेषे तारामेत्री नास्त्येव
गुणाभावः एकत्र चेतदाऽर्धमेत्री तदा सार्धे को गुणः उभयत्रापि चेत्त्र्यादि शेषाभावस्तदा पूर्णमेत्री गुणत्रयं २४ अथ योनि कूटं शार्दूल विष्कीडि
त इयेनाह अश्विन्युपयोरिति ज्येष्ठा मेत्रभयोरिति अश्विनीशततारकयोर्हयोश्चो योनिरुक्तः एवं स्वाती हस्तयोः कासरो महिषः लुलायो महिषो वाह
द्विषट्को सरसैरभादत्यमरेकैः कर्णः श्रवणः अंबुपूर्वाषाढा नयोर्वा नरो मर्कटः चाद्रमृगः अज्ज योनिर्ब्रह्मा तद्गोहिणीतयोरहिः सर्पः कुरंगो हरिणः

कन्यक्षाद्वरभयावत्कन्याभंवरभादपि गणयेन्नवहृच्छेषे त्रीषदि भमसतस्मृतं २४ अश्विन्युपयोर्हयोनिगदितः स्वात्य
र्कयोः कासरः सिंहो वस्वजपाद्रयोः समुदितो याम्यात्ययोः कुंजरः मेघो देवपुरोहितानलभयोः कर्णो बुनोर्वा नरः स्याद्वैश्वामि
जितोस्तथैव नकुलेश्चाद्राज्योन्योर्हिः २५ ज्येष्ठा मेत्रभयोः कुरंग उदितो मूलार्द्रयोः श्रातयामाजो रदिति सार्पयोरथमघा
यो न्योस्तथैवोदुरुः व्याघ्रादीशभचित्रयोरपि च गौर्यमणबुध्यर्क्षयोर्योनिः पादयोः परस्परमहावैरभयो न्योस्त्यजेत् २६

अनुराधाज्येषयोः द्वीशभंविशाखाचित्रयोर्व्याघ्रः बुध्यर्क्ष उत राभादपदा अर्थमोत राफालुनीतयोर्गोयोनिः अन्यत्पष्टं फलमाह पादगयोरिति
एकस्मिन्यादेचरणे गतयोरुक्तनक्षत्रयो न्योः परस्परमहावैरभवेत् यथा अश्विन्युपयोर्हयोनिगदितः स्वात्यर्कयोः कासर इति पादः तत्रोक्तयोर्भयो
न्योः परस्परमहिषयोर्मेहावैरं एवं सिंहहस्तिनोरित्यादि एतत्फलमाह अत्रिः एका योनिषु संपत्येदं पत्योः संगमः सदा भिन्नयोनिषु मध्यः स्यादविभावेन चेतयोः
योनेरथा वेनोदाहः सतुकार्यो वियोगदुः राशिवश्यचयद्यसि कारयेन्नतु दोषभाक् अत्रातिवैरवैरेदासीनमेत्रातिमेत्रक्रमेण गुणविभागः गोव्याघ्रादीनां अतिवै
रं तत्र गुणाभावः शुनकमार्जादीनां वैरस्तथैको गुणः अश्वमेवादीनामौदास्यं तत्र गुणद्वयं गोमेवादीनां मेत्रं तत्र गुणत्रयं एकयो नो अतिमेत्रं तत्र गुणचतुष्टयं २७

सु.टी० अथग्रहमेत्रीशादलविक्रीडिताभ्यामाह मित्रेणीति मित्रेवेति द्युमणेः सूर्यरपभौमगुरुचंद्राः मित्राणि शुक्रशनीअस्यवैरिणौ अस्यसौम्यः बुधः समः वि
 वि० प्र० धोः चंद्रस्यबुधरवीमित्रे पुनरस्यविधोर्द्विषनशत्रुनीति मंगलगुरुशुक्रशनीसमाएव अथभौमस्य गुरुचंद्रस्योमित्राणि बुधः शत्रुः शुक्रशनीस
 ६५ मो अथशशभृत्तनोः बुधस्यसिताहस्करौशुक्ररवीमित्रे अस्यबुधस्यशशीशत्रुः गुरुशनीभौमाः समाः अथगीष्मतेगुरोः सूर्यभौमचंद्रमित्राणि बुधशु
 क्रौशत्रु सूर्यजः शनिः समः अथकवैः शुक्रस्यबुधशनीमित्रे चंद्रसूर्योशत्रु कुजगुरुसमौ अथशनेः शुक्रबुधोमित्रे रविचंद्रभौमाद्विषवैरिणः अन्यो
 गुरुः समः अत्रगुणविचारः तत्रैकाधिपतिवैपरस्परमित्रत्वेपंचगुणाः सममित्रत्वेचत्वारः उभयसमत्वेत्रयोगुणाः मित्रवैरेगुणद्वयंसमवैरे एकगुणः
 मित्राणि द्युमणेः कुजेज्यशशिनः शुक्रार्कजौवैरिणौ सौम्यश्चास्यसमोविधोर्बुधरवीमित्रेनचास्यद्विषत शेषाश्चास्यसमाः
 कुजस्यसुहृदश्चंद्रज्य सूर्योबुधः शत्रुः शुक्रशनीसमौच शशभृत्तनोः सिताहस्करौ मित्रेचास्यरिपुः शशीगुरुशनि
 स्माजाः समागीष्मतेमित्राण्येककुजदवाबुधसिनौशत्रुसमः सूर्यजः मित्रेसौम्यशनीकवैः शशिरवीशत्रुकुजेज्योसमौमि
 त्रेशुक्रबुधोशनेः शशिरविस्माजाद्विषोऽन्यः समः २८ रक्षोनगरागणाः क्रमतोमघाहिवस्विंद्रमूलवरुणानिलतक्षराधाः
 पूर्वोत्तरात्रयविधातृयमेशभानिमैत्रादितीदुहरिपौक्षमरुह्वधूनि २९ निजनिजगणमध्येप्रीतिरत्युत्तमास्यादमर
 मनुजयोः सामध्यमासप्रदिष्टा ॥ ३० परस्परवैरेगुणाभावः २७ २८ अथगणकूटं वसंततिलकयाशालिन्याचाह रक्षोनरेति निजनिजेति क्रमतो
 रक्षोनगरागणाः णदत्रयेणोच्यते तस्यत्रिंशत्तथाविशाखा मघादिरतत्पर्यंतंनक्षत्राणिरक्षोगणः पूर्वोत्तरात्रयविधातृहोहिणोप्यमाने ३१ देव
 आर्दी एतानिभानिरागणोमनुष्यगणः मेचमनुगधा अदितिः पुनर्वसुः इंद्रमृगः हरेः श्रवणः पौषा वती मरुत्वाती लघूनिअश्विनीपुष्यहस्ताः एतानि
 नवभान्यमरागणोदेवगणइति ३२ निजेति स्वस्वगणेविद्यमानयोः स्त्रीपुरुषनक्षत्रेणयोरत्युत्तमाप्रीतिः स्यात् अमरमनुजयोर्देवमनुष्ययोः स्त्रीपुरुषयोः

६५

परस्परप्रीतिर्मध्यमास्यात् असुरमनुजयोराससमनुष्ययोः स्त्रीपुरुषयोर्मृत्युरेवप्रदिष्टः प्रबलवर्तमान्यायेनमनुष्यगणस्यैवनाशः शार्ङ्गो रक्षोगणः
 पुमान्चेत्यात्कन्याभवतिमानवी केपीकृतितदोद्वाहव्यसंकोपीहनेच्छति एतत्तुल्यन्यायादेव कन्यायोरपिदृष्टव्यं अस्यापवादमाहगर्गः रक्षोगणो
 यदापुंसकुमारगणाभवेत् सद्रूढंरुगप्रीतिर्योनिशुद्धं शुभंतदेति अत्रेयगुणकल्पनी नराससोर्महदैरंतत्रगुणाभावः देवराससोर्महदैरंतत्रगु
 णाभावः देवमनुष्यत्वेचत्वारः गणैकत्वेषदृणाः ३० अथशशिकूटमनुष्यमाह मृत्युरिति स्त्रीपुरुषयोः परस्परंषष्ठाष्टमराशित्वसतिमृत्युर्ज्ञेयः एवं
 नवात्मजनवपंचमेऽपत्यानाहानिः एवंद्विद्वीदशेनिर्धनत्वेदारिद्र्यस्यात् अन्यत्रतृतीयेकादशेचतुर्थदशमेसमसप्तमेवासतिमौरव्यकृत्याणिपीडनं
 स्यात् ३१ अथास्यदुष्टभकूटस्यपरिहारशार्ङ्गदूलविक्रीडितेनाह प्रोक्तेइति स्त्रीपुरुषराश्यादयोरैकाधिपत्येसति एकस्वामिकत्वेसति प्रोक्तेदुष्टकूटे

असुरमनुजयोश्चेन्मृत्युरेवप्रदिष्टोदनुजविबुधयोः स्यादैरमेकांततोत्र ३० मृत्युः षडष्टकेज्ञेयोऽपत्यहानिर्नवात्मजे द्वि
 द्वादशेनिर्धनत्वद्वयोरन्यत्रसौख्यकृत ३१ प्रोक्तेदुष्टभकूटकेपरिणयस्त्वेकाधिपत्ये शुभोयोरशीश्वरसौहृदेपिगदितो
 नाङ्गसमुद्दिष्येदि ॥ ॥ षडष्टकादावपिविवाहः शुभो गदितः यथा मेषवृश्चिकयोः तुलावृषभयोर्वा नवपंचमेत्वेकाधिपत्याभावः द्वि

द्वादशेमकरकुंभयोः अथवाराशीश्वरयोराशिस्वामिनोः सौहृदमेवैपियदिनाडीनक्षत्रयोः शुद्धिर्वैधोनभवेत्तदापिदुष्टभकूटकेविवाहः शुभः यथा
 षट्काष्ठकेमीनसिंहराश्यार्नवपंचमेमेषधनुषोर्द्विद्वादशेमीनमेषयोरित्यादि तथाचवसिष्ठः द्विद्वादशेवानवपंचमेवाषट्काष्ठकेराससयोषिता
 वा एकाधिपत्येभवनेशमेतेशुभायपाणिग्रहणविधेयमित्यादि अन्यत्र विषमात्कन्यकाराशेः षष्ठषष्ठाष्टकंनसत् समात्षष्ठंशुभंज्ञेयंविपरीतंन
 शोभनं अन्यर्क्षेणपयोरिति अन्यर्क्षेप्रीतिषट्काष्टकादिभ्योऽन्यराशीराशिस्वामिनोः परस्परशत्रुत्वेवासति अंशपयोस्तद्वाशिनवाशस्वामिनोर्बलित्वस
 खितेस्यातांबलित्वचसखिताचप्रथमाद्विचवनातंपदं बलित्वेउच्चादिस्त्राभस्थितत्वेनसबलत्वं सखितापरस्परमैत्रीतेउभे चैद्रवतः ॥ ॥

मु.टी.
वि.प्र.
७०

तथानाज्यसंशुद्धौ नाडीनक्षत्रयोर्वेधाभावे सति तथाताराशुदिवशे च सति राशिवशतां भविचराशिवश्यत्वे च सति दुष्टभूकृदकेपिविवाहः शुभो निरु
क्तः उक्तं च जगन्मोहने वसिष्ठेन राशिनाथे विरुद्धेपि सबला वंशकाधियो न मित्रेपि च कर्तव्यं दंपत्योः सुखमिच्छतेति अन्यच्च तस्मिन्नेव प्रकरणे वसि
ष्ठवाक्यं राशिनाथे विरुद्धेपि मित्रत्वे चाशनाथयोः विवाहं कारयेद्दीमादं पत्योः सौख्यवर्धनमिति अन्यच्च तस्मिन्नेव प्रकरणे वसिष्ठवाक्येषु अन्यतर
वाक्यान् यथापत्तेरुपसंहारन्यायेन प्रवर्तते तेनावश्यं वाक्यद्वयस्य भिन्नार्थत्वं वाच्यं तत्र कस्य कोऽर्थ इति संदेहे न्यूनाथे द्वितीयं वचनं केवलं ग्रहवै
रापवादकं तुल्यबलत्वात् अशनाथसबलत्वाभिधायकं प्रथमवचनं उभयविरोधस्य ग्रहवैराशि वैररूपस्यापवादकं तेन राशिनाथे विरुद्धे न्यत्र रा
शी च नाथो च एतेषां समाहारे राशिनाथं तस्मिन्नाशनाथे तथाचायमर्थः राशी विरुद्धो षट्काष्टकादिना नाथो विरुद्धो कयोरित्याकांक्षायां ययोः

अन्यक्षेपयोर्बलित्वसस्वितेनाज्यसंशुद्धौ तथाताराशुदिवशे न राशिवशान्न भविचरको बुधैः ३२ मैत्र्यां राशित्वमि
नो राशनाथद्वयस्यापि स्याद्गुणानां दोषः खेटारित्वं नाशयेत्सद्रूपं खेटप्रीतिश्चापि दुष्टभूकृदं ३३ ३३ ॥

षट्काष्टकादिविचारस्तयोरेव सन्निहितत्वात् ग्रहणंतयोः समुचिते सति विवाहः शुभः न च तस्मिन्वाक्ये किं व्याख्याने किं मानं उच्यते अशनाथसबलत्वं
स्याधिककरणमेव तच्च युगपदुत्पन्नस्य दोषद्वैविध्यस्य राशिविरोधग्रहविरोधरूपस्य परिहारकरूपमित्यवगम्यते अस्मिन्नपि पक्षे नाडीशुद्धिताराशुदिवः
राशिवशताचापेक्षिता इति ३२ अथ दुष्टानां गणकुटभकृदानोपरिहारं शालिन्याह मैत्र्यामिति स्त्रीपुरुषयोः राशित्वमि नो मैत्र्यां सत्यां तथा राशिन
वाशनाथयोः द्वंद्वस्यापि मैत्र्यां सत्यां दुष्टगुणानां दोषो न स्यात् अत्रिः राशीशयोः सुहृदावे मित्रत्वे चाशनाथयोः गणादिदोषेषु दुष्टैः पुत्रपौत्रप्रव
र्धनः अथ सद्रूपं खेटप्रीतिश्चापि दुष्टभूकृदं षट्काष्टकादिकं नाशयेत् एवमेव खेटप्रीतिः ग्रहमैत्री चापि दुष्टभूकृदं षट्काष्टकादिकं नाशयेत् अ
सद्रूपं खेटप्रीतिश्चापि दुष्टभूकृदं षट्काष्टकादिकं नाशयेत् ३३ ॥

रानः
७०

सोदरयोर्भ्रात्रोः सहोदरकन्यवेन देयेनोद्वाहो नारदः नचैकजन्मनोः पुंसोरेकजन्मेतुकन्यके नूनं कदाचिद्वाहो नैकदा मुंडनद्वयमिति अत्रचकारोः
 नुक्तसमुच्चयार्थेनेकस्मै वरयसहोदरकन्याद्वयमपिन देयं नपुत्री द्वयमेकस्मै प्रदद्यात्तु कश्चिनेति वसिष्ठोक्तेः न सहजसुतोद्वाहो बद्ध इति सुतश्च
 सुतो सुता च सुते सरूपाणामेकशेष इत्येकशेषः सुता च सुतो पुमान् स्त्रियेत्येकशेषः सुतो च सुता च सुते च सुतो वेति सुताः इति कृतैकशेषणाद्देहे पुमान्
 स्त्रियेत्येकशेषः सहजाश्च ते सुताश्च ते सुताश्चितिकमेधारयः तेषां सोदरान्मातृणां विवाहः अर्द्धघण्टासमयेन कार्यः उद्वाह इत्युपलक्षणं ततश्चैका
 मातुजयोः पुत्रयोः कन्ययोर्वै समानसंस्कारेन कार्य इत्यर्थः बृहस्पतिः एकमातृजयोरैकवत्सरे पुरुषस्त्रियोः न समाना क्रिया कुर्वीत मातृभेदे विधीयते स
 मानक्रियामुंडनादिकाभिन्नमातृजयोः समानक्रियायां न दोषः नारदः समानापि क्रियाः कार्यमातृभेदे तथैव च विवाहो दुहितुः कार्येन विवाहश्चतुर्दि
 नमिति भिन्नमातृदुहितुर्विवाहः समानक्रियायां यदि दिनचतुष्टयमध्येन कार्यमित्यर्थः वसिष्ठेन विशेष उक्तः एकौदरप्रसूतानां नात्र कार्यत्रयं भवेत्
 भिन्नोदरप्रसूतानां निति शान्तातपो ब्रवीत इति चोलापनयनविवाहरूपं कार्यत्रयं आदौ चोलांततो मौञ्जी विवाहश्च शुभप्रदः मातृभेदे बुधैरुक्तो मातुरेको
 न कर्हिचित् एवं सति भिन्नोदरमंगलमावश्यं कर्तव्यं गृहभेदात् एकगृहे आचार्यभेदाद्वा कार्यं करिष्येति शोभनं त्वेकगृहे न चैवं शुभं तु पश्चान्न वभि
 र्दिनैस्तु आवश्यं कंशोभनमुत्सुको वाद्वाहरेण वाचार्यविभेदतो वेति यमलजातयोस्त्वयमपि निवेद्य नोक्ति एकस्मिन्वत्सरे चैव वासरे मंडपे तथा क
 तैव्यमंगलं स्वस्वाभ्रात्रोर्धर्मलजातयोः तत्रापि ज्येष्ठानुक्रमेण कार्यं ज्येष्ठानुक्रमेण भोजनं न्यतिक्रमेण तथा च भागवते तृतीयस्कंधे हिरण्याक्षहिर
 ण्यकशिपूत्पत्तौ प्रजापतिर्नाम तयोरकाषीद्यः प्राक् स्वदेहाद्यमयोरजायत तं वै हिरण्यकशिपुर्विदः प्रयंतं जाहिरण्याक्षमस्तसायत इति तथा
 वैद्यके आत्रेयसंहितायां यदा विशेषं द्विधाभूतं बीजं पुण्यापरिक्षरत् तदा भवेद्द्विधा गर्भः सृतिर्विशेषविपर्ययात् तैर्न प्रथमं जातः कनिष्ठः अनंतरं जा
 तो ज्येष्ठः अतएव यमयोश्चैव गर्भे तु जन्मतो ज्येष्ठतामतेति मनुना गर्भजनात् इत्युक्तं जन्मज्येष्ठे न चाक्षानं सुब्रह्मण्यास्वपि स्रतमिति तु मनुवचनं
 एकौशजातयमलविषयं तथा च देवर्षिः यस्य जातस्य यमयोः पश्यति प्रपमं मुखं संतानः पितरश्चैव तस्मिन् ज्येष्ठं प्रतिष्ठितमिति संतानो वंशः

मु. टी. यदा तु पुंसो बलातिशयाद्रेतसो हि धापातः तदा कोशद्वयेयमलोत्पत्तिः यदा तु गर्भवायुना एकस्मिन्नेव कोशे तसो द्वैधीभावस्तदा एककोशे एव युगपद्युम
वि. प्र. लज्जेति ननु स्त्रीणां विवाह उपनयनस्तान् इति स्मृतेः कन्याविवाहस्य पुत्रोपनयनस्य च समानमिति चेत् न अष्टवर्षे ब्राह्मणमुपनयेदिति वचने
६७ ब्राह्मणग्रहणां सुभारमित्यनुवृत्तेश्च स्त्रीशूद्राणां व्रतबंधनिषेधाच्च यतुस्त्रीणां विवाह उपनयनस्तान् इत्युक्तं तत्तासां हि जन्मसिध्यर्थे अतः स्त्रीविवाहो
विवाह एव न तूपनयनं तस्मात्तोदरकन्यापुत्रयोर्विवाहोपनयनयोः समानसंस्काराभावात् षण्मासमध्ये पिते कार्ये शुभे इति शुभे विवाहादिमंगलं क
ये पितृक्रियाश्चादक्रियानकार्यो मंगलेनाप्यमंगलमिति नारदोक्तेः अमंगलं श्राद्धं समाप्ते एव मंगले कार्यं न मध्ये इत्यर्थः १६ अथ प्रतिकूल
निर्णयमिदं वंशयाह वध्वावरस्येति निश्चयोत्तरं वादानानंतरं वध्वाः कन्यायाः वरस्य वा कुले वंशे नि पुरुषे पुरुषत्रयमध्ये कश्चन सपिंडो नाशं प्राप्नुयात्
तत्र मासोत्तरं मरणदिनादारभ्य त्रिंशद्दिनं प्रतिकूलं ततः शान्त्या स्वनुष्ठितया विवाहः सुखिनः स्यात् इति पित्रादिभिन्नविषयं मांडव्यः अन्येषां तु सपिं
वध्वावरस्यापि कुले नि पुरुषे नाशं व्रजेत् कश्चन निश्चयोत्तरं मासोत्तरं तत्र विवाह इष्यते शान्त्या वा सत्तकनिर्गमे परेः १७ ॥

उनामाशौचं माससंमितं तदंतेशान्तिं कुरुत्वा ततो लग्नं विधीयते पित्रादिमरणे तु विशेषः वरवध्वोः पितामाता पितृव्यश्च सहोदरः एतेषां प्रतिकूलं चे
न महाविघ्नकरं भवेत् पितामाता महश्चैव माता वापि पितामही पितृव्यः स्त्रीसुतो भ्राता भगिनी वा विवाहिता एभिरेव विपन्नैश्च प्रतिकूलं बुधैः स्मृतं वाग्दा
नानंतरं यत्र कुलयोः कस्यचिन्मृतिः तदा संवत्सरादूर्ध्वं विवाहः शुभो भवेत् पितुर्गणौ च मध्यं स्यात्तदूर्ध्वं मातुरे वहि मासत्रयं तु भायो यास्तदूर्ध्वं भ्रातृ
पुत्रयोः अन्यत्र प्रतिकूलं सपिंडस्य मासमेकं विवर्जयेत् विवाहे लुप्तयोः पश्चात्तयोरेव विधीयते दुर्भिक्षे गृष्टमंगे च पित्रोर्वा प्राणशये चोद्धाया मपि
कन्यायां प्रतिकूलं न दुष्यति दीर्घयोगाभिभूतस्य दूरदेशस्थितस्य च उदासवर्तिनश्चैव प्रतिकूलं जविद्यते संकटे समनुप्राप्ते यात्रवल्क्ये न योगिना शा
तिरुक्ता गणेशस्य कृत्वा तां शुभमाचरेत् अथावश्यं कवेः पवादमाह अथवेति आशौचनिर्गमेशान्त्या स्वनुष्ठितया विवाहः परेण चार्यैरिष्यते ज्यो
तिः प्रकाशे प्रतिकूले पितृकर्मव्याविवाहो मासमंतरा शान्तिविधायगं दत्त्वा वादानादिचरेद्बुधः १७

रामः
६७

अथाप्यदपिविशेषेणतरमुपजात्याह चूडाव्रतमिति अपिशब्दात्समावर्तनादि चोलेमुपनयनेसमावर्तनंचविवाहानंतरंपुरुषत्रयमध्यएवनेष्टं तथात्र
 तादुपनयनात्तूडाचपुरुषत्रयपर्यंतंनैष्टा तथावध्वाः स्नुषायाः प्रवेशान्मुतायाविनिर्गमोपिपुरुषत्रयपर्यंतमेवनेष्टा मेधातिथिः पुरुषत्रयपर्यं
 तंप्रतिकूलसंगोत्रिणं प्रवेशान्निर्गमोतद्वत् तथासुंडनमंडनइति तस्मान्मूलपुरुषस्यचतुर्थत्वेनायंदोषः सचायंदोषः पुरुषत्रयेपिषण्मासपर्यंतमेव
 अतएवषण्मासइतिमासषड्धानंतरंनैष्टातौपिविवाहादिः शुभः एतन्मूलवाक्यंकुलेकत्रुत्रयादवोगिन्यादिनाप्रागुक्तं अत्रापत्रादुच्यतेवेति अथ
 वाअद्वेदांतवर्षमेदातषण्मासमध्येपिशुभः यथामाघेविवाहेविशारवचौलंयज्ञोपवीतंवाभवतीत्यर्थः संहितासारव्याख्या फाल्गुनेचैत्रमासेतुपुत्रोदा
 हापनायनेभेदाददस्यकुर्वीतननुत्रयविलेघनमिति १८ अथमूलादनिष्टनक्षत्रोत्पत्तयोर्वधूवरयोः श्वशुरादिपीडकत्वंवसंततिलकेनाह श्वश्रुवि
 चूडाव्रतंचापिविवाहोव्रताचूडाचनेष्टापुरुषत्रयांतरं वधूप्रवेशाच्चसुताविनिर्गमः षण्मासतोवाद्दविभेदतः शुभः १८ श्व
 श्रुविनाशमहिजौसुतरंविधत्तः कन्यासुतोनिर्गमोतिजौश्वशुरंहतश्च ज्येष्ठाभजाततनुयास्वधवाग्रजंचशक्राग्निजाभवति
 देवराशकत्री १९ द्वीशाद्यपदत्रयजाकन्यादेवरसौख्यदा ॥ १९ नाशमिति अहिजौश्वश्रुपानक्षत्रोत्पन्नौकन्यापुत्रौश्वश्रुः साक्षाद्
 स्वमातुःकन्यायावासाक्षान्मातुः नाशंविधत्तः कुरुतः तथानिर्गमोतिजौमूलोत्पन्नौश्वशुरंहतः नाशयतः जनकंजनहीहंति भर्तुर्मूलादिधिस्पृजेतिवसिष्ठो
 क्तैः कुलन्यायत्वात्कन्यायामपिसाक्षान्मातरंज्येष्ठेति ज्येष्ठानक्षत्रोत्पन्नाकन्यास्वधवाग्रजंभर्तुर्ज्येष्ठमातरंहंति शक्राग्निजाविशारवोत्पन्नादेवस्वभर्तु
 कनिष्ठभ्रातुर्नोशकत्री उक्तंच ऐंद्रीयन्यग्रजंहंतिदेवरंतुद्विदेवजेति १९ एतदपवादमनुष्ठुभाह द्वीशाद्येति स्पष्टार्थं नहंतिदेवरंकन्यातुलामिश्रादि
 देवजा तदेवपादजात्याज्यादुष्टादृष्टिकपुष्टवदितिद्वद्वनारदोक्तैः मूलेति मूलचतुर्थचरणोत्पन्नौकन्यासुतोश्वशुरेसौख्यदौ अश्लेषाप्रथमचरणोत्प
 न्नौचश्वश्रुः सौख्यदौ नारदः सुतः सुतानानिपतश्चशुरंहतिमूलजौ तद्वत्पादजौनेवतथाश्लेषाद्यपादजाविति ॥

रामः

मु० टी०
वि० प्र०
६८

पुंस्त्वमविवक्षितं ज्योतिर्निबंधे मौंजीबंधं तान्तरं मूलाश्लेषादौषोनास्तीत्युक्तं मूलव्यां लोडवोदोषः पुंसं मौंज्यां विनश्यतीति भूपालवद्वभवचनादि
ति तं न मूलाश्लेषादौषः श्रद्धविषयः पर्यवस्यति तथा ज्येष्ठान्यन्नः पुमान् पत्न्यग्रजमग्रजां वाहंति विशाखोत्पन्नश्च पत्न्यनुजमनुजाहंति उक्तं च कल
त्रपटले पत्न्यग्रजामग्रजं वाहंति ज्येष्ठर्क्षजः पुमान् तथा भार्यानुजां चैवानुजं हंति द्विदेवजइत्युक्तं तत्परिहारश्च तत्रैव मूलान्यपादजौ श्रेष्ठौ तथा श्ले
षाद्यपादजौ द्वीशां न्यपादजौ द्वौ न द्वज्येष्ठान्यपादजाविति ज्येष्ठा विशाखोत्पन्नपुंसः दोषतत्परिहारनिरूपणग्रंथे दृष्टत्वादुपेक्ष्य २० अथाष्ट
कूटानां नामान्यनुष्टुभाह वर्ण इति एते वर्णादिभ्यो सत्यां गुणाधिका एकादिगुणाधिकाः स्युः यथा वर्णमैत्र्यामेको गुणः वश्ये द्वावित्यादि २१ तत्रा
दौ वर्णकूटं प्रमाणिकया ह द्विजा इति मीचक कूटं वृश्चिका द्विजाः ब्राह्मणाः ततो नंतरमन्येभ्यो सिंहधरा शयो नृपाः क्षत्रियाः वृषकन्या मकरा वि
मूलान्यपादसार्पाद्यपादजा ते तयोः शुभे २० वर्णो वश्यं तथा तारायोनिश्च ग्रहमेतत्तं गणमेतन्नं कूटं च नाडी चैते गुणाधि
काः २१ द्विजा द्युषालिकर्कटास्ततो नृपा विशो घ्न्रिजाः वरस्य वर्णतो धिका वधूर्न शस्यते बुधैः २२ हित्वा मृगं द्रं नरा शिव
श्याः सर्वे तथैषां जलजाश्च भक्ष्याः सर्वे पिसिंहस्य वशे विना लिंज्ञेयं नराणां व्यवहारतोऽन्यत् ॥ २३ ॥

शौचैश्याः मिथुनतुलाकुंभाः अंघ्रिजाः श्रद्धाः तत्र वरवधूरा शयो वर्णो ज्ञात्वा वरस्य वर्णतो ब्राह्मणादिका वधूरधिका ज्येष्ठ वर्णो बुधैर्न शस्यते किंतु
समाहीना वा शस्यन्त्यर्थः एको गुणः सद्गवर्णं तथा वर्णो न मेवरे हीन वर्णं वरे श्रुत्य केप्याहुः सदृशे दलमिति २२ अथ वश्यकूटमिंद्रे धज्याह हित्वेति
नरा शयो मिथुनकन्या तुला एषा मेवा दयः सर्वे पिसिंहं त्यक्त्वा वश्याः ननु जलचराणां सहानवस्थानात् कथं वश्यत्वं तत्राह जलजास्तु भक्ष्या इति एषां न
राशीनां जलजाः मकरकुंभमीनं कर्कोस्तु भक्ष्याः किंपुनर्वश्या इति सूचयितुं तु शब्दः सिंहस्यालिं रश्चिकं विना सर्वे वश्याः अन्यदनुक्तं चतुष्यदानां ज
लचराणां वश्या वश्यं नराणां मनुष्याणां व्यवहारतो ज्ञेयं वश्यकूटं वश्यं भक्ष्यवैरमेदेन निधा तत्र वराशोः स्त्रीशशौ वश्ये सति गुणद्वयं भक्ष्ये एको गुणः वैरगु

प्राभावेः ॥ २३ ॥
६८

अथ कन्याविवाहकालग्रहशुद्धिचवसंतमालिकाछंदसाह गुरुशुद्धिवशेनेति केन्यकानां विवाहः षडब्दकोपरिष्ठात् षड्वर्षातिक्रमानंतरं समवर्षे
 युग्मवर्षेषु सत्संवत्सरबहुकन्यजन्मशरीरित्याद्युक्तं गुरुशुद्धौ सत्याविवाहः शुभः अथीत्युरुषाणां विषमवर्षेषु गोचरप्रकरणोक्तं रविशुद्धौ सत्याविवाहः
 शुभः राजमार्तुः तृतीयः षष्ठगश्चैव दशमैकादशस्थितः रविशुद्धौ निगदितो वारस्येव करग्रहे जन्मस्त्वेव द्वितीयस्त्वे पंचमसप्तमेपि वानवमेभास्करे
 पूजाकुर्यात्पाणिग्रहोत्सवे चतुर्थे वाष्टमे चैव द्वादशे भास्करे स्थिते वरः पंचत्वे माप्रातिक्रान्ते पाणिग्रहोत्सवे इति यत्तु उक्तं षडब्दमध्ये नोद्वाह्या कन्यावर्षा
 द्वययतः सोमो भुक्तोऽथ गंधर्वस्ततः पश्चाद्भुताशन इति व्यासः अष्टवर्षाभवे गौरी नववर्षाचरो हिणी दशवर्षाभवे कन्या अतर्द्ध्वैरजस्वला वात्स्यः
 द्वादशे वषट्सीस्तेति गौरी ददद्भस्मलोकं सावित्री रोहिणी ददत् कन्या ददत्त्वर्गलोकमतः परमसद्गतिं प्राप्नोतीति शेषः अत्र युग्मे जन्मतः स्त्रीणां शुभदं
 पाणिपीडनमित्युक्तत्वात् पुनर्नववर्षाया रोहिण्या अयुग्मवर्षत्वाद्वा हिवाहनिषेधः प्राप्नोतीत्यत्र व्यवस्थामाह श्रीपतिः मासत्रयाद्धर्मयुग्मवर्षे युग्मे तु मा

गुरुशुद्धिवशेन कन्यकानां समवर्षेषु षडब्दकोपरिष्ठात् रविशुद्धिवशात् भुभानाणामुभयोश्चंद्रविशुद्धितो विवाहः १२ मि

युनकुं नमृगालिहृयाजगेमिथुनगेपिरवौ त्रिलवे शुचैः ॥ सत्रयमेव यावत् विवाहः शुद्धिं प्रवर्तितं संतो वात्स्यादयोगर्गवराहमुख्याः इत्यतो

नवमवर्षस्यायुग्मत्वनिषेधोऽष्टवर्षानंतरं मासत्रयपर्यंतमेव तदनंतरं तु सुखेन विवाह इत्यविरोधः एवं च षष्ठवर्षानंतरं जन्मतो विषमवर्षायामासत्रयानं
 तरं नवमासाः शुभाः समवर्षे आद्यमासत्रयं त्रयं चेति गर्भतो युग्मवर्ष इति निष्कर्षः अर्थः उभयोरिति स्त्रीपुंसयोश्चंद्रविशुद्धितो विवाहः शुभः उभयोश्चंद्रव
 लमावश्यकमित्यर्थः शुद्धिर्गोचरेणाभिहिता गोचरबलाभावे अष्टकवर्गो दिव्यं ग्राह्यमित्याह नारदः गोचरं वै धजं चाष्टवर्गे जं रूपजं बलं यथातरं बलाधि
 क्यं स्तूलं गोचरमार्गजमिति व्यासः कन्याया ग्रहशुद्धिश्च दशवर्षावधिस्मृता दशवर्षव्यतिक्रान्ता कन्या शुद्धिविचर्जिता तस्यास्तारैर्दुर्लभानां शुद्धौ पाणिग्र
 हो मज्जति १२ अथ विहितान्मासान्दुतविलंबितैर्नाह मिथुनेति अलिहोश्चरुः एतद्राशिगते रवौ सति तत्रापि मिथुनस्थिते रवौ सति शुचैः आषाढस्य त्रि

हतीयाशु॥

मु. टी. आषाढ शुद्ध प्रतिपदमारभ्य दशमीपर्यंतं करपीडनं विवाहो भवति अर्थादितराशिगे सूर्ये आषाढ शुद्ध दशम्यनंतरं मित्युनराशिगे केपि हरिशयने च विवाहो न
वि. प्र. स्यात् अलीति एतद्राशिगे सूर्ये कार्तिके पौषमधुष्वपि करपीडनं स्यात् वृश्चिके कार्तिके मकरे पौषे मे वै चैत्रे पीत्यर्थः इदं तु सौरमासग्रहणं मतं श्रीधरेपि पौ
ई. ५ षेपि कुर्यान्मकरस्थिते के चैत्रे मवेनेषगते यदा स्यात् प्रशस्तमाषाढकृतं विवाहं वदन्ति गगोमिथुनस्थिते के इति ये तु चांद्रमासाने वा हुनीरदादयः माघफा
लानवैशाखज्येष्ठमासाः शुभप्रदाः मध्यमः कार्तिके मार्गशीर्षे वैनिदिताः परे इति तेषामन्ते फाल्गुने विहित इति तत्र मीनसंक्रमणसद्भावेपि शुभः चैत्रो
निषिद्ध इति मेषसंक्रमणसद्भावेप्यशुभः तदुक्तं वृंदावने श्रवणनिर्घोषादि फाल्गुने स्यादजस्तु वैशाखगते न निर्घोः मध्वाश्रितौ ह्यवपिवर्जनीयाविति अजस्तु
वैशाखगते न निर्घो इति निर्मूलमेव वस्तुतस्तु वसिष्ठे न उभयमासविधानात् सौरचांद्रमासैक्ये उक्तमो विवाहः एकतरपक्षाश्रयेण मध्यमः दिनाधिपे मेव
वृषालिकुं भनृयुग्मनकारव्यघटक्षेपस्थे माघद्वये माधवशुक्रयोश्च मुखे वा कार्तिके सौम्ययोश्चिती अथ प्रसंगात् सौरचांद्रमासविधायकवचनानि तेषां च

अलिमृगाजगते करपीडनं भवति कार्तिके पौषमधुष्वपि १३

वस्त्राचलिष्यते तत्र ऋष्यशृंगः विवाहव्रतयज्ञेषु सौरमानं प्रशस्यते गार्ग्योपि विवाहोत्सवयज्ञेषु सौरमानं प्रशस्यते वृद्धगर्गः विवाहादौ स्मृतः सौरोय
ज्ञादौ सावनः स्मृतः इत्येवमादीनि सौरमासविधायकवचनानि अथ चांद्रमासविधायकानि तथा च वसिष्ठः उद्धाहयज्ञोपनयप्रतिष्ठातिथिव्रतसौरमा
होत्सवाद्यं पर्वक्रियावास्तुगृहप्रवेशासर्वे हि चांद्रेण विगृह्यते तत् नारदः याज्ञोद्वाहव्रतसौरतिथिवर्षे शनिर्णयं पर्ववास्तुपवासादिके च चांद्रेण गृह्यते इ
त्यादीनि तत्रैकतरमासावलंबने परवैयर्थ्यस्यादित्यत्र समाधीयते यत्र सौरचांद्रमानाभ्यामासशुद्धिरुपलभ्यते स उक्तमो विवाहः एकतरपक्षावलंबने म
ध्यम इत्युक्तं प्राक् मध्यमपक्षावलंबनं च अवश्यदेया कन्याविषयं वेदितव्यं अपरे पुनर्देशविवाहयोः तथा तपनीकृष्णयोर्मध्ये चांद्रमासः प्रशस्यते
अन्येषु सर्वदेशेषु सौरव्रतविवाहयोः तथा विंध्यादेर्दक्षिणे भागे चांद्रमासः प्रशस्यते उदभागे तु विंध्यसौरमानं विधीयते अन्येषु सर्वदेशेषु मिश्रमा

एमः
ई. ५

अथमासप्रसंगज्जन्ममासादिप्रयुक्तनिषेधविधीत्रयोद्वयतयाह आद्येति यस्मिन्चांद्रे मासे जन्मसज्जन्ममासः जन्मतिथिमारभ्यत्रिंशत्तिथ्यात्मको मासो
जन्ममासः यत्र मासे जन्मसज्जन्ममासावित्युच्यते पक्षद्वयमध्ये प्रथमप्रकारेण प्रतिपादितं जन्मनक्षत्रं जन्मतिथिः समाहारद्वंद्वः जन्ममुहूर्तोऽपि तत्राद्यग
र्भयोः सुतकन्ययोर्द्वयोः करग्रहो विवाहो नोचितः निषिद्धः वसिष्ठः स्वजन्ममासस्य तिथिस्थानेषु वैनाशिकाद्युसगणेषु चैवं नोद्वाहमात्माभ्युदयाभिकांक्षी
नैवाद्यगर्भे द्विजं कदाचित् एतदपवादोऽपि जाते दिद्विषयते वसिष्ठ इत्यादि पूर्वमुक्तः अथेति द्वितीयजनुषारनाद्यगर्भयोश्चेद्दिवाहस्तर्हि सुतप्रदो विबु
धैः पंडितैः शस्यते अत्राद्यगर्भे राहित्यं सर्वथा विवक्षितं अथवा चेदनाद्यजनुषोरिति पठितं तथा च च्यवनः जन्मर्क्षे जन्ममासे वातायामथ जन्मनि
जन्मलप्ते भवेद्दोषा पुत्रां द्वापतिवत्त्वमेति एतच्चा नाद्यगर्भविषयं आद्यगर्भे साक्षात् निषेधात् १४ ज्येष्ठमासे विशेषं शास्त्रिन्याह ज्येष्ठद्वंद्वमिति पुत्रो ज्येष्ठः

आद्यगर्भसुतकन्ययोर्द्वयोर्जन्ममासमतिथौ करग्रहः नोचितोऽथ विबुधैः प्रशस्यते चेद्द्वितीयजनुषोः सुतप्रदः १४ ज्येष्ठ

द्वंद्वमध्यमसंप्रदिष्टं त्रिज्येष्ठं चैव नैव युक्तं कदापि ॥

॥ कन्या ज्येष्ठा मासोऽपि ज्येष्ठः इत्येतन्निज्येष्ठं त्रिज्येष्ठं यत्कदापि नैव युक्तं न प्रशस्तं ज्ये
ष्ठमासे ज्येष्ठयोर्वधूवरयोर्विवाहो नैव कार्य इत्यर्थः यदा त्वेकतरज्येष्ठत्वे ज्येष्ठमासो भवति तदा मध्यमसंप्रदिष्टं अगतिविषयकमित्यर्थः एकं ज्येष्ठ
मन्यद्वयमज्येष्ठे तदा शुभमेव वराहः द्वौ ज्येष्ठौ मध्यमोऽप्रोक्तावेकज्येष्ठः शुभावहः ज्येष्ठत्रयं न कुर्वीत विवाहे सर्वसंमतं अस्यापवादमाह केचिदिति
सत्यावश्यकत्वे सत्यं वद्विगच्छति कास्त्वत्याका ज्येष्ठमासेऽपि ज्येष्ठवारस्य कन्यकायाः विवाहः शुभ इति केचिद्वचुः एतच्च ज्येष्ठापत्यस्य न ज्येष्ठेऽतिसामा
न्यतो मंगलकृत्यनिषेधोऽपि द्रष्टव्यं भरद्वाजः ज्येष्ठे ज्येष्ठस्य कुर्वीत भास्करे चानुस्मृते नोत्सवादीनिकार्याणि दिनानि दशवर्जयेदिति अत्र ज्येष्ठपुत्र
दुहित्रोर्ज्येष्ठमासवतमार्गशीर्षेऽपि मंगलकृत्यनिषेधमाह भरद्वाजः मार्गशीर्षे तथा ज्येष्ठे क्षौरं परिणयं व्रतं आद्यगर्भे दुहित्रोस्तु यत्नेन परिवर्जयेदिति

सु० टी०
वि० प्र०
६६

यमपि ज्येष्ठापत्यस्य न ज्येष्ठे कैश्चिन्मार्गेपि नेष्यत इत्युक्तं प्राक् केचिद्ग्रहणं शिष्टाचारभावादिति सूचयितुं नैवान्योन्यमिति ॥ ॥ ज्येष्ठायाः कन्या
याः ज्येष्ठपुत्रेण सह विवाहो नैव स्यात् गर्गः ज्येष्ठायाः कन्यकायाश्च ज्येष्ठपुत्रस्य वैमिश्रः विवाहो नैव कर्तव्यो यदि स्यान्निधनं तयोरिति १५ अ
थान्यविशेषं हरिणी छंदसाह सुतपरिणयादिति निजकुले इति देहली दीपन्यायेनात्रापि संबध्यते निजकुले स्ववंशसुतस्य पुत्रस्य परिणयात्पण्मासां
तः षण्मासमध्ये सुता करपीडनं कन्याविवाहो न स्यात् नारदः पुत्रोद्वाहोत्तरं पुत्रीविवाहो न ऋतुत्रये न तयोर्ब्रतमुद्वाहान्मंडनादपि मुंडनमिति तद्वदि
ति निजकुले त्रिपुरुषमध्ये पुत्रस्य कन्याया वा मंडनादिवाहान्मुंडनं चोत्पन्नयनं समावर्तनादिवातदत्त षण्मासमध्ये न कार्यं अत्रिः कुले ऋतुत्रया
द्वौर्गमंडनान्न तु मुंडनं प्रवेशान्निर्गमं चैव न कुर्यान्मंडनत्रयमिति अत्र विशेषः शांडीये ब्रतं समावर्तनं कस्यचौलं केशांतमेतानि वदन्ति तज्ञाः क्षौरपुरस्कृ
केचित्सूर्यवह्निगंगोद्वाहौ नैवान्योन्यज्येष्ठयोः स्याद्विवाहः १५ सुतपरिणयात्पण्मासांतः सुता करपीडनं न च निजकुले न
द्वौर्गमंडनादपि मुंडनं न च सहजयोर्द्वेभ्योः सहोदरकेन सह जसुतोद्वाहोर्धोद्वेष्टुभेन पितृक्रिया १६ ॥ ॥
त्यमवंतियस्माच्चत्वारितस्मादिह मुंडनानि चूडासीमंतकेशांतविवाहोपनयान्बुधाः गुरुमंगलमित्याहुस्तदन्यत्र घुमंगलं ज्येष्ठं कृत्वा तु षण्मासं
न कुर्यात्तु घुमंगलं कुर्वन्ति मुनयः केचिदन्येस्मिन्पितृत्वे लघुवामंगलं कार्यं कार्यं नैमित्तिकं हितु पुत्रोद्वाहः प्रवेशाख्यः कन्योद्वाहस्तु निर्गमः मुंडनं
चौलमित्युक्तं ब्रतोद्वाहोत्तरं मंगलं चौलं मुंडनमेवोक्तं वर्जयेद्दृष्टान्तरं मौजीतृभयतः कार्याय तो मौजीनमुंडनं अभिनेवत्सरेपि स्यात्तदहस्तत्र भेदयेत्
अभेदे दिवसस्यापि न कुर्यादेकमंडपे इति एषां समूलत्वे देशकालसंकटे सति बोद्धव्यं उक्तं च एकोदरयोर्द्वयोरेकदिनोद्वाहो न भवेत्तत्राशः नद्यंतर
एवेकदिनेप्याहुः संकटे च शुभं न प्रतिषिद्धं लग्नं संप्राप्ते संकटे महति एकोदरसंभवयोरेकाहेभिन्नमंडपे काले इति न चेति सहजयोः ॥

रामः
६६

अथ प्रश्नलग्नाकुलदासुतवत्सायोगंदोधकहनेनाह प्रश्नतनोरिति स्पष्टार्थः कश्चपः स्वनीचगः शत्रुदृष्टः पापः पंचमगोयदा मृतपुत्रां करोत्येवकु
लदावानसंशयः ५ अथ विवाहभंगयोगं पुष्यिताययाह यदीति सितातिरिक्तपक्षे कृष्णपक्षे यदि चंद्रः समराशिषु दृष्टः कर्कादिषु गतः सनतनुग
हतः प्रश्नलग्नादरिं ध्रेषु दृष्टमेवास्त्वने स्थितः पापग्रहावलोकितो भवति तदा ये योगविवाहस्य विनाशकारको भवति ई एवं प्रश्नलग्नाद्देधव्यादियो
गमभिधायेदानीं जन्मलग्नाद्वापि बालवैधव्ययोगविचारमिति दिशन् तत्परिहारं शार्दूलविक्रीडितेनाह जन्मोन्त्यमिति प्रश्नलग्नाद्याविधवायोगो
विचारितस्तथा जन्मोन्त्यजन्मलग्नाद्भवंच बालविधवायोगं ज्ञातकशास्त्रात् बालेपि विधवाभौमेपतिसंन्यतो दिवाकरे तस्त्वे सौरेपापे दृष्टे कन्यैव जरांसमु
प्रश्नतनोर्यदि पापनभोगः पंचमगोरिषु दृष्टशरीरः नीचगतश्च तदा खलुकन्यासाकुलदासुतवत्सा ५ यदि भवति सि
तातिरिक्तपक्षे तनुगहतः समराशिगः शयोकः अशुभलक्षरवीक्षितोरिं ध्रे भवति विवाहविनाशकारकोयं ई जन्मोन्त्यं च
विश्लोकवबालविधवायोगं विधाय व्रतं सावित्र्या उतपिप्यलं हि सुतया दद्यादि मांवारहः सत्त्वगेनऽच्युतमूर्तिपिप्यलघटैः कृत्वा
विवाहं स्फुटं दद्यात्तांचिरजीविने व्रतभवेदोषः पुनर्भू भवः ॥ ५॥ ययाति तथा लन्नेऽभ्ये च पाताले जामित्रे चाष्टमे कुजे कन्याभर्तुविना
शाय भर्तु कन्याविनाश इत्याद्युक्ते वीलवैधव्ययोगे बालविधवायोगं विचार्य वक्ष्यमाणं व्रतवैधव्ययोगं परिहारं कारयेदित्यन्वयः तत्र वैधव्ययोग
परिहाराभावः यो यो भावः स्वामिदृष्टे सुतो वा सोम्ये वा स्यात्तस्य तस्य प्रतिवृद्धिरिति सप्तमस्तान् स्वस्वामि सोम्ये क्षितं चेद्ववति तदा भर्तुसुखं भवतीति अ
न्यस्त्रीणामहस्परिष्टयोगे भर्तुश्च स्वस्ये परिष्टयोगे तत्परिहाराहः अथ वा परिहारे वैधव्ययोगे प्रतिकारमाह विधायेति रह इति वक्ष्यमाणमिहापि
यो ज्यं पित्रादिः सुतया कन्याहृत्वारह एकांते हि निश्चयेन सा विधवा व्रतं विधाय पश्चादि मां कन्यांचिरजीविने वराय दद्यात् तदुक्तं व्रतखंडे सावि
त्र्यादि व्रतादीनि भक्त्या कुर्वेति याः स्त्रियः सोभायै व्रतमुहं व्रतं भवेत्तस्मात्सुसंततिरिति व्रतग्रहणप्रकारस्तत एवावगंतव्यः पिप्यलव्रतं ज्ञानभा

अथ प्रश्नलग्नाकुलदासुतवत्सायोगं दोधकवृत्तेनाह प्रश्नतनोरिति स्पष्टार्थः कल्पः स्वनीचगः शत्रुदृष्टः पापः पंचमगोयदा सतपुत्राकरोत्येवकु
लदांचानसंशयान्ति ५ अथविवाहभंगयोगंपुष्पितययाह यदीति सिन्नातिरिक्तपक्षेकृष्णपक्षेयदिचंद्रः समराशिषुदृष्टकवादिसुगतः सन्तनुग
हतः प्रश्नलग्नादरिं ध्रेषुदृष्टमेवास्त्वनेच्छितः पापग्रहावलोकितोभवतितदायंयोगोविवाहस्यविनाशकारकोभवति ई एवंप्रश्नलग्नाद्वैधव्यादियो
गमभिधायेदानींजन्मलग्नादावपिबालवैधव्ययोगविचारमतिदिशान्त्परिहारंशार्दलविकीडितेनाह जन्मोत्थमिति प्रश्नलग्नाद्याविधवायोगो
विचारितस्तथाजन्मोत्थजन्मलग्नाद्वैधव्यायोगंजातकशास्त्रात् बाल्येविधवाभौमेपतिसंत्यक्तोदिवाकरेतस्त्व सौरेपापेदृष्टकन्यैवजरांसमु
प्रश्नतनोर्यदिपापनभोगः पंचमनोरिषुदृष्टशरीरः नीचगतश्चतदाखलुकन्यासाकुलदासुतवत्सा ५ यदिभवतिसि
न्नातिरिक्तपक्षेतनुगहतः समराशिगः शशोकः अशुभखचरवीक्षितोरिं ध्रेभवतिविवाहविनाशकारकोयं ई जन्मोत्थं च
विलोक्यबालविधवायोगंविधायव्रतंसाविद्याउत्तमैप्यलं हि सुतयादद्यादिमांवारहः सत्त्वगेनच्युतमूर्तिपिप्यलघटैः कृत्वा
विवाहंस्फुटं दद्यात्ताविरजीविनेव्रतभवेदोषः पुनर्भूभवः ७॥ ययाति तथा लज्जेनयेचपातालेजमिन्नेवाष्टमेकुजे कन्याभर्तुविना
शायमहो कन्याविनापदइत्याद्युक्तेर्बालवैधव्ययोगेर्बालविधवायोगंविचार्यवस्वमाणं व्रतं वैधव्ययोगपरिहारंकारयेदित्यन्वयः तन्नवैधव्ययोग
परिहाराभावः योयोभावः क्षामिदृष्टेयुक्तेवाशेषेवास्यातस्तत्त्वमिति वदिरितिसप्तमस्त्वनंस्वस्वामिसौम्येक्षितं चंद्रवतितदाभर्तुसुखंभवतीति अ
न्येस्त्रीणांमहत्परिदृशेयोगेभर्तुश्चसुखेऽरिष्टयोगेतत्परिहारात्माहः अथवापरिहार्येवैधव्ययोगेप्रतिकारमाह विधायेति रहइतिवक्ष्यमाणमिहापि
योज्यं पित्रादिः सुतयाकन्याकृत्यारहृणकांतेहिनिश्चयेनसाधुव्रतंविधायपश्चादिमांकन्यांचिरजीविनेवरायदद्यात् तदुक्तं व्रतखंडेसावि
त्रादिव्रतदीनिभक्त्याकुर्वन्तिताः स्त्रियः सौभाग्येचसुखं व्रतभवेत्सुखं सुसंततिरिति व्रतग्रहणप्रकारस्तत्तत्वावगंतव्यः पिप्यलव्रतंज्ञानभा

६३ स्करे बलवद्विधवायोगेवात्येसति मृगीदृशं पितारहसिकुर्वन्ति तद्गंगशालं संमतं सुदिने शुभनक्षत्रे चंद्रताराबलान्विते अवैधव्यकरैर्योगैर्लगे ग्रहबला
 वि. प्र. न्विते व्रतारं प्रकुर्वीत बालवैधव्यनशकं सुलातां चित्रवस्त्रायां कन्यापितृगृहादुहिः नीत्वा श्वत्थं शमीस्थाने यद्वा बदरिकाश्रमे आलवालं प्रकुर्वीत वि
 पुलं सुदुर्कषितं कुमार्याचार्यनिर्दिष्टं कृतसंकल्पमादरात् करकां बुप्रपूर्णे नक्षत्रे प्रतिवासरं चैत्रे वा श्विनमासे चतुर्तीयाः सितपक्षतः यावत्कृष्णतृती
 थान्यामासमेकं यथाविधि ब्राह्मणानां तथा स्त्रीणां पूजने च समारभेत तदा शिष्यानुयात्कन्यासौभाग्यं च सुखान्वितं प्रतिमायां वतीनां श्रीवैणवे भाजने च
 येन चंद्रनाक्षतद्वयोर्वैधव्यनशकं यथाविधि उपचारैर्यथाभक्त्या नैवेद्यैः प्रतिवासरं एवं व्रतप्रभावेन बालवैधव्यनिष्कृतिः जायते कन्यकानां च ततः ॥
 पाणिग्रहक्रिया इत्यश्वत्थव्रतं अन्यमपि वैधव्ययोगपरिहारमाह वारहस्पतिः अथ वारहस्पतिः अथ वारहस्पतिः अथ वारहस्पतिः अथ वारहस्पतिः अथ वारहस्पतिः
 एषामध्येऽन्यतरेण सहस्रगने वक्ष्यमाणदोषरहिते सौभाग्यगुणान्विते च विवाहलगे विवाहकारयित्वा पश्चात्तां कन्यां स्फुटं लोकप्रसिद्धं यथा
 भवति तथा चिरजीविने वरयदद्यात् दत्तापित्रादिकः तदुक्तं मार्कंडेयेन बालवैधव्ययोगेऽपि कुंभद्रुप्रतिमादिभिः कृत्वा लग्नेरहः पश्चात्कन्या
 द्वाह्येति चापरे इति कुंभद्रुप्रतिमादिभिः कृत्वा लग्नेरहः पश्चात्कन्या
 तत्र कुंभविवाहः सूर्यारुणसंवादे विवाहात्पूर्वकाले तु चंद्रताराबले शुभे विवाहोक्ते च मथन्या कुंभेन सह चोद्देह्येत् पिता संकल्प्य बाह्यं च विवाह
 विधिपूर्वकं सूत्रेण विष्टयेत् पश्चाद्दशतनुविधानतः कुंभमालं कृतं देहयोरैकांतमंदिरे ततः कुंभविनिःसारं प्रभज्य सलिलाशये ततो भिवेचने कु
 योत्पंच पञ्चवारिभिः तत्सर्वं वस्त्रं पूजाद्यं ब्राह्मणाय निवेद्य च कन्यालंकारवस्त्राद्यं ब्राह्मणाय निवेदयेत् प्रार्थनां वरुणागस्वस्वत्वं जीवनानां समा
 श्रयपतिं जीवय कन्यायाः चिरपुत्रान् सुखं वरं देहि विष्णुवरान् देन कन्यापालय दुःखतदिति इति कुंभविवाहः अश्वत्थविवाहोऽपि तत्रैव द्विजानुसृत
 हनारो मंगलोच्चारणैः समं आहूया द्वाहकाले चरमभूमौ च मंडपे गत्वा प्रणम्य गौरीचरणनाथं च भूरुहं भवानीं चैव मंथानीं पिता मंत्रमुदीरयेत् उ
 द्वाहपिष्ट्यविधिवदश्वत्थेन मनोहरा कन्यासौभाग्यसौख्यार्थं हेतवे हं द्विजोत्तमाः नमस्ते विष्णुरूपाय जगदानंद हेतवे पितृदेवमनुष्याणामा

रामः
 ६३

श्रयाय नमो नमः वनानां पतये तुभ्यं विष्णु रूपाय भूरुह नमो निखल पापौघनाशनाय नमो नमः पूर्वजन्म कृतं पापं बालवैधव्यकारकं नारायणसुखं देहिक
 न्यायाममभूरुह इत्यश्वत्थविवाहे संकल्पप्रार्थने विवाहसुखं भविष्यति विवाहवह्निधेयः एवमेव सौवर्ण्यविष्णुप्रतिमया सहविवाहं विधाय प्रतिमां ब्राह्मणाय द
 द्यात् दानप्रकारस्तत्रैव शुभे मासे सिते पक्षे सानुकूलग्रहे दिने ब्राह्मणं साधुमां संपूज्य विविधाहोणेः तस्मै दद्याद्दिधानेन विष्णोर्भक्तिचतुर्भुजां शुद्धवर्ण
 सुवर्णेन वित्तशक्त्या वा पुनः निर्मितां रुचिरां शरवगदाचक्राञ्जसंयुतां दधानां वा समीपीते कुमुदोत्पलमालिनां सदक्षिणां च तां दद्यान्मन्त्रमेतमुदीरये
 त यन्मया पूर्वजनुषि घ्नन्त्यापत्ति समागमं विषोपविषशस्त्राद्यैर्हन्तो वाति विरक्तया प्राप्यमाणमहाघोरयशसौख्यधनापहं वैधव्याद्यतिदुःखौघनाश
 यस्तु खलव्यये बहुसौभाग्यलब्धैव महाविष्णोरिमां तनुं सौवर्णी निर्मितां शक्त्या तुभ्यं संप्रददे द्विज अनघा त्वहमस्मीति त्रिवारं प्रवदेदिति एवमस्त्वि
 ति विप्राशीर्गृहीत्वा स्वगृहं विसेत् ततो विवाहिकं तातो विधिं कुर्यान्मृगीदृशा इति प्रतिमादानविधिः एवं घटादिभिः सह विवाहं एकांते विधाय पश्चाद्वा
 दित्रयघोषपुरःसरं पित्रादिकन्यामायुष्मते वराय दद्यात् अत्र पुनर्विशाहात् पुनर्भूत्वा दोषो न भवति यतो विधानखंडे स्वर्णो बुपि प्यलानां च प्रतिमा
 विष्णुपिणीतया सह विवाहे च पुनर्भूत्वं न जायत इत्युक्तत्वात् चकारात् घटस्यापि लक्ष्मीरूपा सदा कन्या हरिरूपं सदा जलं हरेर्देतं च यद्दानं दातुः
 पापहरं सदा लक्ष्मीनारायणप्रीत्येया दत्ता कन्यका बुधैः नारयेत्स कलं दातुः कुलं पूर्वोपरं सदा चंद्रवंद्वा बुधं धर्वा शिवसोमस्मरामे पतयः कन्यकानां
 च्चात्यात्सतिसदेवते तद्वाहविधिर्यत्नात्कृतो नो जनयेदयं यथातिभुक्तकमलदेवानां पूजनाय वै अहं भवति सवेत्र तथा कन्या नृणां भवेत् श्रुतावपि
 सोमादिभिः सह विवाहाः विहितः सोमः प्रथमो विविदे गंधर्वो विविद उत्तरः तृतीयो अग्निष्टे पति सुरीयस्ते मनुष्यजा इति अतो दैवतभोग्यानां कन्यानां
 पुरुषविवाहे न दोषः पुनर्भूवः तथात्रापि अतएव मन्थन्याभास्करे यत्नात्कृतं वा नुहितुं विधिः रेणुकापि स्वकन्यायास्तस्माद्वाहं चकार स इति विधानखंडे
 विधानात् अतएव पित्रामात्रा तथा भ्रात्रा दत्ताया तोयधारया विप्रानि सुहृदां साक्ष्यं कृत्वा सोद्वाहिता भवेदिति कात्यायनादिपरिभाषितत्वादेकदाक
 न्यापुरुषविवाहं निर्वर्त्य पुनर्द्वितीयपुरुषविवाहं जाते सा पुनर्भूरेवेत्यलं ७ ॥

५०५० अथान्यत्प्रविण्याह प्रश्नलग्नक्षणेति तत्र ज्योतिर्विस्मयी वादशापत्ययुक्ता वादशापत्यमेव विवृणोऽते कन्यके सुतादि शेषस्यष्टं ८ अथ सामान्य
वि० प्र० तो निमित्तवशेन शुभाशुभप्रश्नस्य विण्याह शंखभेरीति विपंचीवीणा च एतेषां वैः प्रश्नलग्ने श्रुतेर्मंगलं जायते उपलक्षणत्वात् नो ह्लादितुरंगगजा
६४ कृत्वा दिसान्निध्ये विष्णुं अथाशुभयोगाः वैपरीत्यमिति वायसः काकः खरोगर्भः श्वाकुः कुरः सुगालः प्रसिद्धः यदि प्रश्नलग्नक्षणे च यदि वायसा
दिर्नोदंशदं करोति तदा वैपरीत्यमशुभं लक्षयेत् उपलक्षणादुल्लूको घूमहिषनादोप्यशुभः अन्ये शुभयोगाः शौनकादिभ्यो ज्ञेयाः विवाहवृंदावने उप
श्रुतिरप्युक्ता आरेण्याक्षतपूरे ते गणपतिं प्रस्थादि पात्रे शनैः संमार्जन्यधि वेष्टिते युवतयस्तिस्रः सकन्यानि शिनि रीयातारजकादि वेश्मसुकरैः कृत्वा तम
प्रश्नलग्नक्षणे यादृशापत्ययुक्त्वे छया कामिनी तत्र चेदाब्रजेत् कन्यका वासुतो वा तदा प्रंडितैस्तदा दृशापत्यमस्या विनिर्दिश्यते
८ शंखभेरी विपंचीरवैर्मंगलं जायते वैपरीत्यं तदा लक्षयेत् वायसो वाखरः श्वासिगाक्षोपि वा प्रश्नलग्नक्षणे रौतिना दं यदि
९ विश्वस्वाती वैष्णवपूर्वा त्रयमैत्रैर्वस्त्रान्यैर्वा करपीडोचितं त्रक्षैः वस्त्राखंकारादिसमेतैः फलपुष्पैः संतोष्यादौ स्यादनुक
न्यावरणं हि १० धरणिदेवोऽथ वा कन्यका सोदरः शुभदिने गीतवाद्यादिभिः संयुतः वरवृत्तिं वस्त्रयज्ञोपवीतादिना ध्रुवयुते
भ्यर्चितं यां वाचं शृणुयुत्तदर्थं सहशीलो के किलोपश्रुतिः तन्मंत्रश्च उपश्रुतिमहादेवि चांडालगृहवासिनी यथा ॥ वेदं पूर्वो त्रयैराचरेत् ११
र्थं ब्रूहि देवित्वं शक्राज्यप्रवर्धिनीति ९ अथ कन्यावरणमूहर्तं मतमयूरं हृदसाह विश्वस्वातीति उत्तराषाढादिनक्षत्रैरयवा विवाहं तक्षत्रैरुपलक्षिते
काले वस्त्रालंकारादि शब्देन वाद्यादिमधुरवस्तुभिः सहितैः फलपुष्पैः आदौ कन्यां तोष्यतोषयित्वाऽनुपश्रुत्वा कन्यावरणं हि निश्चयेन स्यात् कन्या
वरयोर्लक्षणादि सामुद्रिकाध्यायाद्वगंतव्यानि १० अथ वरवरणमूहर्तं माह धरणिदेव इति धरणिदेवो ब्राह्मणः पुरोहितादिः चंडेश्वरः पूर्वो त्रि
तयमग्नेयमुच्चारितयतया रोहिणी तत्र वरणे भगणाः शस्यते सदा उपेवीतं फलपुष्पं वामोऽसि विविधानि च देयं वराय वरणे कन्याभ्रात्रा द्विज न वति ११

रामः
६४

अथ ब्रतबंधानंतरं सायंकाले बद्धं चाब्रह्मोदनाख्यः संस्कारो भिहितस्तत्रार्यया विशेषमाह प्राक् ब्रह्मोदनंति स्थलार्थं उक्तं च नृसिंहप्रसादे ब्रह्मोद
 नविधेः पूर्वप्रदोषागजितं भवेत् तदा विघ्नकरं त्रैयंबदोऽध्ययनस्य तत् तस्य शान्तिप्रकारं तु वक्ष्ये शास्त्रानुसारतः स्वस्तिवाचनपूर्वतुहबनंका
 रयेदुधः प्रधानं पायसं साज्यं द्रव्यं शान्तियुजो भवेत् सूक्तं बृहस्पतेर्विद्वान्यठे द्विद्यासमृद्धये गायत्रीयुजतमत्रः प्रायश्चित्ततुसर्पिषा धेनुसवत्
 कांद्यादाचार्यपयस्विनी शिलाहोमविधेः पश्चात् स्नापयेत्तत्र संसदि ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्तो ब्रह्मोदनं चरेदिति ५६ अथ वेदविशेषेण न
 सत्राणिवसंतिलकयाह वेदेति मृगाश्वेसाहो हस्तचित्रास्त्रांतीमूलपूर्वात्रयेषु क्रवेदाध्यायीनां रेवतीहस्तानुराधामृगपुष्यरोहिण्युत्तरात्रये
 पुष्यजुर्वेदाध्यायीनां अश्विनीधनिष्ठापुष्यहस्तोत्तरात्रयाद्वाश्रवणेषु सामवेदाध्यायीनां मृगरेवतीपुष्याश्विनीहस्तानुराधाधनिष्ठापुनर्वसुषु अथ
 प्राक् ब्रह्मोदनपाकाद्वतबंधानंतरं यदि चेत् उत्पातानध्ययनोत्पत्तावपिशान्तिपूर्वकं तत्प्रातः ५६ वेदक्रमाच्च शिशिवाहिक
 रत्रिमूलपूर्वामुषोष्मकरमेत्रमृगादितीज्ये ध्रुवेषु चाश्विपुष्यकरोत्तरेशकर्को मृगान्त्यलघुमेत्रधनादितौ सत् ५७ ना
 दीश्राद्धोत्तरं मातुः पुष्यलग्नान्तरे न हि ॥ ५८ वेदाध्यायीनां पूर्वश्लोका नुवृत्ततत्पदपरामृष्टमुपनयनं सत् शुभमित्यर्थः उक्तं च मूले ह
 स्तत्रये सार्पशैवे पूर्वोत्रये तथा क्रवेदाध्यायीनां काये मेखलाबंधनं बुधैः पुष्यपुनर्वसौषोष्णहस्ते मेत्रेशांकभे ध्रुवेषु च प्रशस्तस्याद्यजुषां मौ।
 जिवंधने पुष्यवासवहस्ताश्विशिवकर्णोत्तरात्रयं प्रशस्तं मेखलाबंधे बटुनां सामगायिनां मृगमेत्राश्विनीहस्तोरेवत्यादिति वासवं अथर्वपाठि
 गोशस्तोभगणोयंत्रतार्पणे ५७ अथान्यविशेषमनुष्ठुभाह नादीश्राद्धेति नादीश्राद्धं वृद्धिश्चाद्वंतक्त्या नंतरं यदि संस्कार्यमातुः पुष्यरजोद
 शं नेजाते सति लग्नान्तरे च न सति तदां वश्यकर्तव्यत्वे धर्मशास्त्रोक्तं शान्तिविधाय चोलेयस्तोपवीतं विवाहश्च कार्यः अन्यथा समीचीन लग्नान्तर
 सत्वे सति चोलादिनसत् दुष्टफलमित्यर्थः मेधा तिथिः चोले च ब्रतबंधे च विवाहे यत्कर्मणि पत्नीरजस्वला यस्य प्रायस्तस्य न शोभनं ॥

मु. टी.
६९

सूयंतरे प्राप्तमभ्युदयं श्राद्धं पुत्रसंस्कारकर्मणि पत्नीरजस्वला जातानुक्रुयीतत्पितांतं देति तत्पितेति नां दी श्राद्धकर्तुं ह्यपलक्ष्यं अतो ज्येष्ठभ्रात्रादि
नाकरिष्यमाणनां दी श्राद्धात्प्राकृतं पत्नीरजस्वला चेत्तदा नां दी श्राद्धनिषेधान्मंगलं न कार्यमेव संस्कार्यमातरिरजस्वला या तु सन्निहितलग्नांतरा
संभवेशांति कृत्वा तदीनीमेव तन्मंगलं कार्यं आरब्धत्वा न स्मृत्युक्तदोषः अपशकुनमिरासार्थं शांतिः कार्यो उक्तं च वधूवरान्यतरस्य जननी चेद्
जस्वला संपूर्णतुबले प्राप्ते कुयीतत्याणि पीडनमिति बलेग्रहबले च वाक्यसारे अलाभे सुमुहूर्तस्य जो दोषे द्युपस्थिते अथ संपूज्य विधिवत्ततो मंगल
माचरेत् हेमी माषमिता पद्मां श्रीसूक्तविधिना चयेत् प्रत्युचपायसंहत्वा भिषिच्य हितमाचरेत् यदा तु कृते पिमंगले मंडपोद्वासनात्प्राकृमातरिरजस्व
लायां शांत्यादिकं कार्यमेव मंगलस्या समाप्तात् यदा तु ज्येष्ठभ्रात्रादिना कृता नां दी श्राद्धात्परंतपत्नीरजस्वला चेत्तदा न कोपि दोषः अन्योपि विशेषे

शांत्याचौलं व्रतं पाणिग्रहः कार्यो न्यथान सत् ५८ विचैत्रव्रतमासादौ विभौ मास्ते विभूमिजे क्षुरिकाबंधनं शस्तनृपाणां

प्राग्विवाहतः ५९ केशांतं षोडशे वर्षे चौलोक्तदिवसे शुभं ॥

५८ वस्तुत्रैव उपवासेन शुभं तिनार्यः सद्योरजस्वलाः एकाकिन्यो विवाह
दोदेशभंगेषु वायदीति ५८ अथ क्षुरिकाबंधनमुहूर्तमनुष्ठुभाहविचैत्रेति चैत्रवर्जितेषूपनयनमासेषु माघफाल्गुनवैशाखज्येष्ठे धित्यर्थः आ
दिशब्देन व्रतबंधोक्ततिथिनक्षत्रजन्मलग्नादीनां ग्रहणं वा कीदृशे व्रतमासादौ विभौ मास्ते भौमास्तरहिते गुरुशुक्रास्तादिसामान्यनिषेधादेव सि
द्धं तथा विभूमिजे भौमवाररहिते सूर्यादिवारे नृपाणां स्त्रियाणां विवाहतः पूर्वं क्षुरिकाया अत्यशस्त्रविशेषसंबंधनं कद्रुमिति शेषः तच्छस्ते हि
तं विवाहात्प्रागित्युक्तेः अवधित्वनिश्चयात्समावर्तनानंतरं कार्यं अन्यथोपनयनानंतरं कार्यमित्येव ब्रूयात् ५९ अथ केशांतसमावर्तनमुहूर्ते
अनुष्ठुभाहः केशांतमिति षोडशे वर्षे चौलोक्तदिवसे मुहूर्ते गोदानापरपर्यायं केशांतसंज्ञकं कर्म शुभं स्यात् गावः केशादीयते खड्गयते यस्मिन् नोदा
नं गोदानं षोडशे वर्षे दत्ते तद्वा ह्यणविषयं स्त्रियविशोर्दाविंशचतुर्विंशचविरोधात् तथा मनुः केशांतं षोडशे वर्षे ब्राह्मणस्य विधीयते ॥

राम.
६९

राजन्यवंधोर्द्धविशेषैश्चैव्याधिकेनतदिति आश्वलायनः प्रथमस्यान्महानाम्नीद्वितीयं च महाव्रतं तृतीयस्यादुपनिषद्गोदानाख्यततः परं अत्र जात
धिकाराद्गोदानं नृन्माद्यदेतुषोडशेतिवृत्तिकारवचनात् त्रयोदशेमहानाम्नी चतुर्दशेमहाव्रतं पंचदशे उपनिषद्गो
षोडशे गोदानमिति एवंक्षत्रियविशोरपिउक्तगोदानकालात्प्राक् वर्षेचतुष्टयक्रमेणमहानाम्नीदिभवंति व्रतोक्तेति हिनिश्चयेनयतोपवीतोक्तदि
वसेआदिशब्देनवारनक्षत्रतिथिलग्नोशकेषुसमावर्तनकर्मिष्यते अत्रकश्यपेनचैत्रोवर्जितः चैत्रमासविवर्जेषुमाघादिषुचपंचसु एतच्चगोदाना
नंतरंविवाहात्प्राक्त्यै कुर्यात्समावर्तनकर्मपश्चाद्गोदानतः पाणिनिपीडनात्प्रागिति वसिष्ठोक्तः क्वचिद्वितीयवर्षेतिविषेधोक्तेः वधूपवेशव्रतमो
क्षणंचपुंसंपुनर्दोषरिग्रहं च नाब्देद्वितीयेविदधीतधीमान्बदंतिगर्गात्रिवसिष्ठमुखादितिनन्मूलत्वादुपेक्ष्य परिकरेऽलंकारउत्सर्गोयत्रादरूपः

व्रतोक्तदिवसादौहिसमावर्तनमिष्यते ६० इतिमुहूर्तचिंतामणोसंस्कारप्रकरणंपंचमंसमाप्तं ५ भार्यात्रिवर्गकरणंशुभशी
लयुक्ताशीलंशुभंभवतिलग्नवशेनतस्याः॥

शेषंस्पष्टं ६० इतिदेवज्ञानंतसुतदेवज्ञानमविरचितायांस्वकृतमुहूर्तचिंतामणिटीकायांप्रमिताक्षरायांसंस्कारप्रकरणंपंचमंसमाप्तं ५ अथविवाह
प्रकरणंव्याख्यायते तत्रानाश्रमीनतिष्ठेतेत्यादिवचनात्समावर्तनानंतरंस्वोश्रमाणासुपकारकत्वाद्बृहस्पतिश्रमएवमुख्यः सचसुशीलस्याधीनः शीलं
सुलग्नाधीनमित्येतोत्तमशुद्धिकथनंवसनतिलकयाप्रतिज्ञानीते भार्येति शुभंभर्त्रोदेगुलंशीलंस्वभावोयस्याः सान्निवर्गस्यधर्मार्थकामस्त्वयि
रणमतिशयेनसाधनं तस्याः सुलग्नवशेनशीलंशुभंभवति यतः सुतशीलधर्मोः तन्निघ्नताविवाहाधीनता अधीनोनिघ्नआयतदत्यमरेकेः
प्राप्ताः अतोहीतिनिश्चयेनविवाहसमयः परिचिंत्यतेविचार्यतदिति ननुजन्मकालीनग्रहजनितंशुभाशुभद्वयक्रिममिति विवाहलग्न
चैत्र ज्यातिषमृत्यावेदितशुभसमयारब्धविधिजन्यापूर्वजनितशुभफलेनजन्मान्तरीयदुर्दृष्ट्यं सोभवतीत्येवमर्थतयासार्थक्यात्॥

सु ६२ अतएवसत्याचार्यः शुभक्षणक्रियारंभजनितापूर्वसंभवाः संपदः सर्वलोकानां ज्योतिस्तत्र प्रयोजनमिति सर्वत्र ज्ञेयं १ अथ प्रश्नलग्नादिवाहयोगद
 वि ५ वंस्वधर्याह अथ शब्दमंगलार्थः आदौ संपूज्येति आदौ गणकं ज्योतिर्विदं रत्नादिभिः मणिवस्त्रफलादिभिः संपूज्य ततः प्रष्टा कन्यायाः उद्वाह
 ६२ गणकं वेदयेत् गतिबुद्ध्यादिनाऽणौ कर्तुः कर्मत्वं कीदृशं गणकं सुखचितं अथ कुलांतः करणं स्वस्त्वचित्ते बुद्धयः संभवतीत्युक्तः उत्पलः प्रष्टा मणि
 कनकयुतैः फलकुसुमैरशिवक्रमभ्यर्च्य पृष्ठे दद्यात्तुल्यचित्तं भक्त्या विनयान्वितः प्रश्नं दिगिति यदि प्रश्नलग्नाद् शमेकादशतृतीयसप्तमपंचमाना
 मन्यतमे स्तूने स्तूतश्चंद्रो जीवेन गुरुणा दृष्टः सद्यः शीघ्रं परिणयनकरः स्यात् वा अथ वा गोतुलेति वृषतुला कर्कोणामन्यतमं प्रश्नलग्नं स्यात् च शुभ
 तस्मादिवाहसमयः परिचित्य ते हितं निघ्नतामुपगताः सुतशीलधर्माः १ आदौ संपूज्य रत्नादिभिरथ गणकं वेदयेत् स्वस्त्व
 चित्तं कन्योद्वाहो दिगी शानलहयविशिखे प्रश्नलग्नाद्यदीदुः दृष्टो जीवेन सद्यः परिणयनकरो गोतुला कर्कोणं वा स्यात्
 प्रश्नलग्नं शुभस्वचारयुता लोकि तं तदिदं ध्यात् २ विषमभांशगतौ शशिभार्गवौ तनुगृहं बलि नौ यदि पश्यतः रचयतो
 वरलाभमिमां यदा युगलभांशगतौ युवतिप्रदौ ३ षष्ठाष्टकः प्रश्नलग्नाद्यदीदुर्लेग्नकूरः सप्तमे वा कुजः स्यात् मूर्तीवि
 दः सप्तमे तस्य भौमो रंडा सा स्यादष्टसंवत्सरेण ४ गृहैर्युतमवलोकितं वा भवेत् तत्परिणयनं विदध्यात् २ अथाद्यं योगद्वयं द्रुतविलं
 बितेनाह विषमभांशगताविति स्पष्टार्थः ३ अथ प्रश्नलग्नाद् देधव्ययोगत्रयं शालिन्याह षष्ठाष्टक इति चंद्रः प्रश्नलग्नात् षष्ठाष्टमस्थस्तदा क
 न्याष्टसंवत्सरेण विवाहवर्षो रंडा भर्तृनाशिका स्यात् अथ वालग्नयः कश्चित् कूरग्रहः स्यात् ततः सप्तमे कुजो भवेत् द्वाष्टवर्षमध्ये रंडा स्यात् केचित्
 प्रमेपि पापएवं प्रश्ने निषेधंति कश्यपः एको लग्नगतः पापो अन्यः सप्तमशशिगः आसप्तमाब्दान्मरणं पुरुषस्य न संशय इति ते वा मते सप्तमे वा ख
 लः स्यादिति प्राकः अथवा मूर्तौ लग्ने चंद्रः तस्य सप्तमे भौमो भवेत् तदा षट्षवर्षेण रंडा स्यात् ४ ॥

राम.
 ६२

र्यगोपिजीवः सुखार्थसुखदृष्टिकरोविवाहे नीचेति नीचमकरः अरिस्तुः मिथुनकन्यातुलावृषशिशुः शुभोप्यसन् अनिष्टफलदातेत्यर्थः उक्तं
 च उच्यते स्वर्गहेसुहृद्वनगोवाचस्यतिर्नित्यशः पूर्णायुर्विविधार्थसौख्यजनकोजन्माष्टमस्यापिचेत् नीचस्तोरिगृहेदिवाकरकरह्यायानुगामी
 सदापीष्टोऽनिष्टफलददातिनियतं वैधव्यदुःखास्यदं अत्राष्टमस्तुपिचेदित्यपिशब्देनचाष्टमंलक्षगुणप्रपूजयेदिति विधानात्पूजामनीह माने
 प्युपनयनादिशुभंस्यात् द्वादशचतुर्थे स्थाने स्यतु द्विगुणपूजामिच्छतः तथा तृतीयादिस्थानस्य पूजामात्रायेक्ष्यगुरोः शुभफलदातास्तीति किं
 वक्तव्यमितिके शुक्तिकन्यायसूचनार्थोपिशब्दः नचाष्टमंलक्षगुणप्रपूजयेदिति शत्रुगृहस्थितगुर्वभिप्रायः अस्यापवादोत्तरकोशे गोचराष्टकच
 गोप्यायस्यशुद्धिर्नैलभ्यते तस्यापनयनं कार्यं चैत्रे मीनगते रवौ हरेः सिंहशरगे जीवे नीचवर्त्तनी च भागे मौजीबंधः शुभः प्रोक्तश्चैत्रे मीनगते रवौ पाठांतरं
 जन्मभादष्टमे सिंहे नीचे वा शत्रुगुरुगतिरिति अर्थाच्चैत्रे मेषगोक्ते निषिद्धः तथा चोक्तं सौम्यायने व्रतं कार्यं चैत्रे मासि विशेषतः स्रवणे निंद्यो यदि

रिः फाष्टतुर्यगोपीष्टो नीचारिस्तुः शुभोप्यसन् ४७ कृष्णे प्रदोषेऽनध्याये शनौ निश्य पराह्लके ॥ ६ ॥

फाल्गुने स्यादजस्तु वैशाखमनो निंद्यः मध्वाश्रितौ द्वावपि वर्जनीया विन्यादिवाचामपि मेधयुक्तिरिति द्दंगणेशदेवज्ञेय्या ध्यायिताभिर्मूलमिव प्र
 तिभाति मूलवाक्याभावात् ४७ अथ व्रतबंधवर्ज्यानुष्ठुभाह कृष्णे इति एषु व्रतबंधनेष्टः कृष्णे प्रथमत्रिभागरहिते कृष्णपक्षे प्रदोषे यस्मिन् दिने
 संध्याकाले प्रदोषो भवेत्तद्दिनं प्रदोषलक्षणमर्कतर्के त्याग्येव स्याति अनध्याये वक्ष्यमाणे निशीति अंगवंगकलिंगेषु सौराष्ट्रमगधेषु च तीर्थेषु
 त्राविनागल्लभ्युनः संस्कारमर्हतीति पुनः संस्कारप्राप्तौ निमित्तानंतरं मेव नैमित्तिकमिति न्यायेन यदि रात्रिसद्वावस्तदोपनयनं माभ्युदितिरिति पदोक्तिः
 तथा प्राक्संध्याप्रातः संध्यातस्योगतिर्नैमिष्यशब्दे वसिष्ठः व्रते हि पूर्वसंध्यायां वारिदोयदि गर्जति तद्दिनं स्यादध्यायव्रतत्रयवर्जयेदिति अपरार्कः
 क्षणे चंद्रेष्टमे शुके निरंशे चैव भास्करे कर्तव्येनोपनयनं नानध्याये गलग्रहे रागेः प्रथमभागस्तु निरंशः सूर्य उच्यते तथा गलग्रहे गलग्रहानाह

सु० टी० गुरुः त्रयोदश्यादिचत्वारिंशत्पञ्चम्यादिदिनत्रयं चतुर्थीचैकतः प्रोक्ता अष्टावेते गलग्रहः दैवज्ञमनोहरे प्रदोषे निश्चयनध्याये मंदे कृष्णे गलग्रहे मधुवि
 सं० प्र० नोपनीतस्तु पुनः संस्कारमर्हति गलग्रहे प्रदोषे च स्वस्यायुरुपजायते इति च ४८ अथांशफलमनुष्ठुभाह कूरे जड इति षट्कर्माणि यजनं याजनं वे
 ५९ वतथादानप्रतिग्रहौ अध्यापनं चाध्ययनं षट्कर्माधर्मभाक् द्विज इति अन्यत्स्यष्टं ४९ अथ चंद्रनवांशफलं सनवांशे सापवादं तज्जौल गुरुव
 दमोहन कमि निलक्षणलक्षितेन मोहनकच्छं दसाह विद्यानिरत इति यस्मिन्कस्मिन् राशौ चंद्रो यदि शुभग्रह राशिनवांशे चेतदा व्रती विद्यानिरतो भवे
 त् यदि पापग्रह राशिनवांशे चंद्रस्तदा दरिद्रतरः धनरहितः यदि स्वलवे कर्को राश्यात्तदा बहुदुःखसहितो भवेत् अथ स्वांशगतं चंद्रस्यापवादमाह क
 प्राक्संध्या गर्जितेनेष्टो व्रतबंधो गलग्रहे ४८ कूरे जडो भवेत्यापः पदुषट्कर्मेकतु बटुः यथार्थभाकतयामूर्खो रव्याद्यंशे
 तनौ क्रमात् ४९ विद्यानिरतः शुभराशिलवे पापो राशे लवे हि दरिद्रतरः चंद्रे स्वलवे बहुदुःखयुतः कर्णोदिति मेधनवान् च
 लवे ५० राजसेवी वैश्यवृत्तिः शस्त्रवृत्तिश्च पाठकः प्राज्ञोर्थवान् म्लेच्छसेवी केद्रे सूर्योदिते चरेः ५१ शुक्रे जीवितया चंद्रे स
 र्यभौमार्के संयुते ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 स्तिनिशाकरे तदा व्रती वेदशास्त्रधनधान्यसमृद्धिमान् ५० केद्रस्त्राणां फलमनुष्ठुभाह राजसेवीति केद्रे सूर्योदिते चरेः प्रत्येकं सहिते क्रमादिदं फ
 लं त्रैयं अन्यत्स्यष्टं अत्र लग्नं चंद्रकेद्रं शुभं शनिं च विना सर्वग्रहाः शुभा इत्यवगम्यते मुनिभिस्तु केद्रे पापानि विद्वा इत्युक्तं नारदः स्फूर्जितं केद्रे
 भानौ व्रतिनो वंशनाशनं कुजितं केद्रे भौमेशिष्याचार्यविनाशनं अत्र स्वग्रहो चाद्यवस्थिताः पापाः केद्रस्थाः शुभफलदातारः अन्यथानेति विरु
 द्धार्थवचनयोर्विषयविवेकः ५१ अथान्यदाह शुक्रेति शुक्रे जीवे चंद्रे प्रत्येकं सूर्यसंयुते व्रती निर्गुणः स्यात् भौमसंयुते कूरचेष्टः कूराहिसनशीले

दशः स्यात् ॥
 रा० मः
 ५९

तथाशानिसंयुतेनिर्घणेनिर्लेज्जोनिर्हयोवास्यात् तथातस्मिन्नेवजीवेशुक्तेचंद्रेवाप्रत्येकंसद्विर्युतेपटुः सर्वविद्यानिपुणः स्यात् ५२ अथान्यत्रमाणिक
याह विधौसितांशगेति चंद्रेशुक्रांशगेशुक्तेत्रिकोणगेगुरौतनौलग्नेचसति त्रतीबटुः समस्ताश्चतुरोवेदान्तेनीतिसमस्तवेदवित् एवंयमांशगेशनिन
वांशसंस्थितेचंद्रेसतिलग्नेगुरौचसतिसिन्नेत्रिकोणगेसतिअपिनिर्घणः स्यात् महेश्वरः जीवेलग्नमधिष्ठितेशुगुसुतेधर्मात्मजस्येविधौशुक्रांशेस्वि
लवेदविद्विबिसुतस्याशेरुतधोमइति नारदः लग्नसर्वगुणोपेतंलभ्यतेत्येदिनेनेसत् दोषाल्पत्वगुणाधिक्यबहुसंमतमिष्यते दोषदृष्टोहिकालो
यः सोयमाहनेशक्यते दोषावेधादयोमहादोषइत्यर्थः ५३ अथानध्यायान्जवनचपलार्थयाह शुचिशुक्तेतिअनध्यायाः आषाढशुक्लदशमी
ज्येष्ठशुक्लद्वितीया पौषशुक्लैकादशी माघशुद्धद्वादशी एताअनध्यायाः भूतश्चतुर्दशीतदादित्रितयेचतुर्दशीपूर्णिमाप्रतिपदः कृष्णपक्षअमावास्या

निर्गुणः क्रूरचेष्टः स्यान्निर्घणः सद्युतेपटुः ५२ विधौसितांशगेसितेत्रिकोणगेतनौगुरौ समस्तवेदविद्वत्तीयमांशगेतिनिर्घ

णः ५३ शुचिशुक्रपौषतयसांदिगश्चिरुद्रार्कसंख्यसिततितयः ॥१॥ तन्मध्ये अष्टमीचतयोः समाहारः तथासंक्रमणसूर्यस्यनिरय
नसंक्रांतिदिनं चकारान्मन्वाद्याल्लितिथीमधाविन्यादिनोक्ताः तत्राषाढशुक्लदशमीपौषशुद्धैकादशीचमन्वादी ज्येष्ठशुक्लद्वितीयामाघशुद्धद्वाद
शीचसोपपदे यद्यपिचैत्रशुद्धतृतीयामन्वादिः वैशाखशुद्धतृतीयायुगादिसुथापितेउभेतृतीयेनानध्यायो नथैवफाल्गुनकृष्णद्वितीयाचतुर्मास्यद्वि
तीयापिनानध्यायः तासांप्राशस्त्याभिधानात् तथाचवसिष्ठः याचैत्रवैशाखसितातृतीयामाघस्यसप्तम्यथफाल्गुनस्य कृष्णेद्वितीयोपनयेप्रशस्ता
प्रोक्ताभरद्वाजवसिष्ठमुख्येति अन्यासायुगादिमन्वादीनां त्रतबंधेअप्रसंगादेवअग्रहणं केचिदाचार्याः याचैत्रवैशाखेतिवचनंस्तिखित्वापि
स्वेच्छयानांगीकुर्वेति तत्रशपथमात्रमेवप्रमाणनयस्यामइत्यलं तन्मतेतृतीयेअनध्यायत्वेनज्ञेये त्रतेध्वितिपदमावश्यकत्वेद्योतनार्थं गोतमः प
क्षद्वयेचतुर्दश्यामष्टमीद्वितयेतथा पक्षादावपिपक्षांतेब्रह्मनाधीयतेनरैः फलंच अष्टमीहंत्युपाध्यायंशिष्यं ॥ १ ॥ ॥

मु० टी०
सं० प्र०
६०

हंति चतुर्दशी अमावास्याभयं हंति प्रतिपत्त्याठ्ठाशिनी मनुः चातुर्मास्यद्वितीयासु मन्वादिषु युगादिषु अष्टकासु च संक्रांतौ शयने बोधने हरेः अनध्या
यप्रकुर्वीत तथा सोपपदासु चेति चातुर्मास्यद्वितीयागर्गेणोक्तः आषाढफाल्गुनोर्जेषु याद्वितीयाविधुस्ये चातुर्मास्यद्वितीयास्ताः प्रवदन्ति महर्षयः
मन्वाद्योयुगाद्यश्च पूर्वमुक्ताः सिताज्येष्ठे द्वितीया च आश्विने दशमीसिता चतुर्थीद्वादशीमाघे एताः सोपपदाः स्मृताः नैमित्तिका अनध्याया सुस्मृत्यर्थे
सारे निर्घातभूकंपोल्कानिपतनादिसर्वाद्भुतेषां कालिकानध्यायाः अग्न्युत्पाते वाऽकालवृष्टौ वा आर्द्रादिज्येष्ठांतात्कालादन्यत्राकालवृष्टिः सायं सं
ध्यागर्जेने उदयांतो नध्यायः अर्धरात्रादध्वेगर्जेने अर्धरात्रे वा आकालिकानध्यायः प्रातः संध्यागर्जेने त्वहोरात्रमिति कालं मर्यादीकृत्येत्याकालं
आकाले भव आकालिकः यस्मिन्काले निमित्तमुत्पन्नं तदारभ्य द्वितीयदिने तत्कालपर्यंतं मित्यर्थः स्मृतिरन्वाक्या अनुराधसंभारभ्यषोडश
क्षेषु भास्करः यावच्चरति चैतावदकालमुनयो विदुरिति कालवृष्टौ तु तत्कालमकाले तु त्रिरात्रकं अतिमात्राथ वा वृष्टिर्नोधीयीत दिनत्रयं आप
भूतादि नितयाष्टमीसंक्रमणं च व्रतेष्वनध्यायाः ५४ अर्कतर्कनितिथिषु प्रदोषः स्यात्तदग्रिमैः रात्र्यर्धसार्धमहरयाममध्ये स्थितैः क
लंबः उल्कायामग्न्युत्पाते च सर्वासां विधानामाकालिकमिति मनुः चौरैरुपसृतग्रामे संग्रामे चानिकारिते आकालिकमनध्यायं विधी
सर्वाद्भुतेषु चेति अद्भुतेषु रुधिरादिष्वष्टिषु वसिष्ठः उपलरुधिरप्रपाते अहमिति स्मृत्यंतरे विद्युद्गर्जितवृष्टीनां संनिपातो यदा भवेत् कालवृष्टौ तु तत्कालमका
ले तु त्रिरात्रकमित्यादिकानि नैमित्तिका अनध्याया यदा मेखलाबंधात् प्रागुत्पन्नास्तदा व्रतबंधोनकार्य एव यदा तु मेखलाबंधादनंतरं ब्रह्मोदनपाकात् प्राप्नु
त्यन्नास्तदा जातोऽपि न प्रवर्तते ५५ अथ प्रदोषलक्षणमनुष्टुभाह अर्केति तदग्रिमैर्कादितिथिषु प्रदोषः स्यात् यथा द्वादश्यामर्धरात्रात्प्राक् त्रयोदशी
प्रवृत्तौ प्रदोषः षष्ठ्यासार्धप्रहरमध्ये सप्तमी प्रवृत्तिसदा प्रदोषः तथा तृतीयायां प्रहरमध्ये चतुर्थी प्रवेशे प्रदोषः अत्र द्वितीयप्रहरस्य चरमघटिकात्
तीयप्रहरस्याद्यावाघटि केत्येव घटिकादयमितः कालः स्थूलो रात्र्यर्धशब्दे वाच्यः तेन समांशवाचित्वाभावाद्धनपुंसकमिति एकदेशिममासभावः ५५

रामः
६०

अथ व्रतबंधेन सत्रादिकं वसंततिलकेनाह सिप्रेति गीर्वाणां बुधप्रतिष्ठेत्यादिना दक्षिणायननिषेधादुत्तरायणमासवद्धं प्रशस्तमिति मासानामुक्तं
 त्वान्न सत्रादिकमेवोक्तं तत्र काश्यपः ऋतौ वसंते विप्राणां ग्रीष्मे राक्षसां शरद्व्या विशां मुख्यं च सर्वेषां हि ज्ञानं चापनायनं साधारणं च मासेषु माघा
 दिषु च पंचसु सिप्रेति सिप्राणि हस्ताश्विपुष्याः ध्रुवाणि रोहिण्युजरात्रयं अहि राश्लेषा चराणि श्रवणधनिष्ठा शततारा पुनर्वसु स्वात्यः मूलं मृदुनि
 मृगरेवती चित्रानुराधाः तिस्रः पूर्वोरोद्रमाद्र्या एषु द्वाविंशतिभेषु व्रतबंधने सत् उक्तं च प्राजापत्यादिषु दुक्षेभगक्षोदिषु पंचसु मूलादिदशके चै
 व समैत्रे व्रतबंधनमिति अथोद्गुणिकृत्तिका मघा विशाखा ज्येष्ठा सुनकार्यमित्यर्थः एतानि सर्वे शारवानसत्रमेलकाभिप्रायेणाक्तानि क्वचिज्ज्येष्ठा
 शततारापि गृहीता श्रीपतिनिबंधे अश्विनी मृगचित्रासुहंते स्वात्या चशक्रमे पुष्ये च पूर्वफल्गुन्यां श्रवणे पौष्मभेतथा वासवेशतारासु व्रतबंधः
 प्रशस्यते भुजबलराजमानेंडयोरपि हस्तत्रये देत्यरिषु त्रये च शक्रेंदुपुष्याश्विनिरेवतीष्विति हस्तेशक्राश्विचित्रादिति वसुवरुणोपेन्द्रपुष्यं
 सिप्रध्रुवाहिचरमूलमृदुनिपूर्वोरोद्रैः कविद्रुसिनेंदुदिने व्रतं सत् द्वितीयुरुद्रविदिकं प्रमितेति थौचकृष्णादिमन्त्रिलवके
 दुपौष्मस्वातीष्व्याहता सुस्तरमुपनयनं भार्गवाद्यैर्मुनींद्वैरिति च अर्केति सूर्यबुधगुरुशुक्रचंद्रदिवसेषु व्रतं सत् अपि न चापराह ४०
 र्यादौ मशनीनिषिद्धे नारदः आचार्यसौम्यकाव्यानां वाराः शक्ताशशीनयोः वारौ तौ मध्यफलदाप्तिरौ निदिता व्रते तत्राप्यसंगते बुधस्य वारो वर्ज्यः
 अस्तगतस्य सौम्यस्य वारो वर्ज्यो हि जन्मनीति नारदोक्तेः द्वितीया द्वितीयापंचम्येकादशी द्वादशी दशमी संज्ञासु तिथिषु च व्रतं सत् स्यात् नार
 देन सप्तमी त्रयोदश्याः प्राशस्त्यमुक्ते तद्द्वयं ताभिप्रायेण द्वेथ उक्तं च तेनैव विनर्तुं नावसंतेन कृष्णपक्षे गलग्रहे अपराह चोपनीतः पुनः संस्कार
 मर्हतीति कृष्णादिमिति विहितमासानां कृष्णपक्षस्यादिमन्त्रिलवके पंचमी पर्यंतं व्रतं सत् त्यक्त्वा चतुर्थी मपि कृष्णपक्षे त्वाद्यं त्रिभागे शुभद्वयं स
 देति वसिष्ठोक्तेः न चेति त्रिधा विभक्तदिनस्य त्रयोविभागाः क्रमेण पूर्वाह्णमध्याह्नापराह्णाः संज्ञका भवन्ति तत्रापराह्णभागे व्रतं न सत् अपराह्णे
 चोपनीतः पुनः संस्कारमर्हतीति नारदोक्तेः त्रिधा विभज्य दिवसं तत्रादौ कर्मदेविकं द्वितीये मानुषं कार्यं तृतीये शेतुपैतृकमिति नारदोक्तेः ४० ॥

मु० टी० अथ व्रतबंधे सामान्यतोलनभंगयोगप्रमाणिकयाह कवीज्येति ऋतौषष्ठे मृतावष्टमस्थाने चेच्छुक्रगुरुचंद्रलग्नस्वामिनो भवन्ति तदा अधमाः
 स० प्र० मरणकारकाः अजुभार्गवौ चंद्रशुक्रौ व्यये अधमौ खलाः पापग्रहाः लग्नाष्टमपंचमस्थानेषु स्थिताः अधमाः ४१ अथ सामान्यतोलनमु
 ५७ नुष्टमाह व्रतबंध इति शुभग्रहाः अष्टमषष्ठद्वादशस्थानस्थिताः स्वस्वर्गशोभनाः अन्यस्थाने व्रतबंधे शोभनाः खलाः पापाः तृतीयषष्ठे
 कोदशस्थानेषु शोभनाः स्युः गोकर्केति पूर्णः शुक्रपक्षीयो विधुः वृषभस्तः कर्कस्थाने नौ यदि भवेत् तदा सत् शोभनः नान्यथा गुरुः चंद्र
 लग्ने भिशस्तः स्यात् क्षयरोगी सिते तरे शुक्रपक्षे भवेद्यज्वा स्वभेतुगे विशेषत इति वश्यपस्तु चंद्रसदो एव न्यवेधत् वर्धमानोपि वा पूर्णश्च
 द्रायदिविलग्नगः निः स्वकरोति व्रतिनं लग्नगः क्षयरोगिणमिति उच्चस्ति संबंधिनोः पक्षयोर्देशाचारतौ व्यवस्था स्वग्रहगस्तु उत्तममतद्वये ४२
 कवीज्यचंद्रलग्नपारिषो मृतौ व्रते धमाः व्ययेज्जभार्गवौ तथा तनौ मृतौ सुते खलाः ४१ व्रतबंधे षष्ठदरिः फवर्जिताः शोभनाः
 शुभाः त्रिषडाये खलाः पूर्णो गोकर्कस्तो विधुस्तनौ ४२ विप्राधी शोभार्गवे ज्यैकुजा कौराजन्यानामोषधी शोविशांच
 शूद्राणां ज्ञात्यानां शनिः स्याच्छाखेशा स्युजीवशुक्रारसौम्याः ४३ शाखेशवारतनुवीर्यमतीव शस्तं शाखेशसूर्यश
 शिजीवबलैर्व्रतं सत ॥ ४४ अथ वर्णेशशाखेशान् शाखिन्याह विप्राधीशविति शुक्रबृहस्पती ब्राह्मणाधीशो भौमसूर्यौ सत्रियाणां
 स्वामिनौ ओषधीशश्चंद्रो वैश्यानां स्वामी बुधः शूद्राणां स्वामी शनिरंत्यजानां चांडालानां स्वामी ऋग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वण
 इति वेद क्रमाज्जीवशुक्रारसौम्याः शाखेशाः स्युः ऋग्वेदस्य गुरुः यजुषः शुक्रः साम्नो भौमः अथर्वणो बुधः स्वामी ४३ वर्णेशशाखेशयोः
 प्रयोजनवसंतिलकेनाह शाखेशेति यः स्वशाखाधिपस्तस्य वारस्तनुलग्ने च वीर्यबलं गोचरप्रकारेण स्वग्रहाद्यवस्थितत्वेन वा बलवत्
 च व्रतबंधेऽतीव शस्तं यथा गुरुः ऋग्वेदिनामीशोऽनौ गुरुवारे गुरुलग्ने धनुर्मीनाख्ये गुरुबले च सति उपनयनम् ॥

रामः
 ५७

तीव्रभुमं एवं सर्वत्र ज्ञेयं नारदः शाखाधिपतिवारश्चाशाखाधिपबलं शिशोः शाखाधिपतिलग्नचक्रितयंदुर्लभं व्रते शाखेति शाखावेदस्तस्ये
 शः स्तोत्रेः जीवेति जीवेभृगोचकाराच्छाखेशेवर्णेशेवाविजितेयुद्धेपराजितेनीचराशित्येचसतिव्रतेनानुष्ठितेनसतांवेदशास्त्रविधिनाविदाध्यय
 नविधिर्नित्यनेमितिकश्रोतस्मार्तकार्मानुष्ठानाख्यस्तेषां समाहारद्वंद्वस्तेनरहितोव्रतीस्यात् वसिष्ठः शाखेशगुरुशुक्राणामौद्धेवात्येचवार्धके नैवो
 पनयनं कार्यवर्णेशेदुर्बलेसतीति तेनभौमबुधयोरस्तेसामगायवर्णशाखिनोरुपनयनादिनभवतीतिनत्वे तत्रनीचाद्यवस्तिनत्वेपिशाखेशः परि
 हारमाहवसिष्ठः शत्रुनीचाधिशत्रुस्तेस्वाशेवास्तेष्वभागे शाखेशेचागुरेशुक्तेननीचफलमश्नुतइति शुक्रस्यशत्रुराशिस्तत्त्वव्यभस्तेर्केकदा
 चित्संभवति नीचगतंशरदिवैश्यमुपनयेदिति वैश्योपनयनं संभवतीतिध्येयं ४४ अथजन्ममासादेः प्रतिप्रसवमाहजन्मर्सेति जन्मनक्षत्रेज

जीवेभृगोरिपुगृहेविजितेचनीचेस्याद्देवशास्त्रविधिनारहितोव्रतेन ४४ जन्मर्षमासलग्नादौव्रतेविद्याधिकोव्रती आ
 द्यगर्भेपिविप्राणांक्षत्रादीनामनादिमे ४५॥ ४५ जन्ममासेजन्मलग्नेआदिशब्देनजन्मतिथौविप्राणांब्राह्मणानांआद्यगर्भेपिआपिशब्दा

तद्वितीयगर्भोदावपिव्रतीबालोव्रतेयज्ञोपवीतेविद्याधिकः स्यात् क्षत्रादीनांक्षत्रियवैश्यानांपुनरनादिमेद्वितीयगर्भोदिबालके सतिजन्मर्षमा
 सलग्नादौविद्याधिकोव्रतीस्यात् आद्यगर्भेतुतेषांसर्वथानिषेधएव शौनकः जन्मादयेजन्मसुतारकासुमासेतथाजन्मतिथौचराशौ व्रतेना
 विप्रोत्पत्तिपरिश्रुतोपिप्राज्ञोविशेषः प्रथितः पृथिव्या गर्भाष्टमेगर्गपराशराद्यैः फलंयदुक्तं व्रतबंधनेतु ततोधिकंजन्मसुतारकासुमासेयवा
 जन्मनिवाडवानां विप्रभूदेववाडवाइत्यभिधानात् प्रथमदशमेकोनविंशतक्षत्राणाग्रहणार्थंजन्मसुतारकास्वित्युक्तं जन्ममासनिषेधस्तु आ
 द्यगर्भेविषयः क्षत्रियवैश्ययोः विप्राणांनुवाडवानामितिविशेषोक्तेरद्यगर्भोनाद्यगर्भसाधारणजन्ममासेउपनयने जन्ममासादौशस्त्रमितिज्ञेयं ४५

रजस्वलायाः तथासूतिकायाजातापत्यायाश्चसूतोश्चैलोपनयनविवाहादिकृत्यं बालस्य बालिकीश्चवानाचरेत् न कुर्यात् उक्तं च प्रचेतसा यस्य मां
गलिकं कृत्यं तस्य माता रजस्वला तदासम्यग्युमाप्नोति पंचमं दिवसं विनेति विवाहोत्सवकार्येषु माता चैव रजस्वला वैधव्यं जायते तत्र नृनार्योः पा
णिपीडने इति ज्येष्ठापत्यस्याद्यगर्भसुतस्य कन्याया वा शुभकृत्यं चैलादिकं ज्येष्ठे मासि न भवति कैश्चिदिति मार्गशीर्षे पिके श्विदाचार्ये राद्यगर्भसु
तकन्ययोर्भगलकृत्ये नेष्यते भरद्वाजः मार्गशीर्षे तथा ज्येष्ठे क्षौरं परिणयं व्रतं आद्यगर्भे दुहित्रोश्च यत्नेन परिवर्जयेदिति ३३ अथ सामान्यतः
क्षौरमुहूर्ते तन्निषिद्धं कालं च शार्दूलविक्रीडितेनाह दंतक्षौरेति चैलोदिने वारनक्षत्रे दंतक्रिया घर्षणादिका क्षौरक्रिया विहिता उक्ता निषिद्ध
कालमाह पातंगीति यतंगस्य सूर्यस्यापत्यपातंगिः शनिः शनिः मरविवाहान्मृत्को नवमं घस्येद्विनेक्षौरं कृतं ततो नवमदिने पुनः क्षौरं न का

ज्येष्ठापत्यस्य न ज्येष्ठे कैश्चिन्मार्गे पिनेष्यते ३३ दंतक्षौरनखक्रियात्र विहिता चैलोदिने वारभे पातंग्यार रवीन्विहाय नव
मं घस्ये च संध्यां तथा रिक्तां पर्वणि शो निरासनं रात्रौ ग्रामप्रयाणोद्यतस्नाताभ्यक्तकृताशनैर्न हि पुनः कार्या हितप्रेप्सुभिः ॥

३४ ऋतुपाणिपीडनमृतिबंधमोक्षणे सुरकर्मचहिज नृपाज्ञया चरेत् ॥ ३४ ॥ तथा संध्यां प्रातः सायंकालौ विहाय तथारिक्तां पर्वणि
पूर्वोक्तानि निशोरत्रिं च विहाय अथाधिकारिणः हितप्रेप्सुभिः स्वशुभमिच्छद्भिः एतादृशे हि निश्चयेन क्षौरक्रियानकार्यो कैर्निरासनैः आस
नरहितैः रात्रिः संग्रामः ग्रामप्रयाणमर्थे यात्रा एतदर्थमुद्यतः कृतोद्योगेः स्नातः कृतस्नानैः अभ्यक्तैः कृततैलाभ्यंगैः कृताशनैः कृतभोजनैः
सुवर्णाद्यलंकारभूषितैरित्यपि ध्येयं ३४ अथ मंजुभाषण्याविशेषमाह ऋतुपाणिपीडनेति ऋतौ यज्ञे तथा पाणिपीडो विवाहस्तत्र मश्रुकर्मो
दो मृतौ मातापित्रोर्मरणे बंधमोक्षणे कारगृहे बंधस्य मोक्षणे द्विजाज्ञया ब्राह्मणाज्ञया बंधमोक्षणे राजाज्ञया दुष्टपिवारनक्षत्रादौ क्षौरं चो
त्तं कुर्यात् अन्यच्च गंगायां भास्करक्षेत्रे मातापित्रोर्मृते हनि आधाने सोमपाने च षडसुक्षौरं विधीयते अन्यच्च ॥

मु० टी० राजकार्यनियुक्तानां नानां रूपजीविनां श्मश्रुते मनखच्छेदेनास्तिकालविशोधनमिति अथ शवेति गर्भिणी गर्भवती तस्याः भर्ता शववाहे मृत
 सं० प्र० कवहनं तीर्थगमं तीर्थयात्रा उपलक्षणत्वाद्दिदेशगमनमपि सिंधुमज्जनं समुद्रस्नानं क्षौरं एतानि कर्मणिनाचरेत् न कुर्यात् उक्तं च सिंधुस्ना
 ५५ नंदमच्छेदं वपनं प्रेतवाहनं विदेशगमनं चैव न कुर्याद् गर्भिणीपतिः राजयोगीपुरंधीचमातापित्रोस्तु जीवतोः मुंडनं सर्वतीर्थेषु न कुर्याद् गर्भिणी
 पतिः नारदः वपनं मेथुनं तीर्थवर्जयेद् गर्भिणीपतिः श्राद्धं च सप्तमान्मासाद्धर्चे चान्यत्र वेदवित् ३५ अथ राज्ञो क्षौरे विशेषं सर्वथा वर्ज्यं न क्षत्र
 णिच भुजंगप्रयातेनाह नृपाणामिति नृपाणां पंचमे पंचमे दिने क्षौरं न क्षत्रे श्मश्रुकर्म हितं स्यात् पंचमे दिने यदि क्षौरं न क्षत्राभावस्तदर्थमाह
 अस्योदये वेति अथ वाऽस्य क्षौरभस्य उदये श्मश्रुकर्म कार्यं उदयशब्देन तत्र क्षत्रस्य स्वामिनो मुहूर्तः तथा च गगः क्षौरकर्म महीशानो पंचमे पं
 शववाहतीर्थगमसिंधुमज्जनसुरमाचरेत् न खलु गर्भिणीपतिः ३५ नृपाणां हितं क्षौरभे श्मश्रुकर्म दिने पंचमे पंचमे स्योद
 चमे हनि कर्तव्यं क्षौरं न क्षत्रेऽप्यथवा तन्मुहूर्तके इति उत्पलेन तु वराहपद्यव्याख्यानावसरे अस्य उदये अस्य क्षौरभस्य उदये लभे
 इति व्याख्यातं यथा मेषलग्नं त्रिंशत् भागां त्र्यंशं तत्राद्यास्त्रयोदश भागा विंशति कलाधिकायावत्ता काले न मेषलग्ने उदयं यांति तावदश्विनी
 नक्षत्रमुदयं यातीति तदन्तरे यावत् एवशां यावत्ता काले नोदयं यांति तावद्द्वारण्युदय इत्यनेन न्यायेन सर्वेषां नक्षत्राणां मुदयाज्ञेयाः भ्रा
 तरस्तु एवं व्याकुर्यात् यस्मिन्काले अश्विन्या उदयं क्षितिजसंबंधः संपद्यते तत्समयमारभ्य यावद्द्वारण्या उदयक्षितिजसंबंधः तदंतरे या
 वत्कालः सोऽश्विन्या उदय उच्यते एवं सत्युदयलग्नद्वयोः शांतगतात् गणितमार्गेण यावानिष्ठकाल आगच्छेत् स एव तत्र नक्षत्रोदय इति निष्
 ष्ठेयः षडग्निरिति अग्निः कृत्तिका क्षौरं नृपाणां वद्वारं कृत्तिका यस्य सः एव त्रीणि भेजः अनुराधा यस्य अष्टौ कः रोहिण्या यस्य पंचपित्र्या

अथ पञ्चमः
 अथ पञ्चमः
 अथ पञ्चमः

रामः
 ५५

णउत्तराफाल्गुनीयस्यसंतादृशक्षौरकृदन्तोवर्षानंतरंमृत्युमरणमेतिप्राप्नोति वसिष्ठः अष्टाज्जर्क्षः पितृपंचकश्चषड्द्विधिर्याश्वतुर
 र्यमर्क्षः त्रिमैत्रभः पञ्चजः संनिभापि क्षौरी नरोद्धा निधनं गतः स इति क्षौरं ३६ अथप्राप्तकालत्वादक्षरारंभमुहूर्तप्रपंचामरचंद्रसाह
 गणेशेति गणेशविष्णुप्रसिद्धौ वाक्सरस्वती रमालक्ष्मीः एतादेवताः प्रपूज्यपंचमेवर्षेसति शिवएकादशीद्वादशीदशमी द्वितीयाषष्ठी
 पंचमीतृतीयाआसामन्यतमतिथौ रवावुदकउत्तरायणगतेसति तथा लघुनक्षत्राणिहस्ताश्विपुष्यः श्रवणस्वातीरेवतीपुनर्वसुः ईशआ
 द्रोतक्षवित्रा मित्रमनूराधा एषामन्यतमनक्षत्रेसति तथासतासोमज्ञगुरुशुक्राणांदिनैदिवसे तथाचराशयोमेषकर्कतुलामकरालद
 षडग्निलिम्बैत्रोऽष्टकः पंचपिऽत्रोऽब्दतोऽध्ययमाक्षौरकृन्मृत्युमेति ३६ गणेशविष्णुवाग्रमाः प्रपूज्यपंचमाब्दकेतिथौ
 शिवार्कदिकृद्विषट्शरत्रिके रवावुदक लघुश्रवोनिर्लात्पभादितीशतक्षमित्रभेचरोनसत्तनौ शिशोर्लिपिग्रहः सतादिने॥
 ३७ मृगाक्षराक्षुतेस्त्रयेऽश्विर्मूलपूर्विकात्रयेगुरुद्वयेर्कजीववित्तितेद्विषट्शरत्रिके शिवार्कदिकृद्विकेतिथौ ध्रुवांय
 मित्रभेपरैः शुभैरधीतिरुत्तमात्रिकोणकेंद्रगैः स्मृता ३७ ॥ हितशुभस्वामिकेदृषमिथुनकन्याधनुर्मीनानामन्यतमेलग्नेसतिशि
 शोर्लिपिग्रहो नूतनाक्षरलिखनाप्रारंभः कार्यः ३७ अथविद्यारंभमुहूर्तप्रपंचामरेणाह मृगादिति मृगात्रयेमृगाद्रौपुनर्वसुषु हस्तात्रये
 हस्तवित्रास्वातीषु श्रुतेः श्रवणात्रयेश्रवणधनिष्ठाशतभेषु अश्विन्याः मूलेपूर्वात्रयेगुरुद्वयेपुष्याश्लेषयोः तथासूर्यगुरुबुधशुक्राणांदिनेत
 याषष्ठीपंचम्यादिसप्ततिथिषु शुभेर्केंद्रत्रिकोणगैः सद्भिः अधीतिः शुभास्मृता अधीतिरध्ययनं परैः ध्रुवांयमित्रभेअधीतिः शुभाः प्रोक्ता
 इदं वचनं विद्याविषयमिति दीपिकोक्तेः विद्यारंभेश्रवणत्रयोपादानमहेश्वरादिमतात् वसिष्ठादिभिः श्रवणस्यकेवलस्यानोक्तत्वात् इति विद्या

३७ ॥

मु० टी० अथ व्रतबंध इति विंशतिपद्यैः प्रोच्यते इति शेषः तस्य त्रिविधोपिकालो नित्यः काम्यगौणश्च क्रमेण तं शार्दूलविक्रीडितेनाह विप्राणामिति गर्भेदि
 सं० प्र० नमार्भ्याष्टमे सौरे वर्षेऽथ वाजनेरुत्पत्तिदिनात्सौरवर्षेष्टमे सति विप्राणां व्रतबंधनं नित्यं निगदितं अथ काम्यं विप्राणामेव गर्भोज्जने वा पंचमे वर्षे का
 ५६ र्ये एवं सति भुजांश्च त्रियाणां गर्भोज्जने वा षष्ठे काम्यं गर्भोज्जने वा एकादशे सौरवर्षे नित्यं वैश्यानां पुनस्तथैवाष्टमे काम्यं तथैव गर्भोज्जने वा द्वादशे
 नित्यं नारदः आध्यानादष्टमे वर्षे गर्भतो वा प्रजन्मनां गृह्णामेकादशे मौजीबंधनं द्वादशे विनामिति अत्र फलश्रवणान्नित्यमित्यवसीयतो मनुः ब्रह्म
 वर्षे सकामस्य कार्यविप्रस्य पंचमे गृह्णामे वस्तार्थिनः षष्ठे वैश्यस्यार्थार्थिनोष्टमे अत्र फलश्रवणात्काम्यतापैठीनसिना गर्भपंचमे व्रतबंधनमुक्तं
 गर्भपंचमे ब्राह्मणमुपनयेदिति गर्भे षष्ठेऽष्टमे च क्षत्रियविशोक्तैः गर्भादिः संख्यावर्षाणामिति स्मृतेश्च आपस्तंबस्त्रे गर्भेष्टमे पुत्राह्मणमुपन
 विप्राणां व्रतबंधनं निगदितं गर्भोज्जने वाष्टमे वर्षे वाप्यथ पंचमे सति भुजां षष्ठे तथैकादशे वैश्यानां पुनरष्टमेप्यथ पुनः
 स्याद्द्वादशे वत्सरे काले यदि गुणे गते निगदिने गौणं तदाहुर्बुधाः ३९ ॥ येनैकादशेषु वैश्यमिति बहुत्वान्यथानुपपत्त्या गर्भे षष्ठस
 प्रमाष्टमे धिति दृष्टि कृद्वाख्यानां त्रयाणामपि नित्यकालता एवं गर्भेकादशे धित्यादावपि व्याख्येयं एतच्च तच्छास्त्राध्यायिविषये तैयं अथ गौण
 काल उच्यते निगदिने प्रोक्ते गर्भोज्जने वाष्टमे इत्यादिके काले तस्मिन् दिग्गुणिते सति तद्व्रतबंधनं गौणमाहुः यथा ब्राह्मणस्य षोडशवर्षपर्यंतं ॥
 क्षत्रियस्य द्वाविंशतिवर्षपर्यंतं वैश्यस्य चतुर्विंशतिवर्षपर्यंतं गौणमित्यर्थः मनुः आषोडशाह्मणस्य सावित्रीनामिवर्तते आद्वाविंशाद्
 सवधो गचतुर्विंशतिर्विशः अत ऊर्ध्वं त्रयोप्येते यथा कालमसंस्कृताः सावित्रीपतिना ब्राह्मणभवंत्यपि च गर्हिता इति केशवः स्वस्वमौजीमुख्यका
 लेष्टमे मध्याधमाः समाः तिस्रः केशवदेवज्ञः प्रोक्तामौजीनिबंधने इति ३९ ॥ ॥

रामः
 ५६

मु. टी.
शु. प्र.
६

सानां उर्जा षाढतपस्यशुक्रतपसां कार्तिका षाढज्येष्ठ फाल्गुनमाघानां कृष्णपक्षे क्रमेण शरंगगाढयः शक्राः पंच एतास्तिथयः शून्या यथा कार्तिक
कृष्णे पंचमी शून्या एवमाषाढकृष्णे षष्ठी फाल्गुनकृष्णे चतुर्थी ज्येष्ठकृष्णे चतुर्दशी माघकृष्णे पंचमी अथेषामेव कार्तिकादिमासानां शुक्लपक्षे
काश्यपि विश्वरसाः क्रमाच्छून्याः यथा कार्तिकशुक्ले चतुर्दशी शून्या आषाढशुक्ले सप्तमी फाल्गुनशुक्ले तृतीया ज्येष्ठशुक्ले त्रयोदशी माघशुक्ले
षष्ठी चेति वसिष्ठः अष्टमी नवमी चैत्रपक्षयोर्हभयोरपि माघे द्वादशीत्याज्यापक्षयोर्हभयोरपि ज्येष्ठे त्रयोदशीनिद्यासिते कृष्णे चतुर्दशी आ
षाढे कृष्णपक्षे षष्ठी शुक्ले तु सप्तमी द्वितीया च तृतीया च आषाढे सितकृष्णयोः प्रथमा च द्वितीया च नभस्य मासि निर्दिते दशम्येकादशीनिद्यामासीवे
गोष्ठौ चोभयपक्षगाश्च तिथयः शून्या बुधैः कीर्तिता उर्जा षाढतपस्यशुक्रतपसां कृष्णे शरंगगाढयः १० शक्राः पंचसितेशक्रा
काश्यपि विश्वरसाः क्रमात् तथानिघंशुभे सापे द्वादश्यां वैश्वमादिमे ११ अनुराधा द्वितीयायां पंचम्यां पितृभ्यमेतया शुक्लराश्वत
तीयायामेकादश्यां च रोहिणी १२ स्वाती चित्रे त्रयोदश्यां सप्तम्यां हस्त राक्षसे नवम्यां कृतिकां षष्ठ्यां पूषा षष्ठां च रोहिणी १३
शुक्लकृष्णयोः उर्जे चतुर्दशी शुक्ला कृष्णपक्षे तु पंचमी सप्तमी चाष्टमी सौम्ये पक्षयोर्हभयोरपि पौषे पक्षे द्वये चैव चतुर्थी पंचमी तथा माघे तु पंचमी षष्ठी
शुक्ले कृष्णे यथाक्रमं तृतीया च चतुर्थी च फाल्गुने सितकृष्णयोः तिथयो मासशून्या ख्यावंशविनविनाशनाः आसुआदं प्रकुर्वीत नैव मंगलमाचरेदिति
१० अथ नक्षत्रसंबन्धिदोषान्साधोनुष्टुपद्वयेनाह तथेति अनुराधेति स्वातीति च शुभे कृत्ये द्वादश्यां सापे माश्लेषानिघा आदिमे प्रतिपदि वैश्वसु
तराषाढा राक्षसमूलं लघ्वः द्वितीया चानुराधा शुक्लराश्वतृतीया पंचम्यां च मघा युक्ता चित्रा स्वाती त्रयोदशी प्रतिपद्युक्तराषाढानवम्यां कृतिकाय
दिसप्तम्यां हस्तमूले च षष्ठां ब्राह्मणे भवेद्यदि पूर्वभाद्रपदा षष्ठ्यां एकादश्यां च रोहिणी द्वादश्यां च यदाश्लेषा त्रयोदश्यां मघा यदि दन्यादि एषु कार्ये क
ते चेत्स्यात्पणमासान्तराणां ध्रुवमिति ११ १२ १३॥

रामः
६

दशचिंदुवारेद्वादशीचार्कवासरे षष्ठीवृहस्पतिवारेतृतीयाबुधवासरे अष्टमीशुक्रवारेचनवमीशनिवासरे पंचमीभौमवारेचदधयोगाः प्रकीर्तिताः
 अथविषयोगाः वेदेति चतुर्थ्यादित्ययः अर्कादिवारेषुविषाख्याभवंति यथा रवौचतुर्थीविषाख्या चंद्रेषष्ठी भौमेसप्तमी बुधेद्वितीया बुधेभद्रारूपः
 सिद्धियोगस्तुसप्तमीद्वादश्याश्चरितार्थः एवंनवमीशन्यादावपि गुरावष्टमी शुक्रेनवमी शनौसप्तमी तथाचगुरुः षष्ठीशशांकेनवमीचशुक्रेबुधेद्वितीया
 तपनेचतुर्थी जीवेष्टमीसौरिकुजेद्विसप्तमीयोगाविषाख्याकुलनाशनाः स्युः अथहुताशनाख्याः सूर्योगेति द्वादश्यादित्ययः सूर्योदिवारेषुहुता
 शनाख्याः स्युः वसिष्ठः सप्तषष्ठादित्ययः सोमवारदिभिर्युताः अग्निजिह्वाः सप्तयोगामंगलेघृतिगर्हिताः ८ अथयमघंटाः मघाविशाखादिन
 सत्राणिरविवारदिषुयमघंटसंज्ञानिस्युः यथा अर्कवारेमघायमघंटा एवंसोमवारेविशाखाइत्यादि गर्गः मघाविशाखाचार्द्राचमूलमृगश्रवणचक्रतिका
 सूर्योगसप्तोदरागोदिगीशादग्धाविषाख्याश्चहुताशनाश्च ८ सूर्योदिवारेतिययोभवंतिमघाविशाखाशिवमूलवर्द्धिः ब्राह्म्यकरो
 कर्धमघंटकाश्चशुभेविवर्ज्यागमनेत्ववश्यं ९ भाद्रेचंद्रदृशौनभस्यनलनेत्रेमाधवेद्वादशीपौषेवेदशराइषेदशशिवामार्गेद्रिना
 रोहिणीहस्तइत्युक्तेयमघंटाः क्रमाद्वेः एनेदग्धादियोगाः शुभेविवाहादिकार्येवर्ज्याः गमनेतुयात्रायामवश्यंवर्ज्याः एषामपवादोवसि
 ष्ठेनोक्तं दिवामृत्युप्रदाः पापदोषास्तेनेनरात्रिषुशुभकार्येप्रसूतौचमर्वदापरिवर्जयेदिति आवश्यकरूपेदीपिकायां यमघंटेत्यजेदष्टौमृत्योद्वाद
 शनाडिकाइति अन्येषांपापयोगानामध्याङ्गात्परतः शुभमिति ९ अथचैत्रादिमासेशून्यतिथीः शार्दूलविक्रीडितेनाहानुष्टुभावाहभाद्रेइति
 शक्रादितिच भाद्रपदादिशुक्लमासेषुचंद्रदृशौप्रतिपद्वितीयेइत्यादिक्रमोक्तित्ययः उभयपक्षगाः शुक्लरूपपक्षगताः शून्यसंज्ञकाः बु
 धैः कीर्तिताः कथिताः यथा भाद्रपदेप्रतिपद्वितीयेउभयपक्षेशून्ये एवंनभसिआवणेउभयपक्षेतृतीयाद्वितीयेशून्येइत्यादि अनुक्तमा।

अथचैत्रादिमासेषु शून्यनक्षत्राण्यनुष्टुप् ह्येनाह कदास्तेति कदास्त्रभेरोहिण्यश्विन्यौचैत्रेशून्येनक्षत्रे एषु शुभकार्येनकार्ये यतोविनाशदाः
 धननाशकरा इत्यर्थः एवं वैशाखेत्वाष्टवायुचित्रास्त्रात्यौ शून्यमे पाशीवरुणस्तङ्गशततारा अजपात्पूर्वाभाद्रपदावसिष्ठः अश्विनीरोहिणीचैत्रेशून्यमे
 परिकीर्तिते चित्रास्त्रातीचवैशाखेज्येष्ठेविश्वेज्यतारकौभगवासवमाषाढेआवणेहरिविश्वमे नभस्येवारुणात्यक्षमजपादश्वयुज्यपिकार्तिकेपितृवन्हा
 क्षेप्तोम्येचित्रादिदेवतेपौषेदक्षकरार्द्राःस्युर्माघेमूलचविष्णुमं तपस्येशक्रभरणीशून्यभान्याहरयजाः एषु यतुकृतं कर्म धनेः सहविनश्यतीति १४
 १५ अथचैत्रादिमासेषु शून्यराशीननुष्टुभाह घटइति वसिष्ठः घटमत्स्यवृषायुग्ममेषकन्याः सवृश्चिकाः तुलाचापकुलीराख्यामृगसिंहाश्वराशयः च
 कदास्त्रभेत्वाष्टवायुविश्वेज्योभगवासवौ वैश्वश्रुतीपाणिपौष्तेअजपादग्निपित्र्यमे १४ चित्राद्वीशौशिवाश्वकाःश्रुतिमूलेय
 मंदमे चैत्रादिमासेषु शून्याख्यास्तारावितविनाशदाः १५ घटोऽस्योगौर्मिथुनमेषकन्यालितौलिनः धनुःकर्कोमृगःसिंहश्चै
 त्रादौशून्यराशयः १६ पक्षादितस्वोजतिथौधरेणोपंचास्यनक्षत्रौमिथुनांगनेच चापंदुभेकर्कहरीहयांत्योगांत्योचनष्टेतिथिश्च
 त्रादौमासशून्याख्यावंशवितविनाशनाःइति १६ अथविषमतिथिषुदग्धलग्नांनीद्रवज्याह पक्षादितइति शुक्लपक्षकृष्णपक्षा ॥ न्यलग्ने १७
 दितःप्रतिपदमारभ्यतः ओजतिथौविषमतिथौप्रतिपत्तिथौधरेणोतुलामकरो तृतीयायांमृगेंद्रनक्षत्रौसिंहमकरो पंचम्यामिथुनकन्ये सप्तम्यांचा
 पंदुभेधनुःकर्को नवम्याकर्कहरीकर्कसिंहौ एकादश्याहयांत्योधनुमीनौ त्रयोदश्यागोंत्योवृषमीनौ एतेतिथिषु शून्यलग्ने तस्यांतस्यातिथौ नष्टे
 निषिद्धे वसिष्ठः मृगसिंहौतृतीयायांप्रथमायांतुलामृगो पंचम्यांबुधराशीद्वौसप्तम्यांचापंचदमे नवम्यांसिंहकौटार्यावेकादश्यांगुणर्गहे वृष
 मीनौत्रयोदश्यादग्धसंज्ञास्त्वमीरहाः दग्धसमनियत्कर्मकृतसर्वप्रणश्यति १७॥

साकेताभिधित्वा च पा क्रोशांवी क्रोशितात् ॥ २॥ अहिकेने जघाविध्यां मध्यदेशे दिक्पथे ॥

मु० टी०
मु० प्र०
७

अथैषां दुष्टयोगानां शुभकृत्यावश्यकत्वे संतिपरिहारमाह नारदः तिथयो मासश्च न्या इति द्वाभ्यां पञ्चमं धकाणलग्नानि विवाहप्रकरणे वक्ष्यंते जग
न्मोहने कंद्रे चैव त्रिकोणे च शुभे ह्युपचये पिवा एकोपि बलवांश्चापि शून्यतिथ्युदुनाशका इति १८ १९ अथ हस्ताकोदिसिद्धियोगानां तिथिवि
शेषेणातिनिघातमनुष्टुप् ह्येनाह वर्जयेदिति बुधानुगधामिति च श्रीपतिः हस्तैरवोशशधरे च मृगातमांगं भौमेश्विनी बुधदिने च तथा नुगधा पु
ष्यागुरौ भृगुरुते पिचपो ह्यधिष्ण्य रोहिण्यथार्कतनयः मृतसिद्धियोगाः एते पंचम्यादि तिथिषु चैव नितदावर्ज्याः यथा पंचम्या हस्ताकोवर्ज्यः

तिथयो मासश्च न्याश्च न्यलग्नानि यान्यपि मध्यदेशे विवर्ज्यानि न दृष्ट्याणीति रेखुतु १८ पञ्चमं धकाणलग्नानि मासश्च न्याश्च
राशयः गौडमालवयोस्त्याज्या अन्यदेशे न गर्हिताः १९ वर्जयेत्तर्वाकार्येषु हस्तार्कपंचमीतिथौ भौमाश्विनी च सप्तम्याषष्ठा च
द्वैदवं तथा २० बुधानुगधामष्टम्यादशम्याभृगुरेवती नवम्यागुरुपुष्यचैकादश्याशनिरोहिणी २१ गृहप्रवेशे यात्रायां
विवाहे च यथाक्रमं भौमेश्विनीशनौ ब्राह्म्यगुरौ पुष्यविवर्जयेत् २२ आनंदाख्यः कालदंडश्च धूम्रो धाता सौम्यो ध्वांसकेत
क्रमेण श्रीवत्साख्यावज्रकं मुद्गरश्च छत्रं मित्रं मानसं पद्मलुंबौ २३ ॥

एवमग्रेपिषष्मादौ अन्ये उक्तं च अर्के हस्तः पंचमी च सोमेषष्ठी च चंद्रमं अश्विनी सप्तमी भौमे बुधे मैत्रं तथा षष्ठी गुरौ पुष्यं च नवमी दशमी रेवती भृगौ
एकादशी शनौ ब्राह्म्यं वर्जयेत्सर्वदा बुधे इति २० २१ अन्यदप्याह गृहप्रवेश इति ननु भौमाश्विन्यादीनां गृहप्रवेशादौ स्वतएव वारनक्षत्रदोषादप्राप्तेः
किमर्थमिदं वचनं उच्यते यद्विष्टिर्व्यतीपातो दिनवाप्यशुभं भवेत् हन्यते मृतयोगेन भास्करेण तमोयथेति वचनात् कार्यमात्रा प्राशस्त्यप्राप्ते आ
वश्यत्वे प्रवेशादिसंभावना स्यात्तदर्थमपवादवचनं युक्तमेव २२ अथानंदरदियोगान्शालिन्युपजातिकाभ्यामाह आनंद इति उत्पान इति च २३

रामः
७

२४ अथैवांगणनोपायमनुष्ठुभाह दस्तादिति अत्रनक्षत्राणां साभिजितांगणनाकार्यो यतोष्टविंशतियोगः यथाऽर्कदिने अद्यदिननक्षत्रं श्रवणस्त
दाश्विनीतः साभिजिह्मणनयात्रयोविंशतिसंख्यमस्ति तथा सत्यानंदादियोगेषु त्रयोविंशतिसंख्या गद्योगो जातः एवमिंदुवारे मृगशीर्षाङ्गणनया
आनंदादयो ज्ञेयाः २५ अथैतेषु कियतां दुष्टयोगानामवश्यककृत्येपरिहारशालिन्याह ध्वांक्षइति ध्वांक्षवज्रमुद्गरेयोगेषु आघादेषु नाड्यः प
चघटिकावर्ज्याः पञ्चलुंबयोर्वेदाश्चतस्रः एवं गदेऽश्वाः सप्त धूम्रे भूरे कैव काणे घटिद्वयं मूसले द्वे घटिके रक्षसमृत्युत्पातकालाः सर्वघटिघटिका
त्मकावर्ज्याः कालः कालदंडः अत्रानुक्तैः पिचरे योगे घटिचयं वर्ज्यं उक्तं च ज्योतिः सागरे ध्वांक्षे द्वायुधमुद्गरेषु घटिकात्पाज्यास्तैः पचादितः पञ्चलुंबक

उत्पातमृत्युक्लिक्काणसिद्धीशुभोमृताख्यो मुसलंगदश्च मातंगरक्षश्चासुस्थिराख्यः प्रवर्धमानाः फलदाः स्वनाम्ना २४ दासा
दके मृगादिदोसापानभौमेकराद्धे मैत्रादुरोमृगौ वैश्वातगण्यामंदे च वारुणात् २५ ध्वांक्षवज्रे मुद्गरे चेषु नाड्यो वर्ज्या वेदाः
पञ्चलुंबे गदेऽश्वाः धूम्रे काणे मौलेषे भूरे यंदे रक्षो मृत्युत्पातकालाश्च सर्वे २६ सूर्यभाद्रे दगातर्कदिग्विचनखसंमि
ते चंद्रक्षरवियोगाः सुदोषसंघविनाशकाः २७ सूर्येर्कमूलोत्तरपुष्यदालं चंद्रेऽश्रुतिब्राह्मशशीज्यमैत्रं ॥ ६ ॥

योश्चतस्रउदिता धूम्रे सदैकापुनः द्वे काणे मुसलाद्वये पिचगदे सप्तैव तिलश्चरे मृत्युत्पातकरससांदिनगतास्ताः काल दंडे तथा २६ अथ दोषापवा
दभूतात्रवियोगाननुष्ठुभाह सूर्यभादिति सूर्यो यत्र तत्र नक्षत्रमारभ्य चंद्रक्षेदिननक्षत्रे चतुर्नवषट्दशत्रयोदशविंशतिसंख्या के सति रवियोगाः स्युः ते च दो
षसमूहानां नाशकराः उक्तं च सूर्या चतुर्थे दशमे च षष्ठे विंशत्के विंशतिमेतन्वर्क्षे भवन्ति षट्भानुसदृशयोगाः कुयो गविध्वंसकराः प्रदिष्टाः २७ अथ
सूर्यादिवारेषु नक्षत्रविशेषैः सिद्धियोगानिद्रवज्रापजातिकाभ्यामाह सूर्ये इति जीवे इति च रविवारे हस्तमूलस्युत्तरपुष्याश्विनीनक्षत्राणि पूर्वराचार्यैः

मु. टी.
शु. प्र.
८

सर्वार्थसिद्धौ कथितानि एवं चंद्रेष्ववगादीनि एते सिद्धियोगाः द्वादशैकैकमृगादिंदाविन्यादिप्रकारेण आनंदादिसमीचीनसंयोगसंबन्धिनस्तत्रैरुपनिबद्धाः भौमेष्टहिर्बुधपुरुषानुसार्यज्ञे ब्राह्ममैत्रार्ककृशानुचंद्रं २८ जीवेत्यमैत्राश्वदितीज्यधिष्ठं शुक्रं त्यमैत्राश्वदिनिश्वोभं शनौ शु
तिब्राह्मसमीरभानिसर्वार्थसिद्धौ कथितानि पूर्वैः २९ द्वीशानोयाद्वासवात्पौष्णमाचब्राह्मात्युष्यादर्घ्यमक्षौचतुर्भैः स्यादुत्पा
तो मृत्युकाणोचसिद्धिर्वारेकाद्येन तत्फलं नाम तुर्यं ३० कुयोगास्तिथिवारोत्थास्तिथिभोत्थाभवारजाः हूणवंगखरोधेववर्ज्या
वैविशाखात्प्रातः अनुराधामृत्युः ज्येष्ठाकाणः मूलसिद्धिरिति एवं सोमवारदौ पूर्वोपादादितो ज्ञेयं तत्फलं नाम स ॥ स्त्रियजास्तथा ३१
दशं उत्पातमृत्युकाणानिषिद्धाः सिद्धिः शुभदित्यर्थः नारदः विशाखादिचतुर्वर्गमर्कवारदिषु क्रमात् उत्पातमृत्युकाणाख्यायोगाश्चा मृतसंयुताः
ति ३० अथ देशविशेषेण कुयोगानां परिहारमनुष्ठेयं कुयोगा इति तिथिवारोत्थाः कुयोगाः क्रकचादयः तिथिभोत्थाः अनुराधादितीयायामि
त्यादयः भवारजाः याम्यन्ताष्ट्वैश्वदेवमित्यादयः तैयान्नितयजाः तिथिवारनक्षत्रजाः वर्जयेत्सर्वकार्येषु हस्तार्कपंचमीतिथावित्येवमादयस्तैः सर्वे ह
णवंगखरोधेववर्ज्याः अन्यदेशेन निषिद्धा इत्यर्थः नारदः तिथिवारोद्भवानेष्टायोगावारस्तैः संभवाः हूणवंगखरोधेन्यदेशे ते शुभप्रदा इति ३१

समः
८

अथ समस्त शुभ कृत्ये वर्ज्या नृशार्दल विक्रीडितेनाह सर्वस्मिन्निति सर्वस्मिन् शुभकार्ये एतानि वै निश्चयेन त्यज परिहरेत्यर्थः विधुना पापेन वा पापैः क्षी
 णे हर्क मही सुतार्कत नये वा युजो युक्तो न तुलवौ लग्न लग्न न वा शो न्या ज्यै पूर्ण क्षीणोपि वा चंद्रो लग्ने सर्वत्र गार्हित इति कथ्यते पापे दूलग्न गो वा श गतो
 व ज्यै शुभे सदेति च निशङ्को र्धे रात्र्यर्धे दिनार्धे च घटी च्यं विंशति पलानि दश पूर्वदश पश्चाच्च परिहर उक्तं च मूर्तेः कालो निवसति महानिशायां च दिनदलेय
 स्मात् दश पूर्वदश परतस्तस्माद्द्वयानि च पलानि कुनवांशकं पापग्रह नवांशकं परिहर अथ ग्रहणतः पूर्वदिनानां त्रयं परिहर उत्पत्तग्रहतः उत्पत्तादिव्यभौमांतरि
 स्मात्तस्येयस्मिन्दिने भवति ततोऽह्यहाश्च सप्तदिनानि वर्ज्यानि ग्रहो ग्रहणतस्मात् अपि सप्तदिनानि वर्ज्यानि उक्तं च चंद्रस्येयपि रागेषु ग्रह पूर्वशुभं त्यजेत् सप्ता
 ह मशुभं पश्चात्सृज्यतः ग्रहणसूतकं त्रिविधो न्यात तश्चोर्ध्वं सिंहिकासूनु दर्शने सप्ता एतन्न कुर्वति यात्रोद्वाहादि मंगलमिति अंगिरा अपि सर्वग्रासे तु सप्ताहमर्ध
 सर्वस्मिन् विधुपापयुक्तनुलवावर्द्धे निशाङ्को घटी च्यं वै कुनवांशकं ग्रहणतः पूर्वदिनानां त्रयं ॥

ग्रासे दिनत्रयं त्रिद्वेकां गुलतो ग्रासे दिनमेकं विवर्जयेत् वसिष्ठः सर्वग्रासे दिनान्यष्टौ सर्वकार्ये विवर्जयेत् षट्दिनानि त्रिभागेने अर्धग्रासे चतुर्दिनं चतु
 र्योशे त्रिग्रासे द्वाहणे चंद्रसूर्ययोः अत्र कार्यस्यावश्यकत्वे परिहारे ज्योतिर्निबंधे पंचदिनानि वसिष्ठ त्रिदिनं गार्ग्य शकस्त्वकं यवनाचार्यस्य मते पंचमुह
 र्ता निदृश्यति एहुरिति अयं च निषेधो नित्यनैमित्तिकादिकृत्यातिरिक्तविषयः गुरुः नित्ये नैमित्तिके काप्ये जपहोम क्रियासु च उपाकर्मणि चोत्सर्गे ग्रहवेधो न वि
 द्यत इति शुभद्रोत्यतिश्च दुष्टं दिनमिति शुभद्रोत्या तावराहसंहितायां चंडाशनिमहीकंपसंध्यानिर्वातनिस्वनाः परिवेषजो धूमरात्ताकीस्तमनोदयाः दुर्मे।
 ध्योत्तरसत्तिह मधुपुष्पफलोद्गमाः गोपक्षिमदृष्टिश्च शुभाय मधुमाधवे दृष्ट्यादयस्तु परत्वेनोक्ताः एते यदिने भवन्ति तद्दिनमेव त्यज अथ ग्रहभिन्नैर्भ
 ग्रहे भौमादिभिर्भिन्नभेदितं तथा योऽहं ग्रहयोर्द्वयस्मिन्दिनं सत्रे युद्धं जातं तथा उत्पत्तमं यस्मिन् सत्रे दिव्यंतरि सभौमास्त्रिविधो न्याताः संभूताः एतानि
 ग्रहभिन्नयोद्धुत्पत्तनसत्राणि षण्मासं त्यज ॥

मु० टी०

शु० प्र०

९

भेदस्तारखेटयोर्धनवास्यादिति विवाहं दावने नारदः ग्रहणोत्पातमेत्याज्यमंगलेषु तत्रयमिति ननु नक्षत्रसंधौ जायमाने ग्रहणं किं नक्षत्रं दूषयेदित्य
त्राह शर्ङ्गधरः यस्मिन्विधुंगहुरितं धिष्ठयेगं क्लृप्तितत्याज्यमृतुत्रयं स्यात् पाणिग्रहे पुंभरणं विधत्ते द्वयोर्मयोश्चैव यमेव जह्यात् अन्यच्च पक्षांतरेण
ग्रहणद्वयं स्याद्यदा तदा नद्ग्रहणोपगंभं पक्षादिशुद्धं भवति द्वितीयपाणिग्रहे शुध्यति भोगवत्कात् इति ३२ अथ ग्रहणनक्षत्रे ग्रासभेदेन निंद्यान्मासदि
वसांश्चैव वज्रयाह नेष्टमिति ग्रहर्क्षग्रहणनक्षत्रक्रमात् पूर्णार्धचतुर्थोऽंशः ग्रासे सति षट्त्रयं मासान्नैष्ट गुरुः सर्वग्रासेषु षण्मासान् त्रीन्मासान् कदले
ग्रहे आपादग्रहणे धिष्ठ्यमासमेकं विवर्जयेत् अथ क्रमात् ग्रासेः सग्रे ग्रहणार्धग्रासे उभयोः प्राक्पश्चाच्च त्रिनिघ्नानेष्टाः तथा अर्धे खंडे ग्रास्तास्तत्र
लोदययोर्भावेऽपि अर्धग्रासे उभयोः प्राक्पश्चाच्च त्रिनिघ्नानेष्टाः गुरुः ग्रास्तास्ते निदिनं पूर्वं पश्चाद्ग्रास्तोदयेतथा खंडग्रासे त्रिनिदिनं निः शेषे सप्तस
उत्पातग्रहतोऽग्रहोश्च शुभदोत्पातैश्च दुष्टं दिनं षण्मासं ग्रहभिन्नभंत्यजशुभे योऽहं तु योत्पातभं ३२ नेष्टं ग्रहर्क्षसकलार्धपाद
ग्रासे क्रमात्तर्कगुणैर्दुमासान् पूर्वपरस्तादुभयोस्त्रिघ्नान् ग्रास्तास्ते सग्रे वाप्युदिते धर्खंडे ३३ जन्मर्क्षमासतिययोर्व्यतिपातभद्रावै
धृत्यमापितृदिनानिति तिथिस्तयदी ॥ ३४ प्रचेति कश्यपः ग्रास्तोदयेपरोदो बो ग्रास्तास्ते वा कशशीनयोः घुनिशार्धे तत्र भयं तत्तदं डीखंडव्यवस्थ
योरिति ३३ अथ सामान्यतो वश्यवर्ज्यानि पंचांगदूषणादीनि वसंततिलकानुष्ठभ्यामाह जन्मर्क्षेति परिघार्धेति च जन्मनक्षत्रजन्ममासजन्मति
थयः शुभकर्मसुवर्ज्याः अथ निषेधआद्यगर्भस्यैव नारदः न जन्ममासे जन्मर्क्षे न जन्मदिवसेऽपि वा आद्यगर्भसुतस्याशुदहितुर्वीकारग्रह इति ज
न्ममासः सवित्तोयोवर्जितः सर्वकर्मसुवस्तुतस्तु यत्र शुक्लादिचांद्रमासे चैत्रादौ जन्मा भूतसंचांद्रो मासे जन्ममासस्याज्यः इन्द्राग्नीयत्रहयेते मासदिः
संप्रकीर्तिता अग्नीषोमोऽस्मृतौ मध्ये समासोऽपि तसामकाविति हारी तोक्तमासलक्षणोत्पत्तीपातादयश्च वज्र्यः पितृदिने मातापित्रौ मरणदिनं
तिथिस्तयदीति तिथिस्तयस्तिथिर्द्विश्च तल्लक्षणमाह वसिष्ठः सुस्तिस्तिथयो वारे एकस्मिन्वमातिथिः तिथिर्वारत्रये चैकात्रिघ्नस्य क्दोपनिदिनो

त १३८

रामः
९

न्यूनाधिसः अधिमासश्चवर्ज्यः संक्रमद्वयसहितः क्षयमासः अधिकमासोऽसंक्रांतः कुलिकार्धप्रहरौ वक्ष्यमाणौ पातो महापातः विष्णुभयोगवज्रयो
गयोराद्यघटिकात्रयमेववर्ज्यं एवप्रकारेणकैश्चिद्वज्रयोगेनवघटिकावर्ज्या इत्युक्तं यथा विष्णुभाघघटीत्रयंचनवकं व्याघातवज्रोद्भवति वृत्तश
तेतथा व्याघातेवज्रकैकादशतिगणेशज्योतिर्विदुक्तिरपिनिरुक्ता विष्णुभवज्रयोत्तिष्ठः षट्चगंडातिगंडयोः व्याघातेनवश्रुत्येतुपंचनाड्याविगर्हि
नारतिकश्यपोक्तेः परिघस्याघार्धवर्ज्यं श्रूलस्याघाः पंचगंडातिगंडयोराघाः षट्षट्घटिकाः व्याघातेचादिमानवघटिकाः वर्ज्योः ३४ ॥ ३५ ॥ अथ
पक्षरंध्रतिथीएवक्ष्यकत्वेतन्निष्टवर्ज्यघटीश्चानुष्ठुभाह वेदांगेतिचतुर्थीषष्ठीअष्टमीनवमीद्वादशीचतुर्दशीएताः पक्षरंध्रतिथयोज्ञेयाः आसूषुभ
कृत्यस्यावश्यकत्वेसतिआदिमाः क्रमात् वस्वकमनुतत्वाशाशरानाडीत्यजेत् यथा चतुर्थ्याः आदिमांअष्टघटिकाः षष्ठ्यानवअष्टम्याचतुर्दशेन
न्यूनाधिसकुलिकप्रहरार्धपातविष्णुभवज्रघटिकात्रयमेववर्ज्यं ३४ परिघार्द्धेपंचश्रुत्येषट्चगंडातिगंडयोः व्याघाते
नवनाड्यश्चवर्ज्याः सर्वेषुकर्मसु ३५ वेदांगाष्टनवाकैर्द्वयपक्षरंध्रतिथौत्यजेत् वस्वकमनुतत्वाशाशरानाडीः पणः शुभाः ३६
कुलिकः कालवेलाचयमघटश्चकटकः ॥ ३६ ॥ वम्यापंचविंशतिः द्वादश्यादशचतुर्दश्या पंचघटिकास्याज्या इत्यर्थः पराउर्वरिताः शुभास्ते
याः वसिष्ठः चतुर्दशीचतुर्थीचअष्टमीनवमीतथा षष्ठीवद्वादशीचैवपक्षस्त्रिद्वयाहमाः क्रमादेतासुतिथिषुवर्जनीयाश्चनाडिकाः भूताष्टमनु
तत्वाकदशशेषास्तुशोभनाः दोषनाडीषुयत्कर्मकृतं सर्वविनश्यतीत्यादि कथ्ययेनसर्वसाधारण्येनदशैववर्जिताः ३६ अथकुलिकाकालवेलाय
मघटककटकदोषाननुष्ठुभाहकुलिकइतिवर्तमानवारान्देशनेश्चरेगणितेसतियोंकोभवतितस्मिन्दिगुणयोक्तास्तस्यासुहृताः कुलिकोभव
ति एवंबुधेजीवभोमेवर्तमानवारान्गणितेयोंकोभवतिससहिध्रः क्रमात्कालवेलायमघटककटकसंज्ञादुष्टमुहूर्ताः स्युः यथारविजः शनिः सप्तसंख्या

मु.टी. कः तस्मिन्दिगुणे चतुर्दशजाताः तेनारवौ चतुर्दशेशुहर्तः कुलिकः एवं बुधः संख्या चत्वारः ततदिगुणोऽष्टमो मुहूर्तः कालवेला जीवेपंचद्विघ्नेदशमो यम
 सु.प्र. घंटः भौमेतृतीयेद्विघ्नेषष्ठो मुहूर्तः कंटकसंज्ञः इत्यर्थः एवं सोमवारदावपि अथ शुभकृत्यावश्यकत्वे सति देशभेदेन कुलिकादिदोषपरिहारमाह ग
 १० गः विध्यस्यान्तरकुलेतयावदानुहिमाचलं यमकंटकदोषोत्तिना न्यदेशेषु विद्यते मत्स्यागमागंधांघ्रेषु यमघंटस्तु दोषकृत काशीरे कुलिकं दुष्टमर्धया
 मस्तु सर्वत इति केचित्तमने कालवेला रवितः शराक्षितकोनलागं बुधयो ५।२।६।३।१।४ मेजेंद ८।१॥ दिने निशाया मृतुवेदने न्नगेषु रामा ६।४।२।
 १०।५।३ विधुदंतिनौ १।८ चगजेद्वयधप्रहरद्वयशनौ यात्रायामरणकाले वैधव्यपाणिपीडने व्रते ब्रह्मवधः प्रोक्तः शुभकर्मतत्तस्य जेत गोडाः
 वाराहद्विघ्ने क्रमान्मंदे बुधे जीवे कुजे क्षणः ३७ सूर्ये षट्स्वर्नागदिभ्यः अनुमिता श्वंद्रे विषट्कुंजरां काको विश्वपुरंदराक्षिति सुतेद्य
 व्यग्नितर्कादिशः सोम्ये द्वाविगजां कदिभ्यः अनुमितो जीवे द्विषट्भास्कराः शक्राख्यास्तिययः कलाश्वभृगुजे वैदेषु तर्काय
 हाः ३८ दिग्भास्करामनुमितो श्वशनौ शशिदिनीगादिशो भवदिवाकरसंमिताश्च दुष्टक्षणः कुलिककंटककालवेलासुश्वा
 धेयामयमघंटगताः कलाशाः ३९॥ ५ सूर्ये वेदशरो ४।५ चंद्रे हयपक्षौ १।२ कुजे क्षिभूः २।१॥ जेबाणाग्नी ५।३ गुरोदंतिहयो ८।
 ७। शुक्रे त्रिवेदकौ ३।४॥ मंदे तर्कगजौ ६।८ ज्यौयामार्धावशुभौ सदेति ३७ अथ सूर्यादिवारेषु शिष्याणां सद्य एव दोषज्ञानार्थं दुर्मुहूर्ता
 दिनामकान् मुहूर्तान् शार्दूलविक्रीडितवसंततिलकाभ्यामाह सूर्ये इति दिग्भास्करा इति च रविवारे षष्ठसप्ताष्टमदशमचतुर्दशमुहूर्तानि द्याः।
 एवं सर्वत्र अयमर्थो मूलैर्न ततः स्पष्ट एव एषु मुहूर्तेषु कश्चिद्दुर्मुहूर्तः कश्चित्कुलिकः कंटकः कालवेलाख्यः अधेयामाख्यः यमघंटारख्यः सा
 त तत्प्रमाणकलाशः ३८। मानस्य षोडशशः ३८ ३९ ॥ ॥ ॥

रामः
 १०

अथविवाहादिशुभकृत्येहोलिकाएकनिषेधंदेशपरत्वेनाह विवाशेति विवाशादरावतीशतद्वः एताः पश्चिमदेशप्रसिद्धाः नद्यस्तासांतीरिउभयतटव
निदेशेऽत्रिपुष्करदेशेचहोलिकाफाल्गुनशुक्लपौर्णिमाततः प्राग्दिनाएकंविवाहादिशुभकृत्येनेष्टंनिषिद्धंअथोदयदेशेननिषिद्धं ४० अथमृत्युयोगादि।
दृष्टयोगपरिहारमनुभाह मृत्युककचेतिमृत्युयोगादास्वादकेइत्यादिनाआनंदादिपूजाः क्रकचाः षष्ठादितिययोमदाहिलोममित्युक्ताः दग्धादियो
गोः सूर्यशयचाग्नीत्यादिनोक्ताः चंद्रेशस्तेकर्तुर्गेचरेणसमीचीनेसति एतानयोगान्शुभान्शुभफलदानजगुः ऊचुः राजमानंदः क्रकचामृत्युयो
गात्यादिनंदग्धंतथैवच चंद्रेशुभेक्षययातिवृक्षावज्रहताइव अथकेचिदाचार्योः यामोतरप्रहरेतरमृत्युककचदग्धादीन्शुभान्जगुः सएवाह उ
त्पातेयमघटेचकाणेचक्रकचेतथा तिथौदग्धेचकालेचप्राग्यामात्परतः शुभमिति अथान्येआचार्योः मृत्युककचदग्धादीन्यात्रायामेवनिदि

श्लो३

विवाशेरावतीतीरेरातडाश्वत्रिपुष्करे विवाहादिशुभेनेष्टंहोलिकाप्राग्दिनाएकं ४० मृत्युककचदग्धादीनिंदौशस्तेशुभा
जगुः केचिद्यामोतरंचान्येयात्रायामेवनिदितान् ४१ अयोगेसुयोगोपिचेत्स्यात्तदानीमयोगंनिहत्यैषसिद्धितनोति ॥ ॥

तान् जगुः विवाहादौतुनदोषः सन्नः वार्षेतिथियोगेषुयात्रामेवविवर्जयेत् विवाहादीनिकुर्वीतगर्गोदीनामिदंबचः निंदेधितिशेषः अन्य
च्च अयोगेषुचसर्वेषुवर्जयेद्दृष्टिकादयं उपातमृत्युकाणानांपंचषट्सप्तनाडिकाः ४१ पुनरप्यपवादंभुजंगप्रयातिनाह अयोगेइति अयो
गेक्रकचादौसतिचेत्सुयोगः सिद्धियोगोपिस्यात् तदाएषः सिद्धियोगः अयोगफलंनिहत्यसिद्धितनोतिनिष्पादयति मानंदः अयोगः सिद्धियो
गश्चद्वावेतोभवतोयदि अयोगोहन्यतेतत्रसिद्धियोगः प्रवर्तते परेआचार्योः लग्नशुद्धाकुर्यागादिनाशमाहः यदाहसएव यत्रलग्नविना।
किंचित् क्रियतेशुभसंज्ञकं तत्रेतेषामयोगानांप्रभवाज्जायतेफलं ॥ अथावश्यककृत्येकालोतरभावेपरिहारमोहविष्टिपूर्वमिति ॥ ॥

मु० टी० विष्टिर्भद्रासापूर्वार्धस्य विष्ट्यादिकं मध्याह्नानंतरं शस्तमाहः उक्तं च विष्टिर्गारकश्चैव व्यतीपातः सवैधृतिः प्रत्यरं जन्मनस्तत्र मध्याह्नात्परतः
 मु० प्र० शुभमिति ४२ अथ भद्रांशस्य न्याह शुक्ले इति शुक्ले शुक्लपक्षे षष्ठ्यां पूर्णिमायां च पूर्वार्धे भद्रास्यात् एकादश्यां चतुर्थ्यां च उत्तरार्धे भद्रा कृत्स्ने प
 ११ क्षेत्तृतीयायां दशम्यां च अन्त्यार्धे उत्तरार्धे सप्तम्यां शंभुतिथौ चतुर्दश्यां च पूर्वार्धे पूर्वभागे भद्रास्यात् भद्रास्वरूपं रत्नमालाया उद्बुद्धोद्भूततरेत्यादि ४३ अ
 थ चतुर्थ्यादिति थिषु भद्रायाः मुखपुच्छविभागं शार्दूलविक्रीडितेनाह पंचद्व्यद्वीति चतुर्थ्यादिति थिनां पंचादिप्रहरेषु आदिघट्यः शराः पंचसंख्यावि
 ष्टे भद्राया आस्यं मुखं यथा चतुर्थ्याः पंचमप्रहरे आदिभूताः पंचघट्यो भद्रामुखं एवमष्टम्याद्वितीयप्रहरे एकादश्यां सप्तमप्रहरे पूर्णिमायां चतुर्थ्यप्रह
 रे लग्नशुद्ध्या कुयोगादिना शंदिना द्वौ त्रं विष्टिपूर्वचशस्तं ४२ शुक्ले पूर्वार्धे षष्ठी पंचदश्यां भद्रैकादश्यां चतुर्थ्यां परार्धे कृत्स्ने
 न्यार्धे स्यात्तृतीयादशम्याः पूर्वभागे सप्तमी शंभुतिथ्याः ४३ पंचद्व्यद्विकृताष्टमरसभूयामादिघट्यः शरा विष्टेरस्य मसंज्ञं
 दुरसरा माद्राश्विवाणाब्धिषु ॥ ४४ रे तृतीयायामष्टमे सप्तम्यां तृतीये दशम्यां षष्ठे चतुर्दश्यां प्रथमे प्रहरे भद्रामुखं स्यात् तदसत् अशुभमित्य
 र्थः अथ पुनश्चतुर्थ्यादिति थिनां क्रमेण गजेदित्यादिप्रहरेषु अन्यभवं घटीत्रयं पुच्छं संज्ञं तच्छुभकरं यथा चतुर्थ्यां अष्टमप्रहस्यात् घटीत्रयं भद्रापु
 छं एवमष्टम्यादिषु प्रथमादिप्रहरस्यात् घटीत्रयं पुच्छं संज्ञं तत्र भद्राक्रमोणि वसिष्ठः वधबंधविषाग्न्यसु छेदनाच्चाटनादियत् तुरंगमहिषोष्टादिकं म
 विष्ट्यानुसिध्यति अगविभागः कश्यपसंहितायां मुखे पंचगलेत्वे कावस्येकादशस्मृताः नाभिश्चतस्रः षट्कट्यानि स्रः पुच्छे तु नाडिकाः कार्यहा
 नि मुखे मृत्युर्गले वससिनि स्वता कट्यासु न्नेतानाभौ च्युतिः पुच्छे ध्रुवोजयः अथ विष्टिपरिहारमाह तथेति निथ्य परार्धं जातिथ्युत्तरार्धं भूता विष्टिर्वा
 सरेदिवसेयदित्यात्तदा शुभकरी ॥ ॥ ॥

प २
४ ४
तमः
११

तथा तेनैव प्रकारेण तिथिपूर्वाद्धोत्याश्च शुभकरी नारदनिषेधमाह पूर्वार्धोत्याय दानि शि तदा विधिः शुभायेति कमलासनभाषितं ४४ अथ भद्रानि
 वासंत्यफलं चानुष्ठुमाह कुंभकर्कंति अजे चंद्रे कुंभद्वये कुंभमीनस्ते कर्कद्वये कर्कसिंहराशिस्थिते मनुष्यलोके तिष्ठति अथ मेषात्रये मेषवृषमिथुनस्थि
 ते अलिगे वृश्चिके चंद्रे च स्वर्गलोके भद्रा तिष्ठति कन्यातुलाधनुर्मकराशिषु चंद्रे अथः पाताललोके भद्रा तिष्ठति तत्रैव मर्त्ये स्वर्गपातालेषु फलं चोक्तं
 शुभाशुभभद्राददातीत्यपवादद्वारा प्रयोजनमुक्तं भवति उक्तं च मेषोक्तकौष्यमिथुनघटसिंहमीनकर्केषु चापमृगतौलिसुतासुचंद्रे स्वर्गमर्त्येनागनग
 रीक्रमः प्रयाति विधिः फलान्यपि ददाति हितत्रदेशे उक्तं च भूपालवल्लभे कंदर्कुंभद्वये भूस्त्राकौष्ये जनि तयेद्युगा कन्याचापद्वये चंद्रे भद्रा पातालवा
 यामेघं न्यघटीत्रयं शुभकरं पुच्छं तथा वासरे विष्टितिथ्य परार्धजा शुभकरी रात्रौ च पूर्वार्धजा ४४ कुंभकर्कद्वये मर्त्ये स्वर्गे वैजा
 त्रये लिगे स्त्रीधनुर्जुकनर्के धौ भद्रा तत्रैव तत्फलं ४५ वाय्यागमतडागकूपभवना रंभप्रतिष्ठे व्रतारं भोत्सर्गवधू प्रवेश
 नमहादानानि सोमाष्टके गोदानाग्रयणप्रयाप्रथमकोपाकर्म वेदव्रतं नीलोद्वाहमथातिपन्नशि शुसंस्कारास्तुरस्त्रापनं ४६
 सिनीति ४५ अथ कालशुद्धौ निषेधवस्तुनिशार्दलविक्रीडितेनाह वाय्यागमेति वापीदीर्घिका आगम उपवनं तडागपुष्करिणी कूपः प्रसिद्धः
 एतेषामारंभप्रतिष्ठा आरंभो निर्माणं प्रतिष्ठा उत्सर्गः तत्र गृहप्रतिष्ठा गृहप्रवेशो ज्ञेयः व्रतानामनंतव्रतादीनां आरंभः ग्रहणं उत्सर्ग उत्थापनं महा
 दानानितुलापुरुषादीनि सोमः सोमयागः अष्टका अष्टकाश्चाद्वे गोदानं केशान्तं सत्तकर्म आग्रयणं नवान्नेष्टिः प्रयाजलशास्त्रा प्रथमकोपाक
 र्म प्रथमारभ्यमाणं श्रावणीकर्म वेदव्रतं महानाम्यादित्रयं महानाम्नीव्रतं उपनिषद्भूतं वेदव्रतं च नीलोद्वाहः काम्यवृषोत्सर्गः अतिपन्नशि शु
 संस्कारः अतिपन्नाः अतिक्रांताः जातकर्मादयः शिशूनां संस्कारः देवस्त्रापनं ४६ ॥

मु.टी.
शु.प्र.
१२

अथान्यानिशार्दलविक्रीडितेनाह दीक्षामौंजीति दीक्षामंत्रग्रहणादिका मोंजिविवाहोप्रसिद्धौ मुंडनंचौलं अपूर्वदेवेक्षणंतीर्थेक्षणंच सन्यासः प्रसिद्धः अनिपरिग्रहोनिहोत्रं अपूर्वैराजदर्शनंराजाभिषेकश्च गमंगमनंअपूर्वमेव चातुर्मास्यंचातुर्मास्ययागः समावृत्तिर्मौंजीविसर्गः श्रवणयोर्वेधः कर्णवेधः पसेक्षातप्तमाषादिरूपादिव्यमितियाचत् एतानिकर्मणिबुधोनकुर्यात् कदादेज्यसितयोर्हृदस्पतिशुक्रयोर्हृदने अस्तेचशिशुत्वेवा। त्येचतथान्यूनाधिमासेक्षयमासे अधिमासेचनकुर्यात् अत्रमूलवचनानि शान्तातपः अस्तेगतेगुरौशुक्रेवालेवृद्धमलिस्तुच उद्यापनमुपारभं व्रतानानैवकारयेत् ऋक्षोच्चयः वापीकूपतडागयागगमनंक्षौरं प्रतिष्ठात्रतंविद्यामंदिरं कर्णवेधनमहादानंवनंसेवने तीर्थेस्तानविवाहदेवभवनंमंत्रादिदेवेक्षणंदरेणैवजिजीविषुः परिहरेदस्तंगतेभार्गवे उपनयनंगोदानंपाणिग्रहणंगृहप्रवेशगमनानि अस्तमितेषुनकुर्यात् फरगुरुभगुपुत्रचंद्रेषु अस्तमेयादिफलमाहबादरायणः गुरोरस्तेपतिहन्त्याक्षुक्रास्तेचैवकन्यका चंद्रेनष्टेउभौहन्त्यात् तस्मादस्तंविजयेत् बालभावेहि

दीक्षामौंजिविवाहमुंडनमपूर्वदेवतीर्थेक्षणंसन्यासाग्निपरिग्रहो नृपतिसंदर्शोभिषेकागमं ॥ ॥

यंहन्यात् वृद्धभावेनरंतथा तस्माद्वात्येचवाद्धौचविवाहंनैवकारयेत् अथाधिमासेवर्ज्यानिगृह्यपरिशिष्टे सोमयागादिकर्मणिनित्यान्यपिम लिस्तुचे तथैवाग्रयणाधानचातुर्मास्यादिकान्यपि महालयाष्टकाश्राद्धोपाकर्मद्यपिकर्मयत् स्पष्टमासविरोधाख्याविहितंवर्जयेन्मले गर्ग हृदस्पती अग्न्याधानप्रतिष्ठाचयस्तदानव्रतानिच वेदव्रतवृषोत्सर्गचूडाकरणमेखला मांगल्यमभिषेकंचमलमासेविवर्जयेत् मरीचिः गृहप्रवेशगेदानास्नानाश्रयमहात्सवं नकुर्यान्मलमासेतुसंसर्पोहस्पतौतथा वसिष्ठः वापीकूपतडागादिप्रतिष्ठायत्तकमेव नकुर्यान्मलमासेतुसेस पोहस्पतौतथा यदाक्षयमासोभवतितदाक्षयमासस्यपूर्वोत्तरवधिमासोभवतः तत्रपूर्वः संसर्पः द्वितीयोहस्पतिः एतानिगुरुशुक्रयोस्तादा वपिवर्ज्यानीत्याहगायः बालेवायदिवाहृद्रेशुक्रेवास्तंगतेगुरौ मलमासद्वैतानिवर्जयेद्देवदर्शनं अपूर्वदेवतांदृष्ट्वाशुचः ॥

गमः
१२

स्युर्नष्टभार्गवे मलमासेष्यनावृत्तीतीर्थयात्राविवर्जयेत् अनावृत्ताच्च पूर्वतीर्थयात्रा अत्र नियमकालानि सीमंतनामकरणादीनि पूर्वादस्तादिसत्वे
 पितृस्वकाल एव कार्याणि गुरुः मासप्रयुक्तकार्येषु मूढत्वं गुरुशुक्रयोः न दोषद्वन्मलेमासे गुरोर्दित्यादिकं तथा अन्यत्रापि सीमंतजातका
 दीनि प्राशनांतानि यानि वै न दोषो मलमासस्य मोदस्य गुरुशुक्रयोरिति वसिष्ठः अतीतकालान्यखिलानि कार्याणि सोम्याथ न गेदिने शेषेति
 गुरोवाप्यथ दृश्यमानतदुक्तपंचांगदिनेष्वखंडे अतएवातिपन्नशिष्यसंस्कारादित्युक्तं ४७ अथ सिंहमकरस्थगुरोर्दित्यतिदेशमाह अस्तेवर्ज्यमिति
 यदस्ते गुरोर्वर्ज्ये निषिद्धसुक्तं तत्तिह हस्ते गुरोर्मकरस्थे च गुरोर्वर्ज्ये निषिद्धं देवीपुराणे सिंहसंस्थे गुरोयत्नात्सर्वेभान्विवर्जयेत् पुत्रभानुकलत्राणि
 हन्याच्छीघ्रनशयः कारको ब्रजनेनाशं सतानं प्रियतेऽविरात् देवामृतडागानि प्रयोद्यानगृहाणि च विवाहयज्ञोपनयनचूडादिचमसिध्यति
 चातुर्मास्यसमावृत्तीश्रवणयोर्वेधंपरीक्षांत्यजेद्दृष्ट्वास्तशिष्यत्वं ईज्यसितयोर्न्यूनाधिमासे तथा ४७ अस्तेवर्ज्ये सिंह
 नक्रस्थजीवेवर्ज्ये केचिद्वक्रगेचातिचारे ॥

४८ यथा सिंहस्थितो जीवस्तथैव मकरस्थितः अयमपि निषेधो नियतकालानां न संग्रहः वसि
 ष्ठः नीचराशिगतो जीवः प्रशस्तः सर्वकर्मसु नीचे नीचांशकस्याज्यायस्तादंशेषु नीचता विशेषो मांड्येनोक्तः देवीपुराणे मकरस्थे यदा जी
 वो वर्जयेत्पंचमांशकं शेषेष्वपि च भागेषु विवाहः शोभनो मतः तोडगनंदः अतिचारं सप्तदिने वक्त्रे द्वादशमेव च नीचस्थिते पिवागी शेमास
 मेकं विवर्जयेत् ज्योतिर्निबंधे हरिनीचारे भागे पित्रतोद्वाहादिमंगलं न निषिद्धं यदित्येवमेवासंस्थितो गुरुः मघात्पक्षे गदागच्छे फाल्गु
 नीचवृहस्पतिः पुत्रिणी धनिनी कन्यासोभाग्यं सुखमश्नुत इति क्वचिदपूर्वतीर्थयात्रायां मोदादिदोषो नास्ति गोदापयान्यायवश्रीरौले
 ग्रहणद्वये सुरसुरगुरुणां च मोददोषो न विद्यते वायुपुराणे त्रिस्थ सीसितौ गयायां सर्वका ॥

सु० टी० लेखुपिंडं दद्याद्विधानतः अधिमासे जन्मदिने ह्य लेखगुरुशुक्रयोः नव्यक्तव्यंगया आहं सिंहस्ते च हस्यतो अधिमासे सिंहगुरवस्ते च गुरुशुक्रयोः
 सु० प्र० तीर्थयात्रानकर्तव्या गंगायां गोदावरीविनेति अथगुर्वीद्यस्ते यद्द्वयं तद्वक्रगेगुरौ अतिचारोपिगुरौ वज्रं वात्यः यात्रोद्वाहप्रतिष्ठां च गृहचूडाव्रतादिकं
 वर्जयेद्यत्नतश्चैव जीवेवक्रातिचारो अस्यापवादो राजमातेडं वक्रातिचारो जीवेवर्जयेत्तदनंतरं व्रतोद्वाहादिचूडायामष्टाविंशतिवासरां
 दीपिकायां त्रिकोणजायाधनलाभशौचक्रातिचारो गुरुः प्रयातः यदा तदा प्राह शुभं विलग्नविहाय पाणिग्रहणं वसिष्ठः अथकेचिद्
 रुसहिते आदित्ये एकराशिगतौ गुरुसूर्याविति यावत् गुर्वीदित्येपि सर्वशुभकर्मवर्ज्यं शोनकः एकराशिगतौ सूर्यजीवौ स्यातां यदा पुनः
 व्रतबंधविवाहादिशुभं कर्मो विलेप्यजेत् अथकेचिद्विश्वघस्तेपि पक्षे यस्मिन् यस्तेति थिद्वयनासः सत्रयोदशदिनः पक्षः सोतिनिघ्नः उक्तं
 च पक्षस्य मध्यद्वितीयावपेतां तदा भवेद्दौरवकालयोगः पक्षविनष्टे सकले विनष्टमित्याहुः राचार्यवराः समस्ताः तथा त्रयोदशदिने पक्षे
 गुर्वीदित्ये विश्वघस्तेपि पक्षे प्रोचुस्तद्दंतरत्नादिभूषां ४८

तदा संहरते जगत् अपि वर्षसहस्रेण कालयोगः प्रकीर्तित इति तस्मिन् पक्षे शुभकर्मवर्ज्यमित्याहुः चंडेश्वरः त्रयोदशदिने पक्षे विवाहा
 दिनकारयेत् गर्गोदिमुनयः प्राहुः कृते मृत्युस्तदा भवेत् उपनयनं परिनायनं वेस्मारं भादिपुण्यकर्मणि यात्रादिस्तपस्सकुर्यान्न जीजीवि
 सुः पुरुषाः अथ तद्दत्तेन प्रकारेण दंतरत्नादिभूषां दंताहस्तिदंतास्तत्संबंधिनीभूषां रत्नसंबंधिभूषां च आदिशब्दात्सुवर्णमणिसंबंधि
 नीचभूषां वर्ज्यां प्रोचुः पूर्वस्मिन् निषेधकाले इत्यर्थः राजमातेडः यात्राचूडां विवाहं श्रुतिविचारविधिं श्रावसं प्रवेशं प्रासादोद्यानहर्म्यसुर
 नरभवनारंभविद्याविधानि मौजीबंधं प्रतिष्ठां मणिकनकराधारणं कुर्वते ये मृत्युः सिंहस्तिने ज्ये गुरुदिनं करयोरैकराशिस्थित्योश्चेति सिं
 हस्यगुरोरुपलक्षणत्वात् गुर्वस्तादावपि प्रथमकर्तव्यं सुवर्णादिधारणनिषेध इत्यर्थः ४८ ॥

अथसिंहस्थगुरोः प्रकारत्रयेणपरिहारमुपेद्रवज्जयाह सिंहगुरविति अत्रप्रथममंशभेदेनपरिहारः सिंहस्थगुरोसत्यपिसिंहांशेसंश्रयत्रयो
दशांशे ३१२० भ्योनंतरंसंश्रयमंशत्रयं ३१२० पंचमानवोशःसिंहांशस्तत्रगुरोसतिविवाहोनेष्टः सिंहरोशोतुसिंहांशेयदाभवतिवाक्यतिः
सर्वदेशेष्वन्याज्यादपत्यानिधनप्रददतिराजमानेडोक्तेः अतोवशिष्टांशेषुविवाहादिशुभंभवतीत्यर्थः सिंहपिभगेदैवत्येगुरोपुत्रवतीभवेत्
अन्यंतसुभगासाध्वीधनधान्यसमृद्धिदत्तादितत्रैवोक्तेः अथदेशभेदेनद्वितीयपरिहारउच्यते अथगोदोत्तरतः गोदावरीनदीतस्याउत्तरतीरमा
रभ्यभागीरथीयाम्यतदंदक्षिणकूलमयोदीकृत्यगोदावरीगंगंतारलवतीयोदेशः तत्रसिंहस्थगुरुर्वर्ज्यः नान्यदेशेलेखः गोदावरेत्तरतीरे
यावद्भागीरथीतदंयाम्यं तत्रविवाहोनेष्टः सिंहस्थदेवपतिः पूज्य अथोद्गोदावरीदक्षिणतटेभागीरथ्युत्तरदेशेचसिंहस्थगुरुदोषोनास्ति वसि
सिंहगुरोसिंहलवेविवाहोनेष्टोयगोदोत्तरतश्चयावत् भागीरथीयाम्यतदंचदोषोनान्यत्रदेशेतपनेपिमेवे ४९ मघादि
पंचपादेषुगुरुः सर्वत्रनिंदितः गंगागोदोत्तरंहित्वाशेषांघ्रिषुनदोषकृत् ५० मेघर्केसनव्रतोद्वाहेगंगागोदोत्तरेपिचस
र्वः सिंहगुरुर्वर्ज्यः कलिंगेगौडगुर्जरे ५१ रेवापूर्वेगंडकीपश्चिमचशोणस्यादग्दक्षिणेनीचर्ज्यः ॥ ६ ॥ ॥

४ः भागीरथ्युत्तरेकूलेगौतम्यादक्षिणेतथा विवाहोत्रतबंधोवासिंहस्थज्योनदुष्यतीति अत्रविवाहव्रतबंधावेवननिषिद्धे आभ्यामन्यानिशुभ
कर्माणिनिषिद्धान्येव अपवादस्यसंकोचाश्रयत्वादुपलक्षणायोगात् अथतृतीयः परिहारः तपनेसूर्यमेषराशौविद्यमानेसतिवासिंहस्थगु
रोदोषोनास्ति ज्यातिनिबंधे मंगलानीहकुर्वी तसिंहस्थावाकूपतिर्यदा भानोभेषगतेसम्यगित्याहः शोनकादयइति ४९ सिंहराशिगत
गुरुनिषेधवाक्यानांप्रतिप्रसववाक्यानांचुनिर्गलितार्थमनुष्टुपेद्वयेनाह मघादिपंचपादेषुइत्यादि ५० मेघर्केइत्यादिच ५१ अथमक
रस्थगुरोः प्रकारद्वयेनपरिहारशालिन्याह रेवापूर्वेइति रेवायाः नर्मदायोः पूर्वदेशेगंडकीनद्याः पश्चिमविभागेशोणनदस्यउत्तरदक्षिण।

मु० टी० भागेनीचर्दयः मकरस्तुगुरुर्नवर्ज्यः लक्षः नर्मदापूर्वभागेतुशोणस्योत्तरदक्षिणे गंड क्याः पश्चिमेभागेमकरस्तुनदोषभाक् अन्यदेशेषु निषिद्धस्त
 मु० प्र० निषिद्धदेशानाह अयमिति अयमकरस्तुगुरुः कोकणदेशेगौडदेशेसिंधुदेशेचशुभकृत्येषुवर्ज्योनिषिद्धः उक्तंच मागधेगौडेदेशेचसिंधुदेशे
 १४ चकोकणे व्रतवृद्धाविवाहचवर्ज्येनकरगुरो एभ्योन्यदेशेषुमंगलमर्थान्मध्यमं ५२ अथलुप्तसंवत्सरदोषसापवादंशस्तुविरेणाह गोजो॥
 येतिगोवृषः अजोमेषः अन्योमीनः कुंभः प्रसिद्धः एभ्यदतरभेअन्यराशौमिथुनादौअतिचारगोगुरुः महातिचारेणसमागतः सन्पश्चा
 त्कियद्भिर्दिनैः वक्रितः यदापूर्वराशिर्नोएतिभुक्तराशिर्नोएतिनागच्छतिनदाविलुप्ताब्दः लुप्तसंवत्सरउच्यते सलुप्तसंवत्सरः शुभकृत्येअति
 निंदितः निषिद्धः उक्तंच अतिचारगतोजीवस्तराशिनैतिचेत्युनः लुप्तः संवत्सरेक्षेयोगहितः सर्वकर्मसु यदातु गोजात्यकुंभेषुपूर्वराशेः सका
 वर्ज्योनायंकौकणेमागधेचगौडेसिंधौवर्जनीयः शुभेषु ५२ गोजात्यकुंभेतरभेतिचारगेनोपूर्वराशिगुरुरेतिवक्रितः ॥
 तदाविलुप्ताब्दइहातिनिंदितः शुभेषुरेवासुरनिम्नगांतरे ५३ पादानरेखापरपूर्वयाजनैः पल्लयेतोनास्तिययोदिनार्धतः ॥
 शास्त्रमहातिचारेणायातिपूर्वराशिचनेतिनदानलुप्तसंवत्सरदोषः गुरुः मेवेवृषेसवेकुंभेयद्यतीचारेणगुरुः नतत्रकाललोपः स्यादित्याह
 भगवान्यमः दशमासभोगानंतरंअतीचारेपिलुप्ताब्ददोषोनास्ति च्यवनः मासान्देशेकादशवाप्रयुज्यराशेर्यदाराशिमुपैतिजीवः भुक्तेनपू
 र्वेवपुनस्तथापिनलुप्तसंवत्सरमाहुरायाः पूर्वराशिभेदेनपरिहारमुक्तेदानीदेशभेदेनपरिहारमाह सलुप्तसंवत्सरेवानर्मदासुरनिम्नगाभागी
 रथीतयानेघोरंतरेऽतिनिषिद्धः उक्तंच लुप्ताब्ददोषात्रिमतेनमध्येसोमोद्भवायाः सुरनिम्नगायाः दत्तिनारदेनसमसप्तकदोषोविवाहेवर्जितः
 समदृष्टिगुरोः शुक्रस्तन्मासेतुप्रयत्नतः विवाहादिनकुर्वीतनर्मदातीरउत्तरे ५३ अथवारप्रवृत्तिमुपजात्याह पादानेति रेखाभूमध्यरेखापु
 रीराक्षसीदेवकन्यायकाचीन्याद्युक्ता लंकात आरभ्यसुमेरुमस्तकदत्तसत्ताधोवर्तिदेशास्तेमध्यरेखाशब्देनोच्यते ॥

रमः
 १४

ते यस्मिन्देशेवारप्रवृत्तिश्चिकीर्षितासदेशेरेखातः प्राक्पश्चिमेयावन्तियोजनानिभवंतितानिस्वचतुर्थीशोनानिछत्वातावद्भिः पलैः तिथ्यः पंचदशघ
टिकायुक्तेनाः कार्याः यदा मध्यरेखातः प्रत्यग्योजनानितदायुक्ताः यदा तु प्राग्योजनानितदानाः कार्याः अथ यदिनेवारप्रवृत्तिरेषातदिवसेयदि
नार्धेचपलयुतहीनानाडिका पंचचंद्रादित्यादिप्रकारसिद्धं तस्मादिनाहोसंस्कारविशिष्टाः पंचदशऊनाधिकाश्चेद्वन्तितदातदिवरोद्भवैः पलै
दिनार्धस्यसंस्कारविशिष्टपंचदशानांचयद्विवरं अंतरं तत्संबन्धेनोत्प्रेरुत्यनैः पलैरुर्ध्वतथाधोदिनपस्यवारस्यप्रवेशः यदासंस्कारविशिष्टाः प
चदशदिनार्धतश्चेदनास्यसदासूर्योदयादूर्ध्ववारप्रवृत्तिः यदासंस्कारविशिष्टाः पंचदशदिनार्धतोभ्यधिकान्तासदासूर्योदयात्प्राक्वारप्रवृत्तिरि
त्यर्थः यथावारणसौरेखाभिधानात् कुरुक्षेत्रात्प्राक्त्रिषष्टियोजनानि ६३ पादोनचतुर्थीशेनोनानि ४७१५ प्राग्योजनत्वादेतैः पलैरुनाः
पंचदशघटिकाजानाः १४१३ दिनार्धे १६१३० अस्मान्मूनादिति विवरं २१९० तैनाभिर्घटीभिः सूर्योदयादूर्ध्ववारप्रवृत्तिः यदादिनार्ध १३१५० अ

ऊनाधिकास्तद्विवरोद्भवैः पलैरुर्ध्वतथाधोदिनपप्रवेशनं ५४ वारादेर्घटिकादिघ्नाः स्वास्तहृष्टेष्ववर्जितः सैकास्तृष्टानगैः का
स्मादधिकादिति विवरं ७१२३ एताभिर्घटीभिः सूर्योदयात्प्राक्वारप्रवृत्तिरित्यर्थः ५४ अथवारप्रवृत्तिप्रलहोरेषादिनयात्क्रमात् ५५॥
योजनपुरःसरकालहोरामनुष्ठुभाह वारादेरिति वारप्रवृत्तिप्रकारेणयस्मिन्सूत्रेणवारप्रवृत्तिर्जोतानतदष्टघट्योद्दिगुणाः कार्याः तादृस्थानेस्थाप्याः
तत्रपंचभिर्भक्तेयस्त्रयंतत्याज्यंयच्छेषतद्दिगुणघटीमध्येवर्जितंकार्ये एवंविधाघट्यः सैकाएकयुक्ताः कार्यासप्तभिस्तथाअवशिष्टाः कालहोरेषाः
स्युःतेदिनपातवारात्क्रमाद्गणनीयाः यथा रविवारेदृष्टघटिकाः ६ दिगुणाः १२ पृथगक्षा ५ प्रशेषवर्जिताः १० सैका ११ नगैः ७ क्षणशेष ४ रवि
वारेक्रमाद्गणनयाचतुर्थीबुधस्तस्यहोरादित्यादि विवाहव्यावनेउदयमारभ्यहोराउक्ताः यथातत्कालाकेन्यूनसंज्ञाशपिंडोभक्तः पंचक्षणिभिर्भुक्त
होराः भास्वच्छक्रजंदुसौरेज्यभोमाः संव्योथेरन्वारतत्तेतदीशादिति अनयोर्विषयविभागोवसिष्ठसंहितायां वारप्रवृत्तिविज्ञानं क्षणवारार्थमेवहि अस्ति
लेखन्यकार्येषुदिनारिहदयाद्वेत् क्षणवारः कालहोरारूपः तदर्थेवारप्रवृत्तिः अन्यकार्येषुदिक् मूलादिषुतिथिवारप्रयुक्तेषुवायेगेषुवसूर्योदयादेव

मु० टी० अथकालहोराप्रयोजनं शालिन्याह वारे प्रोक्तमिति यत्कर्म यस्य न्वारे प्रोक्तं तद्दिनस्य सदोषत्वादप्यावश्यकं न्येतस्य कालहोरायां कर्तव्यं नारदः
 मु० प्र० यस्य खेदस्य यत्कर्म वारे प्रोक्तं विधीयते ग्रहसंक्षेपे वारे पितृस्य तत्कर्म सर्वदा अत्र केचित् यस्य वारे कर्म प्रोक्तं तस्य बलिनो वा शेषस्यैव चेति
 १५ तितदा तत्कर्म कार्यमित्याहुः उक्तं च यस्य ग्रहदिने कर्म यत्किंचिदभिधीयते यस्यांशसंस्थिते चंद्रे सूर्ये वा तदिधीयते इति अथ धित्वेन सूत्रे यत्कर्म
 वस्त्रपरिधानादिकमुक्तं तदप्यावश्यकत्वे अस्याधिष्ठेयस्यामिति थ्यंशके सामिनो मुहूर्ते कुर्यात् नारदः यस्मिन्नुत्तुयत्कर्म निरवलोकयितव्यत
 देवत्ये तन्मुहूर्ते कार्ययात्रादिकं तथेति मुहूर्ते स्वामिनो विवाहप्रकरणे वस्यते क्षणे पुमुहूर्ते पुदिक् शूलाद्यदिकं शूलवारं शूनक्षत्रं शूलचिह्नं
 विचारणीयं एवं पारिघोदंडः क्षणे पुमुहूर्ते पुनैवास्त्रं घ्न्यः दिक् शूलादिकं मविलं पारिघदंडो दिविज्ञेयमिति वसिष्ठोक्तेः ५६ अथ मन्वादीं युगादीं श्वशादूल
 वारे प्रोक्तं कालहोरासुतं एधिष्ठेयं प्रोक्तं स्वांमिति थ्यंशकेऽस्य कुर्यादिकं शूलादिविंशं क्षणे पुनैवास्त्रं घ्न्यः पारिघश्चापि दंडः ५६
 मन्वाद्यास्त्रिंशतिथी मधोतिथिरवीर्जं शुचौ दिक् तिथी ज्येष्ठे च तिथि ति वषट्पतपस्यश्वाः सहस्येशिवाः भाद्रे निश्चसिते न मा
 ष्टनभसः कृष्णयुगाधाः सिते गोमती बाहुलराधयोर्मदनदंशौ भाद्रमाघासिते ५७॥ विक्रीडितेनाह मन्वाद्या इति सिते शुक्लपक्षे एता मन्वाद
 यः मधोचैत्रे त्रिंशतिथी तृतीया योर्णिमे ऊर्जे कार्तिके तिथिरवी पूर्णिमा द्वादशौ शुचौ आषाढे दिक् तिथी दशमी पूर्णिमे ज्येष्ठे अंत्ये फाल्गुने च तिथिः उभ
 यत्र पूर्णिमे वा इषे आश्विने नवमी तपसि माघे अश्वाः सप्तमी सहस्ये पौषे शिवा एकादशी भाद्रपदे अग्नितृतीया तु इति पुनः नभसः आवणस्य कृष्णप
 क्षे अमावास्या अष्टमी अथ युगाद्याश्चत्वारः बाहुलराधयोः बाहुलः कार्तिकः राधो वैशाखः तयोः शुक्लपक्षे गोमती नवमी तृतीये युगादि कार्तिके शु
 क्लनवमी कृतयुगादिः वैशाखे शुद्धतृतीया त्रेतादिः भाद्रमाघासिते मदनदंशौ युगादि मदनह्रयोदशी दशौ अमावास्या भाद्रकृष्णयादशी कलियुगादिः
 माघकृष्ण अमावास्या द्वापारादिः अत्र शुक्लादयो मासा ग्राह्याः कार्तिके शुक्लनवमी चादिः कृतयुगस्य सत्रेतादि मोधवे शुक्ला तृतीया पुण्यसंमिता कृष्णापच
 दशौ माघे द्वापरादि रुदीरिता कल्पादिः स्यात्कृष्णपक्षे नभस्ये वत्र योदशीति नारदोक्तेः ५७॥ इति श्रीदेवज्ञानतन्त्रमुनिदेवस्वविरचिता यांस्कृतमुहूर्ते चिंतामणि

शुभाशुभप्रकरणं समाप्तं १५

॥ अथ नक्षत्रप्रकरणं व्याख्यायते तत्रादौ नक्षत्रस्वामिनः शार्दूलविक्रीडितेनाह नासत्येति एतेनासत्यांतकादयः स्रक्षेशानक्षत्रेशाः क्रमात्स्युः
 १ अथ ध्रुवनक्षत्राणि तत्कृत्यं चानुष्ठुभाह उत्तरात्रयेति उत्तरेत्रयं रोहिणी च एतानि नक्षत्राणि विवारश्चक्रवर्त्तमानि स्थिरसंज्ञानि चेति संज्ञाद्वयं
 एवमुत्तरात्रापि व्याख्येयं ध्रुवनक्षत्रेषु स्थिरादिकर्मकार्यं आदिग्रहणान्मृदुनक्षत्रोक्तं ग्राह्यं वसिष्ठः मृदुदं देकथितान्यपि स्थिरदंतानिका
 योनिइति २ अथ चरभानि तत्कृत्यं चानुष्ठुभाह स्वात्यादित्येति आदिशब्दात्तलघुनक्षत्रोक्तमपि ३ अथोत्तरात्रेण नक्षत्राणि चानुष्ठुभाह पूर्वोत्तरयमि
 नासत्यांतकवह्निधातुशशभृदुद्रादितीज्यारगाक्षक्षेशाः पितरोर्भगोर्यमरवीचष्टासमीरः क्रमात् शुक्राग्नीखलुमित्रदंद्रनिर्ऋति
 क्षीरणि विश्वे विधियो विंदो वसुतो यपाज चरणाहिर्बुध्पृषाभिधाः १ उत्तरात्रयरोहिण्याभास्करश्च ध्रुवश्चिह्नं तत्र स्थिरवी
 जगेहशांत्यागमादिसिद्धये २ स्वात्यादित्येश्वरैस्त्रीणि चंद्रश्चापि चरंचलं तस्मिन्नाजादिकारोहोवाटिकागमनादिकं ३
 पूर्वोत्तरययाम्यमधे उग्रं क्रूरं कुजस्तथा तस्मिन्प्राताग्निशाठ्यानि विषशस्त्रादिसिध्यति ४ विशाखाग्नेयभेसोम्यामिश्रं
 साधारणं स्मृतं तत्राग्नि कार्यमिश्रं च वृषोत्तमोदिसिद्धये ५ हस्ताश्विपुष्याभिजितः सिध्दं लघुगुरुस्तथा तस्मिन्पुण्या
 तिज्ञानभूषाशिल्पकलादिकं ६ मृगांत्यचित्रामित्रक्षेमृदुमैत्रं भृगुस्तथा तत्र गीतांवरक्रीडामित्रकार्यविभूषणं ७
 मूलैद्राद्राहिभंसोरीतीक्ष्णं दारुणं संज्ञकं तत्राभिचारघातोत्तमभेदाः पशुदमादिकं ८ ॥ ६ ॥ ॥

ति आदिशब्दाद्दारुणनक्षत्रोक्तमपि ४ अथ मिश्राण्यनुष्ठुभाह विशाखेति आदिग्रहणादुत्तमोक्तमपि ५ अथ लघुनक्षत्राण्यनुष्ठुभाह
 हस्तेति शिल्पवर्धकविकृत्यादि कलानृत्यादिकाश्चतुःषष्टिः आदिशब्दाच्चरभोक्तमपि ६ अथ मृदुनक्षत्राण्यनुष्ठुभाह मृगांत्येति ७ अ
 थ तीक्ष्णभान्यनुष्ठुभाह मूलैति अभिचारः कर्मणं भयंकरकृत्यं मारणादि पशुदमः पशुशिक्षा आदिशब्दात्बंधनादिकं स्थिरं च ८ ॥

सूर्यचार
 गति

सु.री.
न.प्र.
१६

अथाधोमुखोर्ध्वमुखतियेऽनुखनसत्राणिद्वयज्याह मूलाहीति मूलं अहिमाश्रेषा मिश्रकृतिकाविशाखे उग्रंपूर्वात्रयमवाभरण्यः एतानि
वभानिअधोमुखानिज्ञेयानि आर्द्रपुष्यः श्रवणत्रयंरोहिण्युत्तरात्रयंचनवभान्युर्ध्वमुखानि मैत्राणिचित्रारेवत्यनुएधाः हस्तस्वातीपुनर्वसुज्ये
ष्ठाअश्विनीएतानिनवभानितिर्यङ्मुखानि एषुअधोमुखोर्ध्वमुखतियेऽनुखिषुमैषुर्दृशंकृत्यंअधोमुखोर्ध्वमुखतियेकमुखकृत्यंसत्गवाति ग
रुडपुराणे भरणीकृतिकाश्लेषामघाभूलविशाखिकाः तिलः पूर्वोत्तराचैवअधोवेत्रः प्रकीर्तिताः एषुवापीतडागादिकूपभूमितृणानिच दे
वागारस्यखनननिधानखननंतथागणितंज्योतिषारंभखनीविलप्रवेशनं कुर्यादधोगतान्येवकार्योणिष्वभध्वज रोहिण्याद्रोतथापुष्योर्ध्वनि
ष्ठाचोत्तरात्रयं वारुणश्रवणचैवनवचोर्ध्वमुखास्तथा एषुराज्याभिषेकंचपट्टबंधंचकारयेत् ऊर्ध्वमुखान्युद्धितानिसर्वाण्येषुचकारयेत् रे

मूलाहिमिश्रोग्रमधोमुखंभवेदध्वोस्यमार्द्रज्यहरित्रयध्रुवं तिर्यङ्मुखंमैत्रकरणिलादितिज्येष्ठाश्विनानीह
शकृत्यनेषुसत् ९ यौसध्रुवाश्विकरणंचकवासवेज्यादित्येप्रवालरदशंखसुवर्णवस्त्रं ॥ ६ ॥ ॥

वतीचाश्विनीचित्रास्वातीहस्तः पुनर्वसुः अनुएधामृगोज्येष्ठाएतानितिर्यकमुखाः स्मृताः गजोष्ठाश्ववलीवर्ददमनंमाहिषस्यच बीजानां
वृषनंकुर्याद्गमनागमनादिकं चक्रयंत्रयादीनांवादीनांप्रवाहणं पार्श्वेषुयानिकार्योणिकुर्यादेषुचतान्यपि इदंचनक्षत्रविशेषविहिता
नाकमेणामावश्यकर्तव्यत्वेमुहूर्तोत्तराचैवसत्यांकर्मणः अधोमुखाद्याकारंस्तान्तातनसूत्रेषुतानिकमोणिकार्योणियानिचसर्वथानोक्तानि
विलप्रवेशादीनितान्येष्वनक्षत्रेषुकार्योणीत्येतदर्थमुक्तं ९ अथप्रवालादिधारणमुहूर्तंवसेततिलकेनाह यौसध्रुवेति रेवत्यादिनक्षत्रे
षुतथारिक्तातिथिशनिचंद्रभौमवर्जितेऽहिदि वसेप्रवालंविद्रुमंशंखः शंखवलययादिवोत्रश्वेतं एतानिधार्योणि रक्तंमंजिष्ठादिरंगेनरंजि
तेवस्त्रंभौमवारेपिधार्ये अथसुभगासभर्तृकाध्रुवादितियुगरोहिण्युत्तरात्रयेषु अदिते युगेपुनर्वसौपुष्यचप्रवालादि ॥

रामः
१६

कंनदध्यात् क्वचिच्छततायां स्नानमपि निषिद्धं उक्तं च रोहिणीगुरुपुनर्वसुतरेयाविभर्तिनवस्त्रविभूषणं सानयोषिदवलंबनेपतिस्नाना
 माचरतिवारुणयियाइति १० अथ नवधाविभक्तस्य वस्त्रस्य दग्धादिदोषेषु भाग्यशुभफलं श्रुत्वा विप्रक्रीडितेनाह वस्त्राणामिति वस्त्राणानव
 भागाः कार्यः कोणचतुष्टये अमसदेवाः स्थायाः ॥ एतसामध्यगतांशगतास्तयाः नराः दशासदिते पाशे च पुनर्मध्यगतांशयोर्तयाः तत्र चेद्र
 क्षेपेन वतरेनूतने वस्त्रे देवा दग्धे अग्निस्ते स्ते। स्फुटिते पाषाणाद्या घातादिभिर्निहते पंकेन कर्दमेन च आदिशब्दात् गोमयादिभिरुपहृते स
 तितदस्त्रनसत् शुभफलजनकं न भवतीत्यर्थः नृसुरांशयोः एवं वस्त्रराहादिके सति शुभं कल्याणं स्यात् अथ सर्वोशके राससमनुष्यदेवांशके
 शुभं प्रातः प्रातर्भागे अस्तु निष्फलं गमकं इदं सर्वं शय्यापादुकास्त्रपित्तं श्रीपतिः कज्जलकर्दमगोमयलिप्ते वाससि दग्धवति स्फुटिते च
 धार्यविरक्तशनि वद्रकुजे द्विरक्तं भौमे ध्रुवादितियुगे सुभगानदध्यात् १० वस्त्राणानवभागकेषु च चतुः कोणे मसरा
 ससामध्यं शगतांशगतांशसदृशे पाशे च मध्यं शयोः दग्धे वा स्फुटिते वरेन वतरे पंकादिलिप्ते न सद्रक्षांशे नृसुरांश
 योः शुभमसत्सर्वोशके प्रातः ११ विप्राज्ञया तथोदाहे रात्रा प्रीत्यापितं च यत् ॥ चिंत्यमिदं नवधाविहिते स्मिन्निष्ठमनिष्ठफ
 लं च सुधीभिः अत्र राससांशे ध्वजच्छत्रादिसदृशी छेदाकृतिः शुभफलाज्ञेया देवमनुष्यांशे पिकाकोलूकसदृशी छेदाकृतिरशुभफलदा कस्य
 पः शाखवक्त्राबुजच्छत्रध्वजतोरणसन्निभा श्रीवत्ससर्वतोभद्रनद्यावर्तगृहोपमा वर्धमानस्वस्तिके भृगुकूर्मसंघाकृतिः छेदाकृतिर्देव्यभा
 गे यथायुरर्थप्रदानां खरोष्ट्रलूककाकादिजंबूकश्चक्रोपमा त्रिकोणः सूर्याकृतयो देवभागे यथाशोभनाः निंदितं वसनंदयादिजेभ्यः स्व
 र्णसंयुतं आशिषोवाचनं कृत्वा त्वन्यदस्त्रं च धारयेदिति ११ अत्र क्वचिदुष्टदिने पिवस्त्रपरिधानमनुष्ठुभाह विप्राज्ञयेति धिक्पनस
 त्रे वा राहो वारतिथि योगादौ व्यतीपातभद्रादिदुष्टयोगे निषेधः ॥

म. टी. यद्वस्त्राह्मणानुत्तयातथोदाहेरासासंनोषेणर्पितेदत्तद्वस्त्रधार्यमितिबुधाजगुः १२ अथलतापादपारोषणरजदर्शनमद्यगोविक्रयमुहूर्त
 न. ५. नशादलविक्रीडितेनाह राधामूलेति राधाविशारवाएतदादिचतुर्दशनक्षत्रैर्लेतानावल्लीनापादपानावृक्षाणांचारोपोवापनः कार्यः अथराज
 १७ दर्शने ध्रुवमृदुक्षिप्रश्रवोवासवैः त्रयोदशभिः कार्यं अथमध्यमद्यारंभः तीक्ष्णग्रांभुपभेषुनवनक्षत्रेषुउदितः कथितः अथगवांक्रयोमूले
 नपरस्माद्ग्रहणे विक्रयोमूल्यग्रहणपूर्वकं दानं क्षिप्रान्त्यवल्लीदुभादित्येद्रांभुपवासवेषुहिनवनक्षत्रेषुशस्तः प्रशस्तः अत्रभीमपराक्रमेणपं
 चदशभान्यभिहितानि हस्तेनुराधात्रितयेसपोह्मेमृगेचपूर्वाश्विदिशाखभेषु पुष्येधनिष्ठादितयेदितीशेगवांक्रयविक्रयमामनंतीति १३ आ
 थपशूनांरक्षासुहर्तस्थितिनिवेशनिवेधसुहर्तचंद्रवज्रयाह लग्नेशुभइति शुभेशुभस्वामिकेलग्नेअष्टमशुद्धिसंयुतेशुभपापाक्रांताष्टमभा
 निद्येपिधिस्येवारादौवस्त्रधार्यजगुर्बुधाः १२ राधामूलमृदुध्रुवर्षवरुणक्षिप्रैर्लतापादपारोपोथोनृपदर्शनंध्रुवम्
 दुक्षिप्रश्रवोवासवैः तीक्ष्णग्रांभुपभेषुमद्यमुदितंक्षिप्रान्त्यवल्लीदुभादित्येद्रांभुपवासवेषुहिगवांशस्तः क्रयोविक्रयः
 १३ लग्नेशुभेचाष्टमशुद्धिसंयुतेरक्षापशूनांनिजयोनिभेचरे रिक्ताष्टमीदर्शंकुजश्रवोध्रुवताष्टेषुयानंस्थितिवेश
 वरहितेसतिपशूनांरक्षारक्षणंप्रवेशादिकंचसत् तथास्त्रीययोनिनक्षत्रेचरभेचसत् यथाऽश्वानांयोनिभंअश्वि ॥ननसत् १४
 नीशततारके तत्रचतुष्पदानांरक्षाशस्त तीक्ष्णपशूनांदमनंवरंस्यात्पशुपोषणमिति वचनात् अथरिक्ता ४।९।१४ एमी८ दर्शेमावासा राम.
 कुजोभौमःश्रवःश्रवण ध्रुवाण्युत्तरात्रयरोहिण्यः त्वाष्ट्रचित्राएषुपशूनांयानंगृहादुहिर्निःसारणंस्थितिर्गोछादिवेशनंनसत् शुभंन व्य
 वहारोचये पूर्वात्रयेधनिष्ठद्वौक्षसौम्यविशाखायोः आश्लेषायामथाश्विन्यांयात्रासिद्धिस्तुप्यदामिति १४॥

अथौषधसूच्योर्मुहूर्तमंदाक्रांतयाह भैषज्यसदिति भैषज्यं औषधं प्रारब्धं भक्षितं च सत् लघु^१ दचरनक्षत्रे मूले च द्वांगलग्ने दिस्वभावशिशुमिथु
 नकन्याधनुर्मीनेषु लग्नगतेषु सत्सु शुक्रं दीज्यबुधेषु दिस्वभावलग्नस्थेषु सत्सु च पुनस्तेषां शुक्रं दीज्यबुधानां रवेश्च दिवसेवारे सति यो रक्तागारहि
 ततिथौ भैषज्यं सत् शुभं स्यात् दीपिकायां द्वांगोदये गुरुबुधे दुसिते प्रशस्ते पारवेश्वसुविधौ सति यो सुयोगे भैषज्यपन्नगविशाखशिवतरेषु जन्म
 विष्टिरहितेषु कृतः शुभाय इति अथरिः फद्युनमृतिगृहे लग्नात् द्वादशमप्राप्तमगृहेषु शुद्धेषु शुभपापग्रहरहितेषु सत्सु औषधं तु वर्षफलप्रश्नादि
 ना आयुर्निश्चये च सत् द्युनशत्रुनिधनव्ययशुद्धौ सद्गृहेषु नितरां बलवत्सु आयुषश्च हितकारिण्योगे कीर्तिनानियतमौषधमेवेति श्रीयति भद्रोक्तेः
 अथ जने भैषज्यं सत् जन्मनक्षत्रे भैषज्यं सत् जन्मनक्षत्रे भैषज्यं सत् प्रशस्तः सर्वकामेषु सौख्यं भैषज्यं वा दाध्वके तनेषु विवर्जयेदिति वचनात् अथ सूचीक
 भैषज्यं सत् फद्युनमृदुचरे मूलभेदंगलग्ने शुक्रं दीज्यं विदिचरिवसे चापिते पारवेश्व शुद्धेरिः फद्युनमृतिगृहे सति यो नो जने भैषज्यं
 कर्मोप्यदिति वसुभेत्ताष्टमित्राश्विपुष्ये १५ क्रयर्से विक्रयोनेष्टाविक्रयर्से क्रयोपिन पौष्ठाबुपाश्विनीवातः श्रवश्चित्राकये शुभाः

मंसूच्याः संबंधिकर्मघटनसीवनादि अदितिषु भूतप्राणिनां पुष्यनक्षत्रे सत्स्यात् व्यवहारे च ये अदितिर्वा सवंतः प्रामेन्नमंदववाजिनः सू
 चीकर्मननुत्राणमेभिर्कक्षैः प्रशस्यत इति १५ अथान्यदनुष्टुभाह क्रयर्से इति क्रयर्से वक्ष्यमाणक्रयनक्षत्रे विक्रयोनकार्यः तथा विक्रयनक्षत्रे क्रयो
 पिनकार्यः दीपिकायां यमाहिशक्राग्निविशाखपूर्वनेष्टाः क्रयविक्रयणेति शलाः पौष्ठाश्विचित्राशनविष्णुवाताः शलाः क्रयविक्रयणे निषिद्धा इति
 ननु यदा येन क्रयः कर्तव्यस्तदा अन्येन विक्रयः कर्तव्यस्तत्र क्रयविक्रयनक्षत्राणां महाभेदादुभयविधमुहूर्तानुपपत्तिः उच्यते विक्रेता यदा मुहूर्तं विक्रया
 र्थं गृह्यते तदा वसुष्यकक्रियते तत्कर्म विक्रयश्च वाच्यं यदा क्रयिणा क्रयार्थं मुहूर्तः प्रार्थ्यते तदा विक्रेत्रे मूल्यद्वयं दत्त्वा दृष्टकृते विक्रेतवस्तुया ह्यतः
 यशश्चाच्यमिति मत्वा यथा कथंचित्माधेयं तत्र क्रयमुहूर्तः रेवतीशतताराश्विनीस्तातीश्रवणचित्राएतानि भानिक्रयेशुभानि विक्रयणे निषिद्धानि च

मु. टी.
न. ५.
१८

अथ विक्रयविपण्योर्मुहूर्तशार्दूलविक्रीडितेनाह पूर्वोद्दीशेति द्वीशं विशाखा पूर्वोदिनक्षत्रेषु केन्द्रेषु प्रथमचतुर्थसप्तमदशमेषु द्वितीये कोणेन वप
चमे शुभैः सद्भिः षट्त्रयोपेषु पापग्रहैः सद्भिः घटतनुं कुं भलग्ने विना न्यक्ता सन्निधौ रिक्ता मारहिततिथौ विक्रयः सप्तशुभोत्तयः अथ विपणिः
पण्यवीथिका गृहे स्थित्वा क्रयविक्रयाख्यं कर्म रिक्ता तिथिभौमवारकुं भलग्ना निवर्जयित्वा न्येषु तिथिवारलग्नेषु मित्राणि मृगरेव तीचित्रानुर
धाः ध्रुवाणि रोहिण्युत्तरात्रयं सिंहाणि हस्ताश्विपुष्याः एतैर्भैः लग्ने चंद्रस्ति ते मूर्तौ चंद्रे सितेषु सति व्यया घृहीतैः पापग्रहैः सद्भिः शुभैर्द्वौ यरेव
द्वितीये कादशदशमेषु सद्भिर्विपणिः शुभाख्यात् १७ अथाश्वगजमुहूर्तमिंद्रवज्रयाहसि प्राप्येति सिंहादिनक्षत्रेषु रिक्ता भौमव्यतिरिक्तदिने
वाजिकृत्यमश्वानां क्रयविक्रयशिसास्त्रानां भरणदिकार्यं प्रशस्तं स्यात् श्रीपतिः पुष्यश्रविष्ठाश्विनसौम्यभेषु पौष्णलादित्यकरादयेषु सवारुणस्य
पूर्वोद्दीशकृशाचुसार्धमभेकं द्रविकोणे शुभैः षट्त्रयोपेषु शुभैर्विना घटतनुं सन्निधौ रिक्ता भौमघटान्विना च
विपणिर्मित्रध्रुवसिं प्रभैर्लग्ने चंद्रसितेषु व्यया घृहीतैः पापैः शुभैर्द्वौ यरेव १७ सिंहांत्यवस्तिंदुमरुज्जलेशादित्येषु रिक्ता
दिने प्रशस्तं स्याद्वाजिकृत्यं त्वयहसि कृत्यं कुयोन्मृदुसिप्रचरेषु विद्वान् १८ स्याद्द्रुवाघटनं त्रिपुष्करचरसिप्रध्रुवेरत्नयुक्तती
क्ष्णोऽग्रविहीनभेदं कुजे मेया लिसिहेतनौ ॥ पुष्यधैः स्मृतानि सर्वाणि कार्याणि तुरंगमाणां अश्वारोहणे चकं अश्वकारं लिखे चकं सामि
जिह्वा निविन्यसेत् स्कंधे तु सूर्यभात्यं च घृष्टं च दशभानि च पुच्छे द्वे स्थापयेत्प्राज्ञश्चतुष्पादे चतुष्टयं उदरे विन्यसेत् चतुस्ते द्वे तुरंगस्य च अर्थलाभो मु
खे सम्यक्वाजी नश्यति चोदरे चरणस्तरणे भगः पुच्छे पत्नी विनश्यति अर्थसिद्धिर्भवेत्पुच्छे स्कंधे स्कंधपतिर्भवेत्तद्वति अथ विद्वान् ज्ञानामृदुसिप्र
चरनक्षत्रेषु रिक्ता भौमवर्जितदिने च हस्तिकार्यं गजानां कार्यं क्रयविक्रयभूषादिकुर्यात् वसिष्ठः हस्तत्रये सौम्यहरित्रये च पौष्णद्वये पुष्यपुनर्वसौ
च मंत्रे च सौम्यपि कुं जरणां कर्मणि शस्तान्यखिलानि यानीति १८ अथ भूषणघटनमुहूर्तं शार्दूलविक्रीडितेनाह स्याद्भूषेति त्रिपुष्करदिने लस

गंभदातिथीरविजेत्यादिनावस्यति एवंविधेन्निपुकरदिनेवरसिप्रधुवनसत्रेषुभूषाघटः माभरणघटनंशुभंस्यात् वसिष्ठः सिप्राचलचरकसे
 रिक्ताभावजित्तैषुदिवसेषु निखिलेष्वपि वारेष्वपि निपुकरभूषणकार्ये अथतद्रूषणरत्नयुद्धमाणिक्यादियुतंवेतदातीक्ष्णाग्रविहीनभेतीक्ष्णानिमू
 लज्येष्ठाआर्द्राश्लेषाख्यानि उग्राणिपूर्वात्रयमध्याभरण्यः एतद्व्यतिरिक्तेषुष्टादशनसत्रेषुतथारविभोमवारेपिकाये तथाभेषवृश्चिकसिंहल
 नेषुच वसिष्ठः स्थिरसाधारणचरमेनघुमेत्रेचर्ककुजवारे तेषामेवविलग्नेमाणिक्यमयभूषणकार्यमिति कर्कटवृषतुलालग्नेषुकार्यमित्य
 पित्तये वसिष्ठः क्षिप्रमृदुध्रुवचरभेषाभसितयोवसरेषुतस्त्रग्ने मुक्ताफलरजतमयभूषणमखिलंसवज्जकं कार्ये अथतीक्ष्णानिमूलज्येष्ठा
 श्लेषाः उग्राणिमृदुत्रयभरणीमघा अश्विनीमृगे द्विदेवविशाखा दहनः कृतिका एषुनसत्रेषुघटितंशस्त्रशुभंस्यात् अदितिर्वासवत्वष्ट

नन्मुक्तासहिचरध्रुवमृदुक्षिप्रेशुभेसत्तनौतीक्ष्णाग्रश्विमृगेद्विदेवदहनेशस्त्रशुभंघटितं १९ मुद्राणांपातनंसद्
 वमृदुचरमश्विप्रभैर्वीदुसौरेघस्ते पूर्णाजयाख्येनचगुरुभृगुजास्तेविलग्नेशुभैः स्यात् ॥ १९ ॥ ॥

मैत्रमैदववाजिनः सूचीकर्मननुत्राणमेभिर्क्रसैः प्रशस्यतइतिह सोच्योक्तेः अथसुवर्णरूप्यादिपात्रेभोजनमुहर्तमाहवसिष्ठः लघुमैत्र
 ध्रुवचरभेसितेदुधुधजीववारेषु हेमरजतादिभाजनभोजनमाग्रेग्यामृतयोगेषुइति १९ अथमुद्रापातनमुहर्तवस्त्रक्षालनमुहर्तवस्त्रगंधरा
 ह मुद्राणामिति ध्रुवमृदुचरक्षिप्रसंज्ञकैर्नसत्रैः कृत्वा राजमुद्राकिंतुसुवर्णरूप्यादिनिष्पादनंमुद्रापातनमित्युच्यते एकसालेतिभाषया
 वीदुसौरेघस्तेचंद्रशनेश्वरवार्जितवारे तथापूर्णाजयाख्ये पूर्णाः पंचमीदशमीपूर्णिमाः जयास्तनीयाष्टमीत्रयोदश्यः एतासुतिथिष्वित्यर्थः
 शुभंस्यात् तथागुरुशुक्रास्तेनशुभं विलग्नेशुभैः लग्नेशुभग्रहैः सद्वित्यर्थः उक्तंच मृदुध्रुवक्षिप्रचरेषुभेषुयोगेप्रशस्तेशनिचंद्रवज्ये वा
 रितिथौपूर्णजयाद्वयेचमुद्राप्रतिष्ठाशुभदानगणां शुर्वस्तेवासितास्तेवामुद्राणांघटनंकचित् क्रूरग्रहक्षौशलग्नेनकार्यभूतिमिच्छता ॥

मु. टी.
न. प्र.
१६

अथ ध्रुवेवसुर्धनिष्टा हयोश्चिनी दिनकृतहस्तः नस्मात्पंचकेहस्तचित्रास्वातीविशाखानुराधासु आदित्यपुनर्वसुः पुष्यवस्त्राणां क्षालनं रजका
धानार्थदानं सतशुभं स्यात् रिक्तापर्वणि पूर्वोक्तनितिप्रकरणे षष्ठीपितृदिने आहूतिदिने एतेषु विजज्ञेपुशनिबुधवारेषु कदापि वस्त्रक्षालनं नो
कार्यं २० अथ खड्गादिधारणं शय्याद्युपभोगमुहूर्ते च सगंधरयाह संधार्या इति विरिक्ते रिक्तावर्जितशुक्रवृहस्पतिरविवारे तथा मेत्रध्रुवलघुसं
ज्ञकनक्षत्रसहितपुनर्वसुज्येष्ठाविशाखानक्षत्रेषु कुंतादयः संधार्याः कुंताभं स्रः वर्मकवचं इषवोबाणा आस्यते अनेनेतीषसं धनुः शरोबाणः
कृपाणः खड्गः असिपुत्रीक्षुरिकासं नाहोपीति केचित् तथा स्थिराख्ये वृषसिंहवृश्चिककुंभारख्ये लग्ने चंद्रे अपिशब्दात् लग्ने पिशुभग्रहदृष्टे शुभे

वस्त्राणां क्षालनं सद्वसुहयदिनकृत्यं च कादित्यपुष्येनोरिक्तापर्व षष्ठीपितृदिनरविजज्ञेपुकार्यं कदापि २० संधार्याः कुं
तवर्मेषसं शरकृपाणांसिपुत्र्यो विरिक्ते शुक्रे ज्याके द्विमेत्रध्रुवलघुसहितादित्यशाकृदिदेवे स्युर्लग्ने हि स्थिराख्ये शशि
निचशुभदृष्टे शुभैः केन्द्रगैः स्याद्भोगः शय्यासनादध्रुवमृदुलघुहयंतकादित्यदृष्टः २१

केन्द्रगैः सद्भिः कुंतादिधारणं हितं नृक्षेत्रे पुष्ये चादिति चित्रपद्मनये शक्रोत्तरारेवतीवाजीहस्तविशाखमित्रसहिते भानौ गुरौ भार्गवे कुंभे
कीटग्रहे वृषे मृगपतो चंद्रे शुभे वीक्षिते संनाहं शरखड्गकुंताक्षुरिकाधार्या नृपाणां हितेति यतु दीपिकायां मूले दुर्वात्रययाम्यपित्र्यशक्राश्वि
पौनलश्रुलिनश्च शस्त्रादिसंधारणमेषुकुंतायौ विलग्नं च शुभे शुभाहे इति तदा सन्नयुद्धादिविषयं अथ ध्रुवमृदुलघुनक्षत्रेषु हरोश्रवण
अंतके भरण्या आदित्ये पुनर्वसौ एषु शैयासनादेः शय्याः खड्गादिरूपा आसनं पीठमृगतगादि आदिशब्दात् पादुकां तेषां सुयभोगः दृष्टः हि
तः दीपिकायां मेत्रे दुपुष्यमभादिति वज्रचित्राह लोत्तरत्रयहरीज्यविधातुभानि एतेषु वीजयनासनपादुकानां सभोगकार्यमुदितमुनि
भिः शुभाहे इति २१॥

रामः
१८३

अथांधादिनसत्राणां श्राद्धं विक्रीडितेनाह अंधासमिति धातारोहिणी विधिरभिजित् दहनभक्तिका भगः पूर्वाफाल्गुनी अन्यत्सपष्टं २२
 अंधादिनसत्राणां फलमनुष्ठाह विनष्टार्थेति अंधनक्षत्रेषु विनष्टस्यापहृतस्यार्थस्य लाभः शीघ्रं भवति मंदनसत्रेषु विनष्टार्थस्य प्रयत्नतो
 लाभो भवति मध्ये मध्यनक्षत्रेषु विनष्टार्थस्य दूरं स्वर्गगच्छतीति वदन्तः श्रावणं त्वदीयद्रव्यममुकेन हृतं अमुकस्तुलेति प्रतीतिः लोकवार्ता भवति
 लब्धिसुनास्ति सुलोचननक्षत्रेषु श्रुत्याग्नीनश्रावणमपिलब्धिरेपिन भवतीत्यर्थः २३ अथ धनप्रयोगे निषिद्धनसत्राण्यनुष्ठाह तीक्ष्णेति
 एते तीक्ष्णादिनसत्रे र्यद्रव्यं सुवर्णादिदत्तं कालांतरं विना दत्तं न स्वसत्तापरित्यागेन निवेशितं त्वेष्टसमीपे प्रत्ययार्थं स्थापितं प्रयुक्तं कालांतरं
 अंधाक्षं वसुपुष्पधातुजलभदीशार्यमांत्याभिधं मंदाक्षं विविश्वमेव जलपाशेषां चिंदां भवेत् मध्याक्षं शिवपित्रजैक
 चरणत्वाष्ट्रे द्विधा तं कं स्वसंस्त्यादिति श्रवोदहनमाहिर्बुध्वा रसो भगं २२ विनष्टार्थस्य लाभो धेशीघ्रं मेहं प्रयत्नतः
 स्याद्दृष्टे श्रावणं मध्ये श्रुत्याग्नीनसुलोचने २३ तीक्ष्णमिश्रध्रुवो र्यै र्यद्रव्यं दत्तं निवेशितं प्रयुक्तं च विनष्टं च विष्टां पाते च ना
 प्यते २४ मित्रार्कं ध्रुववासवां बुधपमघातोपांत्यपुष्पं दुभिः पापेहीनबलैस्तनो सुरगुरोरेवाभृगोरेव विधौ ॥ ॥ ॥
 तिपुरः सरं कर्मे चिह्नं विनष्टं चौरादिना हृतं स्वयमेव वा कचित्प्रयुक्तं द्रव्यं निश्चयेन कदापि नापातेतथा विष्टां भद्रायां पाते व्यतीपाते महापाते वाह
 तं द्रव्यं नापाते चकार हणेपि वसिष्ठः ध्रुवो असाधारणदारुणक्षेत्रे निक्षिप्तमर्थं त्वय वा प्रनष्टं चौरैर्हृतं दत्तं सुपुष्टं वा विष्टां च पाते न नलभ्यते ।
 तदिति अत्रेदमनुसंधेयं तीक्ष्णमिश्रादिपंचदशभेषु मध्ये रोहिण्या र्यमविश्वजलभदीशेषु दत्तं निवेशितं प्रयुक्तं द्रव्यं स्यात् प्राप्तिः चौरा पद
 तस्य स्वतो गतस्य वा धनस्य लाभ एव तेषां रोहिण्यादीनां मध्यमलोचनभेषु पादसामर्थ्यादिति भावः २४ अथ जलाशयस्वननृत्यारंभयोर्मुह
 तं श्राद्धं विक्रीडितेनाह मित्रार्केति अनुगधादित्रयोदशनक्षत्रैः सद्भिः पापग्रहेहीनबलैर्बलरहितैः सद्भिः तनोलग्ने सुरगुरोरेव ॥ ॥ ॥

१५. तिबुधेवासति खेदशमेभृगौशुकेसति आप्येजलराशौविधौसति सर्वतोयाशयानांवापीकूपतडागादीनांतोयाधारणांखननंहितंस्यात् आ
 न. ५. व्यावृत्तपितृमित्रवत्तत्तार्ककेंदीज्यभेषुखननंसलिस्माशयानामितिव्यवहारतत्त्वोक्तेः श्रीपतिः लग्नेजीवेतैथवादुर्वलैश्चक्रैः शुकेवापिमे
 २. पुराणस्ते आप्येचंद्रेसर्वतोयाशयानामारंभाः स्युःसिद्धयेनिर्विकल्पमिति अथनृत्यारंभः तैः प्रागुक्तैर्नक्षत्रैर्व्यभेदधैः पूर्वाषाढामधारहितैः सेंद्र
 भेज्येष्टासहितैः मित्रार्कध्रुववासवांबुपांत्यपुष्येदुज्येष्ठानक्षत्रैः नृत्यारंभः शुभः स्यात् शुभेहिबुकेचतुर्थस्थाने लग्नेतेसति अत्रेचंद्रेत्तराशौमिथु
 नकन्यास्थेसतीत्यर्थः २५ अथसेवकस्यस्वामिसेवायांमुहूर्तेशालिन्याह सिधेति सिध्नाणिहस्तामिजिदश्विपुण्याः भेन्नाणिमृगरेवृत्तीचित्रानुराधाः
 एतेषुनक्षत्रेषुबुधशुक्रसूर्यगुरुवारैः सौम्यैश्चभृगुहैलग्नैः सति अर्केभौमेवाखलाभेदशमेएकादशेचस्वितेसतिसेवकेनर्वाभिनः सेवाकार्या
 आप्येसर्वजलाशयस्यखननंन्यभेदधैः सेंद्रभैसैर्नृत्यहिबुके शुभैस्तनुगहेतेत्तेत्तराशौशुभं २५ सिधेभैत्रेचित्तितार्केज्यवा
 रेसौम्यलग्नेऽर्केकुजेवाखलाभे योनेर्भैः शशिपोश्चापिमेत्यासेवाकार्यैस्वामिनः सेवकेन २६ स्वात्यादिभ्यमृदुद्विदैव
 गुरुभेकर्णत्रयाश्चचरेलग्नेधर्मसुताष्टशुद्धिसहितेद्रव्यः प्रयोगः शुभः ॥ २७ तत्रस्वामिसेवकनक्षत्रयोर्भौमेत्याचपुनः शशिपोः सेव्य
 सेवकयोरशिसवामिनोर्भौमेत्याप्रीतौसत्यासेवाकार्यो अन्यथानकार्यो २६ अथद्रव्यप्रयोगः ऋणग्रहणमुहूर्तेशाईलविक्रीडितेनाह स्वात्यादित्येति
 स्वात्याद्येकादशनक्षत्रेषुचरेभेषकर्केतुलामर्कराणामन्यतमे लग्नेधर्मनवमं सुतः पंचमं अष्टमे एतेषां शुद्धिः नवपंचमयोः पापग्रहरहित्य
 अष्टमेतुशुभपापहित्यमेवरूपाशुद्धिसयासहिते लग्नेद्रव्यप्रयोगः ऋणदानं शुभं स्यात् भीमपराक्रमे मृदुपुण्याश्विनीचैवविशाखाश्रवणत्र
 यं पुनर्वसुचशंसति धनादिनिधिवर्तने वर्तनमृणादिरूपेणदाने मिश्रनक्षत्रादिशारदायांनिषेधेप्राप्तेऽणदानेएवविधिः हनेन सादेनिधि
 देव शुद्धेषुधर्मोत्तमजैः धनेषुचरेविलग्नैर्द्रविणप्रयोगः इति अथारंभोभवारं ऋणन्याह ॥ २८ णंभौमेनगृहीयान्नदेयबुधवासरे ॥

एम.
 २.

ऋणछेदं कुजे कुर्यात्सं चयं सोमनंदने अथ तु विशेषे संक्रमं संक्रांति दिवसे वृद्धो वृद्धियोगे करे हस्तनक्षत्रे अर्के द्विरविवारे इति यत् तत्रापि न
 ग्राह्यमित्येकं संबधः यत्तयस्मादेतोस्तदृणं तदशेऋणं गृहीतुः कुलेषु भवेत् तत्पुत्रपौत्रादिभिरपि परिहर्तुं मशक्यमित्यर्थः हस्तेऽर्कवारे संक्रां
 तीयदृणं स्यात्कुलेषु तत् वृद्धियोगतया ज्ञेयमृणछेदं तु कारयेदिति ज्ञातिः प्रकाशोक्तेः बुधवारे ऋणं केदापि न देयं २७ अथ हस्तप्रवाहमुह
 तं शार्दूलविक्रीडितेनाह मूलद्वीशेति एतैः मूलादिभिरेकोनविंशतिनक्षत्रैः विना कर्कशं निरविशनिवारैर्वर्जयित्वा न्यवारेषु तत्र पापे हीनवलेर्न
 बलैः चेद्रे जलराशि नवांशके सति शुक्रे चंद्रे च मांसले पुष्टे सति उदिते न्यथैः गुरोस्त्वने च सति तदा प्रथमं हस्तप्रवहणं शस्तं स्यात् कश्यपः गुरोस्त्व
 नगते शुक्रे बलिन्याप्योदये विधौ शस्तं कृत्वा क्रियात्तदुर्वलैः क्रूरैर्वचरैः अथ सिंहघटे कुंभे कर्कशं अजमेवे एणो मकरे धटे तु लायां तथा

नारे ग्राह्यमृणं तु संक्रमदिने वृद्धो करे कर्कशं क्रियत्तदंशेषु भवेदृणं न च बुधे देयं कदाचिद्धनं २७ मूलद्वीशमघाचरध्रुवमृदु
 क्षिप्रेर्विना कर्कशं निपापे हीनवलेर्विधौ जललवे शुक्रे विधौ मांसले लग्ने देवगुरो हस्तप्रवहणं शस्तं न सिंहघटे कर्कशं जणध
 टे तनो सयकरं रिक्ता सुषष्मा तथा २८ एतेषु शुक्रि वारुणादिति विशाखेऽङ्गिभौमविना बीजोप्तिर्गदिता शुभात्त्वगुभतोष्टा

रिक्ता सुषष्मा तथा शब्देऽनुक्तसमुच्चयार्थेनाह म्यामपिनशस्तः यस्यात्सस्यकरं २८ अथ बीजोप्तिमुहर्तं फणिचक्रं ॥ म्नीदुरामंदवः ॥
 चशादूलविक्रीडितेनाह एतेष्विति पूर्वोक्तनक्षत्रेषु शुक्रि वारुणादिति विशाखेऽङ्गिभौमविना बीजोप्तिर्गदिता शुभात्त्वगुभतोष्टा
 स्वातीषु भौमविना भौमवारम्यतिरिक्तवारेषु बीजोप्तिः बीजवापनं शुभं ज्ञेयं नारदः मृदुध्रुवक्षिप्रभेषु पितृवायुवसुदुषु समस्तभेषु बीजोप्तिरसु
 कृष्टफलप्रदा रवौरेद्राद्यपादस्ते भूमौ संजायते रजः तस्मादिनत्रयं तत्र बीजवापं परित्यजेदिति राजमानं दे आदौ प्रथमदिनत्रयं निषेधः अथ
 बीजोप्तिफणिचक्रं अगुभतो न विद्यते गावो यस्येति अगुः राहुः तस्य भंतदाक्रांतनक्षत्रं तस्मादादौ अष्टौ भानि असंति असमीचीनानि ततस्त्रीणि शु

अथशिमोचनविरेचनादिमुहूर्तेशादलविक्रीडितेनाह त्वाष्ट्रादिति त्वाष्ट्राद्वयेचित्रास्वान्यौ मित्रभाद्वयेअनुराधाज्येष्ठे कभातद्वयेरोहिणीमृगौ
 श्रोत्रश्रवणः चित्रादिषुएकादशसुनक्षत्रेषुभौमार्कगुरुवारेशिमोक्षणंरुधिरवाहिनीनाडिकाशिरातस्याः सूक्ष्मशस्त्रघातेननरशिरातोरत्तेमोक्षणं
 कुर्यात् अथबुधाकीविनाबुधशनिवारोत्पत्त्यान्यवारेषुपूर्वोक्तनक्षत्रेषुचविरेकवमनाद्यं औषधेनसुखप्रवृत्तिविरेकः वमनंवातएतदाद्यंकुर्यात् ॥
 मित्रक्षिप्रचरध्रुवेषुत्रयोदशनक्षत्रेषुरविवारेशुभग्रहवारचविदेबुधस्यलग्नवर्गेजीवस्यापि लग्नवर्गेयस्मिन्कस्मिंश्चिद्लग्नेपिगुरुबुधयोः षट् वर्ग
 सतितमौलग्नेगुरोचसतिकर्तुर्गुरुबलेचसति धर्मक्रियाकौटिहोमरुद्रानुष्ठानादिरूपानिगदिताः कथिता ३० अथधान्यच्छेदनवसंतिलकेनाह ती

त्वाष्ट्रान्मित्रकभाद्वयंबुपलघुश्रोत्रेशिमोक्षणंभौमार्केज्यदिनेविरेकवमनाद्यंस्याद्बुधाकीविना मित्रक्षिप्रचरध्रुवरविशुभा
 हे लग्नवर्गेविदेजीवस्यापितनोगुरोनिगदिताधर्मक्रियातद्वले ३० तीक्ष्णाजपादकरवद्विवसुश्रुतीदुस्वातीमघोतरजलांतक
 तक्षपुष्ये मंदाररिक्तरहितेदिवसतिरास्ताधान्यच्छिदानिगदितास्त्रिरभेविद्विगने ३१ भाग्यार्यमश्रुतिमधेंद्रविधातृमूलमैत्राण्य
 भेषुकथितंकणमर्दनंस्यात् द्वीशाजपान्निर्ऋतिधानृशतार्यमर्क्षस्यस्यरोपणमिहार्किकुजौविनासत् ३२ मिश्रायरोद्र
 भुजगेंद्रविभिन्नभेषुकर्काजतौलिरहितेचतनौशुभाहे ॥ ३३ क्ष्णाजपादेति एतेष्वेकोनविंशतिनक्षत्रेषुतथाभौमशनिरिक्तावर्जितदिने
 स्थिरलग्नेसति धान्यादीनांयवादीनांछिदाच्छेदनंनिगदिताकथिता ३१ अथकणमर्दनंस्यरोपणंचवसंतिलकेनाह भाग्येति विधिः रो
 हिणी अन्यरेवती एषुनवभेषुकणानांचणकादीनामर्दनंयष्टिघातादिनावितुषीकरणंतत्समीचीनंस्यात् अथविशाखादिषट् नक्षत्रैः आर्कि
 कुजौविनाशनभौमनोन्यवारेषुस्यस्यधान्यस्यरोपणंसत् शुभं ३२ अथधान्यस्थितिधान्यवृद्धिंचवसंतिलकेनाह मिश्रायेति मिश्राग्रा
 दिविभिन्नेषुमिश्रादिदशनक्षत्रेभ्योन्येषुसप्तदशनक्षत्रेषुतथा कर्कमेषतुलारहिते लग्नमकरस्थिररिद्विस्वभावलग्नेषुशु ॥

अथशिमोचनविरेचनादिमुहूर्तेशादलविक्रीडितेनाह त्वाष्ट्रादिति त्वाष्ट्राद्वयेचित्रास्वान्यौ मित्रभाद्वयेअनुराधाज्येष्ठे कभातद्वयेरोहिणीमृगौ
श्रोत्रश्रवणः चित्रादिषुएकादशसुनक्षत्रेषुभौमार्कगुरुवारेशिमोक्षणंरुधिरवाहिनीनाडिकाशिरातस्याः सूक्ष्मशस्त्रघातेननरशिरातोरत्तेमोक्षणं
कुर्यात् अथबुधाकीविनाबुधशनिवारोत्पत्त्यान्यवारेषुपूर्वोक्तनक्षत्रेषुचविरेकवमनाद्यं औषधेनसुखप्रवृत्तिविरेकः वमनंवातएतदाद्यंकुर्यात् ॥
मित्रक्षिप्रचरध्रुवेषुत्रयोदशनक्षत्रेषुरविचारेशुभग्रहवारचविदोबुधस्यलग्नवर्गेजीवस्यापि लग्नवर्गेयस्मिन्कस्मिंश्चिन्नग्नपिगुरुबुधयोः षट्वर्ग
सतितमौलग्नेगुरोचसतिकर्तुर्गुरुबलेचसतिधर्मक्रियाकैदिहोमरुद्रानुष्ठानादिरूपानिगदिताः कथिता ३० अथधान्यच्छेदनवसंतिलकेनाह ती

त्वाष्ट्रान्मित्रकभाद्वयंबुपलघुश्रोत्रेशिमोक्षणंभौमार्कज्यदिनेविरेकवमनाद्यंस्याद्बुधाकीविना मित्रक्षिप्रचरध्रुवरविशुभा
हेलग्नवर्गेविदोजीवस्यापितनोगुरोनिगदिताधर्मक्रियातद्वले ३० तीक्ष्णाजपादकरवक्त्रिवसुश्रुतीदुस्वानीमघोतरजलांतक
तक्षपुष्ये मंदाररिक्तरहितेदिवसतिरास्ताधान्यच्छिदनिगदितास्तिरभेविन्नग्न ३१ भाग्यार्यमश्रुतिमधेंद्रविधातृमूलमैत्राण्य
भेषुकथितकणमर्दनंस्यात् द्वीशाजयान्निर्गतिधानृशतार्यमर्क्षस्यस्यरोपणमिहार्किकुजौविनासत् ३२ मिश्राग्रोद्र
भुजगेंद्रविभिन्नभेषुकर्काजतौलिरहितेचतनौशुभाहे ॥ ३३ क्षणाजपादेति एतेष्वेकोनविंशतिनक्षत्रेषुतथाभौमशनिरिक्तावर्जितदिने
स्तिरलग्नसति धान्यादीनांयवादीनांछिदाच्छेदनंनिगदिताकथिता ३१ अथकणमर्दनंस्यरोपणंचवसंतिलकेनाह भाग्येति विधिः रो
हिणी अन्यरेवती एषुनवभेषुकणानांचणकादीनामर्दनंयष्टिघातादिनावितुषीकरणंतत्समीचीनंस्यात् अथविशाखादिषट्नक्षत्रैः आर्कि
कुजौविनाशनभौमतोन्यवारेषुस्यस्यधान्यस्यरोपणंसत्शुभ ३२ अथधान्यस्तिनिधान्यवृद्धिंचवसंतिलकेनाह मिश्राग्रेति मिश्राग्रा
दिविभिन्नेषुमिश्रादिदशनक्षत्रेभ्योन्येषुसप्तदशनक्षत्रेषुतथा कर्कमेषतुलारहितेलग्नमकरस्तिरद्विस्वभावलग्नेषुशु ॥

मु० दी०
न० प्र०
२२

भाहेचंद्रबुधगुरुशुक्रवारेधान्यानां स्थितिः एकत्रस्थले स्थापनं सा शुभकरी निगदिता अथ ध्रुवे ज्यादित्रयोदश नक्षत्रेषु धान्यवृद्धिः मह्यमेतावद्वा
न्यदेहिततो मासद्वयानंतरं सपादं सार्धं वा दास्यामीत्येवं रूपावृद्धिर्निगदिता ३३ अथ शान्तिकपौष्टिकादिकं वसंततिलकेनाह क्षिप्रेति क्षिप्रादिनक्षत्रे
षु पौष्टिकमंगलाभ्यां सह पौष्टिक कर्मणा ग्रहशान्त्या मंगलकर्मणा विना विनायकशान्त्या सह शान्तिके दुष्टफलदं मूलादिनक्षत्रोत्पन्नं शान्त्यादिशुभस्या
न लग्नात् खेदं शमेर्के सति विधौ चंद्रे सुखगते चतुर्थे गुरौ लग्नस्ते सति तत् शान्तिकं मौढ्यादिदुष्टसमये गुरुः शुक्रास्तादिदुष्टकाले तो शुभदं तथानि
मित्तके त्वाद्युत्पातदर्शने सति गुरुशुक्रास्तादावपि शुभस्यात् उक्तं च शान्तिकर्मणि कुर्वीत रोगे नैमित्तिके तथा गुरुभागे वमौढ्यपि दोषस्तत्र न विद्य
ते ३४ अथ होमाहुतिशुद्धिमुद्बुधाह सूर्यभादिति सूर्याक्रांतनक्षत्रात् त्रिभिर्नक्षत्रत्रयमध्ये चंद्रे चंद्रनक्षत्रे दिननक्षत्रे सति क्रमात् सूर्यादिषु
धान्यस्थितिः शुभकरी गदिता ध्रुवे ज्यादी शेंद्रदस चरभेषु च धान्यवृद्धिः ३३ क्षिप्रध्रुवांत्यचरमैत्रमंघासुशस्तस्याच्छांतिकं
सहचमंगलपौष्टिकाभ्यां खेदं विधौ सुखगते तनुने गुरो नो मौढ्यादिदुष्टसमये शुभदं निमित्ते ३४ सूर्यभा त्रिभिर्नक्षत्रे चंद्रे स
र्यविष्णुकपंगवः चंद्रा रे ज्यागुशिखिनो नष्टा होमाहुतिः खले ३५ सैकोतिथिर्वारयुता कृता प्राशे वैगुणे भ्रेभुविवहिवासः ॥
खे होमाहुतिः पतति यथा सूर्याक्रांतनक्षत्रात् नक्षत्रत्रयमध्ये होमारंभे सूर्यमुखे होमाहुतिपातः ततो नक्षत्रत्रयेषु बुधस्य ततः शुक्रस्य ततः पंगोः श
नेः ततश्चंद्रस्य ततश्चास्य भौमस्य ततश्चैज्यस्य गुरोः ततः राहोः ततः शिखिनः केतोः एवं सति यदि नेखले पापग्रहमुखे होमाहुतिः पतति सानेष्टान
शुभदा अथोक्तं ग्रहमुखे शुभा सूर्यनक्षत्राच्चंद्रनक्षत्रपर्यंतगणना ३५ अथ यदि नेहो मश्चि कीर्षितसदिने वह्निनिवासवशेन शुभा शुभफल
मिद्वज्रयाह सैकोति शुक्रादिगणनया वर्तमान तिथिगणया एकयुता वर्तमानवारयुता चतुर्भेका यज्ञे संतत्ते गुणे मितं त्रिमितं शून्यमितं चतुर्भुवि
भूमौ वह्निर्वा सो पततिः फलमाह सौरव्यायहोमे होमदिने भस्मावग्ने वासि सति सौख्यं भवति अथ शशियुग्मशेषे एकमिते शेषेऽग्निवासो दिवि स्वर्गे

रामः
२२

फलं कर्तुः प्राणनाशः द्विमिते शेषेऽग्निवासो भूतले तत्फलं कर्तुं रथनाशः उक्तं च निधिवायुतिः सेकावेदभक्तावशेषकातनिवासो नेत्येवमिह
 विनप्राणविनाशदः पाताले द्विकशेषेण धनसंचयनाशनः गुणवेदावशेषेण भूमौ विपुलसौख्यदः संस्कारेषु विचारेऽप्यनकार्येनापि वेद्यवे नित्ये
 नैमित्तिके कार्येन चाब्दे मुनिभिः स्मृतः कैश्चित् वेदसु प्रमपि होमे वर्ज्यमित्युक्तं तद्यथा अर्कश्चंद्रादष्टमेऽंशे चतुर्थे मंदः शुक्रादष्टमेऽंशे गारकश्च राहु
 धर्मजीवतः खेदसुप्ते होमेनाशः पुत्रदाराधनानामिति ३६ अथ प्रतिवर्षोत्पन्ननवान्नभक्षणमनुष्ठुभाह नवान्नमिति चरादिद्वादशभेषु सत्तनौ स
 मीचीनलग्निशुभग्रहयुते दृष्टे चेत्यर्थः नंदातिथयः १६ ११ विषघटी विवाहप्रकरणोक्तः मधुपौषः पौषः आर्किः शनिः भूमिजो भौमः एतानि
 नावर्जयित्वानवान्नभक्षणं शुभं ३७ अथ नौकाघटनमनुष्ठुभाह याम्यत्रयेति याम्यत्रयं भरणीकृतिकारे हिण्यः ईश आर्द्रा अन्यानि प्रसिद्धानि
 सौख्याय होमेशशियुग्मशेषे प्राणार्थनाशो दिवि भूतले च ३६ नवान्नं स्याच्चरसि प्रमृदुमे सत्तनौ शुभं विनानंदा विषघटी
 मधुपौषार्किभूमिजान् ३७ याम्यत्रयविशारे तंद्रसार्पपित्र्यशमित्रमे भृग्वीज्यार्कदिने नौकाघटनं सत्तनौ शुभं ३८ मूलार्द्रा
 भरणी पित्र्यमृगेशौम्यघटे तनौ सुखेशुक्तेष्टमे शुद्धे सिद्धिर्वीर्यमभिचारयोः ३९ व्यत्यादिति ध्रुवमघानिलसार्पधिरूपेति तिथौ
 चरतनौ विकवीद्वारे ॥ ११ ॥ एभ्यो भिन्नक्षत्रेषु शुक्रगुरुविचारे सत्तनौ शुभयुतदृष्टे लग्ने नौकाघटनं नौकानिर्माणं शुभं नौकाचालननौका
 गमनसुहृत्तौ दीपिकायां शुभाहेविष्णुयुग्मे दुर्भगमेऽश्विपाणिषु चालनं घटनं स्थानात्तावः शुभतिथीं दुषु शुश्विकरेज्यसु धानिधिपूर्वमित्रधना
 व्युतमेशुभलग्ने तारकयोगतिथीद्विषुद्धौ नौगमनं शुभं दुषु शुभवारे ३८ अथ वीरसाधनाभिचारयोः सुहृत्तमनुष्ठुभाह मूलैति मूलादिनक्षत्रपंचके
 तथा घटे तनौ कुंभलग्ने सौम्यबुधे सति तथा शुक्ले सुखे चतुर्थे अष्टमे शुद्धे ग्रहहिते नादृशे लग्ने वीरस्य धनस्य अभिचारस्य कर्मणः सिद्धिः निष्यतिः
 ३९ अथ रोगनिर्मुक्तं स्थानं वसेत्तिलकेनाह व्यत्यादिति विगता न्यत्यादीनि रेवत्यादीनि नवधिष्यानि यथ्यस्ते घटादृशेष्टनक्षत्रेषु ॥

मु. टी.
न. प्र.
२३

तथारिक्तासंज्ञासुनिष्ठिषुचरलनेतयाशुक्रचंद्रवर्जितवारेतथाविधौचंद्रहीनेनिषिद्धस्थानस्थोनिषिद्धस्थानानिगोचरप्रकरणेनथापापग्रहेर्भवेएका
दशेकेंद्रे१४१९० कोणेनवपंचमेस्थानेस्थितैः सद्भिः एवंविधैरुज्ज्वलितस्यरेगनिर्मुक्तस्यजनस्यस्थानंआरोग्यस्थानंशूलंशुभं नारदः स्मि
रेज्यादितिसायाप्यपिदवारुणभेषुच नकुयोद्गोगमुक्तस्यस्थानंवारंजुशुक्रयोरिति ४० अथशिल्पविद्यामनुष्टुभाहं मृदुध्रुवेति मृदुध्रुवादिनक्षत्रे
बुधेशमेलनेवासति अथवागुरोदशमेलनेवासति तथाविधौचंद्रबुधगुरुष्वद्वयंस्त्वचसति शिल्पविद्यानानावर्णादिनिर्मितंमृत्यादिकंतद्विधा
याः प्रारंभः शस्यते ४१ अथसंधानमनुष्टुभाह सुरेज्यति पुष्यादिनक्षत्रे तथाष्टम्यातिथौहरेद्वादस्याचतिथौतैतिलकरणेच तथाशुक्रदृष्टयुतेच
कनेतयाशुभग्रहाणांवारसंधानंसंधिर्मेतौतियावत् रष्यते तथाचकरणपः भाग्येपुष्येसमेतरेवलनेशुक्रेक्षितेयुते कारणेति तिलेष्टम्यांदादस्यासंधि

स्थानंरुजाविरहितस्यजनस्यशस्त्रहीनेविधौखलखगैर्भवकेंद्रकोणे ४० मृदुध्रुवक्षिप्रचरे जेगुरोवाखलगने विधौज्ज
ववर्गस्थेशिल्पविद्याप्रशस्यते ४१ सुरेज्यमित्रभाग्येषुवाष्टम्यांतेतिलेहरो शुक्रदृष्टतनौसौम्यवारसंधानमिष्यते ४२ त्यक्ता
ष्टभूत१४ शनिविष्टिकुजाज्जनुर्भमासौमृतौ ८ रविविधून्प्रविभानिनाड्याः ॥ ४३ रष्यते ४२ अथपरीक्षासुहर्तेवसंततिलकयाह

चोषिति
पाठः

त्यक्तेति भूतश्चतुर्दशी जनुर्भमासौजन्मर्क्षजन्ममासश्च जन्मशेषेष्टमसूर्यचंद्रं च नाड्याः भानि जन्मभकर्मभादिनक्षत्राणिनाडीनक्षत्रा
णिएतानित्यक्ता द्योगेद्विस्त्रभावेचलनेचरलनेवान्नवांशेच चंद्रसुदौतारशुद्धौगुरुधुद्धौचसत्यां करोहस्तः अदितिः पुनर्वसुः हरिः श्रव
णः इंद्रो ज्येष्ठा कंजलतत्त्वाभीवरुणः तस्यनक्षत्रंशततारका एषुभेषुपरीक्षाकाया अन्यस्यष्टं परीक्षानामसुवर्णसेयादिपातकाभिशास्त
स्यशुद्धाशुद्धिविचारपूर्वकंतप्रमायादिरूपादिव्यमितियावत् उक्तचदीपिकाया नोशुक्तालेःष्टमार्केगुरुसहितरवौजन्ममासःष्टमेद्वौविष्टौमा
समलारख्यकुजशनिदिवसेजन्मतारासुचाथ नाडीनक्षत्रहीनेसुरगुरुरजनीनाथताराविशुद्धौप्रातः कार्योपरीक्षादितनुचरगृहांशोदयेशस्तलने

रामः
२३

इति व्यवहारोच्ये अष्टम्यांचतुर्दश्यां प्रायश्चित्तपरीक्षणे नपरीक्षाधिवासश्च शनिभौमदिने भवेत् ज्येष्ठाश्रवणहस्तश्च तथा ज्येष्ठः पुनर्वसुः तद्
 क्षतमिषाप्रोक्ता ह्यभियुक्तविचारणे इति नाडीनक्षत्राणि दीपिकाकारवचनात् जन्मक्षमाद्यैश्च मन्त्रैश्च कर्मसंघातिके बोधश्च मानसं स्यात्पंचविं
 शं सप्तम्यामष्टादशत्रयाविंशतिभेदनाशकं एवं षट्भोजनः सर्वो जातिदेशाभिषेकभैः नभभौमपतिर्ज्ञेयो नाडीतारास्मृता अमृः इति नृजातिन
 क्षत्राणि वराहसंहितायां पूर्वोक्तयसानलमयजानां रक्षाच पुष्येण सहोत्तराच सपौष्णमेतैर्पितृदेवतैश्च प्रजायते भवेच्छुक्लवर्णः आदित्यहस्ताभि
 जिदम्बिनानि वणिक्जनस्वाम्यमुपागतानि मूलत्रिनेत्रानिलवारुणानि भान्यग्रजातैः प्रविष्णुतायाः सौम्यैर्द्रवित्रावसुदेवतानि सेवाजनस्वाम्य
 मुपागतानि सार्वविशोखाश्रवणे भरण्यश्चांडालजाते रभिनिर्दिशंतीति देशो वाराणस्यादिकस्तत्रैकं शतपदचक्रोक्तं यथा वाराणस्याः नक्षत्रे

द्व्यंगे चरेत नुलवेशशिजीवताराशुद्धौकरादिनिहरीद्रकपेपरीक्षा ४३ व्ययाष्टशुद्धोपचये लग्नगेशुभदृग्युते चंद्रे त्रिषट्
 शायस्ते सवोरंभः प्रसिध्यति ४४ स्वातीद्रपूर्वाशिवे सार्वभेदमृतिज्वरेत्यमेतैर्लिखिता भवेद्भुजः याम्यश्रवो वारुणतस्मै शिवो ॥

घस्ताहिपक्षो १५ द्यधिषार्कवासवे ४५ ॥ ४६ हिणीति अभिषेकभेयसिंध्युष्यादिकेन क्षत्रेण राजाभिषेको जातस्तदभिषेकसमिति एतां

नवभानि इतरेषां षडेवभानि ४३ अथ सामान्यतः शुभकार्येषु लग्नशुद्धिमनुष्ठेयं भाहव्ययेति व्ययोद्वादशं अष्टमं एतत्क्षानद्वयं शुद्धं ग्रहहितं यस्मि
 न एतादृशे स्वजन्मार् शैर्जन्मलग्नाद्वा उपचयभवने त्रिषडे कादशदशमराशौ लग्नगते शुभे दृष्टेयुते च तथा चंद्रे त्रिषट् दशायस्ते सति सर्वेषां शुभ का
 र्याणामारंभः सिध्यति तथा च वसिष्ठः उपचयभेदलग्नगते व्ययने धनशुद्धिं संयुते लग्ने उपचयगरीतकरे मंगलकर्मोपकाराणि इति ४४ अथ न
 क्षत्रेषु ज्वरेत्येतौ सत्यां तन्निवृत्तौ दिनसंख्याद्वितीयोपजातिकयोपेद्रवज्जयाचाह स्वातीद्रेति मूलाग्नीति स्वातीज्येष्ठापूर्वात्रयाद्रोक्षे वा सुज्वरे ज्वरे
 त्येतौ सत्यामृतिर्मरणस्यात् अथान्यमेतैरेव न्यनुराधयोज्वरेत्येतौ रुजोरोगस्य स्थिरता बहुकालेन रोगनिवृत्तिः स्यात् तथा भरणीश्रवणशतताराः
 तस्मै चित्रा एतेषु नक्षत्रेषु शिवाघस्ताः एकादशदिवसाः रोगः द्यधिषविशाखा अर्कोहस्तः वासवं धनिष्ठा एषु त्रिषु भेषु पंचदशदिवसाः रोगः ४५

मु० टी०
न० प्र०
२५

मूलं अग्निः कृत्तिका दास्यमश्विनी एषु नवदिवस रोगः पित्तभेदमघायां नखाः विंशतिर्दिवसाः बुध्यभं उत्तराभाद्रपदा अर्यमा उत्तराफाल्गुनी पुष्यपु
नवसुरोहिणीषु नगाः सप्तदिवस रोगः अर्जुनैश्चैव मृगशिरसा ऋष्याः मासस्त्रिंशदि नानि रोगस्थिते ततो रोगनिवृत्तिः अत्र शान्तिर्वसिष्ठोक्ता नक्षत्ररूपे
कर्मकेन कृत्वा तस्मिन् मंत्रैश्च सुगंधपुष्पैः वस्त्राक्षतैर्गुग्गुलधूपदीपनैर्वैद्यतां बलफले चैव सम्यक् पूजां कृत्वा मयनाशनाय हि जायदद्यादमुलशि
वाय आमये रोगः अतुलमपरिमितद्रव्यं अथानंतरं यमाहिमूलभेभारण्यश्लेषा मूलेषु कृत्तिका विशाखा द्रोणमासु च सप्तनक्षत्रेषु यस्य कस्यचित्फ
णिदेशने दर्पदेशने नृतिर्भवेत् अत्र सर्पदेशे यस्य एतेषु गेचरे वशेन चंद्रबलेन भवति तस्यैव सर्पदेशेन चंद्रबलेन भवति तस्यैव सर्पदेशेन यद्यत्र
चंद्रस्तस्यैव गेचरे वा शुभप्रदः तदानूनं भवेन्मृत्युः सुधासंसिक्तदेहि न इति ४६ अथ शीघ्रं रोगी मरणे विशिष्टयोगं द्वितीयोपजातिकयाह रौद्रा
मूलाग्निदास्येन वपित्तभेन खा २० बुधायमे ज्यादिति धातुभेन गाः ७ ॥ मासो ३० बुधैश्चैव यमाहिमूलभेमिश्रेशपित्र्येफ
णिदेशने मृतिः ४६ रौद्राहिशाक्रांबुपयाम्यपूर्वादिदेववस्वग्निसुपापवारे रिक्ता हरिस्कंददिने च रोगेशीघ्रं भवेद्रोगिजन
स्य मृत्युः ४७ क्षिप्राहिमूले दुहरीशवायुभे प्रेतक्रिया स्यात् सप्तकुंभगे विधौ ॥ ४८ ॥ हीति रौद्रादिनक्षत्रेषु पापवारे सति रिक्ताः प्रसि
द्धाः हरिर्द्वादशी स्कंददिनं षष्ठी एता सुतिथिषु एवं विधेर्विशिष्टयोगे यस्य रोगोत्पत्तिर्भवति तस्य रोगिजनस्य शीघ्रं मृत्युर्भवेत् ४७ अथ प्रेतदाह
मुहर्ते प्रेतदाहादिनिषेधं चोपेद्रवज्ज याह क्षिप्रैति क्षिप्रादिनक्षत्रेषु प्रेतक्रिया प्रेतानां मृतानां प्रियउत्तमलोकप्राप्त्यर्थं आहोदिक्रिया स्यात् यदि
दाहिसमये कारणवशान्नारब्धा अथ सप्तकुंभगे विधौ मीनकुंभस्थिते चंद्रे धनिष्ठे उत्तरा धादिपंचनक्षत्रे प्रेतस्य दाहो ज्वालनेन त्यजेत् च पुनः य
मदिगामंदक्षिणदिशि गमने यात्रा तथा शय्यायाः खट्वायाः वित्तानवयनं तथा गृहगोपने गृहाह्वाने आदिशब्देन नृणकाष्ठसंग्रहं च त्यजे
त् ब्रह्मपुराणे पंचकैमरणमपि निषिद्धं कुंभमीनस्थिते चंद्रे मरणं यस्य जायते न तस्योर्ध्वगमिदेशं सतते न शुभं भवेदिति ॥

रामः
२४

तेनपंचकेमृतस्यपंचकेदाहप्राप्नोसत्यांतपुनलविधिंकृत्वादाहः कार्यः पश्चादाशौचनिवृत्त्यनंतरंशान्तिकंकार्ये यदिपंचकप्रवृत्तेः प्रागेवमृतःप्र
तिबंधवशात्पंचकेदाहप्राप्नोपुनलविधिमकृत्वादाहः कार्यः आशौचनिवृत्त्यनंतरंशान्तिकंकार्ये एवंरेवत्यंतमृतस्यरेवतीमपहायदाहः कार्यः
नपुनलविधिः आशौचनिवृत्त्यनंतरंशान्तिरेवकार्यः मरणनिषेधदाहनिषेधप्रतिपादकमचनद्वयसद्भावादिति ४८ अथकाष्ठानां गोमयपि
डानांचसंग्रहमुहर्तेशादेलविक्रीडितेनाह सूर्यर्क्षाद्रसभैरिति स्यस्यार्थे ४९ अथत्रिपुष्करयोगसफलंवसेततिलकयाह भद्रातिथिरिति भद्रा
संतकतिथिर्हितीयासप्तमीद्वादशी शनिभौमसूर्यवारेभवति तथादीर्घविशाखा अर्यमातृफाल्गुनी अजचरणः पूर्वाभाद्रपदा अदितिः पुन
वैशुः वज्रिः कृत्तिका वैश्वमुत्तराषाढा एषुनक्षत्रेषुउक्ततिथिवारनक्षत्ररूपेविशिष्टयोगेसतित्रैपुष्करः त्रिपुष्करः त्रैपुष्करः स्वार्थेण त्रिपुष्करसं

प्रेतस्यदाहंयमदिगमंत्यजेद्वैय्यावितानंरुहगोपनादिच ४८ सूर्यर्क्षाद्रसभैरधस्तलगतैः पाकोरसैः संयुतःशी
र्षेयुग्ममितैः शवस्यदहनंमध्येयुगैः सार्षभीः प्रागाशादिषुवेदभैः स्वसुहृदोस्यात्संगमोरोमभीः क्राथादेः करणं
मुखचगदितंकाष्ठादिसंस्त्रापने ४९ भद्रातिथीरविजन्तनयार्कवारेदीर्घाशर्यमाजचरणदिति वज्रिविश्वे ॥ ६ ॥

तत्कयोगोभवति कीदृशः मृत्युविनाशवृद्धौत्रैगुण्यदः तद्दिनेयदिकश्चिन्मियेततदायादास्त्रयोभियेरन् यदिकिंचिद्वस्तुविनष्टंदातस्यतद्व
स्तुत्रयनाशः तथाकिंचिद्वस्तुलब्धंतदात्रिगुणस्तद्वस्तुलाभः वसिष्ठः रविरविजभौमगारेभद्रायाविषमपादंमृक्षचेत् त्रैपुष्करस्ययोगस्त्रिगुण
फलयुगुलभेद्विगुणं पादानियन्तस्त्रस्येवचरणः पूर्वराशौचरणत्रयमपराशौभवति तानि विषमचरणानिद्वीशर्यमेत्यादीनि अथवसुध
निष्ठातस्तच्चित्रा चाद्रमृगः एतानिभानिभद्रातिथयः रविशनिभौमवारश्च अत्रापिविशिष्टयोगेद्विपुष्करनामयोगोभवति तत्फलं मृत्युविना
शवृद्धौद्वैगुण्यकृतंभवति तत्रशान्तिमाहनारदः दद्यात्तदोषनाशयगोत्रयमूल्यमेववा द्विपुष्करेद्वयदद्यान्नदोषस्तृक्षमात्रतइति ॥

सु. टी.
ने. ५
२५

अत्रविपुष्करेकश्यपेनरविस्त्रानेहहस्यतिवारोप्युक्तः भद्रातिथिः शनीज्यारवारोचेद्विषमांघ्रिं त्रिपुष्करत्रिगुणदं द्विगुणं द्वांघ्रिमेमृताविति ३८
मेवदृष्टाश्रीपतिनाप्युक्तं विषमत्ररणधिष्यमित्यादि अत्रकश्यपवाक्यमृतावेवत्रिगुणफलतोकाग्रयकृतातुश्रीपतिवाक्यानुरोधान्मृत्यु
विनाशवृद्धावित्युक्तं ५० अथशवप्रतिकृतिदाहेनिषिद्धकालं शार्दूलविक्रीडितेनाह शुक्रारेति एवंविधेदिनेशवस्यप्रतिकृतिः पर्णशरीर
नासावयवत्वकल्पनंतस्यदाहो नकार्यः कुतः द्विविधोहिप्रेतसंस्कारः प्रत्यक्षशरीरस्येकः तत्रप्रतिकृतेरन्यः तत्रप्रत्यक्षशरीरसंस्कारेदिन
विचारभावः गार्ग्यः प्रत्यक्षशरीरसंस्कारेदिनं नैवविशोधयेत्त इति प्रतिकृतिसंस्कारे कालत्रयं आशौचमध्ये वर्षमध्ये वर्षानंतरं चेति आशौ
चमध्ये कियते पुनः संस्कारकर्मचेत् शोधनीयं दिनं तत्रयथा संभवमेवतु आशौचविनिवृत्तौ चेत्पुनः संस्क्रियते मृतः संशोधयेदिने ग्राह्यं ध्वंसं
त्रैपुष्करो भवति मृत्युविनाशवृद्धौ त्रैगुण्यदो द्विगुणकृदसुनक्षत्रां ५० शुक्रार्कविषुदृशभूतमदनेनंदासुतीक्ष्णाय मेघौ स्रैवारुण
मेत्रिपुष्करदिने न्यूनाधिमासेयने याम्येऽद्यात्परतश्चातपरिघेदेवैज्यशुक्रास्तके भद्रावैधृतयोः शवप्रतिकृतेर्दाहो न पक्षे सिते ५१
क्षराद्यदीति गार्ग्यवचनादिनशुद्धिरुच्यते शुक्रार्कदिने शुक्रभौमशनिवारो शवप्रतिकृतेर्दाहो न कार्य इति प्रत्येकं संबंधः दर्शो मावास्याभूतश्चतुर्दशी म
दनस्त्रयोदशी नंदाः प्रतिपत्त्यष्टमिकादृश्यः आसुतिथिषु तथातीक्ष्णाय मे मूलादीज्येष्टाश्लेषास्तीक्ष्णानि पूर्वात्रयमघाभरणीउग्राणि यौल्लरेवती क
णशततारा पूर्वोक्तेत्रिपुष्करदिने न्यूनाधिमासेऽथमासे अधिकमासे अयनेयाम्येऽद्यात्परतः प्रत्यमध्योपाग्यायनेपिकार्यः नंदा मदनभूतामापातवेधा
तिविष्टिषु शुक्रार्कभौमपरिघध्रुवमिश्रोग्रमेत्रमेः कर्तुं श्रद्धेष्टवेदात्येजन्मप्रत्यरितारके त्रिपुद्भे सिते पक्षेयनेयाम्येऽद्यतः परं शवप्रतिकृतेर्दाहः
शुक्रेज्यास्ताधिमासके नेष्टो मध्योद्विपान्मेत्रदीशादिति भगध्रुवेदिति निबन्धोक्तेः दिनस्योपिवज्यः वज्रयेतुदिनस्यमिति गार्ग्योक्तेः यातपरिघ
पातो व्यतीपातो महापातश्चपरिघश्च एतेषु दाहो न कार्यः देवैज्यशुक्रास्तके दाहो न कार्यः भद्रावैधृतौ च तथा सिते शुक्लपक्ष इति ५१ ॥ ॥

राम.
२५

अथ तेनैव वृद्धं दसावर्ज्यं तस्याह जन्मप्रत्यरितारयोरिति कर्तुः जन्मप्रत्यरितारयोः जन्मनामैकं तत्तत्तदंशमैकोनविंशचेति प्रत्यरितारजन्म
 भात्यं चमचतुर्दशत्रयोविंशतस्तत्र तथा कर्तुर्मृतिमुखान्येनैव अष्टमचतुर्दशस्तत्र चेति दाहमसत्तनप्रशस्तः अथ मध्यमनस्तत्राणि मे
 त्रमनुराधा भगः पूर्वोपात्तुनी अदितिः पुनर्वसुः ध्रुवाणि रोहिण्युज्जरात्रयं विशाखा द्यौर्ध्रिभे मृगचित्रा धनिष्ठाः तेषु धेपि श्वदाहो मध्यमः अ
 द्योतमानि अर्के ज्याभ्यां सहितो विद्युः अर्कं गुरुचंद्रवारे तथा अवणहस्तस्वानी अश्विनी पुष्ये पुष्यचनस्तत्रेषु रावप्रतिकर्ते दाहः श्रेष्ठः इदमखिलमा
 शौचात्परतः अनंतरं मध्ये तु यथासंभवं किंचिद्गुणांगीकारेण विचार्य ५२ अथ मूलं ज्येष्ठां ज्ञातस्य विशेषमुपजातिकयाह अशुक्तमिति
 नारदः अशुक्तमूललक्षणं ज्येष्ठां ज्येष्ठमूलादिभवं घटी चतुष्टयं जगौ ज्येष्ठां ज्येष्ठां घटी चतुष्टयं चेत्यर्थः नारदः योज्येष्ठा मूलयो

जन्मप्रत्यरितारयोर्मृतिमुखान्येनैव कर्तुर्मृत्तुर्न सन्मध्यो मैत्रभगादिति ध्रुववि शारवा द्यौर्ध्रिभे तेषु च श्रेष्ठोर्के ज्यविधोर्दिने श्रुतिक
 रस्वात्यश्विपुष्येतथा न्वाशौचात्परतो विचार्य मखिलं मध्ये यथासंभवं ५२ अशुक्तमूलं हि घटी चतुष्टयं ज्येष्ठां ज्येष्ठमूलादिभवं
 हि नारदः वसिष्ठ एकदिघटी मितं जगौ बृहस्पतिस्त्वेकघटी प्रमाणकं ५३ रंतं रालप्रहरजः शिशुः अशुक्तमूलजः सार्वभौमघानस्तत्र

योरपि अयमेव मुख्यः पक्षः कश्यपादिबहुमुनिसंवादात् कश्यपः ज्येष्ठां ज्येष्ठमूलयोरंतरालयामो द्वयः शिशुः अशुक्तमूलजः सोयन्ता श्लेषापि च
 योरपि वसिष्ठोपि भुजंगयोरंतरालयामो द्वयः शिशुः अशुक्तमूलजः सोयन्ता श्लेषापि च योरपि वसिष्ठोपि भुजंगयोरंतरालयामो द्वयः शिशुः अशुक्तमूलजः सोयन्ता श्लेषापि च
 ज्येष्ठां ज्येष्ठमूलयोरंतरालयामो द्वयः शिशुः अशुक्तमूलजः सोयन्ता श्लेषापि च योरपि वसिष्ठोपि भुजंगयोरंतरालयामो द्वयः शिशुः अशुक्तमूलजः सोयन्ता श्लेषापि च
 मितमेव केचिन्मूलं हाशुक्तमपरं पुनरामनंति मूलाद्यपादघटिकादितयेन सार्धमष्टौ समाः परिहरेदिह जन्मभाजमिति बृहस्पतिस्तु एकघटी प्रमाण
 कं जगौ ज्येष्ठां ज्येष्ठमूलयोरंतरालयामो द्वयः शिशुः अशुक्तमूलजः सोयन्ता श्लेषापि च योरपि वसिष्ठोपि भुजंगयोरंतरालयामो द्वयः शिशुः अशुक्तमूलजः सोयन्ता श्लेषापि च

मु. टी. अथान्ये आचार्योपजातिकयाहः अथोचुरन्यइति आचार्याः प्रोचुः मूलस्य प्रथमाष्टघटिकाः शाकस्य ज्येष्ठायाः अंतिमाः पंचनाडिका एव शुभ
न. प्र. योरंतराले त्रयोदशघटिका अभुक्त संज्ञकाः प्राचुः उक्तं च ज्येष्ठाया घटिकाः पंचमूलाद्यावसुनाडिकाः अभुक्त मितितत्तयतत्र जातं शिशुं त्यजेदिति
२६ तत्फलमाह तत्राभुक्तमूले जातं शिशुं बालं बालोपितापरित्यजेत् त्यागाशक्तो वा पिता अस्य बालस्याष्टसमाः अष्टौ वर्षाणि मुखं न पश्येत् नारदः
अभुक्तमूलजं पुत्रं पुत्रीमपि परित्यजेत् अथवा द्वाष्टकं तातस्तन्मुखं न विलोकयेदिति अत्रघटीनां न्यूनाधिक्यकथनं दोषस्याधिक्याल्यत्वक
थनार्थं ज्ञेयं ५४ अथमूलाश्लेषाजातस्य चरणवर्णनफलमुपजातिकयाह आद्येपितेति मूलप्रथमचरणे जातस्य बालस्य पितानाशं प्राप्नोति
द्वितीयचरणे जननीमातानाशं प्राप्नोति सापत्नमातरि मातृशब्दे गौणः तेन गौणमुख्ययोर्मुख्यकार्यसंप्रत्ययइति जननीपदप्रयोगः तृतीयचर

अथोचुरन्ये प्रथमाष्टघटो मूलस्य शाकंतिमपंचनाड्यः जातं शिशुं तत्र परित्यजेद्वा मुखं पितास्याष्टसमानपश्येत् ५४
आद्येपितानाशमुपैति मूलपादे द्वितीये जननी तृतीये ॥ ६ ॥ ६ ॥

पेधनं नश्यति चतुर्थचरणो बालस्य शुभः अत्र विशेषो नारदेनोक्तः दिवा जातस्तु पितरं रात्रौ तु जननीं तथा आत्मानं संधयोर्हतिना स्निग्धो निरा
मयः वसिष्ठस्तु मूलाष्टपादो यदि रात्रिभागे तदात्मनेनास्ति पितुर्विनाशं द्वितीयपादो दिनगर्भे दिव्यान्मातुरत्योपितदास्ति दोषः अथानंतरं
त्यामूलाश्लेषाशांत्यास्तनुष्ठितया सर्वत्र चरणचतुष्टयेपिशुभं अनिष्टफलनाशककल्याणं स्यात् शास्त्रोक्तरीत्या खलु सूतकांते मासे तृतीये पश्यव
त्संगंते इति कालत्रयं वसिष्ठेनोक्तं गंडेतुविशेषः मातृगंडे सुतं जातं सूतकांते विचक्षणः कुर्याच्छांतिं दृष्ट्वा तद्दोषस्यापनुत्तये शिशुस्तु सर्वत्रापि
यन्सत्रे जन्मतन्सत्र एव शंतिरिति व्यवहरति अथाहिमे विलोममिति आश्लेषायां मूलपादोक्तं फलं विलोमं विपरितं ज्ञेयं मूलस्य प्रथमपा
दे पितृनाशइत्युक्तं सोश्लेषाचतुर्थपादोत्पन्नस्य द्वितीयपादे मातृनाशः सोश्लेषाद्वितीयचरणे तृतीयचरणे धननाशोक्तः सोश्लेषाद्वितीयचरणे

रामः
२६

चतुर्थचरणेषुभुक्तं तदाश्लेषाप्रथमचरणेहेयं अत्रबहुविचारोक्तिग्रंथभूयस्त्वभ्यान्नलिङ्गति अथकैश्चिन्मूलवृक्षादिविचारुक्तः जयार्णवेमू
लंस्तंभंत्वचाशाखापत्रपुष्पफलशिखासुनयोष्टोदिरुद्राः सूर्याः पंचाद्ययोगनयः मूलेतुभूलनाशः स्यात्तंभेवशविनाशनं त्वचिमातुर्भवेत् क्ले
शः शाखायांमातुलस्यच पत्रेराज्यंविजानीयात् पुष्पेमंत्रिपदंस्मृतं फलेचविपुलालक्ष्मीः शिखायामत्यजीविनं अथमूलपुरुषयोगेघटीन्या
सस्तत्रैव मूलस्यघटिकान्यासोमूर्ध्निपंचनृपोभवेत् मुखेसप्तमृतिःपित्रोः स्कंधेवेदामहाबलः बाह्वोरष्टौबलीपाण्यास्तिस्रोहत्यान्विताभवेत् ह
दित्वेता भूपमंतीनाभौद्वौत्रह्यविद्वेत् गुह्यदशान्तिकामीसाञ्जानुनोःषण्महामतिः पादयोः षट्मृतिलस्येत्युक्तवान्कमलासनदति अथमूला
इतंकन्यायाः फलार्थंमूलांगविभागस्तत्रैव चतस्रोनाडिकाः शीर्षकुर्वन्तिपशुनाशनं मुखेधृधनहानिः स्यात्कंठेपंचधनागमः कौटिल्यंह
दयेपंचबाह्वोर्विनागमंततः वेदाः पाण्यादेयांधर्मवेदागुह्येनिकामिनी ज्येष्ठमातुलनाशश्चजंघयोयुमेनाडिका ज्येष्ठभ्रातृविनाशश्चचतस्रोजातु

धनंरतुयोस्यशुभोयशांत्यासर्वत्रसत्स्यादहिभेविलोमं ५५ स्वर्गेशुचिप्रोष्ठपदेषुमाघेभूमौनभः कार्तिकचैत्रपौषे ॥

युग्मके पादयोर्दशनाड्यश्चतत्रवैधव्यमादिशेत् इतिमूलप्रसूतायासुनिभिः फलमीरितं अथाश्लेषाजातयोः पुत्रकन्ययोरंगविभागेनफलंत
त्रैव मूर्ध्निपंचसुराज्याप्तिमुखेसप्तपितृक्षयः नेत्रेद्वेजननीनाशः ग्रीवायांनिधुलंपटः स्कंधेवेदागुरोभक्तिः हस्तौष्टौचवलीभवेत् हृदयेकादश
भिश्चात्मघातीसंजायतेनरः स्त्रीवानाभौभ्रमः षड्गुदेनवतपोधनः पादेष्वधनं हंतिसार्यादेतत्फलंक्रात् अथाश्लेषावृक्षापित्तत्रैवोक्तः
फलपुष्पदलंशाखात्वग्लताकंदएवच सर्पवल्पादशास्त्राकस्वरविश्वार्कसागरः नाडिकास्तद्वेवासेफलंज्ञेयंयथाक्रमं श्रीः श्रीराजभयंहानिः
मातृपित्रात्मसंक्षयइति अयंविभागोनक्षत्रस्यषष्टिघटिकात्मकोज्ञेयः न्यूनातिरिक्तेअनुपातः ५५ अथमूलनिवासंफलमिंद्रवज्रयाहं स्व
र्गइति शुचिषाढः प्रोष्ठपदोभाद्रपदः दश आश्विनः माघः प्रसिद्धः एषुमासेषुमूलनक्षत्रंस्वर्गंस्ति आवणकार्तिकचैत्रपौषेषुभू ॥

मु० टी०
न० प्र०
२७

मौतिष्ठति तपस्यः फाल्गुनः शुक्रोज्येष्ठः फाल्गुनमार्गशीर्षवैशाखज्येष्ठेषु अधः पाताले मूलं तिष्ठति तत्फलं च यदा मूलं नक्षत्रं यस्मिन्मासे यत्र भ
वति तत्रैव स्वर्गमृत्युपातालेषु एव प्रोक्तं शुभाशुभफलं ददाति तेन द्रव्याद्यभावे स्वर्गपातालस्ते मूले दोषाभावाच्चातेरनावश्यकं चेत्तथैव यदा तु भूमा
वेव मूलं नक्षत्रं तिष्ठति तत्रैव विधेयं तिष्ठतेन उक्तं च ज्योतिषाणवे भूमिष्ठं दोषबहुलं स्वल्पमन्यत्र संस्थितमिति ज्योतिर्निबन्धे मूलाश्विपित्र्यचरण
प्रथमे चतुर्नये सौम्योश्च फणिनश्चतुरीयपादे मातुः पितुः स्वपुत्रोपिकरोति नाशं जातो यदा निशिदिनेष्वसंध्ययोर्वेति तत्रापि मृत्युशुभेभ
वतीति ज्ञेयं ५६ अथ मूलप्रसंगाद्दृष्टे पुंगंडादि निमित्तेषु जातस्यारिष्टपरिहारं च शार्दूलविक्रीडितेनाह गंडांतं द्रमेति एतेषु शिशोरुन्यतिर्नशक्ता
दुष्टफलदा गंडांतं तिथिनक्षत्रलग्नानां संधिः तत्र क्षणं ज्येष्ठापोष्णभेद्यादिनावक्ष्यति इन्द्रभंज्येष्ठानक्षत्रं शूलयोगः पातो महापातः परिधव्या

मूलं ह्यधस्तात्तपस्यमार्गवैशाखशुक्लेषु शुभं चतत्र ५६ गंडांतं द्रममूलपातपरिधव्याघातगंडावमेसंक्रांतियतिपातवैधृ
तिसिनीवालीकुहूदर्शके वज्रकृष्णचतुर्दशीषु यमघंटे दग्धयोगे मृतौ विष्टौ सोदरभेजनिर्नपितृभे शस्ताशुभाशांतितः ५७

घातगंडयोगः अवमस्तिथिस्तयः संक्रांतिः सूर्यसंक्रमणपुण्यकालः व्यतीपातवैधृतीयोमौ सिनीवालीदृष्टे दुरमावास्या कुहूदर्शे दुरमावा
स्या सादृष्टे दुःसिनीवालीसान्द्रे दुःकलाकुहूत्त्यभिधानात् दर्शश्चंद्रदर्शनरहितामावास्या एतद्देवोपप्रतिपादयिष्यते वज्रवज्रयोगे कृष्णप
क्षचतुर्दश्यां यमघंटे मघाविशाखेत्युक्तं दग्धयोगे सूर्यशपंचाग्निरसाष्टनं दाइत्युक्तेः मृतौ दृष्टौ शातोयादित्युक्ते मृत्युयोगे विष्टौ भद्राया सोदरस्य भ्रातु
भेगिन्यावानक्षत्रे पितृभेमाताचपिताचपितृगैतयोर्मे मातृभेपितृभेच एषु निमित्तेषु मृतस्य सुताया वा जन्मचेत्स्यात्तदानीष्टकृत्पादित्यर्थः दृष्टनि
मित्तस्योपलक्षणत्वात् त्रीतरजन्माप्यनिष्टं सजातीयपत्यप्रसवानंतरं विजातीयपत्यप्रसवस्त्रीतरः यथापुत्रत्रयप्रसवानंतरं कन्याजन्म
कन्यात्रयप्रसवानंतरं पुंजन्म साजनिः शांतितः वसिष्ठादिप्रोक्तं शांत्याखनुष्ठितया शुभा परिणामसुखदायिनीत्यर्थः ५७ ॥

रामः
२७

अथ शांतयोलिख्यते तत्र प्रथमं मूलं शांतिरुच्यते ॥ शौनक उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि मूलं शांतयच मातापित्रोर्धनस्यापि कुलेशांतिहि
 तायच जातस्य द्वादशाहे तु जन्मर्क्षे वा शुभे दिने समाष्टके वामतिमान् कुर्याद्वा शांतिमादरात् ॥ अक्षिष्ठः सुसंमेषु पुण्यदेशे तु मंडपं कारयेद्बुधः कुंडं च त
 द्दहिः कुर्याद्ब्रह्मयज्ञोक्तमार्गतः पंचामृतं पंचगव्यं पंचत्वक् पंचवानि च उद्वारवटाश्च त्र्यंशं क्षाम्रत्वक् सपल्लवाः शतोषधी मूलं शंखनवरत्ना
 निमृत्तिकाः कुष्ठमासी हरिद्रे दे मुराशे लेयचंदनं वचा चंपक मुस्ता च सर्वौषध्यादशैव हि गंजाश्चर्यावलीक संगमस्तान संभवा हृदगोराजनग
 रद्वारतश्चाष्टमृत्तिकाः शतोषधी मूलानि च अश्वरी १ सहदे २ अपराजिता ३ मुंडी ४ उशीर ५ वाला ६ अधः पुष्पी ७ शंखपुष्पी ८ ज्येष्ठीम
 धु ९ कोरकः १० चक्राकिता ११ विष्णुक्रांता १२ शिवक्रांता १३ मयूरशिखा १४ काकजंघा १५ भृंगराज १६ कुमारी १७ हय १८ कर्णिकार १९ अ
 पामार्ग २० विल्व २१ षण्मूला २२ अबुज २३ उत्तरा २४ पुत्रजीव २५ दूवी २६ काश २७ कुश २८ साल २९ नाल ३० चक्रमेद ३१ सिंही ३२ व्याघ्री
 ३३ अर्क ३४ प्रस ३५ पलाश ३६ पिपल ३७ वट ३८ उद्वर ३९ तुलसी ४० उत्पल ४१ शतपत्र ४२ अतसी ४३ सारिवा ४४ कदंब ४५ वकुल ४६
 शमी ४७ राहिक ४८ निगुंडी ४९ मुंडी ५० दंडी ५१ ब्राह्मी ५२ अशोक ५३ सूर्यमक्ता ५४ रुद्रजटा ५५ कदली ५६ बीजपूरक ५७ मदनक ५८ मुस
 ली ५९ पुनर्नवा ६० आम ६१ पाटल ६२ श्रीपणी ६३ करवीर ६४ चंपक ६५ गुडची ६६ देवदारु ६७ अगुरु ६८ चंदन ६९ कुटज ७० शिमु
 ७१ हरिद्रा ७२ जटामासी ७३ वचा ७४ कुष्ठ ७५ तज ७६ दारुहरिद्रा ७७ बंधुजीव ७८ सिंधुवार ७९ सटी ८० अश्वगंधा ८१ मुस्ता ८२ कुरंदक ८३
 बनस ८४ जीवक ८५ जाती ८६ मालती ८७ मधुक ८८ खदिर ८९ सप्तछद ९० सिरीष ९१ काकमाची ९२ शतावरी ९३ केतकी ९४ जंबु ९५ शा
 क ९६ वैतस ९७ आमलक ९८ सरल ९९ गिरिकर्णी १०० इति तिलमाषयवत्री हि गोधूमानि प्रियंगवः चणकेः सहिता सप्तसद्बीजानि च सर्वदा
 वज्रमोक्तिकवेडर्यपुष्परगेन्द्रनीचकं पंचरत्नमिदं प्रोक्तं मंत्रैः कुंभेषु निक्षिपेत् सुवर्णेन प्रमाणेन तदधीर्धेनवा पुनः निमृत्तिप्रतिमां कुर्याद्विन
 शाक्यविवर्जितैः अन्नविशेषः शौनकेन पलमानेन वार्धेन पादेनाथस्वशक्तिः नक्षत्रदेवतारूपं कारयित्वा विचक्षणः यद्वा मूल्यं सुवर्णस्य स्था

मु.टी.
न.प्र.
२८

पयित्वा प्रपूजयेत् सुवर्णं सर्वदेवतं सर्वदेवात्मको नलः सर्वदेवात्मको विप्रः सर्वदेवमयो हरिरिति वस्त्राणि षोडशाष्टौ च शुक्लसूत्रमाप्यतंद्रितः ब्राह्मणान्वरयेत्पश्चात्स्तिवाचनपूर्वकं श्रोत्रियाश्चतुर्वाष्टौ द्वादशत्वय षोडश प्रधानाचार्यैर्मेतेषां श्रेष्ठं तत्प्रतिमार्चने ईशानादिचतुः कोणे घब्रणा जलपूरितान् पूर्वोक्तद्रव्यसंयुक्तान् स्थापयेत् दत्तवर्णकान् विप्रान् पृथक् पृथक् वपिमधुपर्कादिनार्चयेत् द्वारेषु जापकान् षोडशो द्वौ च वरयेत् पुनः ॥ अङ्घ्रिगैर्वारुणेर्मन्त्रैः शुक्लपुष्पाक्षतादिभिः तनक्तुं भेजलं सृष्ट्वा कुशकुर्वेजपेदिति रुद्रसूक्तं च मद्राग्निरोनामद्रा इति क्रमात् पुरुषसूक्तं च तन्मन्त्रैर्देवान् ध्यात्वा प्रयत्नतः गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकं पंचगव्यमिदं कुंभे क्षिपेद्भुजमदन्वितं रजतं काचनं ताम्रं विद्रुमं तीर्थवारिचनिक्षिपेद्देममूलं च दशाष्टयं वनिर्मितं देवदारुचशैलेयं पद्मं नीलोत्पलं तथा वचो लोध्रं प्रियंगुं च शतच्छिदे घटे क्षिपेत् वंशपात्रोपरि न्यस्तं शतच्छिदे घटे स्थितं ततश्च निर्जैर्तिदेवमर्चयेत्पश्चात्सुखं मोषुणस्तिमित्रेण शुक्लवस्त्राक्षतादिभिः मूलरूपं विधातव्यं शामकुणपवाहनं खड्गखेटधरं चोग्रं द्विभुजं च वृकाननं स्थापयेत्तं ग्रहं श्वैव वस्त्रगंधादिभिर्यजेत् चरुं च अर्पयेत्तत्र नैर्जैर्तदुद्धृतापहं तत्र चत्वारः कुंभाश्चतुर्दिक्षु स्थाप्याः एकः कुंभो रुद्रस्थापनार्थमन्यः स्थाप्यः एकः शतच्छिद्रः कुंभः तस्मिन्कुंभे देवदारुशैलेयमित्याद्यौषधानितया सुवर्णमूलं अष्टादशयवपरिमितं निक्षिप्य तदुपरिवंशादिपात्रं निधाय तदुपरिवस्त्रं निधाय तत्र निर्जैर्प्रतिमां ईदृशं प्रतिमां जलप्रतिमां सहितं स्थापयेत् ततः षोडशोपचारैः पंचोपचारैर्वा पूजयेत् उक्तं च शौनकेन पुण्याभिर्मन्त्रितैः तोयैः प्रोक्षिता योक्षितोत्ततः तत्रोदकुंभं सुशुष्कं रक्तं ब्रणविवर्जितं अरुणमूलं निर्णिकं पूजयेत्त्रिमंलोभसा आकलशेषित्यनया कलशस्थापनं शुभं इमं मदतिमंत्रेण पुर्येत्तीर्णवारिणा कुंभं च वस्त्रगंधाद्यैस्तत्तन्मन्त्रैः प्रपूजयेत्तयाः फलिनीरित्यनया क्षिपेद्द्रव्यौषधादिकं वस्त्रावगुण्डितं कुशोत्पूरयेत्तीर्थवारिणा कुर्वेद्देमसमायुक्तं च तपस्त्रयसंयुतं स्वस्तिकोपरिविन्ध्य स्त्रीरद्रुमसपत्न्यैः द्रोणव्रीहौश्च निक्षिप्य ईशाने च निधापयेत् पंचरत्नानि निक्षिप्य सर्वोपधि समन्वितं अर्चितं गंधपुष्पाद्यैः श्रीरुद्रं तत्र संजयेत् तत्राप्रतिरथ सूक्तं शतरुद्रानुवाककं रक्षामंत्रं तथा पुण्यं रक्षोघ्नं च स्पृशयेत् त्रियंबकं जपेत्सम्यगष्टोत्तरसहस्रकं एकवारं तथा जा

रामः
२८

पीपावमानीस्यशलापेत् जपस्यपंचकुंभाश्चद्वयंवातदलाभतः श्रीरुद्रस्यैककुंभं च सर्वसूक्तानितत्रतु तथा न्यपंचमं कुंभं पूर्वोक्तैर्लक्षणेयुतं चतुः
 प्रस्रवणं कुंभं चतुर्वर्तं चतुर्भवेत् वस्त्रावगुंठितं कुंभं तूपुरयेतीर्थवारिणा पंचरत्नसमायुक्तं माभ्यपस्त्रवसंयुतं एतस्मिन्नपि पंचरत्नसंप्रमृत्तिकाश
 तमूलदेवदारुप्रभृत्योषधेर्मूलानि क्षिपेत् तत्र शतमूलालाभे विष्णुक्रांतासहदेवीतुलसीचरणावरी मूलानीमानि गृहीयाद्वृत्तलानेविशेष
 तः तस्योपरि न्यसेन्यात्र स्तुणं वारोप्य मृन्मये शुद्धवेस्त्रेण संछाद्य शतमूलानि क्षिपेत् कुंभोपरि न्यसेद्दिद्वान्मूलनक्षत्रदेवतं अधिप्रत्यधिदेवोच
 दक्षिणोत्तरदेशयोः अधिदेवं जपेदादौ ज्येष्ठानक्षत्रदेवतं एव प्रत्यधिदेवं च पूर्वाषाढसहदेवतं स्वर्णिगोक्तैश्च मंत्रैश्च प्रधानादीन् प्रपूजयेत् पंचाम
 तेन संस्त्राप्य आवाह्याय समर्चयेत् उपचारैः षोडशभिर्यद्वाप्येवोपचारकैः रक्तचंदनगंधाद्यैः पुष्पैः कृष्णासितादिभिः मेषशृंगादिधूपैश्च घृतदी
 पैस्तथैव च सुरापोलिकमांसाद्यैः नैवेद्यैर्भोजनादिभिः मत्स्यमांससुरादीनि ब्राह्मणानां विवर्जयेत् सुरास्त्रानेप्रदातव्यं क्षीरे संधवमिश्रितं पायसं ख
 गोपेतं मांसस्थाने प्रकल्पयेत् उक्तगंधाद्यलाभेतु यथा लाभं समर्चयेत् पुष्पांतु समभ्यर्च्य होमं कुंभोपरि दत्तं निर्वापप्रोक्षणादीनि चरेत् कुंभो
 घथाविधि हविर्गृहीत्वा विधिवत्त्रैर्नैर्त्येव क्रत्वा हुनेत् अत्र वसिष्ठेन विनियोगोभिहितः मूलं प्रजामिति मंत्रं ह्यस्य कण्वः ऋषिर्निरुक्तिर्देवता अनु
 ष्टुप् छंदः मूलाय स्वाहा प्राजापतये स्वाहेत्युपहोमं त्रौ पलाशसमिदा ज्येष्ठानक्षत्राणां सहस्रकं अथ वाष्टोत्तरशतं प्रत्येकं जुहुयात्ततः मूलं प्र
 जामित्यष्टाभिर्वाक्यैर्मंत्रद्वयेन च सावित्रसौम्यनैर्ऋत्यमंत्रैश्च त्र्यसंभवेः समिद्धिश्च तिलव्रीहीन्हुत्वा व्याहृतिमिलतः मूलं प्रजामित्यष्टौ वाक्या
 न्यर्चकोजयेत् अष्टोत्तरसहस्रं वा शतं वा नित्यताम्बवान् अयं होमप्रकारस्तु शाखांतरविषयो ध्येयः मोक्षुणः परापरं नित्यं ते देवेति वा पुनः पाय
 संधृतं समिश्रं हुनेदष्टोत्तरं शतं समिदा ज्यं च रूतं च आहुतिः संख्यया हुनेत् अधिदेवतयोश्चैव जुहुयात् स्वमंत्रकैः नक्षत्रदेवताभ्यश्च पाय
 सेन तु होमयेत् कृणुधेति पंचदशभिर्जुहुयात् सरंततः गायत्र्या जातवेदे से त्रियं ऋकमिति क्रमात् सीरायुं जतिनामग्निं वा सोप्यत्यग्निमेव च
 सेत्रस्य पत्तिना गृणानाग्निं दूतं तथैव च श्रीसूक्तेन नया विद्वान् समिदा ज्यं च रूतं क्रमात् अष्टोत्तरशतं वाथ अष्टाविंशतिभिः क्रमात् अष्टाष्टसंख्य

सु.टी.
न.प्र.
२९

यावापि जुह्याद्वक्तितो बुधः त्वनः सोमेन पायसं जुह्यात्तु योदश चतुर्गृहीतमाज्यं च याते रुद्रेति मंत्रतः स्तवेण जुह्यादाज्यं महाव्याहृतिभिः क्र
मात् हुत्वा सिष्टकृतं पश्चात्पायश्चिताहतीर्हनेत् आचार्यो यजमानो वा अग्नौ पूर्णाहुतिं हुनेत् होमशेषं समाप्याथ वेदिमारेपयेत्ततः कुंभाभिर्मंत्रा
णं कुर्याद्वसिष्ठेनाभिर्मंत्रयेत् मृत्युप्रशमनार्थं यजपेयं च कंशतं रुद्रकुंभोक्तमोर्गणरुद्रमंत्रं स्पृशज्जपेत् धूपं दीपं च नैवेद्यं कुंभयुग्मे निवेदये
त् प्रसादयेत्ततो देवमभिषेकार्थमादरात् भद्रासनोपविष्टस्य यजमानस्य अन्विजः दारपुत्रसमेतस्य कुयुः सर्वमभिषेचनं अक्षीभ्यामिति स्तुतेन
पावमानीभिरेव च आपो हिष्ठेति नवभिरपद्माद्वयेन च संहस्ताक्षतचेनापि देवस्य त्वेति मंत्रकैः शिवसंकल्पमंत्रेण वक्ष्यमाणेन च मंत्रकैः यो सो
वज्रधरो देवो महेंद्रो गजवाहनः मूलजातशिशोर्दोषमाता पित्रोर्व्यपोहतु यो सो रक्तिधरो देवो हुतमुद्राववाहनः सप्तजिह्वश्च देवो ग्निर्मूलदोषं व्य
पोहतु यो सो दंडधरो देवो धर्मो महिषवाहनः मूलजातशिशोर्दोषं व्यपोहतु यो सो मम यो सो रवद्धरो देवो निर्वृतीरक्षसाधपः प्रशमयतु मू
लोत्थदोषं गंडांतं संभवं यो सो पाशधरो देवो वरुणश्च जलेश्वरः नक्त वाहः प्रचेताक्षो मूलोत्थाद्यव्यपोहतु यो सो देवो जुगत्प्राणो भारुतो मृगवा
हनः प्रशमयतु मूलोत्थदोषं बालस्य शान्तिदः यो सो निधियतिर्देवः खड्गभृन्नरवाहनः माता पित्रोः शिशोश्चैव मूलदोषं व्यपोहतु यो सो पशु
पतिर्देवः पिनाको वृषवाहनः आश्लेषामूलगंडांतदोषमाश्रुव्यपोहतु विघ्ने शः क्षेत्रपो दुर्गालोकपालानवग्रहाः सर्वदोषप्रशमनं सर्वकुर्वतु
शान्तिदाः तच्छयोरभिषेकं तु सर्वदोषोपशान्तिदं सर्वकामप्रदं दिव्यमंगलानां च मंगलं वस्त्रांतरितकुंभाभ्यां पश्चात्तु स्नापयेद्दुधः ततः शुक्लाव
रधरः शुक्लमाल्यानुलेपनः यजमानो दक्षिणाभिस्तोषयेद्दत्तिगादिकान् धनुष्यस्त्रिनीदद्यादाचार्यस्य सवत्सका निर्वृतिप्रतिमां कुंभवस्त्रिहं मे
च दापयेत् ग्रहाय वस्त्रप्रतिमास्तस्मै दद्यात्प्रयत्नतः श्रीरुद्राजापि न देयः कृष्णान्द्वान् प्रयत्नतः तत्कुंभवस्त्रप्रतिमास्तस्मै दद्यात्प्रयत्नतः उक्ता
त्सामेततो दद्यादाचार्यं ब्रह्मचरं त्विजां तत्तन्मूल्यं प्रदातव्यं शक्त्या वा यप्रदापयेत् दद्यादन्नं पायसादि ब्राह्मणान्भोजयेद्धत्तं अन्नाभेसति पंचाश
दशकं तदलाभतः सर्वशान्तिश्च पठनमाशिषां ग्रहणं तथा गृहीत्समापयेद्दिद्वान्निर्वृतिः प्रीयतामिति इति शौनकीये मूलशान्तिः ॥

रामः
२९

अथाश्लेषाशांतिरप्येवमेवकार्यं तत्रविभवेपूर्वोक्तवत्पंचकुंभास्थाप्याः असंभवेकुंभद्वयं एकत्ररुद्रस्थापनं द्वितीयेऽश्लेषाप्रतिमास्थापनं अ
 भिमंत्रणादिपूर्ववत् तत्राश्लेषाप्रतिमासर्पाकारं अधिदेवतद्वहस्यतिप्रतिमा प्रत्यधिदेवतपितृ प्रतिमास्थाप्यापूज्याच नमोस्तुसर्वेभ्य इति पूजा
 मंत्रइतीरितः सर्पोरक्तस्त्रिनेत्रश्चद्विभुजः पीतवस्त्रकः फणकाधिधरस्त्रीक्ष्णादिव्याभरणभूषितः एवं ध्यात्वा ततोभ्यर्च्य होमकर्मसमारभेत अ
 भिवेके विशेषः आश्लेषाऋक्षजातस्य मातापित्रोर्धनस्य च भ्रातृजातिकुलस्थानां दोषं सर्वं व्योह तु पितरः सर्वभूतानां रक्षंतु पितरः सदा सा
 र्पेनक्षत्रजातस्य विनंच्छातिबोधवान् सर्पोधीश्वरमस्तुभ्यमागानां च गणाधिप गृहाणा ध्ये मया दत्तं सर्वीरिष्ठं प्रशांतये इत्यर्घ्यमंत्रः मूलनक्षत्र
 वक्तुर्यात्सर्वदोषेस्त्वनामतः एतच्चमूलाश्लेषाशांतिकद्वयं विवाहे उपस्थितेष्वश्वशुरश्चश्वाश्चसत्वेमूलाश्लेषोत्पन्नयोरपिवधूवारयोस्तजदरिष्टनि
 वृत्त्यर्थं विधेय उपसक्षणत्वाच्च ज्येष्ठा विशाखा मन्त्रायाव ध्वावरस्य ज्येष्ठे बहुकष्टशान्तये च नारदः मूलजाश्वशुरं हतिव्यालजोचतदंगना ऐंद्री
 पत्न्यग्रजं हतिदेवं तु द्विदेवजा शांतिर्वापुष्कलाचेत्यात्तर्हि दोषो न कश्चनेति इत्यश्लेषाशांतिः अथ गंडशांतिः गंडशांतिं प्रवक्ष्यामि सोममंत्रेण
 भक्तिमान् कांस्यपात्रं प्रकुर्वीत पत्नैः षोडशभिर्नैव अष्टाभिश्च चतुर्भिर्वा द्वाभ्यां वा शोभनं तथा तन्मध्ये पायसं संलेनवनीतेन पूरिते राजतं च
 द्रुमभ्यर्च्य सितपुष्पसहस्रकैः देवज्ञः शुक्लवासास्तु शुक्लमास्यां वर्चिषतः सोमो ह भित्तिं संविन्य पूजां कुर्वीत दत्तः दद्याद्देवक्षिणां मिष्टां गंडदोष
 प्रशांतये शुक्लवागीश्वरं चैव ताम्रपात्रं समन्वितं गंडदोषोपशान्त्यर्थं दद्याद्देवविदेशुचिः अत्रापि पूर्ववत् प्रतिमां कलशहोमाभिवेकादिकं कार्यं
 तिथिगंडे त्वनङ्गाहनाशत्रे धेनु रुच्यते काचनं लग्नगंडे तु गंडदोषो विनश्यति आद्यभागे पितृगंडे त्रयाणामभिवेचनं इतरत्र शिशोमातुरभि
 धेकं च कारयेत् अन्यच्च उत्तरातिष्यचित्रासु पूर्वोष्ठाढा द्वे वस्य च कुर्याच्छांतिं प्रयत्नः तनक्षत्राकारजंबुधेः चित्राद्यर्द्धे पुष्पपादे द्वितीये पूर्वोष्ठाधि
 ष्यपादे द्वितीये जातः पुत्रश्चोत्तराद्ये विद्याती मातापित्रोर्भ्रातृरप्यात्मनश्च द्विमासस्योत्तरादोषः पुष्पश्चैव त्रिमासिकः पूर्वोष्ठाढाष्टमे मासि चित्रा
 षाण्मासिकं फलं नवमासं तथाश्लेषामूलं चाष्टौ समाः स्मृताः ज्येष्ठा मासे पंचदशेषु त्रदशे नवर्जिता उत्तरेति लयात्रे स्याति व्यंगोदानमिष्यते अ

मु० टी०
न० प्र०
३०

जांविनासुवैदेयापूर्वावादेतुकांचनं यवांश्चत्रीहिमांश्चतिलमुद्गांश्चदापयेत् यथाविनानुसारेण कुर्याद्वाह्मणभोजनं पितृपुत्रपुत्रार्थं शान्तिं
त्रविधीयते इति गंडांतादिशान्तिः अथ ज्येष्ठाशान्तिः भरद्वाजः ज्येष्ठादौ मातृजननीमातामहं द्वितीयके तृतीये मातुलं हंति चतुर्थे जननी तथा आत्मानं प
चमे हंति षष्ठे गोत्रस्यो भवेत् सप्तमे कुलनाशः स्यादष्टमे ज्येष्ठसोदरः नवमेऽश्वशूरं हंति सर्वेऽस्वदशमे तथेति प्रत्येकं घटिका षट्सप्तफलमुक्तं अत्रापि मूलं
शान्तिवत्सर्वकार्यं तत्र विशेषः घटिकैकाचमेनाते ज्येष्ठादौ घटिका दूयंतयोः संधिरिति ज्येष्ठशिष्टगंडांतमीरितं ज्येष्ठान्यपादस्तु पितुः स्वस्य चापि विनाशकः ज्ये
ष्ठैकं न्यका जाता हंति शीघ्रं धवाग्रजं शान्तिं तस्य प्रवक्ष्यामि गंडदोषप्रशान्तये तत्र चतुर्दिक्षु कुंभचतुष्टयं संस्थाप्य तन्मध्ये शतच्छिद्रं पंचमेकुंभं संस्था
प्य पूर्ववत् पूजादिविधाय तत्र वज्राकुशधरं देवमेवावत गजान्वितं कुर्याच्छचीपतिं रम्यं देवं इंद्रं सुरनायकं शान्तिं तुल्यं संपूर्णकुंभस्यापरिपूजयेत् इंद्रायै
दोमहत्त्वत इति मंत्रेण वाग्यतः पूजयेद्द्विधिना सम्यग्लोकपालगणान्वितं रक्तवस्त्रद्वयो वतं देवराजशचीपतिं पूजयेद्द्वारुणे मंत्रैः कुंभान्धीमान्प्रयत्नतः त्वमे
अग्निं जपेदादौ सत्वन्नेपि द्वितीयके समुद्रज्येष्ठा इति चे मं मे गंगे चतुर्थकं पूजयेद्द्वारुणं गंधाद्यैश्चतुरः कलशानपि आनोभद्राज्यपंचादौ भद्राग्निं द्वितीयकं
इत्थं कुरुद्राज्यं जपेन्मृत्युं जयंततः समिद्धिर्ब्रह्महृक्षस्य शतमष्टोत्तरं शतं सर्पिषा च रुणा चैव मूलमंत्रेण वाग्यतः हुने ज्जाप्यं च तेनैव यत इंद्रं भयेति च ति
लान्याहतिभिर्हत्वा शतमष्टोत्तरं पृथक् ततो भिषेकः ततो रूपां रूपमिति मंत्रेण तच्च क्षुरिति मंत्रेण आज्यावलोकनं पुनर्देवतापूजनं कृत्वा नमोस्तु सुरना
याय नमस्तुभ्यं शचीपते गृहाणाध्यमयादत्ते गंडदोषप्रशान्तये अष्टोत्तरशतं संख्या कुर्याद्वाह्मणभोजनं अन्यत्सर्वं तु पूर्ववत् इति ज्येष्ठाशान्तिः दिनस्ये
व्यतीयाते व्याघाते विष्टे धृतौ श्रूले गंडे च परिधेव जेचयमघटके कालगंडे मृत्युयोगे दग्धयोगे समन्विते तस्मिन्नां दिने प्राप्ते प्रसूतिर्यदि जायते अ
तिदोषकरी प्रोक्ता तत्र पापयुते सति विचार्य तत्र देवतः शान्तिं कुर्याद्यथाविधि यजनं देवतानां च ग्रहाणां चैव पूजनं दीपशिवालये भक्त्या गोघृतेन प्रदा
पयेत् अभिषेकं शंकराय अश्वत्थस्य प्रदक्षिणं अभीष्टफलसिद्ध्यर्थं कुर्याद्वाह्मणभोजनं गणापत्यं पुरुषसूक्तं सौरं मृत्युं जयं शुभं शान्तिं जाप्यं पु
नश्चैव कृत्वा मृत्युं जयी भवेत् इत्युत्तरगाम्ये दुष्टयोगशान्तिः कुमारजन्मकाले तु व्यतीयातश्च वैद्यतिः संक्रान्तिश्च खेत्तात्रजातो दारिद्र्यकारकः

रामः
३०

नवग्रहमांशं कुर्यात्सदोषस्य शांतये प्रथमं गोमूत्रं जलमनतः शांतिसमाचरेत् गृहस्य पूर्वदिग्भागे गोमयेनानुलिप्य च अलंकृतस्वदेशे तु ब्रीहिरा
शिंप्रकल्पयेत् पंचदशमिति धान्यं तदधत्तं डलेन च तदधत्तुं तिलैः कुर्यादन्योन्यपरिकल्पयेत् द्रव्यत्रितयं राशौ तु अष्टयत्रं लिखेद्बुधः पुण्याहं वा
चयित्वा तु आचार्यवरयेत्युपराशौ प्रतिष्ठितं कुंभमंत्रणं सुमनोहरं तीर्थादकेन संभृत्य समृद्धौ षोडशपक्षं पंचगव्यं पचयित्वा वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् त
स्योपरि न्यसेत्पात्रं सस्मवल्लिणसंयुतं प्रतिमां स्थापयेत्पश्चात्साधिमंत्र्यधिदेवतां चंद्रादित्याकृतीयाश्च मध्ये वैधुतिमचयेत् एवमेव द्वातीयात्
शांतौ संक्रमणस्य च अधिदेवं भवेत्सूर्यः चंद्रः प्रत्यधिदेवतां तत्तद्ग्राहतिपूर्वेण तत्तन्मंत्रेण पूजयेत् त्रियंबकेन मंत्रेण सोमपूजा समाचरेत् ३
सूर्य इति मंत्रेण सूर्यपूजा समाचरेत् आप्यायस्वेति मंत्रेण सोमपूजा समाचरेत् तत्राष्टोत्तरसहस्रं अष्टोत्तरशतं वा अष्टाविंशतिसंख्यां जपेत् सर्व
सौरजपे च आनेभद्रा अग्ने इति सूक्तं पुरुषसूक्तं त्रियंबकं एतान् मंत्रान् कुंभान् स्पृष्ट्वा चतुर्दिक्षु जपेत् कुर्युः त्रियंबकेन मंत्रेण समिदाज्यं च
न हुनेत् अष्टोत्तरसहस्रं अष्टोत्तरशतं अष्टाविंशतिं वा मृत्युं जयेत् मंत्रेण तिलहोमं समाचरेत् ततः समुद्रज्येष्ठांश्च आपो हिष्ठे च न च अक्षीभ्यामि
ति सूक्तेन पावमानीभिः त्रियंबकेन उत्सुर्येति आप्यायस्वेति वैदिकमंत्रैः सुरास्त्वामभिषिचंति न्यादिकैः यो गणमंत्रैश्चाभिषेकं कुर्यात् तत आजाये
क्षणं अन्यदक्षिणादानादिकं पूर्ववत् इत्युत्तरगार्ग्यं व्यतीपातवैधुतिसंक्रांतिशान्तिः अथ कुहसिनीवालीदशशान्तिः तत्रयस्याः कस्याश्चिद
मावास्यायाः अष्टोभागां कृत्वा प्रथमविभागे चंद्रदर्शनमस्ति न वेति विचार्य यदा चंद्रदर्शनं तदा सिनीवाली यदा चंद्रादर्शनं तदा दशः सकलचंद्र
क्षयस्तदा कुहरित्यर्थः तदुक्तं छंदोगपरिशिष्टे इंदुक्षयकालः श्राद्धकाल इति प्रस्तुत्येदुक्षयकालपरिगणमुक्तं अष्टमं शेषचतुर्दश्याः क्षीणो म
वति चंद्रमाः अमावास्याष्टमे भागे पुनः किल भवेदणुः अत्रेदुगद्ये प्रहरे च तिष्ठेत् चतुर्थभागे न कलावशिष्टः तदंत एव क्षयमेति कृतं एव हि ज्यो
तिश्च कविदो वदंतीति एतत्कारिका व्याख्यानं तद्वाच्यकारेण कृतं प्रहरनवात्मकं श्रद्धक्षयकाल इति तत्रामायाः सप्तमाष्टमप्रहरे कृतस्य
कालः चतुर्दशी शेषयामदर्शो दियामौ च चंद्रस्मृता काल इति तत्रायमंत्रविषयविवेकः यस्याममावास्यायां प्रथमप्रहरे शास्त्रात् प्रत्यक्षतो

मु० टी०

न० प्र०

३१

वाचं द्रदर्शनं स्यात्तासिनीवालीसर्वदासिद्धा तन्नोत्पन्नस्यसिनीवालीशान्तिर्विधेया अथतस्यामेवामावास्यायां यदानष्टेन्दुकलात्वं सचक्रत्तस्यका
लोमावास्यायां अतिमक्षणएव तस्यचसंक्रांतिसमयवदतिस्मत्वेनदुर्ज्ञेयत्वात् अमावास्यायाः सप्तमाष्टमप्रहारयोः कृत्तस्यकालस्यभाष्यका
रेणपरिभाषितत्वात् सप्तमाष्टमप्रहरात्मकः कालः कुहशब्दवाच्यस्तन्नोत्पन्नस्यकुहशान्तिः पुनस्तस्यामेवामावास्यायां प्रथमप्रहरानंतरं सप्तमप्रह
रादवाक् प्रहरपंचकात्मकः कालोदर्शशब्दवाच्यइति तन्नोत्पन्नस्यदर्शशान्तिर्विधेयेति एवमेकस्यामेवामावास्यायां कालभेदेन त्रयं संभवति
यदात्वमावास्यायांचंद्रदर्शनाभावः तदाद्वयमेव दर्शत्वकुहत्वरूपसंभवतीति अत्रकेचित्तुदर्शशेषेचंद्रदर्शनेतिपरदिनेयाः मावास्यासासिनीवा
लीइत्याहुस्तत्र दृष्टश्चेदोयस्यामिति अन्यपदार्थस्य अमावास्यारूपस्यैव समानाधिकार्येन ग्रहणात् किंचसिनीशब्देन श्वेताचंद्रकलावर्णवाचिनः
श्वेतशब्दादृणोदचुदातातोपधानो न इति डीप्नकारे सिनीतां वलते प्राप्नोतीति सिनीवालीति व्युत्पत्तिश्च चतुर्दश्युदितचंद्राश्रयायाममावा
स्यायां न युज्यते इति च तस्माद्दृष्टेः सिनीवालीत्यमावास्यैवाभिधीयत इत्येव ज्यायः अथगोलगणितविदोऽन्यथास्मादधुः तत्रस्याद्दृष्टेः सिनी
वालीत्यादौ उदयास्ताधिकारे क्तरीत्यादृक्कर्मद्वयसंस्कृतस्य दर्शनयोग्यत्वे सति प्राक्क्षितिजक्रांतिवृत्तसंबंधवत्त्वग्रहादेर्दर्शनशब्दवाच्यमेघा
द्यावरणेतु शास्त्रीयदर्शने दृशि वर्तते आत्माद्रष्टव्यइत्यादिवत् तथैव दर्शनायोग्यत्वे सति प्राक्क्षितिजसंबंधवत्त्वमेदर्शनशब्दवाच्यमित्यदर्श
नलक्षणं अतश्चंद्रदर्शनलक्षणवत्त्वमावास्यासिनीवालीनाम चंद्रादर्शनलक्षणवत्त्वमावास्याकुहनीम लक्षणद्वयोनाक्रांताः मावास्यादर्श
शब्दवाच्यइति अथमाशयः यदा मावास्यासूर्योदयात् प्राक्घटिकात्रयवती तदाह कर्मसंस्कारवशेन चंद्रस्य दृश्यत्वमागतं चेन्नदासासिपूर्णः मा
वास्यासिनीवालीनाम तादृश्याममायां द्वितीयसूर्योदयावधिकायामुत्पन्नस्यारिष्टशान्तये सिनीवालीशान्तिस्तत्फलं चादेश्यं अथतिथिद्वंद्वोवातस्या
अमावास्याद्वितीयसूर्योदयानंतरं मवशिष्टामावास्याघटीभूत्पन्नस्यकुहशान्तिरेव चंद्रादर्शनलक्षणसत्त्वात् यदि सैवामावास्यासूर्योदयात् प्रा
क्घटिकात्रयचतुष्टयं वा प्रतिपत्संबंधा तदासिनीवाल्येव अथतादृश्यां न्यूनायामधिकायां वा मावास्यायां तुह कर्मसंस्कारवशेन चंद्रस्यादृश्यत्व

रामः

३१

मागतं समावास्या संपूर्णकुहूनाम चंद्रादर्शनलक्षणसत्त्वात् तत्रापि कुहूशान्तिरादेश्या यदा तु सूर्योदयादनंतरं कियतीषु दिवा सुघटीषु अतिक्रांता
 सुअमावास्याप्रवृत्तिः पूर्वचतुर्दश्येवास्ति तातस्यामुषसि दृक्कर्मवशतश्चंद्रोदयोमावादर्शितथाप्यमावास्यायां चंद्रदर्शनलक्षणानां क्रांतत्वात्सासंपू
 र्णमावास्यादर्शनाम तत्रदर्शनजननशान्तिविधेयेति एवमावास्याभेदेन सिनीवाली कुहूदर्शरूपं पक्षत्रयं सावकाशमिति गोलज्ञानां मतं अथ
 प्रकारान्तरेण सिनीवाली सर्ववादिसिद्धासेव कुहू सुपरिभाषिकी यदा हवसिष्ठः नक्षत्रेयस्य दर्शानो विषनाड्या भवेद्यदि कुहू योगइति ख्यातो व्या।
 धिमृत्युभयादिकृत अयमर्थः यस्मिन्क्षत्रेया विषनाड्या उक्ता लस्मिन्काले यदि दर्शस्य चरमघटिका भवेत्तत्र नक्षत्रेयस्य पुरुषस्य जन्मनक्षत्रे
 जन्मकाले कालान्तरे वा स्यात्तस्य पुंसो व्याधिमृत्युकृत कुहू योगो ज्ञेयः तत्र कुहू जननफलं शान्तिश्च स्यात् कालान्तरेपि कुहू योगसंभवे शान्तिविधेया
 अतएव जगन्मोहने यस्य जन्मक्षगश्चंद्रो विषनाड्या कुहू भवेत् अभिचारेण किंतस्य स्वयमेव मरिष्यतीति अतो विषघटिकातः पूर्वकालो दर्श
 शब्दवाच्यइति एवं प्रकारत्रयेण सिनीवाली कुहू दर्शानां भेद उपादितस्तत्र यथासंप्रदायं व्यवस्थेत्यलमिति प्रसंगेन अथ शान्तिप्रकारः सिनीवा।
 ल्यां प्रसूतास्याद्यस्य भार्या पशुस्तथा गवाश्च महिषी चैव शक्रस्यापि श्रियं हरेत् येव सति द्विजाश्चान्ये स्वप्रसादोपजीविनः वर्जयेत्तान शेषास्तु पशु
 पक्षिमृगादिकानां द्विजाः पक्षिणः कुहू प्रसूतिरित्यर्थं सर्वदोषकरी मता यस्य प्रसूतिरेतेषां तस्यायुर्धननाशिनी नारी विना च शेषाणां परित्यागो
 विधीयते परित्यागात्तत्र शान्तिकुर्याद्रत्या विचक्षणः प्रतिमाकारयेत्तं भोश्चतुर्भुजसमन्वितं त्रिशूलखड्गवरदोभयहस्तां यथाक्रमान् श्वेतवर्णा
 श्वेतपुष्पां श्वेतं वरवृषस्त्रिंशं त्रैयंबकेन मंत्रेण पूजां कुर्याद्यथाविधि इन्द्रश्चतुर्भुजो वज्रा कुशचापसमायुक्तः रक्तवर्णो गजारूढो यत इंद्रेति मंत्र
 तः पितरः रुद्रवर्णाश्चतुर्हस्ता विमानगाः यष्टसस्त्रकमंडल्वभयाना च धारिणः ये सत्या इति मंत्रेण पूजा कुर्यादनंतरं कलशस्थापनपूजादि
 पूर्ववत् समिदाज्यचरोर्होमं तिलमाषैश्च सध्वयैः अश्वत्थपुत्रसपालाशसमिद्धिः खारिः शुभैः अष्टोत्तरशतं सुरव्यं प्रत्येकं जुहुयाद्बुधः त्रियंबके
 नमंत्रेण तिलान्व्याहृतिभिर्हुनेत् शंकरस्याभिषेकं च कुर्यादाज्यावलोकने अन्यतममभिषेकादि पूर्ववत् इति सिनीवाली कुहू शान्तिः ॥ ॥

मु. टी.
न. प्र.
३२

अथ दर्शशान्तिः अथानोदर्शजानां मातापित्रोर्दर्शनात् तद्दोषपरिहायशान्तिवक्ष्यामि नारद तत्र संकल्पविधाय तन्मध्ये कलशं संस्थाप्य तन्मध्ये
निक्षिपेद्द्रव्यदधिसीरघृतादिकं न्यग्रोधोदुंबरोज्यः स चूतानिंबकालथा एतेष्वक्षमूलानां त्वगादीन् पञ्चवांसलथा पञ्चरत्नानि निक्षिप्य वस्त्र
युग्मेन वेष्टयेत् तत्र सर्वसमुद्रादिति आपो हिष्ठात्चेनेतिकथानश्चित्रदत्तुचा यत्किंचेदभृचाचैव समुद्रज्येष्ठदत्तुचा अभिमंत्र्योदकुंभं त
मग्नेः पूर्वे निधापयेत् दर्शश्च देवतायाश्च सोमसूर्यस्वरूपकाः प्रतिमास्वर्णजानित्यं रजनीताम्रजातया आप्यायस्विति मंत्रेण सवितायश्वा
त्तमेव च उपचारः समाध्याततो होमं समाचरेत् समिधश्च रुद्रव्यक्रमेण जुहुयाद्गृही हुनेत्सवितृमंत्रेण सोमो धेनुचमंत्रतः अष्टोत्तरशतं वा
पि अष्टाविंशतिं संख्यया अभिषेकादि पूर्ववत् हिरण्यं रजतं चैव कृत्वा धेनुंश्च दक्षिणा ब्राह्मणाभोजयेत्तत्र कारयेत्स्तिवाचनं इति द
र्शशान्तिः कृष्णपक्षे चतुर्दश्याः प्रसूतः षड्विधं फलं चतुर्दशी च षड्भागां कुयोदादौ शुभं स्मृतं द्वितीये पितरं हंतितृतीये मातरं तथा चतुर्थे मातु
लं हतिपंचमेवं शनाशनं षष्ठे तु धनहानिः स्यादात्मनो वंशनाशनं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शान्तिकुर्याद्विधानतः प्रतिमां कारयेच्छोः कर्षमात्रसुवर्णतः
तद्दोर्दोर्देन वा कुयोत्सर्वलक्षणसंयुतां वृषभं च समासीनं वरदाभयपाणिकं शुद्धस्फटिकसंकोशं चेतमा ल्यां वरान्वितं त्रैयंबकेन मंत्रेण पूजां कु
र्याद्विधानतः तत्र मूलशान्तिवत्कलशं स्थापनादिकृत्वा तत्र शंभुपूजां विधाय तत्र आवाह्यं वारुणे मंत्रैरेनेन च विधानतः इमं मेवरुणे न्यनया
तत्त्वायामीत्तृचा तथा त्वं नो अग्न इत्यनया सत्त्ववृत्तिमंत्रतः आग्नेयं कुंभमारभ्य पूजां कुर्याद्यथा क्रमात् आनो भद्राश्च सूक्तं न भद्राश्च अग्नेश्च
सूक्तं जप्त्वा पुरुषसूक्तं च कद्रुद्रं तु क्रमाज्जपेत् देवैरस्याभिषेकं च ग्रहपूजां च कारयेत् समिदाज्यं च रूक्षैव तिलमाषांश्च सर्षपांश्च अश्वत्थ
पुष्पपालाशसमिद्धिः खादिरेः शुभैः अष्टोत्तरसहस्रं वा अष्टोत्तरशतं तु वा अष्टाविंशतिभिर्वा पि होमं कुर्यात्तद्व्यक्तं पृथक् पृथक् त्रैयंबकेन मंत्रेण
तिलान्याहतिभिः क्रमात् ग्रहा एव च होतव्याश्चास्मदुक्तविधानतः अन्यत्वे माज्यावलोकनादि पूर्ववत् इति कृत्वा चतुर्दशीं जननशान्तिः
एकस्मिन्नेव नक्षत्रे भ्रात्रोर्वापितृपुत्रयोः प्रसूतिश्च तयोर्मृत्युर्भवेदेकस्य निश्चयात् तत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि सर्वाचार्यमतेन तु अग्नेरीशान

रामः
३२

भागेतुनक्षत्रप्रतिमांततः तत्रक्षत्रोक्तमंत्रेणचाचयेत्कलशोपरिरक्तवस्त्रेणसंछाद्यवस्त्रयुग्मेनवेष्टयेत् स्वस्वशाखोक्तमार्गेणकुर्यादग्निमुखं
 ततः अनेनैवतुमंत्रेणहृन्नेदृष्टांतरंशतं प्रत्येकंसमिदन्नाज्यैः प्रायश्चित्तान्तमेवच अभिषेकततः कुर्यादाचार्यः पितृपुत्रयोः वस्त्रास्त्रिकारगोदाने
 गचार्यपूजयेत्ततः ऋत्विग्भ्योदक्षिणादद्यान्माषत्रयसुवर्णकं देवताप्रतिमादानंधान्यवस्त्रादिभिः सह यानशय्यासनादीश्वदद्यात्तद्वापशांतयेभो
 जयेद्वाह्मणात्सर्वान्वितशाक्यविवर्जितः इत्येकनक्षत्रंशतिः अत्रैकस्मिन्नेवनक्षत्रेभ्रात्रोवोपितृपुत्रयोरित्यत्रभ्राताचभ्राताचभ्रातरावितिभ्रा
 तृपुत्रोस्वसृदुहितृभ्यामिति एकशेषेसोदरयोर्भ्रातृभगिन्योरिवनिषेधः स्यान्नतुपुंभ्रात्रोः एवंपितृपुत्रयोरित्यत्रापिपिताचपुत्रश्चेतिद्वंद्वेपिता
 पुत्रयोरैकनक्षत्रजनननिषेधः स्यान्नतुमातृपुत्रयोः नचमाताचपिताचपितरौमातापित्रेत्येकशेषेतथापुत्रश्चदुहिताचपुत्रोपितरौचपुत्रेचैति
 द्वंद्वे पितृपुत्राणामितिबहुवचनंस्यात् तथापिवचनांतरानुरोधान् इष्टविषयोपिसंगृहीतोभविष्यति यदाहवसिष्ठः पित्रोस्तुजन्मनक्षत्रेजातस्तु
 पितृमातृहा जन्मक्षेत्रेचतत्त्वनेजातः सद्योमृतिप्रदः देवकीर्तिः यद्येकस्मिन्धिष्ठ्येजायंतेदुहितरोथवापुत्राः पित्रोरंतकारः सूर्य्यद्यपरेप्रीति
 रतुलास्यात् अपरेअन्यनक्षत्रे गर्गः यस्यैवजन्मनक्षत्रेजायेद्भ्रातासुतोपिवा सजातीयः सजात्यावासोस्यप्राणान्प्रसाधयेदिति अथमूलेउपा
 लक्षणत्वेनसर्वंशतिशेषभूतोगोमुखप्रसवोभिधीयते गर्गः प्रणिपत्यरविंवक्ष्यप्रायश्चित्तमनुस्मरन् सर्वोरिष्टविनाशायदुक्तंज्योतिषार्णवेपि
 त्रिरिष्टसुतारिष्टमात्ररिष्टतथैवच योस्त्राश्विन्योर्गुरोसार्यमघाचित्रेद्रमूलभे एषुत्रैस्तेषुजातस्यकुर्याद्भ्राजननंतथा जन्मक्षेत्रात्रिजन्मक्षेत्रभवा
 शुभेदिने कृत्वाभ्यंगादिकंसर्वगृहालंकारपूर्वकं गोमयेनोपलिप्याथयथाविज्ञानुसारतः नवंशूर्य्यतुतन्मध्येरक्तवस्त्रप्रसारयेत् स्थापयित्वाशि
 शुंतत्रपुनः सूत्रेणवेष्टयेत् प्राङ्मुखस्तमवाकृपादः तिलगर्भगतंशिशुं गोमुखदर्शयित्वातुपुनर्जातंतुगोमुखात् विष्णुर्योनीतिसूक्तंनगव्येन
 स्नापयेद्विशुं गवामंगेषुमंत्रेणगवामंगेषुसंस्पृशेत् विष्णोः श्रेष्ठेनमंत्रेणगोप्रसूतंतुबालकं आचार्यस्तुसमादायपश्चान्मात्रेददात्तदा माता
 जघन्यभागस्तुशिशुमानीयतमुखात् ततः पित्रेतदादद्यात्ततोमात्रेप्रदापयेत् वस्त्रसंस्थाप्यतुपितापुत्रस्यमुखमीक्षयेत्गोमूत्रंगोमयंक्षीरंदधिसर्पिः

मु० टी०
न० प्र०
३३

कुशोदकं आपोहिष्ठादिभिर्मन्त्रैरपि विचेतनः शिशुं मूर्ध्नि चाप्राप्य तं पुत्रं तन्मन्त्रेण तदापिता अंगदं गन्तुं भवसिंहदयादधिजायसे आत्मावेपुन
नामासि सजीवशब्दः शतं मूर्ध्नि निरिवप्राप्य तं शिशुं स्थापयेत्ततः पुण्याहं वाचयेत्पश्चाद्वाह्मणे वेदपारगैः दरिद्रायाथ विप्रायतां चाम्य च्यदा
पयेत् गोवत्स्वर्णं धान्यादिदत्वा दकोदितः क्रमात् यथाशक्ति धनं दद्याद्वाह्मणेभ्यस्तथापिता ततो होमं प्रकुर्वीत स्वस्वशाखोक्तमार्गतः उह्ये
खनादिकं कृत्वा चाज्यभागां तमाचरेत् होमस्यैशानदिभागे धान्यापरिशुभं घटं सपंचगव्यं संस्थाप्य तिस्रोऽक्षत्राणि निक्षिपेत् क्षीरिद्रुमकषा
याश्च पंचरत्नानि निक्षिपेत् वस्त्रयुग्मेन संच्छाद्य क्षीरादिभिरथार्चयेत् विष्णुवरुणमभ्यर्च्य प्रतिमां च विधानेनः आपोहिष्ठे निति सुभिरप्सु
मेसोम इत्यथ तद्विष्णोः परमं पदं मक्षीभ्यामिति सूक्ततः अग्निराभिः प्रष्टुं च अष्टाविंशति संख्यया अशक्तौ चाष्टसंख्यं वा दधिमध्वाज्यं स
युतं आदित्यादिग्रहाणां च होमं कुर्यात् समन्त्रकं इति गोमुखप्रसवविधिः अथ प्रसंगात्तृतीतरशांतिः सुतत्रये सुताचेत्यात्तत्रये वा सुतोय
दिमातापित्रोः कुलस्थापितदारिष्टं महद्भवेत् जातस्यैकादशे वापि द्वादशाहं शुभे दिने आचार्ये मृत्विजान् नृत्वा ग्रहयत्तपुरः सरं ब्रह्मविष्णुम
हेंद्रं प्रतिमाः स्वर्णतः कृताः पूजयेद्वा न्यराशिस्तु कलशोपरिशक्तिः पंचमेकलशे रुद्रपूजयेद्द्वयसंख्यया रुद्रसूक्तानि च त्वाविंशतिं तु वा दे
क्तानि सर्वशः द्विज एको जपेद्दोमकालेषु चिसमाहितः आचार्यो जुहुयादन्नसमिदाज्यतिलाश्चरुः अष्टोत्तरसहस्रं वा शतं वा विंशतिं तु वा दे
वताभ्यश्चतुर्वक्त्रादिभ्यो ग्रहपुरः सरं कास्याज्यवीक्षणं कृत्वा शेषं पूर्ववदाचरेत् इति तृतीतरशांतिः अथ सूर्यचंद्रग्रहणसमयजननशांतिः ग्रहणं च
द्वयसंख्यया प्रसूतियेदि जायते व्याधिपीडा तदा स्त्रीणां मादौ तु ऋतुदर्शनात् शांतिं तेषां प्रवक्ष्यामि नराणां हितं कांश्यया यस्मिन् ऋसे विशेषेण ग्रहणं
संप्रजायते तद्वत्साधिपतेरूपं सुवर्णेन प्रकल्पयेत् यथाशक्त्यनुसारेण विंशतिं कुर्यात् नकारयेत् सूर्यग्रहे सूर्यरूपं सुवर्णेन स्वशक्तिः चांद्रचंद्रग्रो
हे धीमान् रजतेन विशेषतः राहुरूपं प्रकुर्वीत नागेनैव विचक्षणः नागेन सीसुकेन शुचौ देशे प्रयत्नेन गोमयेन प्रलेपयेत् तस्यापरिन्पसेद्दीप्ता
न् अन्नं वस्त्रं सुशोभनं त्रयाणां चैव रूपाणां स्थापनं तत्र कारयेत् रक्ताक्षतं रक्तगंधं रक्तपुष्पावर्णं च सूर्यग्रहे प्रदातव्यं सूर्यं प्रीतिकरं च यत्॥

रामः
३३

श्वेतवस्त्रं श्वेतमाल्यं श्वेतगंधाक्षतादिभिः चंद्रग्रहे प्रदातव्यं चंद्रप्रीतिकारं च यत् राहवे चैव दत्तव्यं कृष्णपुष्पावरणिच दद्यान्नक्षत्रनाथाय श्वे
 तं गंधानुलेपनं सूर्यं संपूजयेद्दीमानाकृतेति मंत्रतः चंद्रग्रहे च पालाशैः समिद्धिर्जुहुयाच्चरः दुर्वाभिर्जुहुयाद्दीमानाहोः संप्रीणनाय च सूर्याः
 समिद्धिर्ब्रह्मरक्षोऽथैः भेषाय जुहुयाद्दुधः भेषाय नक्षत्राधिपतये आज्येन चरुणा चैव तिलैश्च जुहुयात्ततः पंचगव्यैः पंचरत्नैः पंचत्वक्पंचप
 ल्लवैः जलेण पधिकल्कैश्च सहितैः कलशोदकैः श्रावणधिकल्कैः सर्वौषधिकल्कैः अभिषेकं प्रकुर्वीत यजमाने प्रयत्नतः मन्त्रैर्वारुणदेवैरापो
 हिष्ठादिभिः सह इमं मे गंगेयितरस्तत्वायामीति मंत्रकैः अभिषेके निवृत्ते तु यजमानः समाहितः अनेन विधिना शान्तिं कृत्वा सम्यग्विशेषतः आ
 कालमृत्युं शोकं च व्याधिपीडां न वाप्नुयात् सौख्यं सौमनसं नित्यसौभाग्यं लभते नरः इत्यग्रहणजातानां सर्वोरिष्टविनाशनं कथितं भार्गवेनेदं शौ
 नकाय महात्मने इति शौनकोक्ता ग्रहणजननशान्तिः अथ ज्वराद्युत्पत्तिकालीन नक्षत्रशान्तिः तत्र साधारणा विधिः यस्मिन् नक्षत्रे ज्वरादि
 पीडा भवति तत्र नक्षत्राधिदेवता प्रतिमां सुवर्णेन कारयित्वा अमुकं नक्षत्रं संभूतव्याधिशान्त्यर्थं नक्षत्रशान्तिकरिष्ये इति संकल्प्य शुचिप्रदेशे गो
 मयेनोपलिप्ते तंडुलैश्च तुरस्त्रं मंडलं निर्माय तन्मध्ये तत्तदेवता चर्णं वस्त्रद्वयं वैष्टि तत्रैथि चंदनादि चर्वितं कलशे धान्यस्योपरिविन्ध्य तत्र सर्वौ
 षधीः पंचरत्नानि पंचगव्यानि संप्रत्युत्तिकाः पंचपल्लवान्स्वर्णमंत्रेण कलशं निक्षिप्य सर्वसमुद्रादिति तत्र तीर्थान्यावाह्यं तत्वायामीति वरुणमा
 वाह्यं संपूज्य स्वस्वगृहोक्तविधिनाग्निं प्रतिष्ठाप्य आज्यभागान्ते तत्र नक्षत्राधिदेवता मंत्रेण तत्र नक्षत्रपूर्वोत्तरनक्षत्रदेवता मंत्रेण तत इव्येण
 च होमं कृत्वा तेन वरुणविकलशोनयजमानाभिषेके विहितेताः प्रतिमारागीत्राह्मणाय दद्यात् असौ साधारणा विधिः उक्तं च यस्मिन् नक्षत्रे भ
 वेत्पीडा तत्र नक्षत्रस्य देवता सुवर्णे निर्मितां कृत्वा पूजयेत्प्रयतः शुचिः गोमयेनानुलिप्तस्य मंडलं शुभलक्षणं चतुरस्त्रं च सकीर्तितं तंडुलैश्च कृत्वा
 कृतैः कृत्वा तु खड्गैस्तत्र यत्नतः कृष्यामृदा तत्पार्श्वे च सुधीः कुर्यात्तंडुलानां महावयं तत्र प्रमाणं खारी बाह्येणावा दशशतपक्षया अभा
 वे पंचबाह्येणावा दशशतपक्षया पीठं तु पूर्वतः स्त्राप्यनव्यव

सु. टी.
न. प्र.
३४

स्त्रेणसंयुतं स्वस्तिकं तं डलानां च शुभानां तत्र संलिखेत् तन्मध्ये देवता लिखेत् नक्षत्रं च त्रिंशत् यस्मिन् नक्षत्रे भवेद्देवता तस्य पूर्वोपरि सुधीः उडनी पूजयेत् यद्यन्नादधिप्रत्यधिदेवते देवतायस्य नक्षत्रं तस्मिन् लिखेत् एव च इत्यं च तस्य यत्प्रोक्तं प्रभावं प्रकृतं तथा तत्सर्वं विदुषानीय होमतत्र प्रकल्पयेत् पंचोपचारसंयुक्ता पूजा तत्र प्रकल्पयेत् स्वर्गहोक्तविधानेन कुयो दग्निमुखं सुधीः कलशं जलपूर्णं च वस्त्रयुगेन न वेष्टितं निधाय चोपधीस्तत्र पंचपत्रं वसंयुताः सप्तस्था नमूदा कुंभो आक्तवालं प्रकल्पयेत् इमं मेवरुण इत्येवं जलमंत्रेण वा पुनः सर्वं समुद्राः सरित इति मंत्रं च संस्मरेत् यच्चिद्विने विशेषयेत्यादि सूक्तं जपेत् पुनः आवाहयेद् देवं वरुणे पयसा पति एवं नक्षत्रं शतं त्र्यं विदध्यात् पूर्वपीठिकां सामान्योपविधिः प्रोक्तो नक्षत्राणां प्रपूजने सर्वोपधीनां दुःप्राप्नो भवेद्देवता शतावरी सर्वेषामपि गंधानामभावे च दनं मतं शतपत्रं सुमनसा धूपाभावे च गुग्गुलुः नैवेद्यानामभावे तु पायसं सद्यतं स्मृतं मंत्राणामप्यभावे तु गायत्री मंत्र उत्तमः होमद्रव्यस्य दुःप्राप्नो निलाः प्रोक्ता मनीषिभिः अष्टोत्तरसहस्रं च तथा शतमुदाहृतमिति अथ नक्षत्रदेवता ध्यानानि देवते अश्विनौ तत्र द्विभुजौ शुक्रवर्णकौ सुधाकलशसंयुक्तौ कमंडलुधरो शुभौ १ यमस्तदेवता तत्र रुद्रवर्णो हि बाहुकः लुलापवाहनः श्रीमान् पाशदंडधरः प्रभुः २ अग्निस्तदेवता तत्र रक्तवर्णः जवाहनः चतुर्भुजो धृता मंत्रस्तु वस्तु क्व वरदाभयः ३ रक्तवर्णश्चतुर्बाहुर्हंसारूढश्चतुर्मुखः पद्माक्षस्तत्र वरदाभयहस्तो निगमयः ४ सोमो हि देवता तस्य श्वेतवर्णः शुभाकृतिः दक्षाश्वरथमा रूढः श्वेताश्वोपनिगद्यते ५ रुद्रो हि देवता तस्य वृषारूढश्चतुर्भुजः त्रिशूलखट्वा वरदाभयहस्तः श्वकीर्तितः ६ चतुर्भुजादिति पीतसाक्षस्तत्र कमंडलुः वरदाभयहस्ता साकार्यो स्वर्णमयी शुभा ७ चतुर्भुजाः पीतवर्णा देवता तस्य वृहस्पतिः दंडाक्षस्तत्र पाणिस्तु साभयः सकमंडलुः ८ सपेस्तु देवता तत्र महामंडलिसूयधृक् सुविस्तृता शिरश्चंडो मकपिं गललोचनः ९ पितरो देवता तत्र रुद्रवर्णश्चतुर्भुजः भद्राक्षस्तत्राभयदकमंडलुधराः शुभाः १० पूर्वाफाल्गुनिकाया च भगो देवः प्रकीर्तितः रक्तवर्णो बुजासीनो हि भुजोभयपयकः ११ अथ मा देवता तत्र मध्यस्थः पयवर्णकः पद्माभयकरः श्रीमान् स्वर्णमूर्तिर्महाद्युतिः १२ सविता देवता तस्य सप्ताश्वरथवाहनः द्विभुजो रक्तवर्णस्यात्पद्मासनसमाश्रयः १३

रामः
३४

तद्वाप्यस्ति तिश्चित्रवर्णः स्यात्सचतुर्भुजः पद्मासनासवलंयः पद्मालः पद्मकरः प्रभुः १४ वायुश्चदेवतातत्रमृगारूढश्चमोचकः अजाचर्मध
 रः श्रीमानद्भिभुजः परिकीर्तितः १५ इंद्राग्नीदेवतातत्रगजावाहनोपनौ चतुर्बाहुरक्तवर्णो निजशस्त्रधरो तथा १६ चापाकुशाभयेर्युक्तो तथा
 समविगजितो १६ पद्मासनोरक्तवर्णो मित्रलस्यानुदेवता पद्माभयकरः श्रीमानद्भिभुजः परिकीर्तितः १७ शक्ररेणवतारूढो दिव्यसिंहासने
 विभुः श्वेतवर्णो वज्रधरोऽभयपाणिर्महाभुजः १८ निर्ऋतिदेवतातत्रप्रेतारूढश्चमोचकः खड्गखेटकधारी चद्भिभुजः परिकीर्तितः १९ जल
 तुदेवतातस्यशुक्लवर्णो शुभाकृतिः वरुणोऽस्यजलस्यापि स्वामी पूज्यतमो मतः मकरेवाहने विष्टो भवेत्पद्मकरो ध्रुवः २० विश्वदेवादेवताश्च श्वेतव
 र्णश्चतुर्भुजाः वरेदाभयहस्ताश्च सासुसूत्रांबुभाजनाः २१ विष्णुर्लुक्छवर्णः स्यात्पद्मगाशनवाहनः शंखचक्रगदापाणिः पीतवासश्चतुर्भुजः
 २२ वसुदेवतास्तत्रश्वेतवर्णोश्चतुर्भुजाः वरेदाभयहस्ताश्च सासुसूत्रांबुभाजनाः २३ वरुणादेवतातत्रमकरेपरिसेस्त्रिताः यष्टिपाशधारः
 श्रीमान्महापद्मधारस्तथा २४ अजैकचरणेरूद्रो देवतास्यप्रकीर्तिता खड्गचर्मधरो वाग्मीभुजद्वयसमावृतः २५ अहिर्बुध्याभिधोरूद्रो देवता
 स्यप्रकीर्तिता श्वेतश्चतुर्भुजः पद्मवरेदाभये पाशभृत् २६ पूषातुदेवतातत्रपद्मवर्णो बुभासनः द्विभुजः पद्मपाणिः स्यात्पयगभंप्रियो विभुः २७
 इति नक्षत्रदेवताध्यानं अथोपयुक्तत्वान्नारदीयोक्ताकाकमेयुनदर्शनशान्तिः दिवावायदिवा रात्रौयः पश्चेत्काकमेयुनं सनरो मृत्युमाप्नो
 ति ह्यथवास्त्रान्नाशनं काकुघातव्रतं यद्वा विदधीताथवत्सरपितृन् दवान् हि जान भक्त्या प्रत्यहं वाभिवादयेत् जितेन्द्रियो जितक्रोधः सत्यध
 र्मपरायणः तद्दोषशमनार्थं यशान्तिकर्म समारभेत् गृहस्थे शान्तिभागे होमस्त्रानं प्रकल्पयेत् गृह्योक्तविधिना तत्रप्रतिष्ठाप्य हुताशनं प्र
 ति मंत्रं त्र्यंबकेन अथ मृत्युं जयेन् च व्याहृतीभिर्ब्रीहिति लैः जपाद्यंतं प्रकल्पयेत् पूर्णाहुतिं च जुहुयात्कतो शुचिरलंकृतः स्वर्णशृंगारैः प्यख
 रं कृष्णाधेतुं पयस्विनीं वस्त्रास्त्रं कारसंयुक्तां निष्कदादश संयुतां तदर्धेन तदर्धेन दद्याद्दक्षिणया युतां यथावितानुसारेण न्यूनाधिकत्वं क
 ल्पना आचार्याय श्रोत्रियाय तांगा दद्यात्कुटुंबिने यस्मात्तृप्तिवीसर्वाधेनो वै वृक्षसंनिभे सर्वमृत्युहरानित्यमर्कः शान्तिप्रयच्छ मे ब्राह्मणे ॥

अथाश्विन्यादीनामाकृतिमुपजातिकरथोद्भवाः आमाह अश्व्यादिरूपमिति अश्विन्यादिनक्षत्राणोरूपमाकृतिरुच्यते तत्राश्विन्यास्तुरगास्य अश्वसु
 खसदृशरूपं भरण्यायोनिर्भगसदृशं कृतिव्यानापितस्तुरसदृशं रोहिण्यान्नः शकटसदृशं मृगस्याण्णास्यं हरिणसुखसदृशं आर्द्रायामणिस
 दृशं पुनर्वसोर्गृहसदृशं पुष्यस्यष्टपत्कोवाणस्तसदृशं आश्लेषायाश्चक्राकारं मघायाभवनं गृहसदृशं पूर्वोफलाभ्याः मंचः खट्वाकारं उत्तरा
 फाल्गुन्याः शय्याकारं हस्तस्यहस्ताकारं चित्रायामोक्तिकाकारं स्वात्याविद्रुमप्रवालसदृशं ५९ तारणवल्लिनिभमिति विशाखायास्तारणाकारं अनू
 राधायाबलिर्मेतः पुजाकारं ज्येष्ठायाः कुंडलाकृतिः मूलस्यसिंहपुच्छाकारं पूर्वोषाढायागजदंतसदृशं उत्तराषाढायामंचकसदृशं अभिजितस्त्रिको
 णकारः श्रवणस्यत्रिचरणसदृशं धनिष्ठायामर्दलसदृशं शततारायाद्वतं वृत्तं पूर्वोभाद्रपदायामंचकसदृशं उत्तराभाद्रपदायाममलामं रेवत्या
 अश्व्यादिरूपं तुरगास्ययोनिस्तुराण्णस्यमाणिर्गृहं च पुष्यस्यचक्रं भुवनं च मंचः शय्याकारं मोक्तिकाविद्रुमं च ५९ तारणव
 ल्लिनिभंचकुंडलसिंहपुच्छगजदंतमंचकाः अश्लिचत्रिचरणाभमर्दलोद्वतमंचकयमोभमर्दलाः ६० जलाशयारामसुरप्र
 तिष्ठासौम्यायनेजीवशशांकशुक्रे दृश्येमृदुक्षिप्रचरध्रुवस्यात्यक्षेसितेस्वर्क्षेतिथिस्त्रणंवा ६१ रिक्तावर्जैदिवसेतिशला
 शशांकपापैस्त्रिभवांगसंस्थैः ॥ ५९ मर्दलमृदंगाकारं स्वरूपमित्यर्थः ६० अथजलाशयारामदेवप्रतिष्ठासुहर्तसामान्यतोत्तमशुद्धिदेवता
 विशेषेणलग्नशुद्धिर्नक्षत्रविशेषंचोपजातिकान्नेयेणाहजलाशयेति रिक्तावेति शिवोन्मृगमेतिच जलाशयाः वापीकुपतडागादयः तेषांप्रतिष्ठाउत्त
 र्गः अस्मामउपवनं तस्याप्युत्तर्गः सुरदेवाविष्वादेयः तेषांप्रतिष्ठापनं सौम्यायनेउत्तरायणे तथाजीवशशांकशुक्रेदृश्येउदिते सति तथामृदु
 ध्रुवक्षिप्रचरनक्षत्रेषु तथासितेशुकुपक्षेतथास्वर्क्षेतिथिस्त्रणंवा ६१ तथारिक्तावर्जैदिवसे रिक्तातिथिभोमवारव्यतिरिक्तातिथिवारेषुएवंविधेदिने
 प्रतिष्ठाजलाशयारामदेवानाक्रमेणकर्माहंत्वापभोग्यत्वपूजायोग्यत्वरूपा अतिशलास्यात् तथाचगायः देवतारामवाप्यादिप्रतिष्ठासुत्तरायणे माघा
 दिपंचमासेषुकृत्सेय्यापंचमीदिनंदक्षिणेत्यनेकुर्वन्तत्फलमवाप्नुयात् यदातुदक्षिणायनएवजलस्त्रितिसंभवः तदानकालनियमः नकालनियमस्तत्र

॥ रिक्तावर्जैदिवसेतिशला

सु० टी० तिभविष्णुपुराणेः अथ कूर्पकतीनां दक्षिणायने पिस्त्रापनं कार्यमित्युक्तं वैखानससंहितायां मातृभैरववाहनरसिंहविक्त्रमाः महिषासुरहंती
 न० प्र० चस्त्राप्यावेदक्षिणायने नारदः विचैत्रैषेवमासेषु माघादिषु च पंचसु यद्दिनं यस्य देवस्य तद्दिनं तस्य संस्ति तं अथ लग्नशुद्धिः शशांकपापैः चंद्रसूर्यभौ
 ३६ मशनिगृहकेतुभिः त्रिभवांगसंस्थैः तृतीयषष्ठेकादशस्थानस्थितैरुपलक्षितैर्लग्ने तथा सत्त्वचरैः शुक्रबुधगुरुभिः व्यत्याष्टगैः द्वादशाष्टमव्यतिरिक्ताखि
 लस्थानस्थैः सद्भिः देवादिप्रतिष्ठाअतिशक्ता अथ सूर्यो मृगेंद्रे सिंहलग्ने स्थाप्यः तथा कोत्रह्माघटे कुंभे विष्णुयुवतौ कन्यायां ई२ शिवो महादेवो नृपुंगव
 मियुने च पुनर्देव्यादुर्गादयो द्दितनौ हि स्वभावराशौ मिथुनकन्याधनुर्मीनलग्नेषु सुद्रादेव्यश्चतुः षष्टियोगिनी प्रभृतयः चरलग्ने मेव कर्कतुलामकरेषु स
 र्वदमे उक्तानुक्ताश्च स्थिरक्षेत्रासिंहवृश्चिककुंभेषु तथाः अथ पुष्यग्रहा इति ग्रहाश्च द्वादयोष्टौ पुष्यनक्षत्रे स्थाप्याः उपलक्षणमेतत् सूर्यस्य हस्तनक्ष
 त्रे स्थापनं इंद्रब्रह्मणोः पुष्यश्रवणोभिजित्सुकुवरस्कदयोरनुराधायां दुर्गादीनां मूले सप्तर्षीणां स्थापिष्ठितनक्षत्रे लक्ष्मीव्यासवाल्मीक्यगस्यानां पुष्ये
 व्यत्याष्टगैः सत्त्वचरैर्मृगेंद्रे सूर्यो घटे कोयुवतौ च विष्णुः ई२ शिवो नृपुंगवे द्दितनौ च देव्याः सुद्राश्चरे सर्वदमे स्थिरक्षेत्रे पुष्येग्र
 हाविष्णुपयस्सर्पभृतादयो न्ये श्रवणे जिह्व ई३ ॥ ॥ इति मुहूर्तचिंतामणौ नक्षत्रप्रकरणं द्वितीयं २ ॥ ॥ ॥

स्थापनं तदुक्तं रत्नमालायां पुष्यश्रुत्यभिजित्सुं चैश्वरकयोर्विनाधिपस्तदयोर्मेनेति गुरुचेः करे निर्जटिति भेदुर्गादिकानां शुभं सप्तर्षयो यत्र वसंति धिश्ये कार्यो
 प्रतिष्ठाखलुत्तरेषां श्रीव्यासवाल्मीकिघटोद्भवानां तथा स्मृतावाक्यतिभेदहाणामिति अथ विष्णुपतिः विष्णुयोगणेशः यक्षदेवयोनिः सर्पावासुका
 दयः भूतो देवयोनिः विद्याधरोऽसुरो यक्षश्चो गंधर्वकिंनराः पिशाको गृहकः सिद्धो भूतो मीदेवयोनय इत्यमरः आदिशब्देन राक्षसासुरप्रथमसरस्वती प्रभृ
 तयः अत्येवत्यां स्थाप्याः तथा श्रवणे जिह्वे ई३ स्थाप्याः उपलक्षणं चेत्तत् इंद्रकुबेरवर्जितानां लोकपालानां धनिष्ठायां स्थापनं तथा च श्रीपतिः
 गणपरिवृद्धो यक्षभृतासुराणां प्रथमफाणि सरस्वत्यादिकानां च यो ह्ये अवसि सुगतनाम्नो वासवे लोकपालानां निगदितमखिलानां स्थापनं हि स्थिरेषु
 ई३ ॥ ॥ इति श्रीदेवज्ञानतनुतदेवज्ञानमविचिंतायां स्वर्गतमुहूर्तचिंतामिणिटीकायां प्रसिता क्षरयानक्षत्रप्रकरणं समाप्तं २ ॥ ॥ ॥

रामः
 ३६

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ संक्रांतिप्रकरणव्याख्यायने तत्र प्राग्राशितोपरशो संक्रमणं नाम गभनं संक्रांतिस्तस्याः नक्षत्रविशेषवशेन वारवशेन च संज्ञा
फलचसार्धवसंततिलकेनाह घोरार्कैति विप्रोद्धति अर्कसंक्रमणमर्कसंक्रांतिः उग्ररवौ उग्रनक्षत्रे पुरविचारे चेत्याह घोरैति संज्ञा साश्रुदा
नुस्रयेत् सुखमुत्पादयेत् उग्ररवाविति उग्रैः दृष्टितोरविः उग्ररविः तस्मिन्नुपस्थाविति मध्यमपदलोपितपुरुषः ततः सप्तम्येकवचने अथ वासम
हारद्वंद्वे अनित्यमागमशासनमिति नुमभावः एवेलघुविधावित्यादिष्वपि समाधेयं अथ लघुनक्षत्रेषु विधौ सोमवारे सूर्यसंक्रांतिर्ध्वोऽस्तीनाम्नीवि
शो वैश्यान् सुखयेत् चरसोमौ मेचरनक्षत्रे सोमवारे वा सूर्यसंक्रमणं चेन्महोदरयुतामहोदरसंज्ञका चौरान् सुखयेत् ज्ञमेत्रे बुधवारे मेत्रसंज्ञकान्
त्रेषु वाः कंसंक्रांतिर्मेदाकिनी नाम्नी नृपती नराज्ञः सुखयेत् स्थिरगुरोः स्थिरनक्षत्रेषु गुरुवारे चार्कसंक्रांतिर्मेदानाम्नी विप्रान् ब्राह्मणान् सुखयेत् मिश्र
घोरार्कसंक्रमणमुग्ररवौ हि श्रुदान् ध्वांस्ती विशोलघुविधौ च चरसोमौ मे चौरान् महोदरयुता नृपती ज्ञमेत्रे मेदाकिनी स्थिरगुरोः सुखयेच्चमं
दा १ विप्रान् मिश्रमभृगौ तु पशून् मिश्रातीक्ष्णार्कजेत्यजसुखावल्लुराक्षसी च अंशे दिनस्य नृपती नृपत्यमेनिहंति मध्येदिजानपि वि
शो परके च श्रुदान् २ अस्ते निशा प्रहरकेषु पिशाचकादीन् कंचरान् पिनटान् पशुपालकांश्च ॥ २ ॥ गोमिश्रनक्षत्रयोः भृगुवारे वाः कंसं
क्रांतिर्मिश्रानाम्नी पशून् सुखयेत् तीक्ष्णार्कजे तीक्ष्णसंज्ञकान् नक्षत्रेषु अर्कजे शनिवारे वाराक्षसी नाम्नी अंत्यजसुखा अंत्यजान् चांडालान् सुखय
तीति अंत्यजसुखा स्यात् १ अथ दिनरात्रिविभागेन संक्रांत्यशुभफलं उत्तरायणदक्षिणायनसंज्ञां च सार्धवसंततिलकयाह अंशे इति अस्ते इति
अर्कार्कसंक्रमणमित्यानुवर्तते दिनमाने विभिर्भक्तं अंशो भवति तत्र दिनस्य प्रथमे अंशेऽर्कसंक्रमणं नृपती नृति मध्येद्वितीयं अंशे दिजा ब्राह्मणा
नृति अप्रारके तृतीये अंशे वैश्यान् तृतीये वसवेत्राख्ये अस्ते सूर्यास्तसमयेऽर्कसंक्रमणं श्रुदान्तेति २ अथ रात्रिसंक्रांतिफलं रात्रिप्रथमप्रहरे
पिशाचकान् आदिशब्देन भूतान् द्वितीयप्रहरेन कंचरान् राक्षसान् तृतीयप्रहरेन दान् नर्तकान् चतुर्थप्रहरे पशुपालकान् अमीरान् सूर्योदयस
मकालेऽर्कसंक्रमणं सकललिगिजनं पारवंड्यादिकं हंत्यतीत्यर्थः पारवंडाः सर्वलिगिजन इत्यभिधानात् क्रूरसौम्यवारपरत्वेन फलमाह वसिष्ठः ॥

सु-टी.
सं. ५.
३७

रविरविक्रान्तेमवारेसंक्रान्तेदिनकरस्यतन्मासेपितकफानिलजामयनरपतिकलहस्वदृष्टिश्च बुधगुरुसितचंद्राहेसतिसंक्रान्तावेनामयन्तुं सि
तिपतिनिकरसेमस्यविद्विर्धमिणापीडा जन्मनक्षत्रेसंक्रान्तिफलरीपिकाया यस्यजन्मर्षमासाद्यविसंक्रमणेभवेत् तन्मासाभ्यंतरेतस्यरोगक
शयनक्षयाः तृगरसगुरुहयत्रेजनीसिद्धार्थलोभसंयुक्तैः स्नानजन्मनक्षत्रविसंक्रान्तेनृणां शुभदे अन्यच्चवसिष्ठः अजकन्याद्वयककिंणिसंक्र
तोयदिनवेदुषे आभयमरणभूतयुद्धमनर्घ्यत्वदृष्टिश्च वृषदृष्टिकतुलामकरदृष्टिः स्यात्संक्रमविषये विस्फोटामयतत्करपीडादृष्टिः कृशा
नुभयं अथसौम्ययाम्यायनमिति मकरकर्कटयोः संक्रान्तिश्चेतदाक्रमणसौम्यायाम्यायननिरुक्तं मकरेउत्तरायणं कर्कटायाम्यायनं स्यात् ३
अथावशिष्टसंक्रान्तिषुषडशीत्यादिसंज्ञानुष्ठुभाह। षडशीत्याननमिति धनुर्मिथुनकन्यामीनेषु अर्कसंक्रमणेषु षडशीत्याननं षडशीतिमुखसं
सूर्योदयेसकललिङ्गि जनंचसौम्ययाम्यायनंमकरकर्कटयोर्निरुक्तं ३ षडशीत्याननंचापनृयुक्कन्याद्वयेभवेत् तु
लाजोविषुवेविष्णुपदंसिंहालिगोघटे ४ संक्रान्तिकालादुभयत्रनाडिकाः पुण्यामताः षोडशषोडशोष्मगोः ॥
संक्रान्तिविषुवसंज्ञाः वृषसिंहदृष्टिककुंभेष्वर्कसंक्रान्तिविषुपदसंज्ञकाः ४ संक्रान्तौगौणमुख्यकालमुपजात्याह
संक्रान्तिकालादिति गणितमार्गेणयउष्मगोः सूर्यस्यसंक्रान्तिकालआगतः ततउभयत्रः पूर्वतः परतश्चषोडशषोडशनाड्याघटिकाः पुण्यसं
पादकत्वापुण्यामताः ब्रह्मसिद्धान्ते संक्रान्तेः प्राक्परस्ताच्चसाक्षाद् षोडशनाडिकाः त्रयस्त्रिंशत्संक्रमस्यपुण्याः सर्वस्यनाडिकाः अनेनसंक्रा
तेः पुण्यकालमुषोडशोभयतः कलाइतिस्मृतिवाक्येपूर्वतः परतश्चाष्टौअष्टौघटिकाइत्येवषोडशेतिव्याख्याततदपाकृतंभवति सूर्यसि।
इतिपि अर्कमानकलाः षष्ट्यागुणिताशुक्तिभाजिताः अर्धनाड्यः संक्रान्तेरर्वाकपुण्यतथापरेइति अथनिशीथतइति निशीथतोऽर्धरात्रा
त अर्वाकपूर्वपरत्रयश्चाचसंक्रान्तिकालेसति पूर्वोपरहोतिमपूर्वभागयोः पूर्वोपरयोरङ्गोः क्रमेणोतिमपूर्वभागयोरुभयत्रषोडशषोडशघ

राम
३७

मु०टी० अथलेपोविलेपनं मृगनाभिः कस्तूरी कुंकुमकेशरं पाटीरंचंदनं मृत्प्रसिद्धा रोचनंगोरोचनमिति १४ १५ यावोऽलक्तकः श्रोतुर्मदोमार्जारध
 सं० मः भाषयाजवादिरिति निशाहरिद्रा अजनेंज्जलं कालागरगरुविशेषः चंद्रकः कर्पूरः अथजातिः संकरभवाअनुलोमजाः प्रतिलोमजाश्च
 ४० अथपुष्यं पुंनागकंनागकेशरपुष्यं मल्लिकावेलिः जयाओदुपुष्यजामवनं शेषाणिप्रसिद्धानिसर्वत्र क्वचिदुप्युक्तं शिशुः कुमारश्चगता
 लकायुवाप्रोढाप्रगल्भाचततश्चदृढा वंध्यातिबंध्याचसुताथिनीचप्रब्राजिकाचेतिववादिकानामिति तथाकेचित् भोजनपात्रमप्युक्तं सुवर्णौ
 वस्त्रंश्वेतसुपीतहारितकपांड्वारक्तेकालासितंचित्रकंबलदिग्घनाभमथशस्त्रस्याद्भुंडीगदा १४ खड्गोदंडशरासितोमरम
 थोक्तश्वपारोकुशोस्त्रबाणस्त्वथभक्ष्यमन्नपरमान्नभैक्ष्यपक्वान्नं दुग्धंदध्यपिचित्रितान्नगुडमध्वाज्यतथाशर्कराथो
 लेयोमृगनाभिकुंकुममथोपाटीरमृद्रोचनं १५ यावश्चातुर्मदोनिशाजनमथोपाटीरमृद्रोचनं १५ यावश्चातुर्मदोनिशाजनमथोपाटीरमृद्रोचनं १५
 पश्वेणविप्रास्ततः क्षत्रावैश्यकश्यपसंकरभवाः पुष्यंचपुंनागकंजातीबाकुलकेतकानिचतथाबिल्वाकंदर्वाबुजं १६
 स्यान्मल्लिकापाटलिकाजयाचसंक्रांतिवस्त्राशनवाहनादेः नाशश्चतद्वत्पुपजीविनांचस्त्रितोपविष्टः स्वपतोचनाशः १७
 संक्रांतिधियाधरधिष्यतस्त्रिभेस्त्रिभेनिरुक्तं गमनंततोगमे ॥ १८ ॥ यताम्राणिलोहसीसंनपुस्तथा कांस्यपाषाणकाष्ठचमृत्याचवेणु
 पात्रकृति एवसक्रमकालयानिवस्त्राशनवाहनादीन्यभिहितानि आदिशब्देनायुधलेपनजातिपुष्पाणिनेषानाशोभवेत् चपुनस्तद्वत्पु
 जीविनांचस्त्रादिद्वत्पुपजीविनाशोभवेत् स्त्रितोपविष्टः स्वपतोचस्यानैतिलेइत्यादिनासुप्तत्वादीन्युक्तानि ननुविशिष्टानोनाशः स्यादित्य
 र्यः १६ १७ अथसंक्रांतिवशेनप्रतिमनुष्यंशुभमुपजात्याह संक्रांतीति संक्रांतियस्मिन्नक्षत्रेस्यात्ततोऽधरोधिष्यं पूर्वनक्षत्रं तस्मात्त्वज्जन्म
 नक्षत्रगण्यं तच्चेत्यथमन्त्रिभेभवतितदागमनयात्रास्यात् ततः प्रथमत्रिकानंतरं अंगभेषणक्षत्रेषुयदिस्वभेत्तदासुखस्यात् ततस्त्रिभे ॥ ॥

रामः
 ४०

एवंसेमेविंशतिः भौमेष्टो ज्ञेयादश गुणैधन्योष्टादश शुक्रैष्टादश शनौपंचेत्यर्थः १२ अथकीदृशस्यारवेः संक्रमोजातस्तु फलमिंद्रवज्रयाह स्या
 तैतित्रिंशति रवितैतिलेकरणेनागकरणेचतुष्यदेचकरणेसुप्तः संक्रमितः स्यात् गरादिपंचगरेवणिजेभद्रायांबवेबालवैचनिविष्टः संक्रमितः स्या
 त किंसुघ्नसकौलवेशकुनौचऊर्ध्वः ऊर्ध्वस्त्रितः संक्रमितः स्यात् इहकरणाधिकरणकसंक्रांतोरविः अर्धवर्षणे अर्धमूल्यवर्षणेदृष्टेउप
 लक्ष्येतिदनेपिक्रमादनिष्टः समः श्रेष्ठः स्यात् अयमर्थः सुप्तारविसंक्रमा अर्धवर्षणधान्येष्वनिष्टः महार्धवृष्ट्याभावधान्याभावकारकाः ए
 वविनिष्टः तयोर्ध्वः श्रेष्ठः उक्तंचश्रीपतिना धान्याघट्टिषुभवेत्क्रमशस्त्वनिष्टमध्येष्टेति १३ अथारविसंक्रांतेः करणपरत्वेनवाहन
 वत्त्रायुधमस्यलेपनजातिपुष्पाणिसफलानिशादूलविक्रीडितत्रयोपजातिकयाचाह सिंहेति खड्गेति यावत्स्येति स्यान्मल्लिकेति बवतोबव
 दिशोनखागजाः सूर्याधन्योष्टादशसायकाः १२ स्यात्तैतिलेनागचतुष्यदेरविः सुप्तोनिविष्टस्तुगरादिपंचके किंसुघ्न
 ऊर्ध्वः शकुनौसकौलवेशनिष्टः समः श्रेष्ठइहार्धवर्षणे १३ सिंहव्याघ्रवराहरासभगजावाहद्विषट्घोटकाः श्वजोगो
 श्वरणायुधश्चबवतोवाहारवेः संक्रमे ॥ १५ मारुत्यैकादशकरणेष्युक्रमेणवाहनादीनिस्तुः वाहनानिसिंहादीनि रासभोगर्दभः वाह
 द्विषन्महिषः लुलायोमहिषोवाहद्विषन्कासरसैरभादन्यमरः अजोमेषः चरणायुधः कुकुटः नारदेनतुविशेषउक्तः खशवाल्हीकवंगेषुसं
 क्रांतेष्विष्यवाहने अन्यदेशेषुतिथ्यर्धवाहनाः सुवेवाद्यइति अश्विन्यायदासंक्रांतिसदाश्विन्याः योअश्वस्तदाहनंस्यात् खशदिदेशेषु
 एवंसर्वेनक्षत्रेषु अथवस्त्वैतादि हारितकं नीलवर्णं पांडुअरुणवर्णं आरक्तमलक्तकवर्णं कालंश्यामं असितंश्वेतवर्णंरहितंगर्दभवे
 र्णमित्यर्थः दिग्बलाभावः घनाभेमेधवर्णं अथशस्त्रं भुशुंज्यादीनिआयुधानिप्रसिद्धानि अथमस्य अन्नंभक्तः परमान्नपोयसं भैक्ष्यं
 भिक्षासमूहपक्वान्नमपूपादि चित्रितानंहरिद्रादिरंजितं ॥ ॥

२० टी० ईश्वरेच्छालोकादृष्टवशात्तद्वाद्यादिभागस्यसूर्यतेजः संपर्कश्चलसंक्रमः मंडलसंक्रमश्चाशिसंक्रमइतिविषयविवेकः तत्रनिरयनगणनये
 सं० प्र० वसकलव्यवहारः साध्यः सायनगणनात्तुनियतविषयेव अयनांशैः प्रदातव्यालग्नेक्रांतौचारागमे वित्रिभेसत्रिभेपातेतथाह कर्मपातयोरि
 ३९ ति एवंहयोरपिमानयोरसंकीर्णोव्यवहारइतिसर्वमजाकुलं पुण्यकालसुभयविधसंक्रमेपिज्ञेयः पूर्वलिखितवाक्यस्यसुरसात् ९ अथसं
 क्रान्त्युपयोगाज्जघन्यबृहत्समनक्षत्राण्युपजान्याह सममिति मृदुक्षिप्रवसुश्रवोनिमघात्रिपूर्वास्त्रपभंसमं अस्त्रपभंसमूलः एतानिपंचदशभा
 निसमसंज्ञानिज्ञेयानि ध्रुवद्विदैवादितिभेदहस्यात् ध्रुवादिसंज्ञानिबृहत्संज्ञकानि सायावुपाद्रोनिलशाक्रयाम्यजघन्यस्यात् आश्लेषादिव
 द्भानिजघन्यसंज्ञानि १० अथसंज्ञाप्रयोजनमुपेद्रवज्ज्ञयाह जघन्यभेदइति जघन्यनक्षत्रेऽर्कसंक्रमणेपंचदशमुहूर्ताज्ञेयाः बृहन्नक्षत्रेऽ
 मेषादितः प्राक्चलसंक्रमाः स्युर्दानेजपादौबहुपुण्यदास्ते ९ समंमृदुक्षिप्रवसुश्रवोनिमघात्रिपूर्वास्त्रपभंसमं बृहत्स्यात्
 ध्रुवद्विदैवादितिभेदजघन्यसायावुपाद्रोनिलशाक्रयाम्य १० जघन्यभेदसंक्रमणेमुहूर्ताः शरैर्द्वौ १५ वाणकृता ४५ बृहत्सु
 खराम ३० सख्यासमभेमहर्धसमर्धसाम्यविधुदर्शनेपि ११ अर्कोदिवारेसंक्रांतौकैर्कस्याब्दविशेषकाः ॥ ६ ॥
 कसंक्रमणवाणकृताः पंचचत्वारिंशन्मुहूर्ताज्ञेयाः समनक्षत्रेऽर्कसंक्रमणखरामसंख्यास्त्रिंशन्मुहूर्ताज्ञेयाः उक्तंचनारदेनतासांप्रमाणंघ
 द्विंशत्त्रिंशन्नवतिषष्ट्यइति फलमाह महर्धसमर्धसाम्यमिति पंचदशमुहूर्तायांसंक्रांतौसर्वमन्महर्धदुष्प्रापंभवति पंचचत्वारिंशन्मु
 हर्तसंक्रांतौसमर्धत्रिंशन्मुहूर्तायांसंक्रांतौसमंयथास्थितंभवति विधुदर्शनेपीति चंद्रदर्शनेप्येवमेवफलवाच्यं अयमर्थः जघन्यभेदचंद्रदर्श
 नेमहर्धे बृहन्नक्षत्रेचंद्रदर्शनेसमर्धे समभेचंद्रदर्शनेसाम्यं ११ अथप्रसंगात्कर्कसंक्रांतौमेघविशेषकाननुष्ठुभाह अर्कोदीति कर्कसंक्रा
 न्तौअर्कोदिवारसति एतेअब्दविशेषकाज्ञेयाः यथा खिवारेकर्कसंक्रांतौदशविशेषकाः ॥

एमः
 ३९

वेदाः १४४४ ६०
अथ धर्मान्स्वर्गसहस्रं शक्रायनाशाः भवन्ति

तिष्ठसौम्येयनेमकरसंक्रांतौ च संक्रांतिकालात्पराः प्रिमवोडशघटिका अतिपुण्याः प्रथमास्तु न तथा एवं निर्णीतने पुण्यकाले स्त्रीनाद्यवश्यं विधेयं
तत्र स्त्रीनाद्यकुर्वत प्रत्यवायमाह वसिष्ठः विषुवत्पयने ग्रहणं संक्रांतौ पुण्यदिवसे वा पितृभिनं करोति हि दत्तात्रेयं ब्रजति तस्य पिता षड्
शीत्यं नृपदानं यद्दानं विषुवद्वये दृश्यते सागरस्याततस्तो नैव दृश्यत इति भरद्वाजोक्तैः अयं च निर्णयश्चेद्वादीनामपि संक्रमेत्तयः तत्र हे
मास्त्रादेकाले निर्णयकारादिभिः याः पुण्यकालघटिका उपनिबद्धाः स्थलाः तेन षष्टिघ्न विंशत्यहभुक्तिभक्तमित्यादि प्रकारेण ग्रहमध्यत्र
भुक्तिमध्यस्थैवेरानीताः सूक्ष्माघटिकालिख्यते स्फुटमतिस्फुटविंशत्यहभुक्तिभक्तमित्यादि प्रकारेण ग्रहमध्यत्र
मालुयथा नाड्योऽष्टमगुणा ३३ रेवेरयविधोः षट्दोः पलैर्युक्तं इयं २।२६ भौमस्याधिपलैर्युक्तानव ९।४ विदोयुक्ताः पलैः स्वाश्विभिः षट्नाड्यो
र्द्वा २० घृगजा ८८ गुरोरेयमृगोर्नदाः पलैरष्टभिः ९।८ पुण्याः स्युः खन्तपाः १६० शनैरुभयतीरास्पृक्षयोः संक्रमेति ८ निरयनांशसंक्रांति
षडशीत्यानने सौम्ये परानाड्योति पुण्यदाः ८ तथा यनांशाः स्वरसाहताश्च स्पष्टार्कगत्या विहतादिनाद्यैः ॥ ॥

मभिधायेदानीं सायनांशसंक्रांतिसपुण्यकालमुपजात्याह तथेति यथा राशिसंक्रमा बहुपुण्यदास्तथा चलसंक्रमा अपीति व्यवहितस्तथा शब्दः
अयनांशाः षष्ट्या पुण्याः स्पष्टस्य गत्या विहता लब्धौर्दिनाद्यैर्दिनं घटीयलैः कृत्वा मेवादिद्वादशसंक्रमाः स्पृष्टे चलसंक्रमादाने जपादोजप
श्राद्धहोमादौ बहुपुण्यदा भवन्ति पुस्तक्यः अयनांशसंक्रांतौ भातुर्गोले चरति सर्वदा असुरा राशिसंक्रांतिसुख्यः कालविधिसंक्रांतौ स्नानदान
जपश्राद्धव्रतहोमादिकर्माभिः सुकृतं चलसंक्रांतौ वसुपुंरुषोऽश्रुत इति जाबालिरपि संक्रांतिसुख्यया कालस्तदीयेप्ययने तथा अयने विंश
तिः पूर्वो मकरविंशतिः परेति अत्र मकरपुणे पूर्वो विंशतिघटिकाः पुण्याः मकरसंक्रांतौ तु परा विंशतिघटिकाः पुण्यकालः मकरव्यति
रिक्तैकादशसंक्रांतिसुततत्संक्रमवत् पुण्यकालो ज्ञेयः अयनांशानयनादिविचारः सिद्धांतादवगतव्याः ॥ ॥

मु.टी.
सं.प.
३८

संमिता तथैवार्धोदयान्तरार्धदिकान्यसंमितेति एवंसत्यर्कविबस्यार्धोत्तादार्धोदयाद्वाक्रमात्पश्चात्प्राक्त्रिघटिमिता अस्तसंध्योदयसंध्यावो
च्यते तत्रास्तसंध्यायादिमकरसंक्रमः स्थातदादिन एवपुण्यकालोत्तरदिने यद्यस्तसंध्यामतिक्रम्यमकरसंक्रांतिसदोत्तरदिन एवपुण्य
कालोत्तरदिने एवंयद्युदयसंध्यायां कर्कसंक्रांतिसदास्योदयानंतरमेवपुण्यकालोत्तरदिने यद्युदयसंध्यातः प्राक् कर्कसंक्रमस्तदाप्रा
ग्दिन एवपुण्यकालोत्तरदिने इति निष्कृष्टोऽर्थः अथ रात्रौ स्नानं न कुर्वीत तदानं चैव विशेषत इति रात्रौ स्नानदानादिनिषेधेपि नैमित्तिकं
तु कुर्वीत स्नानदानं च रात्रिधितिसुमनुवाक्यशेषात् सुवजनने संक्रांतावुपरगो सूर्यचंद्रयोर्नित्ये रात्रावपि कर्तव्यं स्नानदानं विशेषतो नृ।
णामिति वसिष्ठवचनात् राहुदर्शनसंक्रांतिविवाहादयद्यदिषु स्नानदानादिकं कार्यं निश्चिकाम्यव्रतेषु चेति रात्रौ संक्रमणे रात्रौ स्नानं प्राप्तं तत्क
र्कमकरसंक्रांतौ स्नानदानादौ देशप्रसिद्धशिष्टाचारेण व्यवस्थावर्गंतव्या तत्रागौर्जरस्तु ग्रहणवदयन इति स्वीयसूत्रे स्नानदाने ग्रहणवत्सो

चेद्याम्यसौ म्येअयने क्रमात्ततः पुण्योत्तदानीपरपूर्वघसौ ७ याम्ययने विष्णुपदे चाध्यामध्यास्तुलाजयोः ॥ ६ ॥
म्ययाम्यायनदय इति कश्यपसंहितोक्तं चातुसृज्यरात्रावयनसंभवे सति रात्रावेव स्नानादिकं कुर्वेति दासिणांत्यास्तु कार्मुकं तु परित्यज्य सूर्य
यातिदिवाक्रुः इत्यादिभविष्योत्तरदिवाक्यमंगीकृत्य दिवसेव स्नानादिकं कुर्वेति तत्रापि नारदोक्तसंध्याकालसंक्रमे विशेषो ध्येय इत्यसं
७ अथ इवंपरः षोडशघटिकाः पुण्या इति पूर्वसामान्येनोक्तमिदानीं विष्णुपदादि विशेषमनुष्ठुभाह याम्यायन इति कर्कसंक्रांतौ विष्णु
पदे सिंहवृश्चिककुम्भसंक्रांतिसंक्रांतिकालादाद्याः प्रथमाः षोडशघटिकाः अतिपुण्यदाः स्नानदानादौ अनंतपुण्यदासेयाः अग्नि
मास्तुत तथा तुलाजयोः तुलाशेषयोः मध्याह्नयतः षोडशघटिकाः संक्रांतिकालात्प्रागुपरतश्चाष्टाविति दीपिकाकारे व्याख्यातं
यदुक्तं गुरुणा वर्तमाने तुलामेषेनाज्यसूत्रभयतो दशेति मध्यमाहृतीयाशभिप्रायेणेति ज्ञेयं तथा षडशीत्याननमिथुनकन्याधनुर्मीनसंक्रा

राम.
३८

टिकाः पुण्यादिति पूर्वैर्णसंबंधः अयमर्थः यद्यर्धरात्रात् प्राक्संक्रान्तिलादा पूर्वदिनस्य उत्तरार्धपुण्यं यद्यर्धरात्रादुपरिसंक्रान्तिलादोत्तरदिनस्य पूर्वदिनमेव पुण्यमित्यर्थः ५ अथार्धरात्रसंक्रमणे मकरकर्कटयोश्च विशेषमुपजातिकयाह पूर्णेदिति पूर्णे निशीथे अर्धरात्रेयदिसंक्रमः स्यात्तदा दिनद्वयं पूर्वदिनपरदिनवपुण्यमुक्तं उक्तं च यद्यर्धरात्रे एव स्यात्तत्पूर्णे संक्रमेवेः तदा दिनद्वयं पुण्यं स्नानदानादिकर्मसु अथेति अथानंतरमुदयास्तात् सूर्योदयात्तूर्यास्ताच्च पूर्वपरस्ताच्च यदियाम्यसौम्यायने कर्क मकरसंक्रान्तौ भवतः तदा पूर्वदिने पुण्यं स्यात् अयमर्थः सूर्योदयात् पूर्वदिने संक्रमणं स्यात्तदा पूर्वदिन एव पुण्यकालो नोत्तरदिने तथा यदि सूर्यास्तानंतरं मकरसंक्रान्तिः स्यात्तदोत्तरदिन एव पुण्यकालो न यात् पूर्वदिने संक्रमणं स्यात्तदा पूर्वदिन एव पुण्यकालो नोत्तरदिने तथा यदि सूर्यास्तानंतरं मकरसंक्रान्तिः स्यात्तदोत्तरदिन एव पुण्यकालो न पूर्वदिने गार्ग्यः यदास्तमानवेलाया मकरं याति भास्करः प्रदोषे चार्धरात्रे वा स्नानदानं परेहनि अर्धरात्रे तद्धर्वा संक्रान्तौ दक्षिणायने पूर्वमेव दि

निशीथतोर्वागपरत्रसंक्रमे पूर्वाय राहंति मपूर्वभागयोः ५ पूर्णे निशीथेयदिसंक्रमः स्याद्दिनद्वयं पुण्यमथोदयात्तत् पूर्वपरस्ताच्च यदियाम्यसौम्यायने दिने पूर्वपरतु पुण्ये ई संध्यात्रिनाडीप्रमिता कविवादधोदितास्तादधुर्ध्वं

नं ग्राह्यावन्नोदयतेरविरिति वाद्वार्थे प्रदोषलक्षणं स्कांदे त्रिभुहर्तः प्रदोषः स्याद्वावसंगते सतीति ई अथोदयास्तादि मत्र ॥
तिवचनस्यापवादमिद्वज्जयाह संध्यादिति अकर्मण्डलादधोदितादधोस्ताच्चाधुर्ध्वं क्रमात्रिभिर्नाडीभिर्मिता संध्या संध्याकालः स्यात् अर्धोदिता कविवात् पूर्वत्रिनाडीमिता प्रातः संध्या तथा र्धोस्तादकविवादुपरित्रिनाडीमिता सायं संध्येत्यर्थः तत्प्रयोजनमाह अत्रेति अत्र प्रातः संध्यायां सायं संध्यायां च क्रमात् याम्यसौम्ये अयने स्तः तदानीं परपूर्वदिनसौ पुण्ये यदि प्रातः संध्यायां दक्षिणायनं प्रवृत्तिः तदा सूर्योदयात् नंतरं संपूर्णमहः पुण्यं तथा यदि सायं संध्यायां उत्तरायणं प्रवृत्तिस्तदा सूर्यास्तात्पूर्वसंपूर्णमहः पुण्यं स्यादित्यर्थः तदा हनार्दः सूर्योत्तमनसंध्यायादि सौम्यायनं भवेत् तदोदयादहः पुण्यं पूर्वाहः पूर्वतोयदीति उदयसंध्यास्तसंध्यायोर्लक्षणं तत्रैव अर्धोत्तमनात् संध्याघटिकात्रय

पीडनं शरीरपीडा पुनरंगभेऽशुभं वस्त्रादिप्राप्तिः ततः त्रिभेदभेऽर्थहानिः ततो रसभेदभेदनागमो धनप्राप्तिः स्यादित्यर्थः अशुभफलदा
या संक्रांतिदानमाह नारदः तिलोपरिलिखेच्चक्रं त्रिभूतं त्रिकोणकं तत्र हेमविनिक्षिप्य दद्याद्दोषापनुत्तयेदिति १८ अथ कार्यविशेषग्रहविशे
षबलं सामान्यतो ग्रहबलं चोपजात्याह नृपेक्षणमिति खेरित्यपुलोपेपंचमी सूर्यबले सति एतानि कार्याणि कार्याणि यथा रवेः अर्कबले वा
रेवानृपेक्षणं राजदर्शनं विधेयं एवं चंद्रोदावपि व्याख्येयं चंद्रोदसंक्रांतिः सर्वकृत्यानि भोमे संगरे युद्धं बुधेशास्त्रमध्ययं अध्याप्यं वागुरौ विवाहः
शुक्रैर्गमनं शनौ दीक्षणाभ्यागमादि दीक्षा विधेयेत्यर्थः अथेति ताराबलतो विधुः शुभो ज्ञेयः यदा चंद्रसंक्रमां स्यात्तदा ताराबलं चेत्तदा सपाददि
नद्वयं चंद्रोऽशुभोऽपि शुभः तारादौष्ट्ये शुभोऽप्यशुभः एवं विधौ बलादविः संक्रमणेऽशुभोऽपि मासपथे न शुभः शुभस्तु सुतरां समीचीन एव चंद्रः।

सुखं त्रिभेदपीडनमंगभेऽशुभं त्रिभेदार्थहानी रसभेदनागमः १८ नृपेक्षणं सर्वकृतिश्च संगरः शास्त्रं विवाहो गमदीक्षणैर
वैः वीर्यं यत्ताराबलतः शुभो विधुर्विधौ बलेऽर्केऽर्कबले कुजादयः १९ स्पष्टार्कसंक्रांतिविहीन उक्तो मासो धिमासः स

दौष्ट्ये शुभोऽपि अशुभ इत्यर्थः परे भौमादयः संक्रांतिचिकीर्षवस्तत्तद्वलतः सूर्यबलादशुभा अपि शुभा ज्ञेयाः रविः यमासकस्तु ॥
दौष्ट्ये तु शुभा अप्यशुभाः १९ अथा धिमासस्तयमासयो लेक्षणमुपजात्याह स्पष्टार्केति शुक्लप्रतिपदि दशमं तश्चांद्रो मासः सचेत् स्पष्टसूर्यसं
क्रांत्या विहीनो रहितो भवेत्तदा धिमास उक्तः चांद्रो मासो ह्यसंक्रांतो मलमासः प्रकीर्तित इति ब्रह्मसिद्धान्तोक्तेः तु विशेषेकदा चित्संक्रांतो मासो हि
संक्रमः तस्य संक्रमाय सिद्धो हि संक्रमः स्पष्टसूर्यसंक्रांतिद्वययुतस्तदा क्षयमाससंज्ञक उक्तः आद्यतदर्शयोर्मध्ये भानोरेव तयोर्धेदा संक्रांतिदि
नयं चेत्स्यात्क्षयमासः स उच्यते इति वसिष्ठोक्तेः तत्र क्षयमासे जातानां च धौपने मृतानां श्राद्धे च तिथिर्विभागयोः पूर्वोत्तरद्वयोः संबन्धेन प्रथ
मतस्तस्यैव मासोऽस्य स्यात् तिथिपूर्वार्धजातानां मृतानां च पूर्वमासे वधीपने श्राद्धं च विधेयं तिथ्युत्तरार्धजातानां मृतानां चोत्तरमासे ॥

मु०टी० वधोपनंश्राद्धं च विधेयं तिथ्यर्धे प्रथमे पूर्वोऽपरस्मिन् परस्मिन् मासाविति बुधैश्चिंत्योक्ष्यमासस्य मध्यगोऽति मासादिलक्षणभेदविचारस्तु।
 गो०प्र० ग्रंथे रवभयात्तलिखितः २०॥ ॥ इति श्रीदेवज्ञानंतसुतदेवज्ञानमविरचितायां स्वकृतमुहूर्तचिंतामणिटीकायां प्रमिताक्षरायां संक्रांतिप्रकरणे
 ४१ समाप्तं तृतीयं ३॥ अथ ग्रंथांतरे संग्रहः योगिनीस्तुतकाष्टातः संक्रांते रागमोमतः चंद्रस्वदिशि दृष्टिः स्यात्तगमनं वारदिकुस्मृतं इति क्वचित्।
 रवौ संक्रमणे पूर्वमुखी वेतु उत्तरे प्रत्यङ्मुखं शनौ सोमशेषे दक्षिणतो मुखं इति बवे पूर्वमुखं प्राक्तं बालवेयमदिमुखं कौलवे पश्चिममुखं ते
 तिले चोत्तरे मुखं गे वयव्यदिग्वक्त्रं वणिज्यानेयदिङ्मुखं भद्रायां मीशादिग्वक्त्रं शकुने नैर्ऋतो मुखं चतुष्यदिचपातले नागे चार्धमुखी भवेत् किं
 लुघे सर्वोद्वेग्वक्त्रं संक्रांतिमुखलक्षणं अथ दृष्टिः चंद्रे गुणैर्दृष्टिविदिकृशानोऽस्योसिते नैर्ऋतिकोणगाहक धानी सुते दृक् पवने निरुक्ता बुधेशनौ रुद्र

द्विसंक्रमात्तत्र विभागयोस्तः तिथेर्हि मासौ प्रथमां न्यसंज्ञौ २० इति श्रीमुहूर्तचिंतामणौ संक्रां
 तिप्रकरणं तृतीयं ३ सूर्यो रसां न्येखयुगे गनि नंदे शिवाक्षयोर्भौमशनीतमश्च ॥ ६ ॥

दिशीक्षणं भवेत् अथ गमनं मंदे चंद्रे गमः सौम्ये बुधे भौमे च वारुणे रवौ शुके गमो यास्ये गुणैः प्रागमनं स्मृतमिति अथ गोचरप्रकरणं व्याख्यायते त
 त्रजन्मराशेः सकाशाद्गहाणां चारवशेन यद्बुधः शुभफलं तद्गोचरफलमित्युच्यते तत्र रविचंद्रयोर्गोचरफलमुपजातिकयाह सूर्ये इति रसां न्ये इ
 त्यादौ समाहारद्वंद्वः शिवाक्षयोरित्यादावितरेतरयोगः शंकराद्यावित्त्वा मागमशासनमिति नुमभावो ध्येयः एवं सर्वत्र स्वजन्मराशेरिति पंचमश्च
 कस्तु मन्त्राध्याहार्ये ततः सूर्यः क्रमात् रसां न्ये शुभो विदुश्च स्यात् सूर्यो जन्मराशेः सकाशात्पञ्चस्थानेषु शुभः यदि तत एव जन्मराशे द्वादशस्थाना
 स्था अन्ये ग्रहास्तदा विदुः सूर्यः शुभोऽप्यशुभफलदाता अत्र शनेः सूर्यपुत्रत्वात् द्वे धोना गीकृतः यतः पितुर्जानकस्य सुतसंबन्धिनं वेधनं वेधो
 नाहुः सुतस्यापि पितृसंबन्धिनं वेधनाहुः तथा खयुगे जन्मराशेर्दशमे सूर्यः शुभः चेच्चतुर्थस्थाने शनिवर्जिता अन्ये ग्रहाः ॥

रमः
 ४१

सुतदाविद्वद्वेवंशोक्तत्रयसम्पत्त्याख्येयं तथाग्निनंदतृतीयनवमयोः शिवास्योरेकादशपंचमयोः क्रमाद्युभोविद्वद्वेयः भौमेति भौम
 शनी तमोगुश्चत्रयोपिजन्मशितः रसांकयोः लाभशरे गुणात्ये क्रमाद्युभोविद्वद्वेयः परंतुशनेः सूर्यवेधोनास्तीत्युक्तं प्राक् चंद्रोव
 राब्धोद्वेयः १ अथबुधगुरुशुक्राणां गोचरफलं उपजातिर्केद्रवज्जाभ्यामुपजातिका पूर्वाह्नाह चंद्र इति जन्मभात् अथराब्धौ गुणनंद
 योः लाभशरे आद्यशरे रसांत्ये नगद्वये चंद्रः क्रमाद्युभोविद्वद्वेयः चंद्रस्य बुधवेधोनास्ति अथतद्वेति द्विशरे अथिरामे रसांक
 योः भागविधौ खनागे लाभव्यये त्रौबुधः क्रमात् शुभोविद्वद्वेयः अत्रचंद्रवेधोनास्ति अथदेवगुरुरिति जन्मभात् शराब्धौ ह्युत्पे
 नवाशे अद्रिगुणे शिवाहौ देवगुरुवृहस्पतिः क्रमाद्युभोविद्वद्वेयः अथशुक्र इति जन्मशरेः सकाशात् कुनागे दिनगे अग्निरूपे वेदा
 रसांकयोर्लाभशरे गुणात्ये चंद्रोवराब्धौ गुणनंदयोश्च १ लाभशरे चाद्यशरे रसांत्ये नगद्वये त्रौ द्विशरे अथिरामे रसांक
 योर्भागविधौ खनागे लाभव्यये देवगुरुः शराब्धौ २ ह्युत्पे नवाशे अद्रिगुणे शिवाहौ शुक्रः कुनागे दिनगे अग्निरूपे वेदा
 वरे पंचनिधौ गजेधौ नंदेशयोः भावुरसे शिवाग्नौ शुक्रः क्रमाद्युभोविद्वद्वेयः अत्रेदं तात्पर्यं सूर्यो रसांत्ये इत्यादिप्राक् पठितस्थानेषु वि
 द्यमानः सूर्यग्रहः शुभदः तदनंतरपठितस्थानेषु स्थितो अशुभफलदाता अर्थादेवानुक्तस्थानेषु न शुभो नाप्यशुभ इति २ ३ अथवाम
 वेधस्य कृपसे चंद्रवले उपजात्युत्तरार्धेनाह दुष्टोपीति दुष्टोपि स्वजन्मशरेः सकाशादनंतरपठितविरुद्धस्थानस्थितेपि विपरीतवेधाहामवे
 धाद्युभः यथासूर्योद्वादशेऽनिष्ट इत्युक्तं प्राक् सूर्यादिशनिवर्जितैर्ग्रहैः षष्ठस्थानस्थितैर्विद्वः सन् शुभफलदाता एव उत्तरस्थानस्थितोयः
 कश्चित्ग्रहः प्राक् पठितस्थानस्थितैर्ग्रहैर्विद्वः शुभ इति सर्वत्र व्याख्येयं अयमेव वामवेध इत्युच्यते ॥ ॥

मु.टी.
सं.प.
४२

कश्यपः अपि विद्मो ग्रहः किंचिन्नरदाति शुभं फलं वामवेधविधानेन त्वशुभोपि शुभपदः द्विकोणे इति सितेशुक्लपक्षे अञ्जं श्रेष्ठितीयनवपंच
मेषु स्तितः शुभदः अत्रापि क्रमेण षष्ठाष्टमचतुर्थे स्थाने बुधवर्जितैर्ग्रहे यदि न विदुस्तदा शुभ इति ध्येयं नारदः शुक्लपक्षे शुभश्च द्वेदि
तीयनवपंचमे रिपुसन्धुसंस्ते श्वनविद्मो गगने श्वरे इति ४ अथ द्विविधमतमुपजात्याह स्वजन्मराशेरिति इह द्विविधवेधविधौ अन्ये नारद
दयः स्वजन्मराशेः सकाशात् द्विविधमपि वेधमाहुः तथा चोभयत्रापि नारदेन जन्मत इत्युक्तं अन्ये कश्यपादयः सपुनर्द्विविधो ग्रहाधिष्ठि
तराशितः ग्रहो यस्मिन्नाशे तिष्ठति त एव क्रमाद्देधो वामवेधश्च भवति यथा सूर्यो जन्मराशेः षष्ठस्थितः शुभः स सूर्याक्रांतराशेः द्वादश
स्थानस्थितैः शनिवर्जितैर्ग्रहे न विदः तथा सूर्यो द्वादशस्थानस्थितो निष्ठः सूर्यः स्वाक्रांतराशेः षष्ठस्थानस्थितैः शनिवर्जितैर्ग्रहे विदश्च

दुष्टोपि खेटो विषरीतवेधाल्लुभो द्विकोणेशुभदः सितेजः ४ स्वजन्मराशेरिह वेधमाहुरन्ये ग्रहाधिष्ठितराशि

तः सः हिमाद्रिविध्यांतर एव वेधोन स वेदेशे धितिकाश्यापोक्तिः ५

यकल्पनोच्यते हेमाद्रीति हिमाचलविंध्याचलयोर्मध्यवर्तिन्ये च देशे स वेधो विज्ञेयः न सर्वदेशेषु इति काश्यापोक्तिः काश्यपवनेचयदाह स
ज्ञातव्यं जन्मराशे सुनिखिलं यद्वा बलं हिमाद्रिविंध्यायोर्मध्ये वेधजन्यं ह्यलयात् अपरे तु सूर्यो रसो न्य इति कामिके वेधो जन्मराशेरवज्ञेयः
विपरीतपक्षे महाधिष्ठितराशित एवेति वदन्ति गुरुः जन्मतः क्रमवेधः स्याद्दामवेधो ग्रहालयादिति इदमपि हिमाद्रिविंध्यांतरविषयमेवे
त्यन्ये एतद्भानुदुर्घटमित्याह नारदः अज्ञात्वा द्विविधं वेधो यो ग्रहो बलं वदतु समुपवचनाभाषी हास्ययाति जने सदेति एवं गोचरदोषे
यात्रादिन कार्ये तत्र शान्तिमाह नारदः ग्रहेषु विप्रमस्तेषु शान्तियत्नात्समाचरेदिति सोम्येक्षिते निष्ठफलः शुभदः पापवीक्षितः निष्फलौ तौ ग्रहौ
स्वनशत्रुणा चावलोकितः नीचराशिगतः स्वस्य शत्रुक्षेत्रगतोपि वा शुभाशुभफलं नैव दद्यादस्मिन् गोपिवेति एतादृशस्य लेदुष्टत्वाभावादेव शांत्याभावः

राम.
४२

अथगोचरप्रस्तावात् ग्रहणीयनक्षत्रफलं ग्रहणीयगुहोचरफलं ग्रहणाशुभप्रतीकारं च दृष्ट्वा ग्रहणदर्शननिषेधे च शार्दूलविक्रीडितेनाह
जन्मर्क्षेति यस्य जन्मने सत्रे ग्रहे ग्रहणे सति निधने मरणं स्यात् वसिष्ठः यस्यैव जन्मने सत्रे ग्रहे तेश्च शिभास्करो तस्य व्याधिभयं घोरं ज
न्मराशौ धनक्षय इति विशेषो भार्गवीये यस्य राज्यस्य नक्षत्रे स्वर्भानुरुपरज्यते राज्यभंगं सुहृन्नाशं मरणं वा त्रिनिर्दिशेति राज्यस्य नक्षत्रे
राज्याभिषेकनक्षत्रे अथ राशिफलं जनिमत इति जन्मराशे राभ्यग्रहणे सति क्रमेण घातादिकं फलं भवति यथा जन्मराशे ग्रहणे सति
घातः शरीरपीडा द्वितीयराशे क्षितिर्द्रव्यनाशः तृतीयराशे श्रीलक्ष्मीप्राप्तिः चतुर्थराशे व्यथा शरीरपीडा पंचमराशे चिंता पुत्रादीनां घट्ट
राशे सौख्यं सप्तमराशे कलत्रदौस्थ्य स्त्रीकष्टं अष्टमराशे मृतिभरणं नवमराशे माननाशः दशमराशे सुखं एकादशराशे लाभप्राप्तिः द्वा
जन्मर्क्षे निधनं ग्रहे निजमतो घातः क्षितिः श्रीर्व्यथा चिंता सौख्यं कलत्रदौस्थ्य मृतयः स्युर्माननाशः सुखं लाभो
पाय इति क्रमानुसारेण दशशुभध्वस्तैजयः स्वर्णगोदानं शान्तिरथोग्रहं त्वशुभदेनो वीक्ष्य माहुः परे ६ ॥ १ ॥

दशराशौ अपायो नाशः आत्मन इति केचित् द्रव्यस्येत्यपरे इदं षण्मासपर्यंतमिति ज्ञेयं तदनंतरं ग्रहणान्तरसंभावनाय उक्तं च दैवज्ञमा
 नोहरे घातं हानिमथ श्रियं जननभाद्वास्ति च चिता क्रमात्सौख्यदारवियोजनं च कुरुते व्याधिं च मानं क्षयं सिद्धिं लाभमपायमकं शशि।
 नोः षण्मासमध्ये ग्रह इति अथाशुभसूचकग्रहणप्रतीकारमाह तदशुभेति तस्य ग्रहणाशुभस्य धृत्यैनाशाय जपस्वर्णगोदानं जपोगा
 यच्छुद्धिमंत्राणां स्वर्णसुवर्णं गोधैनुः भूमिवी उपलक्षणत्वादन्येषां रूप्यादीनां यथाशक्त्यादानं कार्यमिति शेषः तदौख्यवृत्तकुरुकवज्जय
 विधिस्वर्णादिदानं भवेदित्युक्तं दानं ज्योतिर्निबंधे सुवर्णनिर्मितनागं सतिलं ताम्रभाजने सदक्षिणं सवस्त्रं च श्रोत्रियाय निवेदयेत् मंत्रश्च
 तमो मयमहाभीमसोमस्यै विमर्देन हेमनागप्रदानेन मम शान्तिप्रदो भवेति स्कांदे गोदानं भूमिदानं च स्वर्णदानं विशेषतः ग्रहणक्षेत्रे शनाश

मु.टी.
गो.प्र.
४३

यदेवतायनिवेदयेत् इतिव्यासेनोक्तं सर्वगंगासरितोयंसर्वत्रसमादिजाः सर्वभूमिसमंदांनग्रहणेचंद्रसूर्ययोरिति अन्यच्च ग्रस्यमानेभवे
त्तानग्रसेहोमोविधीयते मुच्यमानेभवेदानमुक्ते स्नानविधीयतइति सूर्येदग्रहणयावतावत्कुर्याज्जपादिकमिति शिवरहस्योक्तेः जपमादिश
ब्दादेवाचनोदिकार्ये अथस्नानविशेषेणग्रहणमरिष्टजनकमित्युक्तं तदृष्टमुतोदृष्टमपीतिसशयेनिर्णयमाह अथोदति तुविशेषे परेआ
चार्योः अशुभदंग्रहणतुनोवीक्ष्यनद्रष्टव्यमित्याहुः उक्तंच जन्मसन्नाष्टरिः फांकदशमस्थेनिशाकरे दृष्टोरिष्टप्रदोराहुर्जन्मसेनिधनेतथा
जन्मसेजन्मनक्षत्रे निधनेवधनारसप्रमी अत्रदृष्टइतिपदश्रवणादर्शनंचासुखंविश्वितमिति तेषामाशयंनश्चासुखंज्ञानएवदृष्टेर्मुख्यते
इतिपरिष्पामतं तदसत् अदृश्यरूपाः कालस्यमूर्तयोभगणाश्रिताः शीघ्रमंदोच्चपाताख्याग्रहाणागतिहेतवे इति सूर्यसिद्धान्तपातानामदस्य
नोक्ता पातोराहुश्चपर्यायः दक्षिणोत्तरयोरेवपातोराहुश्चरंहसा विश्वित्येवविश्वेपश्चंद्रादीनामयंक्रममिति सूर्यसिद्धान्तोक्तेः अतः पाता
नामदृश्यत्वात् राहोर्दर्शनमेवानुपपन्नं ननुग्रहणे सूर्यचंद्रयोश्छादकोराहुर्दृश्यतएव अतएवराहग्रहेनिशाकरइत्यादिपुराणोक्ति
रपीतिचेन्न भानोर्भाधेमहीच्छायातुल्येकं समेपिवा शशकपातेग्रहणेकियद्वागाधिकोनक इत्युपक्रमे छादकोभास्करस्यदूरधस्थाद्य
नवद्वेत् भूक्षायाप्राङ्मुखश्चंद्रोविशत्यस्यभवेदसौ असौभूक्षाया अस्यचंद्रस्यछादकोकाभवेदित्यर्थः सूर्यसिद्धान्ते छाद्यछादकभा
वोऽभिहितः स्पष्टएव पुराणविशेषपरिहारस्तुभास्करेणैवराहुः कुभामंडलगः शशकमित्यादिनोक्तं वराहेणापितस्मिन्काले सान्निध्यम
स्यतेनोपचर्यतेराहुरित्युक्तातस्माद्राहोर्दर्शनंनान्येव तन्मतेदर्शनंचासुखमेवविश्वितं एवंचराहोर्दर्शनंराहुदर्शनमिति तत्पुरुषोत्तमप
न्नः तस्मादर्शनशब्देनोपरागोलक्ष्यते राहुदर्शनंराहपरगस्तस्मिन्नाहुदर्शने इति अयमर्थः राहुनोपपातस्तत्संबंधेनदर्शनमुपरागइ
ति नचराहुरेवलक्षणोपरागपरस्तस्यदर्शनमिति पूर्वपक्षाभिमतार्थसिद्धिरितिवाच्यं लक्षणयान्वर्थोत्तरसंभवेसतिवक्तव्याः अन्य
तादर्शनंराहोस्तथाचात्यंतदर्शने प्रजापीडाविनिर्देश्याव्याधिदुर्भिक्षतस्करेतिविष्णुधर्मोत्तरादिवाक्येषुपदांतरसंनिधानाद्वाहुशब्दे

राम.
४३

नोपरागोलक्ष्यते इह चराहोः पातप्रत्यग्रहगतिरूपमर्थान्तरमस्तीत्यतो राहदर्शनग्रहपातयोः समानार्थकनास्तीत्येव सिद्धमिति प्रागुक्तानां सर्व
 वचसो ग्रहणे सायादित्येकवाक्यार्थः फलितो भवति केचित्तु दर्शनादेशेन विषयकयोस्तु विध्योस्तुत्यबलत्वात्सकृद्दृष्टा सायादिति वद
 ति तदसत् जन्मसप्ताष्टरिः फाकेत्यादिना सामान्यतो निषिद्धस्य उपरक्तदर्शनस्य नैस्ततो द्योतमादित्यनास्त्यांतं कदाचन नोपरक्तेन वारि
 स्त्वनमध्यं नभसोगतमिति मन्त्रोपरक्तदर्शनस्य पुनर्निषेधानुपपत्तेः प्रागुक्तदिशाराहदर्शनपदस्य राहपरागलक्षकत्वेन तुत्यबलत्वाभा
 वात् तस्मादुपरक्तयोः सूर्योचंद्रमसोर्यस्य कस्यापि दर्शननिषेधसत्वात्तग्रहणे च स्त्रानेदानाद्युक्तेस्तद्दानं च ज्योतिः शास्त्रैकदेशगणितग्रंथे
 श्योबुध्वातस्मिन्कालेदानादिविधेयमिति सिद्धांतः अतएव मेघाद्यावृतेषु उपरागे स्त्रानादिविधेयमेव रात्रौ सूर्योपरागे दिवा च उपरागे च स्त्रानादि
 कंतुवचना न्नभवति तदुक्तं निगमे सूर्यग्रहो यदा रात्रौ दिवा चंद्रग्रहो यदि तत्र स्त्रानेन कुर्वीत दद्याद्दानं न च कुचिदिति तादृशे ग्रहणे दुष्टेपि
 दोषानास्तीत्यपि सूचितं जाबालिवचनं तु संक्रांतेः पुण्यकालस्तुषोडशोभयतः कलाः चंद्रसूर्योपरागे तु यावद्दर्शनगोचर इति प्रसक्तस्यासमय
 नपयंतं दर्शनगोचरत्वात्तावान्कालः पुण्यकालो भवतीति याचय्युः तदुक्तं विश्वरूपनिबन्धे दिवा चंद्रग्रहो रात्रौ सूर्यपर्वणपुण्यदं संधिस्थं पुण्य
 वद्रेययावद्दर्शनगोचर इति अन्येतु सूर्यस्यादर्शने रात्रिर्दिनं दर्शनात्मकं भुजवृत्तादुपरिचस्थितो को दर्शनं स्मृतमिति वृत्तिस्थितिद्वयवचनान्मे
 घावृतेऽनावृते चोपरागे गणितागतस्ति घटिकाः पुण्यकाल इत्याहुः यत्रा का शोभस्यासहसंलग्नमिव दृश्यते सप्रदेशो भुजशब्दवाच्यः अ
 के इत्युपलक्षणं चेदादिग्रहनक्षत्राणां विष्णुधर्मोत्तरे अहोरात्रे नभोक्तयं चंद्रसूर्यग्रहो यदा मुक्तिर्दृष्टा तु भोक्तयस्त्रानेकत्वात्ततः परमिति ग्र
 हसंज्ञागुरुः ग्रहावेवास्मानेतुरवींद्रोः प्राप्नुता यदि तयोः परे द्युहदये स्त्रान्वाभ्यवहरेन्नरः इत्यनयो वाक्ययोर्दर्शनोदयशब्दो भुजवृत्तोपरिस्थि
 तः इत्यस्य को अन्यथा मेघाद्यावरणेन परदिवसेपि दर्शनाभावे उपवासः प्रसज्येत तथा यत्र स्पर्शकाले ग्रहणं दृष्टा स्त्रानं विहितं तत्रातरे मेघावर
 णाद्विचंद्रयोर्दर्शनाभावे दिवसद्वयत्रयं वास्या तत्राप्युपवासः प्रसंगः स्यात् न वशिष्ठास्तथाचरंति तस्मादृशि दर्शनार्थे एव तस्माच्छास्त्रीयग्रहण

सु. टी.
गो. प्र.
४४

ज्ञाने सति मेधा नावृत्ते पिग्रहणे ग्रहणमद्वैतवक्षुप्रता अंधेन गंतुमशक्तेन च वृद्धादिना सद्धास्त्रीयविधेयमिति तात्पर्यार्थः अतएव भागव
नेह सत्त्वे स्तानाथं मिलितानां पांडवीयलोकानां मध्ये धतराष्ट्रोपि परिगणित इति शिष्टाचारोपेवमेवास्ति एवं चारिष्टजनकत्वेन तस्माज्जन्मसंप्रा
प्तेः सिद्धिनिर्मुक्तत्वादुपेक्ष्य किंच मत्पक्षो लब्धवसिष्ठमत्स्यपुराणादिवाक्यदर्शपदाभावाच्च अतएव मूले परे इति पदं प्रयुक्तं शान्तिस्तु दर्शो
नाभावेऽपि विधेया यतो रिष्टयोगानां स्वरूपसत्तामेवारिष्टजनकत्वात् अथग्रहणशान्तिः येषां तु विषमस्या नेराहृष्टद्रुमुपक्रमेत् कर्मस्यप
रिक्ते शानं प्राप्नुवन्ति च ते जनाः पितृपक्षविनाशाय सूर्यस्थाने भवेद्ब्रह्मः मातृपक्षविनाशाय चंद्रस्थाने भवेद्ब्रह्मः होरायां गृह्यते यस्य नक्षत्रे वा
निशकरः प्राणसंदेहमाप्नोति स वामरणमृच्छति यस्य त्रिजन्म नक्षत्रे ग्रहणे शशिभास्करे तज्ज्ञानानां भवेत्पीडा येन राः शान्तिवर्जिताः संक्रमद
नस्य येषां जन्म तृतीये वा ग्रहणवृत्ते गम्यन्ते जननोदानाहुतयोजयाश्च कर्तव्याः तस्माद्दानं च होमं च देवाचनं जपेन तथा उपरागाभिषेकं च
कुर्याच्छान्तिर्भविष्यति नक्षत्रदानं यथा रूपे विधाय भुजगस्य तु कांचनेन पिष्टेन वा हिमकरे दिवसाधिपे च यस्ते त्रिजन्म दिवसे तमसा प्रदद्या
दि प्रायवेदविदुषे सुपरीक्षिताय यस्यां शिं समासाद्य भवेद्ग्रहणसंभवः तत्र स्नानं प्रवक्ष्यामि त्रैलोक्यधिसमन्वितं चंद्रोपरागं संप्राप्य कुर्याद्वाह
णवाचनं संपूज्य चतुरो विप्रांश्च शुक्लाल्यानुलेपनैः पूर्वमेवोपरागस्य समानीयोषधादिकं स्थापयेच्चतुरः कुंभान् व्रणान्सागरानिति गजान्
रथ्यावल्मीकसंगमात् हृदगोकुलात् गजद्वारप्रदेशाच्च मुदमानीय निक्षिपेत् पंचगव्यं च कुंभेषु शुद्धमुक्ताफलानि च रोचनं पद्मकं शंखं ।
पंचरत्नसमन्वितं स्फटिकं चंदनं श्वेतं तीर्थवारिचपह्नवान् जसदंतवकुहसर्षपाशीरगुग्गुलून तत्सर्वं निक्षिपेत् पूर्वकुंभेष्ववाहयेत्सुरान् स
र्वसमुद्राः सरितस्तीर्थानि जलदानदाः आयातुममशात्पर्यं दूरितुं स्य कारकाः तिलहोमं व्याहृतिभिः सह संचाष्टसंयुतं एव कृत्वा प्रयत्नेन स्ना
नकर्म समाभेत् आमं च नवभिर्मंत्रैः कुंभान्तं कल्पपूर्वकं यो सो वृजधरो देवो आदित्यानां प्रभुमेतः सह स्व नयनः शक्रो ग्रहपीडां व्यपोहतु मु
ख्यः सर्वदेवानां संपूर्तिरिति धुतिः चंद्रोपरागसंभूता मग्निः पीडा व्यपोहतु यः कर्मसाक्षी लोकानां धर्मो महिषवाहनः ॥

गम-
४४

यमश्चंद्रोपरागोऽथाग्रहपीडांयपोहतु निर्मितिः कोणयोदेवः प्रलयानलसंनिभः खड्गेव्यगोतिभीमश्चरत्सः पीडांयपोहतु नागपाशधरोदेवः स
 दामकरवाहनः सजलाधिपतिश्चंद्रग्रहपीडांयपोहतु प्राणरूपो हिलोकानां सदा कृष्णमगप्रियः वायुश्चंद्रोपरागोऽथाग्रहपीडांयपोहतु यो सोनि
 धिपतिर्देवः खड्गशूलगदाधाः चंद्रोपरागकमुषधनक्षेत्रव्यपोहतु यो साविंदुयुतो देवो भवानीपतिरीश्वरः चंद्रोपरागजो पीडांयपोहतु शयतुशंकरः
 त्रैलोक्येयानिभूतानि चततो मैत्राविलिख्यकान्वितान् वस्त्रिपट्टैः यवाभूजैः पंचरत्नसमन्वितान् यजमानस्य शिरसि निदधुस्ते हि ज्ञातमाः त
 तोतिवाहयेद्देवामुपरागानुमानिनी प्राड्मुखं पूजयित्वा तेन त्वाचाभीष्टदेवते चंद्रग्रहे विनिर्द्वैते कृतशौचात्ममंगलः कृतस्नानं च तत्सर्वं ब्राह्मणा
 यनिवेदयेत् अनेन विधिना यस्तु ग्रहस्नानं समाचरेत् न तस्य ग्रहपीडास्यान्नचर्बधुधनक्षयः सूर्यग्रहे सूर्यनामसदामंत्रेषु कीर्तयेत् यददंश्च
 णुयान्नित्यं श्रावयेद्वापि वानराः सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वत्र सुखवान् भवेदिति इति मत्स्यपुराणे काग्रहणशान्तिः अथौषधीभिर्ग्रहणशान्तिः रोचनं

पापांतः पापयुक् द्यूने पापाचंद्रः शुभोप्यसत् शुभांशे चाधि मित्रांशे गुरुदृष्टोऽशुभोप्यसत् ७ सितासितादौ सदुष्टे चंद्रे प
 पद्रकंशं खं कुं मं रक्तचंद्रं शुक्तिस्फटिकतीर्थो वसितसर्षपगुग्गुलून मधुकंदेवदारुं च विष्णुक्रांताशतावरी वेलोचसह ॥ द्यौः शुभावुभौ ॥
 देवीचनिशाहितयमेव च दूर्वाकुशरीरशमीशिलाजितसर्वार्थसर्वोषधिपंचमृद्भिः स्नानं विदध्याद्ग्रहणं रत्नीदोः पीडाकरं शान्तिवहं च यस्येति ई
 अथ चंद्रवले विशेषमनुष्टुप् छंदसाह पापांत इति शुभफलदोपि चंद्रः पापांतः पापद्वयमध्यवती पापयुक् पापग्रहयुक्तः पापात् द्यूने सप्त
 मेवर्तमानस्तदा शुभोप्यसत् अशुभ एव यदा त्वशुभोपि चंद्रः शुभांशे शुभग्रहनवांशे अथवा धिमित्रनवांशे तथा गुरुणा दृष्टः स त शुभफ
 लदोऽप्यभवेत् ७ अन्यदप्यनुष्टुप् छंदसाह सितेति शुक्लपक्षादौ प्रतिपदिसमीचीनचंद्रसतिसंपूर्णः शुक्लः शुभः असितादौ कृष्णपक्षप्रतिपदि दु
 ष्टे चंद्रे सतिसंपूर्णः कृष्णः शुभः व्यत्यासे च पूर्वोक्तादर्यादौ परीत्येद्वावपि पक्षावनिष्टौ ॥

मु० टी० यदा शुक्रप्रतिपदि चंद्रे दुष्टश्चेत्तदा सकलपक्षोऽनिष्टः कृष्णप्रतिपदि चंद्रः शुभश्चेत्तदा संपूर्णः कृष्णपक्षोऽनिष्टः इदमेतावत् अङ्गबलं चंद्रव
 गो० प्र० चंद्रकंदे विवाहयात्रादौ अवश्यं कर्तव्येतात्कालिकचंद्रबलाभावे च ग्राह्यं नान्यथेत्यर्थः ८ अथ ग्रहदोषपरिहारपूर्वकं तुष्टिं संपादनार्थं नव
 ४५ रत्नसमुदायधारणं शालिन्याह वज्रमिति अत्र सुवर्णमुद्रिकायां नवधा भक्तायां प्रागादिक्रमेण नवरत्नानि निधेयानि तत्र प्रागिति पंचम्यतम
 व्ययं पंचमीचेयं त्यपलोपेतेन प्रागादिदिक् इत्ययमर्थो जातः तत्र शुक्रप्रीतये पूर्वस्यां दिशि वज्रं श्वेतहीरकं निधेयं एवं चंद्रप्रीतये सुमुक्ताशो
 भनमुक्ताफलमाग्नेय्यं भौमप्रीत्यर्थं दक्षिणस्यां प्रवालं अगौराहो नैऋत्यां गोमेदं आर्कशो नोपश्चिमांशो भननीलं केतो वायव्यां वैदूर्यं
 गुरोः उत्तरस्यां पुष्यं कं पुष्यं एजं बुधे ईशान्यां पाविः मध्ये मध्यमकोष्ठे अर्कं प्रीत्येमाणि क्यं निधेयं ९ अथ सत्तिसामर्थ्येन नवरत्नसमुदायधारणं
 व्यन्यासे चाशुभो प्रोक्तौ संकटे ब्रुवलं त्विदं ८ वज्रं शुक्रं ९ सुमुक्ता प्रवालं भौमेऽगो गोमेदं मार्को सुनीलं केतो वैदूर्यं गुरोः पु
 ष्यं कं ज्ञेयाविः प्राज्ञाणि क्यं मर्कं तु मध्ये ९ माणिक्यमुक्ताफलं विद्रुमाणि गारुत्मकं पुष्यं कं वज्रनीलं गोमेदं वैदूर्यं
 कमर्कतः सूरत्नान्यथो ज्ञस्य मुदे सुवर्णं १० धार्यत्वा जावर्तकं राहुकं त्वोरैष्यं शुक्रं दोषश्च मुक्ता गुरोस्तु ॥ ६ ॥
 मुक्तं इदानीं सत्तिसामर्थ्ये यद्गृहकृतदोषं तद्गृहं धारणं मिदं वज्रयाह माणिक्येति सूर्यप्रीत्यर्थं माणिक्यं धार्यं एवं चंद्रस्य मुक्ताफलं भौ
 मस्य विद्रुमं प्रवालं बुधस्य गारुत्मकं गरुडः पाविः गुरोः पुष्यं कं पुष्यं एजः शुक्रस्य वज्रं हीरकः शने नीलं लहसुणिया राहो गोमेदं केतो वैदूर्यमि
 त्येवमर्कतोः कोटीनां ग्रहाणां रत्नानि धार्योणिषुः तत्र यद्गृहकृतदोषं तस्य ग्रहस्य तुष्टे तद्रत्नमेव धार्यमित्यर्थः अथो ज्ञस्य मुदे सुवर्णमित्य
 ग्रिमश्चो केन संबधः १० अथ महामूल्यरत्नधारणस्यासामर्थ्यं अल्पमूल्यानि रत्नानि तावत्तलं च शालिन्याह धार्यमिति अथो ज्ञस्य बुध
 स्य मुदे संतोषार्थं सुवर्णं यथाशक्ति धार्यं राहुके त्वोस्तुष्टे लाजावर्तकं मणिविशेषो धार्यः शुक्रं दोषस्तुष्टेरूपं ॥

रामः

४५

गुरोस्तुष्टेमुक्ताफलंशनेस्तुष्टेलोहं आरभान्वोस्तुष्टेप्रवालंधार्यं तारेति यदिनेताएबलंचिकीर्षितंतदिनेयाताएसाजन्मनक्षत्रातत्रिरवृत्तिः पु
 नः पुनरावृत्तित्रयेणगणनीयास्यात् त्रिरितिसुजंतमव्ययंजन्मनक्षत्रात् दिननक्षत्रगणितेनवभिर्भक्तेतिलआवृत्तयोभवन्ति अवशिष्टताएयाः ॥
 शुभमशुभं च व्याख्यामिति फलितोर्थः ११ अथशेषक्रमेण सकलान्ताएसांज्ञा अनुष्ठुभाह जन्माख्येति स्पष्टोऽर्थः १२ अथावश्यं कृत्येदुष्टताए
 णा प्रकारद्वयेन परिहारं शार्दूलविक्रीडितेनाह मृत्योस्वर्णतिलानि मृत्योवधं तायां स्वर्णतिलानि यथाशक्ति ब्राह्मणा यदद्यात् विपदिविप
 तायां गुडमिक्षुविकारं दद्यात् त्रिजन्म सुतिष्ठेजन्म ताएसां शकं वृताकादि दद्यात् अथोपन्यसितारका सुपंचमतायां लवणं दद्यात् नारदः
 लोहं मंदस्यारभान्वोः प्रवालं ताएजन्मक्षेत्रावृत्तिः स्यात् ११ जन्माख्यसंपद्विपद्विपदः क्षेमप्रत्यरिसाधकाः वधमै
 त्रानिमैत्राः सुस्तारा नाम सदृक् फलाः १२ मृत्योस्वर्णतिलानि पद्मपिगुडं शकं त्रिजन्म स्वथो दद्यात् प्रत्यरितारका सुल
 वणं सर्वो विपत्प्रत्यरिः मृत्युश्चादिमपयेयेन शुभदोथैवादितीयं शकानादि प्रांत्यं तृतीयका अथ शुभाः सर्वतृतीये
 स्मृताः १३ षष्टिर्घ्नं घ्नो गतं भुक्तघटी युतं युगा ४ हतं ॥ १४ जन्मत्रिपंचसप्तारख्या ताएनिष्ठ फलाः स्मृताः शकं गुडं च लवणं सति
 लान्काचनं क्रमात् अनिष्टपरिहारयदद्याद्दानं द्विजातयेदति अथ द्वितीयः परिहारः तत्रादिमपर्यये प्रथमावृत्तौ विपत्प्रत्यरि मृत्युश्च तृती
 यपंचमी सप्तम्यस्ताराः सर्वो अपि सामान्यतः षष्टिघटिकात्मिका न शुभदाः स्युः आथ द्वितीयपर्यये द्वितीयावृत्तौ विपत्प्रत्यरि मृत्युश्च तृती
 यावृत्तौ तृतीयका अंशान् शुभदाः विपत्ताया माद्योशः प्रथमचरणानि षड्घ्नः प्रत्यरितारयां प्रांत्यां शश्वतुर्थचरणस्याज्यः मृत्युतायां तृ
 तीयेऽंशे तृतीयचरणस्याज्य इति अथ तृतीयावृत्तौ विपत्प्रत्यरि मृत्युश्च तृतीयेऽंशे षष्टिघटिकात्मिका अपि शुभः उक्तं च दीपिकायां पर्याये प्र
 थमेव ज्यो विपत्प्रत्यरि नेधना इति १३ अथ चंद्रावस्था गणनोपायमाह षष्टिघ्नमिति अश्विनी मारुतगता निषध्या ॥

मु० टी० गुण्येनिवर्तमाननसत्रभुक्तघटीयुतानितानिपुनर्युगैश्चतुर्भिर्गहतानि शराब्धिहत् ४५ पंचचत्वारिंशताभाज्यात्तियस्त्रयमागतंगतावस्त्रास्ताः शे
 गो० प्र० षवर्तमानावस्त्रायाः तत्रलब्धांकस्यापिद्वादशाधिकेद्वादशभिर्भोगशेषंप्रवासाद्यवस्त्राचंद्रस्यगताः स्युः तावस्त्रामेषराशेः पुंसः प्रवासादि
 ४६ संज्ञाः वषराशेर्नष्टादिसंज्ञाः एवंमिथुनादिदशराशिषु मृतादिसंज्ञावस्यादितोद्वादशावस्त्राः क्रमेणभवंतीत्यर्थः १४ अथद्वादशावस्त्रानामा
 निस फलान्याह प्रवासनाशावितिस्पष्टार्थं १५ अथग्रहाणांवेकतपरिहारार्थेसौषधस्नानंदक्षिणाश्चशार्दलविक्रीडितेनाह लाजाकुष्ठेति
 लाजाभ्रशालयः इतिकेचित् वस्तुतस्तु औषधीसाहचर्योत्तुलाजाशब्देनलज्जावतीगृह्यते कुष्ठंप्रसिद्धं बेलावरियाएप्रियंगुः फल्गिनी घ
 शराब्धि ४५ हस्त्रव्यतोर्कशेषेऽवस्त्राः क्रमादिधोः १४ प्रवासनाशौर्मणंजयश्चहास्यारतिक्रीडितसुप्तभुक्ताः ॥ ज्वराख्यकं
 पस्थिरताअवस्थामेषात् क्रमान्नामसदृक् फलास्युः १५ लाजाकुष्ठबलाप्रियंगुघनसिद्धार्थेनिशादारुभिः पुंस्त्रालोध्रयुते
 जलैर्निगदितस्नानंग्रहोत्थाघहत् धेनुः कं वरुणावृषश्चकनकं पीतांबरं घोटकः श्वेतौगौरसितामहासिरजश्चेतारवे
 दक्षिणाः १६ सूर्यारसौम्यास्फुजितोक्ष्णागसप्ताद्रिघस्नान्विधुरग्निनाडीः ॥ नोमुक्ता सिद्धार्थाः सर्वपाः निशाहरिद्रा दाहः देवदारुः
 पुंस्त्रायापुंस्त्रा लोधं प्रसिद्धं एतैरोषधेयुतैर्जलैः स्नानंग्रहोत्थाघहत् दुष्टग्रहसूचितारिष्टनाशकं स्यात् सप्रियंगुरजनीद्वयेमांसीकुष्ठलाजतिल
 सर्वपखंडैः वारिभिः सहवचैः सहलोध्रैः स्नानमतिनिखिलग्नहपीडामित्युक्तैः अथरवेः रविमारभ्यदक्षिणाउच्यते सूर्ययधेनुं चंद्रायकंबुः शरः ४६
 शरवः स्यात्कंबुरस्त्रियामित्यमरः भोमायारुणोवृषः बुधायसुवर्णे गुरवेपीतांबरं तच्चयथाविभवंकापोसंकोशजंवा शुक्रायश्वेतोघोटकः शनये
 श्यामवर्णो गोः राहवेमहासिर्महामूल्यखड्गं केतवेच्छागोमेषः एताः दक्षिणाः १६ अथग्रहाः गंतव्यराशेः प्राक् कियद्दिदिनैः फलदद्युरित्येतदु

सूर्यारसौम्यास्फुजितोक्ष्णागसप्ताद्रिघस्नान्विधुरग्निनाडीः ॥ नोमुक्ता सिद्धार्थाः सर्वपाः निशाहरिद्रा दाहः देवदारुः
 पुंस्त्रायापुंस्त्रा लोधं प्रसिद्धं एतैरोषधेयुतैर्जलैः स्नानंग्रहोत्थाघहत् दुष्टग्रहसूचितारिष्टनाशकं स्यात् सप्रियंगुरजनीद्वयेमांसीकुष्ठलाजतिल
 सर्वपखंडैः वारिभिः सहवचैः सहलोध्रैः स्नानमतिनिखिलग्नहपीडामित्युक्तैः अथरवेः रविमारभ्यदक्षिणाउच्यते सूर्ययधेनुं चंद्रायकंबुः शरः ४६
 शरवः स्यात्कंबुरस्त्रियामित्यमरः भोमायारुणोवृषः बुधायसुवर्णे गुरवेपीतांबरं तच्चयथाविभवंकापोसंकोशजंवा शुक्रायश्वेतोघोटकः शनये
 श्यामवर्णो गोः राहवेमहासिर्महामूल्यखड्गं केतवेच्छागोमेषः एताः दक्षिणाः १६ अथग्रहाः गंतव्यराशेः प्राक् कियद्दिदिनैः फलदद्युरित्येतदु

जिगमिषितराशेः पुरस्तात् पूर्वतन्त्रसंख्यघटीदिवसमासान् शुभाशुभफलदाः स्युः यथासूर्यो गंतव्यराशेः प्राक्पंचदिनानि फलप्रदः भौमोष्टदि
वसान् बुधः सप्तदिवसान् शुक्रोपि सप्तदिवसान् चंद्रोऽग्निनाडीत्रयं राहुर्गंतव्यराशेः पूर्वविमासान् शनिः षण्मासान् गुरुर्मासद्वयं पूर्वफलद
न्यर्थः १७ अथावश्यक्येति श्यादौ शालिन्यादानमाह दुष्टयोगइति राजादुष्टे व्यतीपातादियोगेन शानाड्याघटिकायादुर्महतीदिदृष्टायां सु
वर्णयथाशक्ति दद्यात् एवं सर्वत्र शेषं स्पष्टं १८ अथ वसंततिलकयान्यदाह राश्यादीति पूर्वार्धे स्पष्टं अध्वानेति यस्मिन्मासे स्वजन्मन
सत्रप्रवेशे सूर्यो दिवा रात्रौ त्रयुक्तस्मिन्मासे अध्वानेति फलानि वाच्यानि यत्र मासि रविवारे जन्मन सत्रे सेति अध्वामार्गो भवति एवं च द्वारं अत्र
तमोयमेज्यास्त्रिमासान् गंतव्यराशेः फलदाः पुरस्तात् १७ दुष्टयोगे हेमचंद्रे च राखंधान्यंति श्यर्द्धेति थो नंदुलांश्च वारे
रत्नभेचगा हेमनाड्यादद्यात्सिंधुसंचतारसुराजा १८ राश्यादिगौरविकुजौ फलदौ सिते ज्यो मध्ये सदा शशिसुतश्चरमेज्जमंदौ
अध्वानवक्त्रिभयसन्मतिवस्त्रसौरव्यदुः खानि मासि जनिभेर विवासरुदौ १९ ॥ इति गोचरप्रकरणं चतुर्थं ४ ॥ आद्यं रजः
शुभं माघमार्गं राधेय फाल्गुने ॥ २० ॥ भक्ष्यप्राप्तिरित्यादि १९ इति श्रीदेवज्ञानमविरचितायां स्मृतमुहूर्तचिंतामणिटीकायां गोचरप्रकरणं
चतुर्थं समाप्तं ४ अथ संस्कारप्रकरणं व्याख्यायते तत्र संस्क्रियते अनेन श्रोतेन स्मार्तेन वा कर्मणा पुरुष इति संस्कारः स्वीयस्वीयजातौ सामान्य
विशेषविहितवैदिकस्मार्ते कर्मानुष्ठानद्वारा दृष्टविशेषाधायक इति यावत् लक्षणया तदर्थोक्तादिनशुद्धादिकं संस्कारशब्देनोच्यते तस्य प्रकरणं
मुपक्रमः तैच संस्कारागर्भाधानादयोऽष्टाचत्वारिंशत् तत्र गर्भाधानं प्रथमसंस्कारः सच रजस्वलात्मधीनः ततो रजोदर्शनाच्छुभाशुभफलमुक्तं
वैशिष्ट्येन प्रथमरजोदर्शनतः शुभाशुभं भवति सर्वलोकानामिति तत्र शुभसूचकरजोदर्शनमनुष्ठुमाह आद्यमिति राधो वैशाखः इष आश्विनः

सु० टी०
सं० प्र०
४७

एषु मे सुआद्यं जः प्रथमोद्भवजो दर्शनं स्त्रीधर्मः शुभं भविष्यत् शुभसूचकं तथा शुक्ले शुक्लपक्षे कृष्णपक्षे तु दासमीपर्यंतं मध्यमं त्रेयं कृष्णपक्ष
स्य दासमी मध्यमं फलमादिशेदिति यावदिति शेषः सद्गारे सतां चंद्रबुधगुरुशुक्राणां वारे सत्तनो समीचीनलग्ने शुभस्वामिकलग्ने दिवा दिवसे
आद्यं जो दर्शनं शुभमित्यर्थः अत्र शुभफलापवादमाह वसिष्ठः अशुभमपि समस्तं वा तैवे संप्रभृतं सुरगुरुसितयुक्ते वीक्षिते वा थलग्ने तिमिर
मिव कठोरज्योतिरुत्पत्तिकाले क्षयमयसमुपैति प्राप्नुयादस्मितानि कठोरज्योतिः सूर्यः १ अथान शुभमध्याशुभनक्षत्राण्यनुष्ठुमाह शुतित्र
येति श्रवणत्रयमृदुक्षिप्रध्रुवस्वातीनक्षत्रेषु सितोचरे श्वेतवस्त्रे चाद्यं जः शुभमिति पूर्वणसंबंधः मूलेऽदिति भेदपुनर्वसुः पितरो मघा मिश्रे कति
का विशाखे एतेषु नक्षत्रेषु मध्यमं परेषु भरणी ज्येष्ठा दार्द्र्यापूर्वात्रयेषु असत् अनिष्टं अत्र विशाखामूलयोर्मध्यमत्वाभिधानं वसिष्ठवाक्ये दुष्ट
ज्येष्ठश्रावणयोः शुक्ले सद्गारे सत्तनौ दिवा १ शुतित्रयमृदुक्षिप्रध्रुवस्वाती सितोचरे मध्यं च मूलादिति भेदपितृमिश्रे परेषु सत्
२ भद्रानिद्रासंक्रमेदशेरिक्ता संध्या षष्ठी द्वादशी वैधृत्ये रोगेष्टम्या चंद्रसूर्योपरागे पाते चाद्येनौ दर्शनं सत् ३ हस्तानि
लाश्विमृगमेत्रवसुध्रुवाख्यैः शक्राश्विनैः शुभतियो शुभवारं च स्नायादथा तैव वती मृगपौष्णवायुहस्ताश्विधातृभिरंशुभते च
फलश्रवणात् द्विदेवभेषुष्यवती प्रमता कृत्तवमोघामयवैरिसंध्यामूले प्रकामाधिकहीनसत्त्वाय सभुमुक्षोद्भुतदोषचित्तेति २ अ ११० ४
यनिघ्नरजो दर्शनं शालिन्याह भद्रेति भद्राप्रसिद्धा निद्रानिद्रावस्थायां संध्या प्रातर्मध्याह्नसायंसंध्या उपरागे ग्रहेणे पाते व्यतीपाते महापाते च शे
षं स्पष्टं आद्यं जो दर्शनं नो सत् अनिष्टफलमित्यर्थः ३ अथ रजस्वला स्नानमुहर्तवसंतिलकयाह हस्तानिलेति एषु एकादशनक्षत्रेषु शु
भतियोरिक्ता मारहिततियो शुभवारं चंद्रबुधगुरुशुक्रवारं आर्तववती ऋतुमती स्त्री स्नायात् अथ विशेषमाह मृगेति मृगरेवती स्वाती हस्ताश्वि
नी रोहिणी नक्षत्रैः स्नाता नक्तुमती अंशुघ्नगर्भलभते लघुं क्षिप्रमं द्रुतमित्यमरेकैः दाक्षिणात्या सुचतुर्थे दिवसे एवं स्नानं कुर्वेति अन्ये विहितदिनेषु

३१
रामः
४७
इति तत्र शारंगोपवस्थादिति ३१

अथगर्भोधानंशार्दलविक्रीडितशालिनीभ्यामाह गंडांतमिति अत्रस्वपत्नीगमेगर्भोधानेएतान्दोषास्त्यजेदितिसंबंधः एतान्कान्कान्त्रिविधं
तिथिनक्षत्रलग्नानांगंडांतं श्रीपतिः नक्षत्रतिथिलग्नानांगंडांतंत्रिविधंस्मृतं नवपंचचतुर्थानाद्येकार्धघटिकामितमिति निधनजन्मक्षे
निधनतारावधतारांजन्मतारांच मूलं अंतकंभरणी दास्यमश्विनी पौष्करेवती मघाउपरागंग्रहणं पातंय्यतीपातंमहापातंच वैधतिं पित्रोः
मातापित्रोःश्राद्धदिनं दिवादिवसे परिधयोगस्याद्याधै उन्मातहतविदिव्यभोमांतरिक्षस्त्रिविधोन्मातेहेतानिदृष्टानिभानि जन्मक्षतः जन्म
शेर्जन्मलग्नाद्वामृत्युभवनमष्टमलग्नं पापयुतं ५ भद्राषष्ठीति पर्वणिविष्णुपुराणेचतुर्दश्यष्टमीचैवअमोवास्याचपूर्णिमा पर्वोण्यता
निराजेद्रविसंक्रांतिरेवचेतिस्कंदेति रुद्राष्टमीचतुर्दश्यैपूर्णिमादर्शमंक्रमइति संध्याद्वयं भोमसूर्यशनिवारान् आघरात्रीः रजोदर्शन

गंडांतंत्रिविधंन्यजेन्निधनजन्मक्षेचमूलान्तकंदास्यौष्मघोपरागदिवसान्पातंतथावैधतिं पित्रोःश्राद्धदिनंदिवाच
परिधाद्यर्धस्वपत्नीगमेभान्युन्मातहतानिमृत्युभवनं जन्मक्षतःपापं ५ भद्राषष्ठीपर्वरिक्ताश्वसंध्याभोमाकोकीनाद्यार
त्रीश्वतस्रः गर्भोधानंश्रुतरेद्वर्कमैत्राहस्वातीविष्णुवस्वंबुपेसत् ६ केद्रत्रिकोणेषुशुभैश्वपापैरुपायारिगैः पुंग्रहदृष्ट

मारभ्यदिनचतुष्टयंन्यजेत् कालविधाने षष्ठ्याष्टमीपंचदशीचतुर्थीचतुर्दशीमप्युभयत्रहित्वा शेषाः शुभाः सुस्थितयोनिः
षकेवाराः शशाकार्यसिनेकुजानामिति गर्भोधानमिति श्रुतराः इंदुर्मृगः अर्कोहस्तः मैत्रमनुराधा रोहिणीस्वातीश्रवणधनिष्ठाशततार
कासुगर्भोधानंसत्शुभं गुरुः हरिहस्तानुराधाश्रवातीवरुणवासवं उत्तरात्रितयसोम्यरोहिण्यश्वशुभाः स्मृताः आधानेमूलसापात्य
मश्रुभंसममन्यभमिति ६ अथगर्भोधानेलग्नमिद्रवज्याह केद्रेति शुभैः केद्रत्रिकोणेषुसद्भिः पापग्रहेरुपायारिगैः सद्भिः पुंग्रहैः
रविभोमगुरुभिर्देहेलग्नसति तथा ज्ञेचद्रेभोजाशगे ॥

मु० टी० विषमराशीनां नवांशे सति अपि शब्दात् लग्नेऽपि विषमराशे युग्मराशौ समराशौ गर्भाधानं कार्यं मध्यमभान्याह चित्रादितीज्याश्विषुतद्गर्भाधा
 सं० प्र० मध्यमस्यात् गुरुः चित्रादित्येतथातिष्येत्तुरगे चेति मध्यमा शेषाण्यक्षाणि दुष्टानि स्थुर्निषेकाख्यकर्मणीति एतंगर्भाधानं निधाय पुंसा
 ४८ किं कार्यमित्याह विष्णुः निद्रासमयमासाद्यताबलं च दानात्पुंसां पर्यं कात्पमदोभालात्पुंसां पुण्याणि मस्तकात् इति गर्भाधानं ७ अथ सी
 मंतोन्नयनं शास्त्रे विक्रीडितेनाह जीवाकेति गुरुर्विभौमवारे निर्मितिमूलं ब्रह्मभंडस्तः एतेनैक्षत्रेऽर्क्ता ४।९।१४ अमा ३० अर्को १२ रसाः
 ६ अष्टमसि आभिर्वाजिततिथिभिः उपलक्षिते दिने मासाधिपे पीवरे पुष्टसतीत्यर्थः एतादृशसमये अष्टमषष्ठमासि अष्टममासेषष्ठमा
 सेवासीमंतः सीमंतकर्माख्यागर्भसंस्कारः कार्यः तत्र शुभग्रहैः केंद्रत्रिकोणे सद्भिः खलैः पापैः लाभारिषु सद्भिः पुंभांशके लग्ने पुरुषराशौ
 ओजांशके ज्ञेयिचयुग्मराशौ चित्रादितीज्याश्विषु मध्यमंतत् ७ जीवाकारदिने मृगेऽप्यनिर्गतिश्चोत्रादिति ब्रह्मभैरिका
 मार्करसाष्टवर्ज्येतिथिभिर्मासाधिपे पीवरे ॥१॥ विषमराशौ लग्ने नवांशे च विषमराशौ सति तदासीमंतः शुभः अत्र विशेषमाह क
 श्यपः चंद्रोपि शुभदोक्षेयः त्यक्ताषष्ठाष्टमव्ययान् सीमंतलग्नादेकोपिकूरः पंचाष्टरिः फगः हंतिसीमंतिनी सापितद्गर्भवानसंशयः न
 नैधनेतयोलेनेनैधने शुद्धिसंयुते तयोः स्त्रीपुंसयोः अस्यापवादः लग्नादेष्टमराशीशः केंद्रगः शुभवीक्षितः यद्यप्यष्टमभस्योक्तदोषमा
 शुभ्यपोहति गर्गः सीमंतोन्नयनकार्यं शुभांशे शुभलग्ने कुलीरयुगकन्याश्वज्याः शेषाश्च शोभनादिति ॥ अत्रग्रहबले सति कुलीरमिथु
 नकन्या अपि ग्राह्या इति ज्ञेयं अतएव मूले लग्नविचारेन कृतः कारिकायां पुनस्तत्राणि चेतानि तिष्याहस्तः पुनर्वसुः अभिजित्प्राष्यांचे
 व अत्र राधाश्वि युक्तया ऋक्षस्य मध्यमे पादद्वये सीमंत इष्यते इत्युक्तं अथमंतोत्तरं बाधुवांस्तसदह ध्रुवाणि रोहिण्युत्तरा अन्यरेवती
 एषु तथा सतां शुभग्रहाणां चंद्रज्ञगुरुशुक्राणां वारे वा कार्यं गुरुः रोहिण्येदवमादित्यं पुष्यहस्तोत्तरात्रय ॥

रामः
 ४८

पोक्षवैष्णवमं चैव सीमंते सौम्यवासा इति सीमंतादिषु शोभना इत्यर्थः जन्ममंसीमंते निषिद्धमाह वसिष्ठः बालान् भुक्तो व्रतबंधने च राजाभि।
 वेकेखलु जन्मधिष्ठं शुभं त्वनिष्टं सततं विवाहसीमंतादिषु मंगलेषु गुरुः मासप्रयुक्तकार्येषु मूढत्वं गुरुशुक्रयोः न दोषकृत् मलोमा
 सो गुर्वदित्यादिकं तथा यद्यपि पुंसवनस्य प्रथमकर्तव्यत्वात् तत्पूर्वनिरूपणमावश्यकं तथापि क्वचित्सीमंतेन सहैव विधानात् बहुषु नये
 वाचारदर्शनात् सीमंतमुहूर्त एव प्रथममुक्तः नृसिंहः सीमंतोन्नयने स्यात्कतिथिवारभराशिषु पुंसवकारये द्विद्वान्सहैवैकदिनेत्येव इति ८
 अथ मासेश्वराः स्त्रीणां चंद्रबलं च वसेत तिलकेनाह मासेश्वरा इति अष्टममासे आधानलेग्नाधिपः स्त्रीणामिति विवाहे गर्भसंस्कारे गर्भाधा
 न पुंसवनसीमंतादिरूपे स्त्रीणामपि चंद्रबलं ग्राह्यं इतरकर्मसु वस्त्रालंकारादिधारणादिषु भर्तुरेव चंद्रबलं ग्राह्यं यदा भर्ता मृतस्तदा पुनस्त्री
 सीमंतोष्टमषष्ठमासि शुभदैः कैट्ट्रिकोणे खलैर्लोभारि त्रिषु वा ध्रुवांस्त्यसदहसग्ने च पुंभांशके ८ मासेश्वराः सितकुजे
 ज्येष्ठां चंद्रात्मजास्तनुपचंद्रावाकराः स्युः स्त्रीणां विधौ बलं ग्राह्यं विवाहगर्भसंस्कारयोरितरकर्मसु भर्तुरेव ९
 पूर्वोदितैः पुंसवनं विधेयमासे तृतीये त्वयि विष्णुपूजा मासेष्टमे विष्णुविधातृजीवैर्लग्ने शुभे मृत्युगृहे च शुद्धे १० ॥ ॥
 णामेव राजमार्तंडः विवाहकार्ये कुसुमप्रतिष्ठागर्भप्रतिष्ठावनिता विशुद्धौ अन्यानि कार्याणि धवस्य शुद्धौ मन्योविहीने प्रमदात्मशुद्ध्या
 ९ अथ ये पापयगेव पुंसवनमित्याचारः तदर्थं पुंसवनमुहूर्तं विष्णुपूजामुहूर्तं चंद्रवज्रयाह पूर्वोदितैरिति पूर्वोदितैः सीमतकर्मण्यु
 दितैस्तिथ्यादिनिरूपलक्षिततृतीये मासि पुंसवनार्यकर्मविधेयं पुसात्स्यतेऽनेनेति पुंसवनकर्मणः पुंसवहेतुना अथेति सीमताने
 तरेष्टमे मासि विष्णुविधातृजीवैः श्रवणराहिणीपुष्ये उपलक्षिते दिवसे तथालग्न्ये शुभे शुभस्वामिके शुभधृतदृष्टे वा मृत्युगृहे अष्टम
 स्थाने शुद्धे सर्वगृहे रहिते च सति विष्णुपूजाकार्ये १० ॥

मु० टी०
स० प्र०
४९

अथ जातकर्मनामकरणयोर्मुहूर्ते उपजात्याह तज्जातकर्मादीति जातकर्मयद्यपि जन्मनानंतरमेव विहितं तथापि संक्रान्तिव्यतीपात्तादिदृष्टविव
सतयापि त्रायसन्निधाने च तद्वक्तृत्वं न दामुहूर्तविचारणेन कार्यं गर्गः व्यतीपातिचसंक्रांतौ ग्रहणे वेधतावपि श्राद्धे पिनाशुभं कर्म प्राप्ते काले पिना
चरेदिति अतएव कालविकल्पोक्तो नारदेन तस्मिन् जन्ममुहूर्ते तु सत्क्रांते सदा शिशोः जातकर्मचकर्तव्यपितृपूजनपूर्वकमिति अतएव
कामिति जातकर्मादीनि तस्य जातस्य शिशोर्जातकर्म आदिशब्दानामकर्मोच्यते पर्वोपि चतुर्दश्यष्टमी कृष्णेत्यादि पूर्वोक्तानि रिक्ताभिश्च
ऊनतियो विवाजे ततित्यो शुभेद्भिः शुभवारे तथा एकादशे द्वादशे वापि घले दिवसे तथा मृदुध्रुवक्षिप्रचरणक्षेत्रेषु शस्त्रः स्यादतिक्रांते जात
कर्मादिविधेयं कर्तव्यं तच्च श्रवणानंतरं संचेलं स्नानं कृत्वा कार्यं वसिष्ठः श्रुत्वा ज्ञातं पिता पुत्रे संचेलं स्नानमाचरेत् उत्तराभिमुखो भूत्वा नद्यावा
तज्जातकर्मादिशिशोर्विधेयं पर्वोपरिक्तो नतित्यो शुभेद्भिः एकादशे द्वादशकेपि घले मृदुध्रुवक्षिप्रचरोऽप्युपस्थात् ११॥
देवत्वात्के तच्च शीतोदकेन कुर्यान्नैमित्तिकं स्नानं शीताभिः काम्यमेव चेति एतावपि कार्यं वसिष्ठः पुत्रजन्मनियते च तथा संक्रमणे रवेः राहो
श्च दर्शने स्नानं प्रशस्तं नान्यथा निशीति सूरके तु समुत्पन्ने पुत्रजन्मयदा भवेत् कर्तुं स्नात्कालिकी शुद्धिः पूर्वोक्तो चेन शुध्यति एतौ जलाशये ग
मनाशक्तौ सांख्यायनः दिवा यदाहृतं तोयं कृत्वा स्वर्णयुतं तु तत् एतस्मान्ने तु संप्राप्ते स्नायादनलसंनिधाविति जातकर्मप्रयोजनमाह गुरुः जात
कर्मक्रिया कुर्यात्पुत्रायुः श्रीविद्वद्वयं ग्रहदोषविनाशाय सूरकाशुभविच्छिदे कुमारग्रहनाशाय पुंसां सत्वविद्वद्वय इति वसिष्ठः एकादशे द्वादशे
प्राणां क्षत्रियाणां त्रयोदशे वैश्यानां षोडशे नाममासां तेश्च जन्मन इति वसिष्ठः नमासनामान्युक्तानि चेत्त्रादिमासनामानि वैकुण्ठे यजनादनः
उपेन्द्रो यज्ञपुरुषा वासुदेवस्त्रिविक्रमः योगीशः पुंडरीकाक्षः कृष्णोऽनंतोऽच्युतस्तथा चक्रधारीति चेतानि क्रमादाहुर्मनीषिण इति १॥

एमः
४९

अथसूतिकास्नानमुहूर्तवसंतिलकेनाह पौष्मेति हयोश्चिनी एषुरेवत्यादिनक्षत्रेषु समित्रभरवीज्यकुजेषु अनूराधानक्षत्रसूर्यगुरुभौमवारसा
हितेषु सूर्याः प्रस्तायोः स्त्रियाः स्नानं शस्तं आर्द्रात्रये श्रवणमघाभरणीमिश्रे कृतिका विशाखे मूलचित्रासु नशस्तं बुधवारो रानिवारे वसुरष्टमी
षट्षष्ठीरविद्विदशीरिक्तानि थिषु च नशस्तं स्नानं पानमुहूर्तदेवज्ञवस्त्रभे रिक्तो भौमं परित्यज्य विष्टिं पातं सवै धृतिं मृदुध्रुवसि प्रभेषु स्नानं पानं
हितं शिशोरिति १२ अथ प्रसंगात् प्रथमादिमासोत्पन्नं दंतफलं शार्दूलविक्रीडितेनाह मासे चेदिति बालश्चेज्जन्मानंतरं प्रथमे मासे चेत्सदशनो
दंतयुक्तो भवेत् नदास्त्रयं बालो नश्येत् ततो द्वादिके द्वितीयादिमासे अनुजातभागिनी मात्रग्रजान् क्रमादिति द्वितीये मासि यदि दंतोत्पत्तिस्तदाः
नुजातं कनिष्ठमातरं हति एवं तृतीये भयिनी चतुर्थे मातरं पंचमे ज्येष्ठमातरं षष्ठादिमासेषु अनुलंभो गलभते सप्तमे ताताम्यितुः सुखं अष्ट

पौष्मध्रुवेदुकरवातहयेषु सूतीस्नानं समित्रभरवीज्यकुजेषु शस्तं नार्द्रात्रयश्रुतिमघांतं कमिश्रमूलत्वाष्ट्रे तसौरिवसुष
द्विरिक्तानि थ्या १२ मासे चैतथमे भवेत्सदशनो बालो विनश्येत् त्रयं हन्यात् सक्रमतो नुजातभागिनी मात्रग्रजान् द्वादिके

मेपुष्टतां नवमेलक्ष्मी दशमे सौख्यं अथेपि सुखाधिक्यमेव अथोदति अथोजनौ जन्मकाल एव सदशनः दंतयुक्तः स्वपित्रादिहा स्वमात्मानं
पितरं च आदिशब्दांन्मातरमपि नाशयतीति स्वपित्रादिहा बोधमिति वा अथवा ऊर्ध्वं ऊर्ध्वं पौर्णमासी जन्मानंतरं विहिते निषिद्धे पिकासे सदशनश्चे
त्यात्तदापि स्वपित्रादिहा आत्मपितृनाशक इति उक्तं च विष्णुधर्मोत्तरे उपरिप्रथमं यस्य जायते च शिशोर्द्विजाः ते वो सह च यस्यात् जन्म
भागं वसुतम मातरं पितरं चाथ स्वदेहात्मानमेव वेति तत्रैव शांतिरपि गजदृष्टगन्तबालं नौ स्तुवा स्नापयेद्विजः तदभावे तु धर्मज्ञकाचने तु वर
सने सर्वोषधैः सर्वगंधैः बीजैः पुष्पैः फलैस्तथाप्यवगम्येन्नरत्नैश्च मृतिः ॥

मु० टी०
सं० प्र०
५०

कामिश्चभार्गव स्यात्लीपाकेन धातारं पूजयेत्तदनंतरं सप्ताहं चात्र कर्तव्यं तथा ब्राह्मण भोजनं अष्टमेऽहनि विप्राणां तथा देया च दक्षिणाकां
चनरजभागाश्च भुवं वासनमेव चेति १३ अथ दोलाचक्रमनुष्ठुभाह दोलेति तत्र बालस्य दोलायां रोहे दोलायाम् स्थापने अर्कभात सूर्यांको
तनक्षत्रात् पंचनक्षत्रैर्नैरुज्यं तदग्रिमपंचनक्षत्रैर्मरणं तदग्रिमपंचनक्षत्रैर्देहकार्यं कृतं स्यात् तदग्रिमैरिषुभिः पंचनक्षत्रैर्व्याधिः
रोगः ततः सप्तनक्षत्रैः सौख्यं स्यात् शिशोरेवं फलं सत्कार्यत्वात् उक्तं च सूर्यभाच्चंद्रभयावत्यं च पंचचतुर्दिशामध्ये तु सप्तदेयानि दोलाकाच
क्रमुत्तम पूर्वभागे निरोगत्वं दक्षिणे मरणं ध्रुवं यश्चिमे तु कशो बाल उत्तरे व्याधिसंभवः शेषेषु सप्तधिस्येषु बालकः शयने सुखीति १४ अथ
षष्ठादौ लभते हि भोगमतुलं तातात्सुखं पुष्टतां लक्ष्मीं सौख्यं मथोजनौ सदशनो बोधे स्वपि त्रादिहा १३ दोलारोहेऽर्कभा
त्यं च शरपंचेषु सप्तमैः नैरुज्यं मरणं कार्यं व्याधिः सौख्यं क्रमाच्छिशोः १४ दंतार्कभूयधृतिदिङ्मित्रतवासरस्याद्वारेषु
मेमदुलघुध्रुवमैः शिशूनां दोलाधिरूढिरयनिष्क्रमणं चतुर्थमासे गमोक्तसमये कर्मिणे हि वासत् १५ कवीज्यास्तवे
त्राधिमासे नयोषेजलं पूजयेत्सूक्तिका मासपूर्ता ॥ १६ दोलारोहणमुहूर्तं वसंततिलका पूर्वादेनोत्तरार्धे न निष्क्रमणमुहूर्तं चाह दंतार्क
नि दंताद्वान्निशत् अर्कोद्वादशभूयाः षोडश धृतयोऽष्टादशदिशो दश एतस्मिन्दिवसे तथा शुभवारं मृदुलघुध्रुवनक्षत्रैरुपलक्षिते बाला
नां दोलाधिरूढिः दोलायामधिरूढिगरोहः स्यात् अथ चतुर्थमासे गमोक्तसमये यात्राप्रकरणोक्तसमीचीनकालेशिशुनानिष्क्रमणारव्यसंस्कार
रपूर्वकं गृहाह्निर्गमनं स्यात् वा अथवा अर्कमिनेद्दिद्वादशदिवसे कुर्यात् गृहान्निष्क्रमणं सप्तोत्तमसिंकारयेत् यत्रोक्तसमये मासि
तृतीयद्वादशदिवसेति गुरुवचनान् १५ अथ जलपूजा मुहूर्तं भुजगप्रयातेनाह कवीज्यास्तेति शुक्रगुर्वोरस्ते चैत्रे अधिमासे योषे मास समा
प्तोऽस्तिका प्रसूता स्त्री जलं पूजयेत् ॥ ॥ ॥ ॥

शमः
५०

एतच्चतिरिक्तकालेतथाबुधचंद्रगुरुवारेरिक्तावर्जिततिथौहिनिश्चितंश्रवणपुष्यपुनर्वसुमृगहस्तमूलअनूराधाएभिर्नक्षत्रैः सहितेदिनेज
 लंपूजयेत् अथक्वचिदुधपानमुहर्तः एकत्रिंशेवासरेवादितीयेजन्मर्क्षेवासुदलमेनुकूले शंखेशीरंसन्निदध्याक्षिपूलाचने धानीपूज्य
 पूजाविधाय १६ अथान्नप्राशनसंग्रहाह रिक्तानंदेति अथोनिष्क्रमणानंतरमेवंविधेकाले बालकानांअन्नप्राशनं सत् शुभस्यात् तत्रैता
 न्हित्वा एतेवज्याः रिक्तानंदाष्टदशोः ४।९।१४।१६।१९।८।३०। हरिदिवसं द्वादशी उपलक्षणत्वातिथिसंयुक्ता शनिभौमरविवांश्च हित्वा
 जन्मर्क्षलग्नाष्टमगृहलवगंलग्नंच हित्वा जन्मर्क्षजन्मलग्नेताभ्यामष्टमलवोऽष्टमगृहं अष्टमलवोऽष्टमनवांशस्तौ गच्छति प्राप्नोति एवंविधलमे
 बुधेंद्रीज्यवारेविरिक्तेतिथौहिश्रुतीज्यादितीहर्कनैर्त्रयमेतरे १६ रिक्तानंदाष्टदशं हरिदिवसमथोसौरिभौमार्कचारान्
 लग्नंजन्मर्क्षलग्नाष्टमगृहलवगंमीनमेषालिकंच हित्वा षष्ठात्समे मास्यथ हि मृगदशोपंचमादौ जमासेनक्षत्रैः स्या
 त्तिष्ठारख्यैः समृदुलघुचरैर्बालकानां प्राशनं सत् १७ ॥ अथ जेत इत्यर्थः जन्मणश्चिक्लग्नाभ्यां नैधनेरोचवर्जयेदितिकथ्योक्तेः त
 था मीनमेषालिकेच अलिर्दृष्टिकः एतानि लग्नानि हित्वा गोश्वकुंभतुलाकन्यासिंहकर्कटयुग्मकाः शुभदाराण्यश्चैतेन मीनमेषदृष्टिका इति
 कथ्योक्तेः षष्ठादिति षष्ठमासमारभ्यसममासेषष्ठाष्टमदशद्वादशमासेषु बालानां अन्नप्राशनं कार्यं पुं बालविप्रयमेतत् अथानंतरं हि निश्च
 येन मृगदशो कन्यानां पंचमादौ जमासे पंचमसप्तमनवमेकादशेषु अन्नप्राशनं तथाच वसिष्ठः युग्मेषु मासेषु च षष्ठमासात्तावत्सुरेवानियतं शि
 शूनां अयुग्ममासेषु च कन्यानां नवान्नसंप्राशनमिष्टमेतदिति अत्रानेककालाभिधानेपि स्वर्गहोतृकालोपुष्यस्तत्रशुक्रास्तादिविवा
 रोनास्ति इतरेषु गौणकालेषु शुक्रास्तविचार आवश्यक एवेति नक्षत्रैरिति मृदुलघुचरसहितैः स्थिरनक्षत्रैः कुर्यात् १७ ॥ ॥

२० अथ भूयुपवेशनं वसंततिलकेनाह पृथ्वीमिति कुजे विशुद्धे भौमबले सति रिक्ता वर्जितेति यो पंचममासि ब्रजति लग्ने सति शुभे द्वि शुभग्रह
 वारे तथा ध्रुवमृगे ज्यानुराधालघुनक्षत्रैरुपलक्षिते काले कटिसूत्रं पट्टं सूत्रादि निर्मितं कटिस्थले बद्ध्वा कोष्ठे पृथिव्या बालमुपवेशयेत् मंत्रपाठपुरः
 सरं उपवेशनाख्यं संस्कारं कुर्यात् मंत्राश्च पद्मपुराणे रक्षेनं वसुधे देविसदा सर्वगतं शुभे आयुः प्रमाणं सकलं निक्षिपस्व हरिप्रिये अचिरदा
 युषस्तस्य ये किंचित्परिपंथिनः जीवितारोग्यवित्तपुनिर्दहस्वाचिरेण तान् धारिष्यशेषभूतानां मातस्तमधिकं ह्यसि कुमारं पाहि मातस्त्वं ब्रह्मा
 दनुमन्यता तस्यापवेशनं कृत्वा भूमौ ब्राह्मणभोजनं ततः कृत्वा ततः कार्यमुत्सवं पूर्ववद्भिज्जति उत्सवो नीराजनादि इदं कन्यो पुत्रयोः साधा
 भिक्षा शीयत्तु ह्रीर्ध्वजीवी ज्ञानी च पितरुक् कुंभी चान्नं क्लेशवातव्याधिमानभोगभागिति २० पृथ्वी वराहमभिपूज्य
 कुजे विशुद्धे रिक्तेति यो ब्रजति पंचममासि बालं बद्ध्वा शुभे द्वि कटिसूत्रं मथ ध्रुवं दुज्येष्ठं मंत्रं लघुमेरुपवेशयेत् २१
 तस्मिन्काले स्थापयेत् तत्पुरस्ताद्वस्त्रं शस्त्रं पुस्तकं लेखनीं च स्वर्णं तैलं च गृह्णाति बालं तैराजी वै तस्य वृत्तिः प्रदिष्टा २२
 वारे भौमार्किहीने ध्रुवमृदुलघुमेर्विष्णुमूलादितींद्रस्वाती वस्त्रमुपेतैर्विष्णुनमृगसुताकुंभगोमीनलग्ने सौम्यैः केंद्रत्रिको
 णैरशुभगगनगैः शत्रुलाभत्रिसंख्ये स्तांबूलं सार्धमासद्वयमितसमये प्रोक्तमन्त्राशने वा २३ ॥ ६ ॥ ॥
 रणं विशेषाभावात् इति भूयुपवेशनं २१ अथ जीविका परीक्षा भूयुपवेशनकाल एव शालिन्याह तस्मिन्काले इति स्पष्टार्थं आजीविवीविका
 मिः आजीवो जीविकी वार्ता इत्यभिधानात् २२ अथ शिशोलांबूलमुहूर्तं स्वेधरयाह वारे भौमार्किहीने इति भौमशनिवर्जिते वारे श्रवणमूलपुनर्वसुज्ये
 ष्टास्वाती धनिष्ठा सहितैः ध्रुवमृदुलघुनक्षत्रैरुपलक्षिते काले मिथुनमकरकन्याकुंभदृषमीनामन्यतमेलग्नौ शीघ्रग्रहेः केंद्रत्रिकोणगतैः अ
 शुभगगनगैः पापग्रहैः षष्ठं कादशतृतीयगेः सार्धमासद्वयसमये बालकस्य तांबूलदानं प्रोक्तं वाऽअथवा अन्नाशने अन्नप्राशनसमये प्रोक्तं २३

मु० टी०

सं० प्र०

५२

अथ कर्णवेधमुहूर्ते स्म धरया ह हित्वैतामिति एतां पदार्थान् हित्वा कर्णवेधः प्रशस्तः इत्यन्वयः हरिशयनं चाष्टशुक्लैकादशी कार्तिक शु
द्वेकादशी पर्यंतं जन्ममासं यस्मिन् चांद्रमासे चैत्रादौ जन्मसंजन्ममासः केचित् आरभ्य जन्मदिवसं यावन्निशे दिनं भवेत् जन्ममासः सविज्ञे
यो वर्जितः सर्वकर्मसु रतिलक्षणलक्षितं वर्जयति रिको ४।९।१४। युग्माब्दं समवर्षे द्वितीयचतुर्थीदिकं जन्मतारं प्रथमदशमे कोनविंशतिका
च हित्वा ऋत्विजि ऋतुमुनिवसुभिः संमिते मासि षष्ठसप्तमाष्टमासेषु अथोवा जन्माहातर्यैः द्वादशभिः भूयैः षोडशभिः परिगणिते दिवसे
सौरसावने बुधगुरुशुक्रचंद्रवारं योजादे विषमवर्षे विष्णुयुग्मश्रवणधनिष्ठे पुनर्वसु मृगशिरा वृश्चिके चित्रा नुगधाः लघूनि हस्तान्विपुष्या

हित्वैतां श्वेत्रपौषा वमहरिशयनं जन्ममासं चरिक्तां युग्माब्दं जन्मतारं ऋतुमुनिवसुभिः संमिते मास्यथोवा जन्माहातर्यभू
यैः परिमितदिवसे ज्ञेयशुक्लेंद्वारे योजादे विष्णुयुग्मादिति मृदुलघुभैः कर्णवेधः प्रशस्तः २४ संशुद्धे मृतिभवेनेत्रिको
णकेंद्रायाय स्तैः शुभखचरैः कवीज्यलग्ने पापाख्ये ररि सहजापगे ह संस्ते लग्नस्ते त्रिदशगुरेशु भावहः स्यात् २५ ॥

भिजित एतैर्नक्षत्रैः कर्णवेधः प्रशस्तः २४ अथ कर्णवेधे लग्नशुद्धिं प्रहर्षिष्याह संशुद्ध इति मृतिभवनेऽष्टमस्त्वाने संशुद्धे ग्रहहिते सति शुभ
ग्रहैः त्रिकोणकेंद्रायाय ९।५।१।४।७।१०।१३।१६। स्तैः सद्भिः कवीज्यलग्ने शुक्रगुरुबौल्लेने वषतुलाधनुमीनाख्ये पापाख्ये ग्रहैः तृतीयषष्ठे काद
शस्त्वानस्तेः गुरो लग्नस्ते सति कर्णवेधः शुभावहः शुभजनकः स्यात् अथाब्दपूर्तिमुहूर्तः प्रसंगात् विधिरत्ने अदेन सौरैण शिशोः समांते
बाले सुसंस्नाप्य च जन्मधिष्ठये कृत्वा युषो वृद्धि करं च कर्मतद्धारयेद्दत्तसुवर्णसूत्रे तत्र खंडनक्षत्रे गर्गः उदयव्यापि जन्मक्षेपस्माद्वा हातु
जन्मतः सगव्यापि खंडक्षेपत्रजन्मकरं शुभं दाक्षिणात्यास्तु जन्ममासीय जन्मतिथावद् पूर्ति कुर्वेतीति २५ ॥

रामः

५२

अथ चूडाकर्ममुहूर्तविवक्षुस्तन्निषेधकंप्रसंगतो न्यकर्मनिषेधकंचकालं स्रग्धराह गीर्वाणेति गीर्वाणादेवाः अंबुजलंजलाशयः तयोः प्रति
 ष्ठा उत्सर्गः परिणयो विवाहः दहनाधानमग्न्याधानं गेहप्रवेशो गृहप्रवेशः चौलं राजाभिषेको प्रसिद्धो ब्रतमुपनयनं इदं सर्वं याम्यायने दक्षि
 णायने शुभदं न स्यात् तथा गुरुशुक्रयोर्वा ल्ये अस्ति वा धेक्ये च पूर्वोक्तं न शुभदं स्यात् अथ केतुदये धूमकेतो हृदये पि पूर्वोक्तं न शुभं स्यात् च
 डेश्वरः केतोरस्तदिनाद्ध्वंसं प्राह मंगलं त्यजेत् यावत् केतुदयस्तावदशुद्धः समयो हि सः अत्र केचित् केतुदये जाते सति पक्षपंचदशदिनानि
 जहति वर्जयति वराहः दृष्टः षोडशवासरा न शुभदः केचित् अष्टः शिखीति केचित् पक्षांतरे अर्धपक्षा र्धे सप्तदिनानि केतुदयानंतरं जहति इ
 दमपि तत्रैव केतुदये सप्तदिनानि चोर्ध्वं विहाय पात्रादिषु गर्हितानि दिनानि शेषाणि शुभानि नूनं वदति रेभ्यः प्रमुखामुनीन्द्राः तमिति अपरे।

गीर्वाणांबुप्रतिष्ठापरिणयदहनाधानगेहप्रवेशाश्चौलं राजाभिषेको ब्रतमपि च शुभं नैव याम्यायने स्यात् नोवा बाल्यास्तवा
 द्यौः सुरगुरुसितयोर्नैव केतुदये स्यात् पक्षं वा र्धं च केचित् जहति तमपरे यावदीक्षांतदुग्रे २६ पुरः पश्चाद्गोर्वा ल्यं त्रिदशाहं
 आचार्याः तं केतुं यावदीक्षां यावद्वर्शनं यज्जहति तदुग्रे केतौ द्वित्रिचूडोजामसकौलकादावतिदुष्टफले दुष्टं तेषां लक्ष ॥ च वार्धकं ॥ ॥

णमाह गगः त्रिशिखाश्च त्रिताशश्च क्लृप्ता हि तरेभ्यः प्रायशस्तृताशं संचते नित्यमेव हीति वयं तु यावद्वर्शनं केतुदये निषिद्धं इत्युक्तं तदुग्रे ब्रह्म
 पुत्राख्ये केतौ ज्ञेयं ज्योतिर्निबंधे केतोरस्तदिनाद्ध्वंसं प्राणिवर्जयेत् ब्रह्मपुत्रोद्गमे वर्ज्यं व्रतयात्राचमंगलं तत्र क्षणमाह वराहः ब्रह्मसुत
 एव त्रिशिवर्णैस्त्रिभिर्गुणैः कणः अनियतदिवसं प्रभवो विज्ञेयो ब्रह्मदंडाख्य इति २६ अथ शुक्रगुर्वोर्वा ल्यं वा धेक्ये यदि न सख्यामनुष्ट
 माह पुरः पश्चादिति भृगोः शुक्रस्य पुरः पूर्वस्यादिषु दितस्य पश्चिमदिषु दितस्य च यथासंख्यं त्रिदशाहं बालत्वं स्यात् पूर्वस्यां त्रिदिनं यश्च

इति नित्यं ॥

मु०टी०
स०प्र०
५३

चपुनः भृगोर्बार्धकं पूर्वस्यामले पक्षं पंचदशदिनानि पश्चादले पंचदिनानि गुरोः ते बाल्यवार्धके पक्षं पंचदशदिनानि उदाहते कथिते २७
अथापरमतेन बाल्यवार्धकं चानुष्ठुभाह ते दशाहमिति दिग्रियमंत्यक्ता द्वयोर्गुरुशुक्रयोः ते बाल्यवार्धके दशाहदशदिनं प्रोक्तं कैश्चित् अप
रे सुसप्तदिनं बाल्यवार्धके प्रोक्ते अन्यैस्त्र्यहं त्रिदिवसं ते बाल्यवार्धके प्रोक्ते परंतु आत्ययिके कार्यस्यावश्यं भावः अन्ययः सप्रयोजनमस्येति आ
त्ययिकं तस्मिन् लग्नांतराभावे सति अतिकालस्य बहोः अवश्यं देयायाः कन्यायावायथा संभवंदं सप्तत्रिदिनानि वज्यानि नान्यथेत्यर्थः
अथ देशभेदेन वाच्यवस्त्रा गगैः शुक्रो गुरुः प्राक् परतश्च बालो विध्ये दशावन्तिषु सप्तगत्रं वगेषु हूणेषु च षट्चयं च शेषे तु देशे त्रिदिनं निषिद्धं च
द्रस्य विशेषमाह अधोहमिति विध्योक्ते बाल्यवार्धके क्रमेणाधोहं अहं च भवतः बाल्यमर्धदिनं वार्धकं त्रिदिनं च द्रस्येत्यर्थः उक्तं च वसिष्ठेन
पक्षं पंचदिनं ते द्वे गुरोः पक्षमुदाहते २७ ते दशाहं द्वयोः प्रोक्तं कैश्चित् सप्तदिनं परैः अहं त्वात्ययिके प्यन्यै रधोहं च अहं
विधोः २८ चूडावर्षा तृतीया त्र्यभं वति विषमेऽष्टाकरिका द्यषष्ठी पर्वो नाहे विचे त्रोदगयनसमये ज्ञेदुशुके ज्यकाना ॥ ६ ॥

वृद्धत्वमिदं स्त्रिदिनं दिनाहं बालत्वमस्तत्वं अहर्द्वयं चापि नोक्तमेकं दिवसं शिशुत्वमित्येतदिंदोस्तदयुक्तमेवेति कश्यपेन बालो पीदुः शुभएवो
क्तं वृद्धचंद्रस्त्रियं हंति पतिं हंत्यस्तमागतः यत्तत्त्वमृतरस्मिन्वाद्वालोपि शुभदः शशीति अतएव संपूर्णो यामपि प्रतिपदि द्वितीयादिने द्वितीया
यां प्राप्तिर्यज्ञोपवीतादिकं शिष्टाः कुर्वन्ति २८ अथ चोत्तममुहूर्ते स्नग्धरायोद्धताभ्यामाह चूडावर्षादिति क्षीणचंद्रेति तृतीयाद्वर्षादित्यप्लो
पे पंचमी तेन गर्भाधानकालाज्जन्मकालाद्वा तृतीये वर्षे पंचमेवाचूडाकरणं प्रभवति कृतं शुभोदकं भवतीत्यर्थः तृतीये वै शिशोर्गर्भोज्ज
न्मतो वा विशेषतः पंचमे सप्तमे वा पि स्त्रियाः पुंसोपि वा सममिति मनुना प्रथमे वर्षे अयुक्तं चूडा कर्म द्विजातीनां सर्वेषामेव धर्मतः प्रथमे वै

विध्योः
५३

श्रुतिनोदनादिति अत्र बहुकालोक्तौ यथा गृह्यं वस्त्रं. स्वर्गहोविशेषकालानुक्तौ तु समवलत्वात् सर्वेषां विकल्पः अष्टमी अर्कोद्वादशी रिक्ता-
 आद्याप्रतिपत् षष्ठी पर्वणि पूर्वोक्तानि चतुर्दश्यष्टमीत्यादीनि एतेरुनेरहितेऽङ्गि गुरुणागलग्रहोपनिषिद्धः विद्यारंभत्रयोदशैरक्षरैश्च विशेष-
 षतः गलग्रहेन कर्तव्ययदीक्षेत् पुत्रजीवितमिति विचेन्न इति चेन्नरहिते उत्तरायणे चूडा स्यात् शुभाशुभप्रकरणात् जन्ममासनिषेधोत्रा-
 पिध्येयः तथा त्रैदशुक्ले ज्येष्ठाश्विनिषेधोत्राणि सौम्यग्रहाणां च सौम्यग्रहाणां लगेनेषां मेव न वा शेषे चूडा स्यात् पापग्रहाणां चारेपि वि-
 प्राणां तु शुभारविः क्षत्रियाणां तु भूस्त्रुर्विद्वद्ग्राणां शनिः शुभ इति प्रयोगपारिजातैः तथा स्वभनिधनतर्तौ भलग्नराशिश्च स्वस्य भेस्व-
 भाभ्यां निधनं अष्टमं लगेन न विद्यते यस्मिन् तर्तौ स्वजन्मलग्नजन्मराशिभ्यामष्टमलग्नरहिते लगे चूडा स्यात् तथा निधने अष्टमस्ताने शुद्धियु-
 क्तेशुक्रव्यतिरिक्त सर्वग्रहरहिते लगे चूडा स्यात् अष्टमस्ताने ग्रहाः सर्वे नष्टाः शुक्रविवर्जिता शुक्रस्तु निधने चोले सर्वसंपत्करः शिशोरिति पर-
 शरोक्तेः ज्येष्ठाश्विर्नूराधारहिते मृदुचरलघुभैरवोदशनक्षत्रैः अथ लग्नबलं एकादशषष्ठतृतीयस्थानस्थैः पापग्रहैः सद्भिः तथा क्षीण-
 चंद्रभौमशनिस्थैः केन्द्रगतेः क्रमेण यथासंख्यमृत्युः शस्त्रान्मृतिः पंगुताखंडजत्वं ज्वरः एतानि फलानि स्युः बुधजीवभार्गवैस्तु केन्द्रस्थैः शु-
 भं कल्याणं स्यात् वसिष्ठेन लग्नादिविषये विशेष उक्ता मेघेदुःखीमृगेद्वेचदृष्टिर्केव्यसनं भवेत् राजबुधाचधनुषि शुभयुक्तेन दुष्यति विषश-
 स्त्रजले घोरैः पीड्यते मरणान्वितः सौरिमृत्योघटे लग्ने शुभयुक्तेऽपि सुखतः जामिने भास्करे सौत्रे मृत्युः स्याद्भूमिर्जेतया शुक्ले सौख्यविनाशः
 स्यान्मंदभाग्यं शनैश्चरे इति नक्षत्रेषु विशेषमाह गुरुः हस्ताश्वि विष्णु पौष्ठा निश्रविष्ठा हित्युष्यभ सौम्यचित्रे तथा सौरे उत्तमानवतारकाः त्री-
 ण्युत्तराणि वायव्ये रोहिणी वारुणं तथा सौरेषण्मध्यमाः प्रोक्ताः शेषाद्वादशगर्हिता इति सौरादिषु जन्मलग्ने शुभमाह भृगुः कृषिप्रयाणं सौ-
 रं च विवाहः प्राशनं तथा शिशोर्वस्त्रचपाने च जन्मराशौ शुभं भवेत् जन्मलग्ने शुभं सौरं मध्येव ज्येष्ठायेष्टम इति गर्गस्तु आत्मराशुदयेषु
 द्वादशे निधने तथा शत्रुसेने च नीचे च सौरं नैव प्रशस्यते ॥ ॥

मु० टी०

सं० प्र०

५४

जन्मलग्नसति संभवे वर्ज्यमित्यनयोर्व्यवस्था च पुनरिष्टतारया गोचरप्रकरणोक्तया शुभफलदयानारया चूडास्यात् केशवमानर्तपुरं पाटलि।
पुत्रं पुरीमहिच्छत्रं दितिमदिति च स्मरतां क्षौरविधौ भवति कस्याणमिति २९ ३० अथ सगर्भायां संस्कार्यमातुर्विशेषमनुष्ठुभाह पंचमासाधिके
ति संस्कार्यमातुर्गर्भे पंचमासेभ्योधिके सति चोत्पन्नं शुभं न स्यात् पंचमासेभ्यः पूर्वैश्चोत्पन्नं शुभमित्यर्थः गर्भमातुः कुमारस्य न कुयोश्चोत्पन्नं कर्म च पंच
मासाद्धः कुयोदत्त उर्ध्वेन कारयेदिति वसिष्ठोक्तेः अस्यापवादमाह पंचवर्षाधिकस्येति उल्लिखितं पंचवर्षस्य शिशोर्मातरि गर्भिण्यामपि सत्या
पंचमादूर्ध्वमपि चोत्पन्नं नारदः सूतोर्मातरि गर्भिण्यां चूडा कर्मन कारयेत् पंचाब्दात्मागतोर्ध्वेन गर्भिण्यामपि कारयेत् सहोपनीत्या कुयोश्च न
वारेलग्नं शयोश्च स्वभनिधनतनौ नैधने शुद्धियुक्ते शाक्रोपेतैर्विमैत्रैर्मृदुचरलघुभैरायवद्विस्त्रपापैः २९ क्षीणचंद्रकुज
सौरिभास्करैर्मृत्युशस्त्रमृतिपंगुताज्वराः स्युः क्रमेण बुधजीवभार्गवैः कंदर्गैश्च शुभमिष्टतारया ३० पंचमासाधिके मातु
र्गर्भे चोत्पन्नं शिशोर्न सत् पंचवर्षाधिकस्येष्टं गर्भिण्यामपि मातरि ३१ तारादौष्ट्ये त्रिकोणाच्चगेवाक्षौ रसत्यात्सौम्यमित्रस्व
र्गं सौम्येभेज्जशोभने दुष्टताराशस्त्राज्ञेयाक्षौरयात्रादि कृत्ये ३२ ऋतुमत्याः सृजिकायाः सूतोश्चौलादिनाचरेत् ॥
दादौषो न विद्यत इति अत्र तृपंचवर्षाणां न्यूनाधिकभावो नापेक्षितः सर्वापवादकत्वात् ३१ अथ चोत्पन्ना राबलमावश्यकमित्युक्तं तत्र दुष्टता
रापवादं शालिन्याह तारादौष्ट्येति दुष्टतारायामपि सत् अत्रे चंद्रे त्रिकोणाच्चगे त्रिकोणगे उच्चगे वा सति क्षौरं सत् शुभं स्यात् वा सौम्यमित्रस्व
र्गं सौम्यानां बुधगुरुशुक्राणां षड्भुजं चंद्रे सति अथ वा स्वस्तेष्वष्टभुजं सति क्षौरं सत्यात् सौम्येति सौम्येभ्यो शुभग्रहशौचं देसति स्वस्य गोचरे
ण शोभने सति दुष्टतारापि क्षौरयात्रादि कृत्ये शोभना समीचीनाज्ञेया ३२ अथ विशेषमनुष्ठुभाह ऋतुमत्या इति ऋतुमत्या ॥

रामः
५४

PAGES 80
(Cover Extra)

Price 80 Paise
(Incl. of Sales-tax)

EXERCISE BOOK

पुराण दीप

Purāṇa - Dīpa

MANUFACTURED ON CONCESSIONAL RATE
PAPER PROVIDED BY GOVT. OF INDIA.

Prepared by :

MOTILAL SHYAMSUNDER
LUCKNOW

Hindustani Art Cottage, Lucknow.

१

PURĀNA - DĪPA

चतुर्दशसुविधासु पुराणां दीप उत्तमः ॥

अंधोऽपि न तदलौकात्संसारबन्धौ काचित्पतेत्

History of India in the early
Christian Era is marked by darkness
caused by ^{the} alien influx of alien
hordes and by the sectarian rivalry.

9) Vaishnava and Buddhist Reaction

Digitized by Sarayu Foundation Trust, Delhi and eGangotri

10) Final Assimilation of Buddhism

VAISNAVA into Bhavatism - L. Dhar & G. Dhar

Buddhist Bhāgavatism

1. Bhāgavata - Dharma

1. Vaishnava Movement Against ^{the} Heterodox sects like Buddhists.

(a) Yajñas.

i) Asoka's Policy towards Brahmanism & Reaction against the Buddhists

ii) Age of The Ashvamedhas - Sungas, Sakas, Satavahans & Nagas

(iii) Age of Samudragupta & Chandragupta II

iv) New editions of Purāṇas and The rise of Purāṇic dharma.

2. Purāṇas And - Buddhism (Pācanda)

3. Transformation of Heterodox Buddhism into Bhāgavata dharma or Mahāyāna-dharma

(i) Buddha as the Bhagavān

(ii) Gayā as a tīrtha.

(iii) Buddha-worship and the origin of the Buddha image.

4. Sāramatha - Saraksetia or Dharmakseta (Dharmekha)

5. Bhikṣu Puṇyabuddhi (Sanneth Buddhist Image of Kanishk year 3) - Puṇyākṛti or Puṇya-yāsa as the teacher of Aśvaghoṣa.

Aśvaghoṣa's philosophy of Amṛtānā and Rāma (Rāmaṇa).

6. New Buddhism - Socio-Religious Synthesis - and the Gupta - rise of Buddhist Bhāgavatism

7. Reaction against ~~Buddhists~~ Vaishnava Buddhists -

Harsha as supporters of Orthodox Buddhist persecution of Buddhists

I

Puranas As A SOURCE OF BRAHMANICAL

Iconography

Observations On The Bhāgavata Purāna

Purānas have their unique

significance in the vast and varied Indian literature, which had been enriched by the works of Bhāsa, Kālidāsa, Māgha, Dandī, Bhāravi, Bāṇa, Bhavabhūti, Rājasekhara, Somadeva, Kṣemendra, Jayānaka, Kṛṣṇamishra, Vatsarāja, Lakṣmīdhara, Harṣa (author of Naiṣadha) and Jayānaka, etc who drank deep from the Purānic ocean of sweet water to offer to the afflicted world in their Rāntā-Sammata tone and temper. Kumārila, Śāṅkara, Rāmānuja and other celebrated ācāryas aroused the ~~not~~ Indian nation from deep slumber and to realize the Truth — ~~and~~ truth par excellence. The Advent of the Arabs and their religious fanaticism ~~so~~ look the ~~entire~~ ^{Bhārati} ~~Indian~~ nation, by surprise, when they saw their shrines being demolished. ~~and~~ The sages saw the sacred places defiled and women being carried away by force. This was the age of crisis and catastrophe in the history of Indian ^{culture & literature} life and thought. The sages and ~~the~~ rulers put their house in order. Thus ushered in ~~the~~ era marked by the glory of Vīratā the age of the Pratiharas — the doorkeepers or the defenders of the country's gates. Thus

~~Paur~~ Paurānikas took the challenge and began to rejuvenate the Kṣātradharmā which had been jeopardised by the Buddhists.

The role of Buddhist people in the conquest of Sindha by the Arabs was not conducive to the national interests of the country. Hence began a tirade against the Buddhists.

The Bhāgarata Purāna is one of the most popular and important text of the class. In the printed edition we have, at present, Bhāgarata Māhātmya (Glorification of the Bhāgarata Purāna) taken from the Padma Purāna.

The Padma Purāna refers not only to Śaṅkarācārya (7th. & 8th. century A.D.) but ~~at~~ it also ~~to~~ exhibits its knowledge of Turuṣkas or Turkish invaders who are mentioned in the inscriptions by the name of the Tājikas, Yavanas ~~and Parasikas~~. The Turuṣkas, according to the Padma Purāna are ~~characterised~~ by styled 'mukta-kaccha. śikhā-vihīnāḥ' (devoid of loin cloth and tuft of hair on the head - i.e. śikhā), garvāśīnāḥ (eating meat of cows) ^{as well as} and valiant ~~cavaliers~~ fighters riding on horses (aśvārūḍhā). The Padma

Purāṇa deprecates Buddhists and
Jainas as Nagmas i.e. a people
devoid of Vedic covering.
The Bhāgavata Mahātmya
at the very outset asserts :

भक्तिज्ञानविरागात्तोविवेको वर्धते महान् ।
मायामोहनिरासश्च वैष्णवैः क्रियते कथम् ॥
इह घोरे कलौ प्रायो जीवन्मुक्तासुरतां गतः । ①
कुशाक्रान्तस्य तस्यैव शोधने किं परायणम् ॥

Dr. Ganesh Vasudev Tagore translates
the above lines : "In what way is
the power of discrimination, developed
through devotion, spiritual knowledge
and renunciation, enhanced? How
are delusion and infatuation
removed by the votaries of Lord Viṣṇu.
In this advent of the terrible Kali
age, a (normal human) being has
become demonic in nature. What is
the best remedy for the expiation of
such a being who is subjected to (and overcome
with) afflictions." ②

1. Bhag. M., I. 5-6

2. A.I. & T. M., Vol. 7, Pt I (Bhāgavata Purāṇa), p. Lxxii

Dr Tagare does not care to assess the ~~struggle~~ ^{role} ~~between~~ ^{of the} Vaisnavas for the who tried to suppress Māyāmoha (māyāmoha ~~nirāśaśca~~ vaiṣṇavaiḥ brīyate katham). Māyāmoha represents the Buddha. In the second verse, we have reference to the advent of Asuras which created a reign of terror in the Kali Age. Asuras represent the demoniac invaders of India in the ~~so~~ post-Gupta period which is styled Kali Age - The age of mutual strife, political and religious. This ~~show~~ is evident from the story of Māyāmoha given in the Viṣṇu-Purāṇa. The story runs thus:

Wāsura Wans while deprecating Nagnas ^①, the Naked ascetics (devoid of Vedic covering i.e. heretics), the Viṣṇu Purāṇa tells us that in the past there was a Deva-Asura war in which gods were defeated by the Asuras. The gods went to Viṣṇu ~~who~~ for seeking His divine power. The mighty Viṣṇu heard their request and He emitted from His body an illusory person styled Māyāmoha. He ~~spoke~~ told the gods that

"Māyāmoha shall beguile the ~~so~~ Daityas, so that, being led astray from the path of the Vedas, they may be put to death; for all gods, demons or others who shall be opposed to the authority of the Veda shall perish by my might".

Viṣṇu P., III, Chapters 17 & 18.

देवासुरममूद्युद्धं दिव्यमव्ययं शतं पुरा ।
तस्मिन्पराजिता देवा देवैर्ह्यहोदपुरोगमैः ॥

~~तस्मिन्पराजिता देवा देवैर्ह्यहोदपुरोगमैः~~
Gods pray to Vāsudeva :

प्रसीद नाथ देवेभ्यस्त्राहि नरशरणार्थिनः ।²

स्ववर्षाधिर्माभिरता वेदमार्गानुसारिणः ।

न शक्यास्तेऽर्थो हन्तुमस्मामिस्तपसावृताः ॥

तमुपायमशौषात्मन्नस्माकं दातुमर्हसि ।

येन तानसुरान्हन्तुं भवेम भगवन्क्षमाः ॥³

इत्युक्तो भगवांस्तेभ्यो मायामोहं शरीरतः ।

समुत्पाद्य ददौ विष्णुः प्राह चेदं सुरोत्तमान् ॥

मायामोहोऽयमखिला नन्देत्यास्तान्मोहयिष्यति ।

ततो वध्या भविष्यन्ति वेदमार्गबहिष्कृताः ॥

स्थितौ स्थितस्य मे वध्या यावन्तः परिपन्थिनः ।⁴

ब्रह्मरूपो ह्यधिकारस्य वेदेति देवदेत्यादिकाः सुराः ॥

Māyāmoha As The Buddha :

Now Viṣṇu assumed the form

of Māyāmoha and went to Asuras who were performing penance on the banks of the river Narmadā.⁵ Here Māyāmoha is

represented as a naked mendicant (Jain ascetic) with his head shaven, and carrying a bunch of

1. Viṣṇu P., III. 17. 9

2. Ibid., III. 17. 36 (i)

3. Ibid., III. 17. 39-40

4. Ibid., III. 17. 41-43

5. Ibid., III. 18. 1

a peacock's feathers (digambara munda
barhipicchadhara māyāmoha)^①. He ~~is~~ was
an ~~styled~~ Arhata who ~~preached~~ Arhata-
dharma ~~wearing red robe~~
who taught Arhata-Dharma and
his ~~those~~ followers were called
Arhatas or Jainas,² opposed to Trayī-
dharma (Vedic religion).³

Again, Māyāmoha put on
garments of red colour (rakṭāmbara-
dharma māyāmoha) preached Bodhi-
dharma :

बुध्यध्वं मे वचः सम्यग्बुधैरेवमिहोदितम् ।
जगदेतदनाधारं भ्रान्तिज्ञानार्थतत्परम् ॥
रागादिदुष्टमत्यर्थं भ्राम्यते भवसंकटे ॥
एवं बुध्यत बुध्यध्वं बुध्यतैवमितीरयन् ।
मायामोहः स दैतेयान्धर्ममत्याजयन्नजम् ॥
नानाप्रकारवचनं स तेषां युक्तियोजितम् ।
तथा तथा त्रयीधर्मं तत्त्यजुस्ते यथा यथा ॥
तेऽप्यन्येषां तथैवोचुरन्यैरन्ये तथोदिताः ।
मैत्रेय तत्त्यजुर्धर्मं वेदस्मृत्युदितं परम् ॥
अन्यानप्यन्यावण्डप्रकारैर्बहुभिर्द्विज ।

Wiśṇu P. , III. 18. 2

ibid. , III. 18. 5-12

ibid. , III. 18. 13-14

ibid. , III. 18. 15-23

दैतेयान्मोहयाभासमायामोहोऽतिमोह-
कृत् ॥

स्वल्पेनैव हिकालेन मायामोहेन तेऽसुराः ।
मोहितास्तत्त्यजुस्सर्वा त्रयीमार्गाश्रिता कथाः ॥

Thus Māyāmoha preached
Bodhidharma (Buddhism) opposed
to Dharma based on Śruti
and Smṛti.

Māyāmoha censured the Vedas and Vedic rituals based on animal slaughter: ~~He preached~~ : "To say that casting butter into flame is productive of reward, is mere childishness. Of Indra, after having obtained godhead ----- If an animal slaughtered in religious worship is thereby raised to heaven, would it not be expedient for a man who institutes a sacrifice to kill his own father for a victim?" ¹ Thus Māyāmoha caused great harm to righteous path (sammārga) ². ~~and~~ gods According to Dr Hager ^{R.C.} The story of Māyāmoha in the Viṣṇu Purāṇa is to be dated later than the middle of the fourth century A.D. It is probable that the story ~~did~~ did not originate earlier than 500 A.D. ³ Kālidāsa also laments the age of delusion caused by political strife among petty rulers ⁴ ~~illuminated~~ by their

1. Viṣṇu P., II.18.24-30

2. Ibid., III.18.31-32

③ PRARC, p.25

4. The poet Kālidāsa also prays to God Śiva to destroy tāmasī-vṛtti and to establish sammārga (Mālavikāgnimitram, I.1):

The Agni Purāṇa specifically refers to the Buddha as Māyāmoha. While describing the Buddha incarnation (the ninth incarnation of Viṣṇu), it mentions Māyāmoha as the son of Suddhodana (māyāmohasvarūpo'sau Suddhodana-suto'bhavat). He infatuated the Daityas and made them relinquish the religion of the Vedas. They, then, became the Buddhists and induced others to forsake Vedic religion. He became an Arhata and made others also Arhatas. Renouncing Vedic religion of ~~they~~ them, became Pāṇḍas. At the end of Kali-yuga under the cover of religion they will preach irreligion and the Mlecchas in the guise of kings will devour men :

वक्ष्ये बुद्धावतारञ्च पठतः श्रवणतोऽर्थदम् ।
उरा वेवासुरे युद्धे दैत्यैर्देवाः पराजिताः ॥
रक्ष रक्षेति शरणं वदन्तो जम्बुद्वीपेश्वरम् ।
मायामोहस्वरूपोऽसौ शुद्धोदनसुतोऽभवत् ॥
मोहयामास दैत्यांस्तांस्त्याजिता वेदधर्मकम् ।
ते च बौद्धा बभूवुर्हि तेभ्योऽन्ये वेदवर्जिताः ॥

Agni, XVI. 2

Id., XIV. 1-7

प्राहितः सोऽभवत् पश्चादार्हतानकरोत् परान् ।
श्वं पाषण्डिने जाता वेदधर्मादिवर्जिताः ॥

नरकाहिं कर्म चक्रुर्ग्रीहीष्यन्त्यधमादपि ।
सर्वे कलियुगान्ते तु भविष्यन्ति च संकराः ।
दस्यवः शीलहीनाश्च वेदो वाजसनेयकः ।
दशपञ्च च शाखा वै प्रमाणेन भविष्यति ॥
धर्मिकञ्चुकसंवीता प्रधर्मरुचयस्तथा ।
मानुषान् भक्षयिष्यन्ति श्रेष्ठाः पार्थिवरूपिणाः ॥

Māyāmoha censured the Vedas and Vedic rituals based on animal-slaughter: ~~He preached~~ : "To say that casting butter into flame is productive of reward, is mere childishness. ~~Of Indra, after having obtained godhead~~ ----- If an animal slaughtered in religious worship is thereby raised to heaven, would it not be expedient for a man who institutes a sacrifice to kill his own father for a victim?" ¹ Thus Māyāmoha caused great harm to righteous path (samīmārga) ². ~~and~~ gods According to Dr Hager ³ The story of Māyāmoha in the Viṣṇu Purāṇa is to be dated later than the middle of the fourth century A.D. It is probable that the story ~~did~~ did not originate earlier than 500 A.D. ³ Kālidāsa also laments the age of delusion caused by political strife among petty rulers ⁴ ~~illuminated~~ by their

1. Viṣṇu P., II.18.24-30

2. Ibid., III.18.31-32

③ PRHRC, p.25

4. The poet Kālidāsa also prays to God Śiva to destroy tāmasi-vṛtti and to establish samīmārga (Mālavikāgnimitram, I.1):

The Agni Purāṇa specifically refers to the Buddha as Māyāmoha. While describing the Buddha incarnation (the ninth incarnation of Viṣṇu), it mentions Māyāmoha as the son of Suddhodana (māyāmohasvarūpo'sau suddhodana-suto'bhavat). He infatuated the Daityas and made them relinquish the religion of the Vedas. They, then, became the Buddhists and induced others to forsake Vedic religion. He became an Arhata and made others also Arhatas. Renouncing Vedic religion all of ~~they~~ them became Pāṇḍas. At the end of Kali-yuga under the cover of religion they will preach irreligion and the Mlecchas in the guise of kings will devour men:

वक्ष्ये बुद्धावतारञ्च पठतः श्रुत्वोऽर्थदम् ।
उरा वेकसुर्दे युद्धे दैत्यैर्देवाः पराजिताः ॥
रक्ष रक्षेति शरणं वदन्तो जम्बुद्वीपम् ।
मायामोहस्वरूपोऽसौ बुद्धोदनसुतोऽभवत् ॥
मोहयामास दैत्यास्तांस्त्याजिता वेदधर्मकम् ।
ते च बौद्धा बभूवुर्हि तेभ्योऽन्ये वेदवर्जिताः ॥

.. Agni, XVI. 2

ibid., XIV. 1-7

अप्राहितः सोऽभवत् पश्चादाहितानकरोत् परान् ।
श्वं पाषाण्डिने जाता वेदधर्मादिवर्जिताः ॥

नरकाहिं कर्म चक्रुर्ग्रीहीष्यन्त्यधमादपि ।
सर्वे कलियुगान्ते तु भविष्यन्ति च संकराः ।
दस्यवः शीलहीनाश्च वेदो वाजसनेयकः ।
दशपञ्च च शाखा वै प्रमाणेन भविष्यति ॥
धर्मकञ्चुकसंवीता अधर्मरुचयस्तथा ।
मानुषान् भक्षयिष्यन्ति श्रेष्ठाः पार्थिवरूपिणाः ॥

~~Here~~ ~~the~~ The Agni Purāṇa in the passage quoted above portrays the decadent society and religious life after the death of Skandagupta when Northern India witnessed an age of Kali marked by the two great personalities of Sāsārika and Harsha. Ultimately, this decline was hastened by the inroads of Dasyus and Mlecchas leading to the collapse of Hindu Power. Thus the Bhāgavata Purāṇa in its present form represents the role of Vaiṣṇavas — Rsis and Rulers — to suppress the Māyāmoha and Asuras.

As far as the suppression of heresy is concerned Vaiṣṇavas wrought such a unique assimilation of Buddhist thought and ideals that Buddhism lost its separate identity.

As far as the second

Krishna 'As A HISTORIAN

Krishna, to those who do not take Him as the God Father, stands as a great historian who was ~~at request~~ asked by Vijaya (Arjuna) to console Yudhishtira. Here too, Bhagavān Krishna appears as a philosopher-sage whose account of the great rulers of the past throws light on the philosophy of history. He begins with the Master, the Gītācārya begins with the philosophical discourse to destroy the illusion which had enveloped Yudhishtira after the great epic-war. He observes:

DSK 511 - वनपर्व १२१०/६२, ६३
 चैत्य

dominance of धर्म in
 comparison to temple वनपर्व १२१०/६३

भगवती विष्णुपुरी

CII 114, 132, 138

कात्यायनी

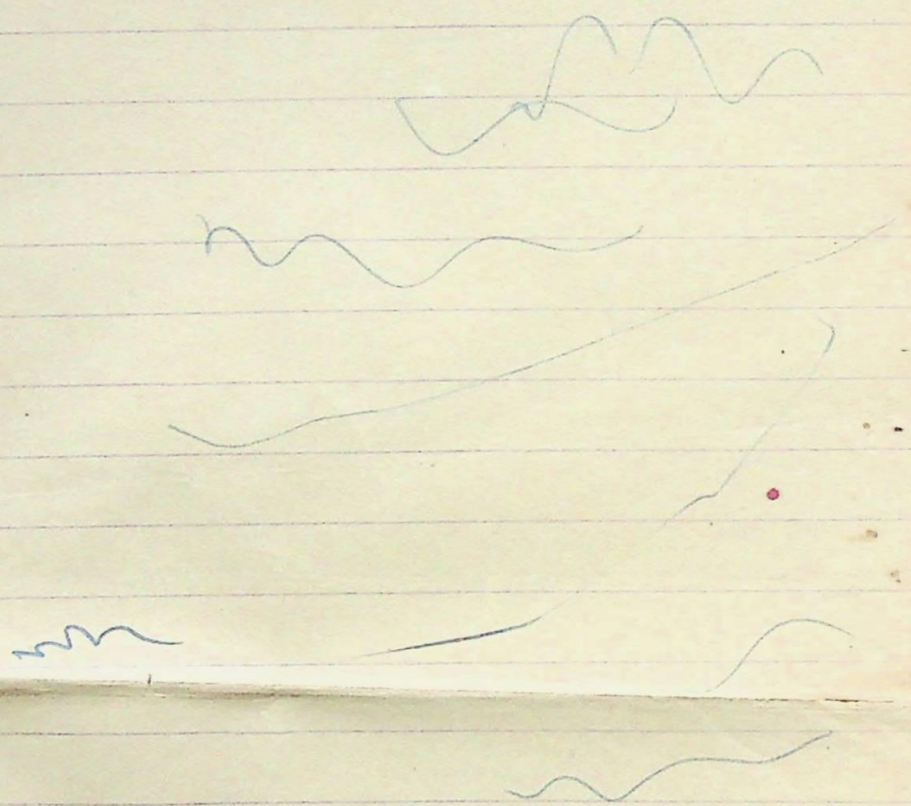
227

भूतपति - पावनी

225

भानुमि -

76

66.4 17H

राष्ट्रिय

601

प्रधान मंत्री श्रीमती इन्दिरा गांधीजी द्वारा घोषित 24 सूत्री कार्यक्रम

1. आवश्यक वस्तुओं की कीमतें कम कराने के लिए कार्यवाही जारी रहेगी। उत्पादन, गल्ला वसूली और आवश्यक वस्तुओं के वितरण की प्रणाली को सुदृढ़ किया जायगा ताकि जनता के कमजोर वर्गों को उनका पूरा फायदा पहुंचा सके। सरकारी खर्च में सख्ती से किरफायतशारी लागू होगी।
2. जोत की अधिकतम सीमा का क्रियान्वयन होगा। अतिरिक्त भूमि के वितरण और जमीन के कागजात दुरुस्त करने के काम में तेजी लायी जायगी।
3. भूमिहीन और गरीब वर्गों के लिए मकानों की जमीनों की व्यवस्था के काम में तेजी लायी जायगी।
4. बंधक मजदूरी प्रथा, जहाँ कहीं भी हो, गैर कानूनी घोषित कर दी जायगी।
5. ग्रामीण क्षेत्रों में कर्जा खत्म करने की योजना बनायी जायगी, भूमिहीन मजदूरों, छोटे किसानों और दस्तकारों के कर्जों को वसूली के स्थगन के लिए कानून बनाया जायगा।
6. न्यूनतम खेतिहर वेतन दरों के सम्बन्ध में बने हुए कानून की समीक्षा की जायगी।
7. भूमिगत जल के इस्तेमाल के लिए राष्ट्रीय कार्यक्रम बनेगा तथा 50 लाख और हेक्टेयर भूमि की सिंचाई होगी।
8. विद्युत-उत्पादन बढ़ाया जायगा। वृद्धाकार ताप विद्युत केन्द्रों पर केन्द्रीय नियंत्रण होगा।
9. हथकरघा उद्योग के विकास के लिए नयी योजना बनेगी।
10. जनता कपड़े की सप्लाई और किस्म में सुधार किया जायगा।
11. नगर की और नगर में लायी जा सकने वाली भूमि का समाजीकरण होगा।
- नये रिहायशी मकानों के नीचे क्षेत्र एवं खाली भूमि और स्वामित्व की अधिकतम सीमा निर्धारित कर दी जायगी।
12. करबंचना को रोकने और शानदार एवं विशाल भवनों के मूल्यांकन के लिए विशेष दस्ते बनाये जायेंगे। आर्थिक अपराधों के लिए कड़ी तौर पर मुकदमा चलाकर सजा दी जायगी और दण्ड ऐसा होगा जिससे दूसरों को यह अपराध करने का साहस न हो।
13. तस्करों की सम्पत्ति जब्त करने के लिए विशेष कानून बनेगा।
14. पूँजी नियोजन प्रक्रिया को उदार बनाया जायगा। आयात लाइसेन्सों के दुरुपयोग के विरुद्ध कार्यवाही की जायगी।
15. उद्योग में मजदूरों की साजेदारी के लिए नयी योजनाएँ बनायी जायेंगी। यह नीचे के स्तर पर भी लागू होगी और उत्पादन कार्यक्रम लागू किये जायेंगे।
16. मार्ग-यातायात के लिए राष्ट्रीय परमिट योजना बनायी जायगी।
17. मध्यम वर्ग को आय कर में राहत दी जायगी। आय कर में छूट की सीमा बढ़ाकर आठ हजार रुपये कर दी गयी है।
18. छात्रावासों में छात्रों को नियंत्रित मूल्य पर आवश्यक वस्तुएँ उपलब्ध करायी जायेंगी।
19. छात्रों को किताबें और कापी, कागज पेसिल आदि वस्तुएँ नियंत्रित मूल्य पर सप्लाई की जायेंगी।
20. प्रशिक्षण और रोजगार में वृद्धि के लिए नयी प्रशिक्षण योजनाएँ चालू की जायेंगी।
21. एक मनुष्य एक वृक्ष लगाये।
22. एक शिक्षित व्यक्ति एक साक्षर बनाये।
23. बिना दहेज की शादी करें।
24. अपना परिवार नियोजित करें।

: कापियों के निर्माता :

मोतीलाल श्यामसुंदर, लखनऊ-१

सुख सागर

श्रीमद्भागवत पुराण बारहों स्कन्ध बहुत सुन्दर सरल तथा रोचक हिन्दी भाषा में तैयार किया गया है। भगवान श्री कृष्ण के चरित्रों का बड़ी सुन्दर रीति से सरल भाषा में वर्णन है। कम पढ़े लोगों के लिये भी उपयोगी है। रियायती मूल्य रु० ४५-०० मात्र, डाक खर्च अलग।

पता- श्री दुर्गा पुस्तक भण्डार,
५२७ ए/२, कक्कड़ नगर, इलाहाबाद।

पता-प्रकाश बुकडिपो, १७, श्रीराम रोड, लखनऊ।

॥ श्री सत्यनारायण जी की आरती ॥

जय श्री लक्ष्मी रमणा जय श्री लक्ष्मी रमणा, सत्यनारायण स्वामी जन पातक हरणा ॥टेक०॥
रत्न जड़ित सिंहासन अद्भुत अंबि राजै, नारद करते गान निरन्तर घंटा ध्वनि बाजै ॥जय०॥
प्रकट भये कलि कारण द्विज को दर्श दियो, बूढ़ो ब्राह्मण बनकर कंचन महल कियो ॥जय०॥
दुर्बल भील कठोरा जिन पर कृपा करी, चन्द्रचूड़ एक राजा जिनकी विपति हरी ॥जय०॥
वैश्य मनोरथ पायो श्रद्धा तज दीनी, सो भल भोग्यो प्रभु जी फिर स्तुति कीनी ॥जय०॥
भाव भक्ति के कारण जिन-२ रूप धरयो, श्रद्धा धारण कीनी जिनने तिनका काज सरयो ॥जय०॥
ग्वाल बाल संग राजा वन में भक्ति करी, मन वांछित फल दीना दीन दयाल हरी ॥जय०॥
चढ़त प्रसाद सवायो कदली फल मेवा, धूप दीप तुलसी से राजी राजा सत्य देवा ॥जय०॥
श्रीसत्यनारायणजी कीजो आरति गावे, भणत दास मान सुख संपति मनवांछित फल पावे ॥जय०॥

॥ आरती जय जगदीश हरे ॥

ॐ जय जगदीश हरे, स्वामी जय जगदीश हरे * भक्त जनों के संकट छन में दूर करे ॥ॐ॥
जो ध्यावे फल पावे दुःख बिनसे मन का * सुख सम्पति घर आवे कष्ट मिटे तन का ॥ॐ॥
माता पिता तुम मेरे शरण गहूँ किसकी * तुम बिन और न दूजा आस करूँ किसकी ॥ॐ॥
तुम पूरण परमात्मा तुम अन्तर्यामी * पारब्रह्म परमेश्वर तुम सबके स्वामी ॥ॐ॥
तुम करुणा के सागर तुम पालन कर्ता * मैं मूर्ख खल कामी कृपा करो भर्ता ॥ॐ॥
तुम हो एक अगोचर सबके प्राण पती * किस विधि मिलूँ दयामय तुमको मैं कुमती ॥ॐ॥
दीन बन्धु दुख हर्ता ठाकुर तुम मेरे * अपने हाथ उठाओ द्वार पड़ा तेरे ॥ॐ॥
विषय विकार भिटाओ पाप हरो देवा * श्रद्धा भक्ति बढ़ाओ सन्तन की सेवा ॥ॐ॥

* लक्ष्मी जी की आरती *

ॐ जय लक्ष्मी माता, जय लक्ष्मी माता, तुमको निशिदिन ध्यावत हर विष्णु धाता ॥ टेकं० ॥
 उमा, रमा ब्रह्मानी तुम ही जग माता, सूर्य चन्द्रमा नारद ऋषि गाता ॥ जय० ॥
 दुर्गा रूप निरञ्जनि सुख सम्पति दाता, जो कोई तुमको ध्यावत ऋद्धि-सिद्धि धन पाता ॥ जय० ॥
 तुम पाताल निवासिनि तुम ही शुभ दाता, कर्म प्रभाव प्रकाशिनि भवनिधि की त्राता ॥ जय० ॥
 जिस घर थारी वास तेही में गुण आता, कर सके कोई कर ले मन नहीं धड़काता ॥ जय० ॥
 तुम विन यज्ञ न होवे वस्त्र न कोई पाता, तुम विन मिले न खाने को वैभव गुण गाता ॥ जय० ॥
 शुभ गुण शुन्दर मुक्ता क्षीर निधी जाता, रतन चतुर्दश तोको कोई नहीं पाता ॥ जय० ॥
 ये आरती लक्ष्मी जी की जो कोई गाता, उर आनन्द अति उमड़े पार उतर जाता ॥ जय० ॥
 जय लक्ष्मी माता, जय लक्ष्मी माता, तुमको निशि दिन ध्यावत हर विष्णु धाता ॥ जय० ॥

* आरती बृहस्पतिदेव की *

ॐ जय बृहस्पति देवा जय बृहस्पति देवा * विन विन भोग लगाऊँ फल मेवा ॥ॐ॥
 तुम पूरण परमात्मा तुम अन्तर्यामी * जगत पिता जगदीश्वर तुम सबके स्वामी ॥ॐ॥
 चरणामृत निज निर्मल, सब पातक हर्ता * सकल मनोरथ दायक, कृपा करो भर्ता ॥ॐ॥
 तन, मन, धन, अर्पणकर जो जन शरण पड़े * प्रभू प्रकट तब होकर, आकर द्वार खड़े ॥ॐ॥
 दीन दयाल दयानिधि भक्तन हितकारी * पाप दोष सब हर्ता, भव बन्धन हारी ॥ॐ॥
 सकल मनोरथ दायक, सब संशय दारी * विषय विकार मिटाओ सन्तन सुखारी ॥ॐ॥
 जो कोई आरति तेरी प्रेम सहित गावे * जेष्ठानन्द बन्दि गुरु को निश्चय फल पावे ॥ॐ॥
 सब बोलो विष्णु भगवान की जय ! बोलो भगवान बृहस्पतिदेव की जय !!

सुन्दर पुत्र पैदा हुआ तब राजा बोला-हे रानी ! स्त्री बिना भोजन के रह सकती है, किन्तु बिना
 बात कहे नहीं रह सकती । जब मेरी बहन आये तो तुम उससे कुछ कहना मत । रानी ने हाँ
 कर दिया । राजा की बहन ने शुभ समाचार सुना तो वह बहुत खुश हुई तथा बधाई लेकर
 अपने भाई के यहाँ आई तब रानी ने कहा-घोड़ा चढ़कर तो नहीं आई, गधा चढ़ी आई ।
 राजा की बहन बोली-भाभी ! मैं इस प्रकार न कहती तो तुम्हें औलाद कैसे मिलती, बृहस्पति
 देव ऐसे ही हैं, जैसी जिनके मनमें कामनायें हैं सभी को पूर्ण करते हैं, जो सद्भावना पूर्वक
 बृहस्पतिदेव का व्रत करता है एवं कथा पढ़ता है अथवा सुनता है और दूसरों को सुनाता है,
 बृहस्पतिदेव उसकी सभी मनोकामना पूर्ण करते हैं । भगवान् बृहस्पतिदेव उसकी सदैव रक्षा
 करते हैं । संसार में जो सद्भावना से भगवान् का पूजन व व्रत सच्चे हृदय से करते हैं उनकी
 सभी मनोकामना वे पूर्ण करते हैं जैसे सच्ची भावना से रानी और राजा ने उनकी कथा का
 गुणगान किया तो उनकी सभी इच्छायें बृहस्पतिदेव जी ने पूर्ण की थी । इसलिये सब को
 कथा सुनने के बाद प्रसाद लेकर जाना चाहिये । हृदय से उनका मनन करते हुये जयकार
 बोलना चाहिये ।

बोलो बृहस्पति देव की जय ! विष्णु भगवान् की जय !! इति ॥

हे बेटी ! इस तरह की कन्या का पता तुम्हीं लगाओ, मैं उसके साथ तेरा विवाह अवश्य करवा दूंगा । राजकुमार ने उस लड़की के घर का पता बतलाया । तब मंत्री उस लड़की के घर गये और ब्राह्मण देवता को सभी हाल बतलाया । ब्राह्मण देवता राजकुमार के साथ अपनी कन्या का विवाह करने के लिए तैयार हो गये तथा विधि विधान के अनुसार ब्राह्मण कन्या का विवाह राजकुमार के साथ हो गया । कन्या के घर जाते ही पहले की भाँति उस ब्राह्मण देवता के घर में गरीबी का निवास हो गया । अब भोजन के लिये भी अब बड़ी मुश्किल से मिलता था । एक दिन दुखी होकर ब्राह्मण देवता अपनी पुत्री के पास गये । बेटी ने अपने पिता को दुखी अवस्था में देखा और अपनी माँ का हाल पूछा । तब ब्राह्मण ने सभी हाल कहा । कन्या ने बहुत धन देकर अपने पिता को विदा कर दिया । इस तरह ब्राह्मण का कुछ समय सुखपूर्वक व्यतीत हुआ । कुछ दिन के बाद फिर वही हाल हो गया । ब्राह्मण फिर अपनी कन्या के यहाँ गया और हाल कहा तो लड़की बोली—हे पिता जी ! आप माताजी को यहाँ लिवा लाओ, मैं उन्हें विधि बता दूँगी जिससे गरीबी दूर हो जाये । वह ब्राह्मण देवता अपनी स्त्री को साथ लेकर पहुँचे तो पुत्री अपनी माँ को समझाने लगी, हे माता ! तुम प्रातःकाल उठकर प्रथम स्नानादि

करके विष्णु भगवान का पूजन करो तब दरिद्रता दूर हो जायेगी । परन्तु उसकी माँ ने एक भी बात
 नहीं मानी और प्रातःकाल उठकर अपनी पुत्री व बच्चों के जूठन को खा लिया । एक दिन उसकी
 पुत्री को बहुत गुस्सा आया और रात को एक कोठरी में से सभी सामान निकाल कर अपनी माँ
 को उसमें बन्द कर दिया । प्रातःकाल उसमें से निकाला तथा स्नानादि करके पाठ करवाया तो
 उसकी माँ की बुद्धि ठीक हो गई और फिर प्रत्येक बृहस्पतिवार को व्रत करने लगी । इस व्रत
 के प्रभाव से उसकी माँ भी बहुत धनवान तथा पुत्रवती हो गई और बृहस्पतिजी के प्रभाव से
 स्वर्ग को प्राप्त हुई तथा वह ब्राह्मण भी सुखपूर्वक इस लोक के सुख भोग कर स्वर्ग को प्राप्त
 हुआ । इस तरह कहानी कहकर साधुदेवता वहाँ से लौप हो गये । धीरे २ समय व्यतीत होने
 पर फिर वही बृहस्पतिवार का दिन आया । राजा जंगल से लकड़ी काटकर नगर में बेचने गया,
 उस दिन अन्य दिनों से अधिक पैसा मिला । राजा ने चना गुड़ आदि लाकर गुरुवार का व्रत
 किया । उस दिन से उसके सभी क्लेश दूर हुये, परन्तु जब दुबारा गुरुवार आया तो बृहस्पति
 वार व्रत करना भूल गया, इस कारण बृहस्पति भगवान नाराज हो गये । उस दिन नगर
 के राजा ने विशाल यज्ञ का आयोजन किया तथा नगर में घोषणा करा दी कि कोई भी मनुष्य

पता लगाते २ एक कुम्हार के घर गई जिसका लड़का बीमार था। उसे मालूम हुआ कि उसके
यहाँ तीन दिन से किसी ने भोजन नहीं किया। रानी ने अपने भाई की कथा सुनने के लिये
कुम्हार से कहा, वह तैयार हो गया। राजा ने जाकर बृहस्पतिवार की कथा कही जिसको सुनकर
उसका लड़का ठीक हो गया। अब तो राजा की प्रसंशा होने लगी। एक दिन राजा ने
अपनी बहन से कहा कि हे बहन! हम अपने घर को जावेंगे, तुम भी तैयार हो जाओ। राजा की
बहन ने अपने सास से कहा। सास बोली-हाँ चली जा, परन्तु लड़कों को मत ले जाना क्योंकि
तेरे भाई के कोई औलाद नहीं होती है। बहन ने अपने भइयाँ से कहा-हे भइया! मैं तो चलूँगी
पर कोई बालक नहीं जायेगा। राजा बोला-जब कोई बालक नहीं चलेगा तब तुम्हीं चलकर
क्या करोगी? बड़े दुखी मन से राजा अपने नगर को लौट आया। राजा ने अपनी रानी से
कहा, हम निर्वशी हैं, हमारा मुँह किसी को देखने का धर्म नहीं है, और कुछ भोजन आदि
नहीं किया। रानी बोली-हे प्रभो! बृहस्पतिदेव ने हमें सब कुछ दिया है, हमें पुत्र अवश्य देंगे।
उसी रात बृहस्पति देव ने राजा से स्वप्न में कहा-हे राजा! उठ, सभी सोच को त्याग दे, तेरी रानी
गर्भ से है। राजा को यह बात सुनकर बड़ी खुशी हुई। जब नौ महीने में उसके गर्भ से एक

तक चार हरैया जोत लूँगा, जा अपनी कथा किसी और को सुना। इस तरह राजा आगे को चलने लगा। राजा के हटते ही बैल पछाड़ खाकर गिर गये तथा उसके पेट में बहुत जोर का दद होने लगा। उसी समय उसकी माँ रोटी लेकर आई। उसने जब यह देखा तो अपने पुत्र से सब हाल पूछा और बेटे ने सभी हाल कह दिया, तो बुढ़िया दौड़ी २ घुड़सवार के पास गई और उससे बोली, मैं तेरी कथा सुनूँगी, तू अपनी कथा मेरे खेत पर चलकर कहना। राजा ने बुढ़िया के खेत पर जाकर कथा कही जिसके सुनते ही वह बैल खड़े हो गये तथा किसान के पेट का दर्द बन्द हो गया। राजा अपनी बहन के घर पहुँचा तो बहन ने भाई की खूब मेहमानी की। दूसरे रोज प्रातःकाल राजा जगा तो वह देखने लगा कि सब लोग भोजन कर रहे हैं। राजा ने अपनी बहन से कहा, ऐसा कोई मनुष्य है जिसने भोजन नहीं किया हो, मेरी बृहस्पतिवार की कथा सुनले। बहन बोली-हे भैया ! यह देश ऐसा ही है कि पहले यहाँ लोग भोजन करते हैं, बाद में अन्य काम करते हैं, अगर कोई पड़ोस में ही तो देख आऊँ, वह ऐसा कहकर देखने चली गई, परन्तु उसे कोई ऐसा व्यक्ति नहीं मिला जिसने भोजन न किया हो, अतः वह

अपने घर भोजन न बनावे, न आग जलावे, समस्त नागरिक मेरे यहाँ भोजन करने आवें। इस
 आज्ञा को जो न मानेगा उसे दंड दिया जायेगा, इस तरह की घोषणा सम्पूर्ण नगर में करवा दी
 गई। राजा को आज्ञानुसार नगर के लोग भोजन करने गये, लेकिन लकड़हारा कुछ देर से पहुँचा,
 इसलिये राजा उसको अपने साथ लिवा ले गये और ले जाकर भोजन करा रहे थे तो रानी की
 दृष्टि उस खूँटी पर पड़ी जिसपर उसका हार लटका हुआ था, वहाँ हार दिखाई नहीं दिया, रानी
 ने निश्चय किया कि मेरा हार इस मनुष्य ने चुरा लिया है। उसी समय सिपाही को बुलवाकर उसको
 जेल में डलवा दिया। जब लकड़हारा जेलखाने में पड़ गया तो बहुत दुखी होकर विचार करने लगा
 कि न जाने कौन से पूर्व जन्म के कर्म से मेरे लिये यह दुःख प्राप्त हुआ है और उसी साधु को
 याद करने लगा जो कि जङ्गल में मिला था। उसी समय तत्काल बृहस्पतिदेव साधु के रूप में
 प्रकट होगये और उसकी दशा देखकर कहने लगे-अरे मूर्ख ! तूने बृहस्पतिदेवता की कथा नहीं
 कही, इस कारण तेरे लिये दुःख प्राप्त हुआ है। अब चिन्ता मत कर, बृहस्पतिवार के दिन जेल-
 खाने के दरवाजे पर चार पैसे पड़े मिलेंगे, उनसे तू बृहस्पतिदेव की पूजा करना, तेरे सभी कष्ट
 दूर हो जायेंगे। बृहस्पतिवार के दिन उसे चार पैसे पड़े मिले, लकड़हारा ने कथा कही। उसी रात्रि

१६
 को बृहस्पतिदेव ने उस नगर के राजा से स्वप्न में कहा-हे राजा ! तुमने जिस आदमी को जेल-
 खाने में बंद कर दिया है वह निर्दोष है । वह राजा है उसे छोड़ देना, रानी का हार उसी खूँटी पर
 लटका हुआ है । तू ऐसा नहीं करेगा तो मैं तेरे राज्य को नष्ट कर दूँगा । इस रात्रि के स्वप्न को
 देख राजा प्रातःकाल उठा और खूँटी पर हार देख लकड़हारे से चमा माँगी तथा राजा के योग्य
 सुन्दर वस्त्र आभूषण देकर उसे विदा किया । गुरुदेव की आज्ञानुसार राजा अपने नगर को चल
 दिया । जब राजा नगर के निकट पहुँचा तो उसे बड़ा आश्चर्य हुआ । नगर में पहिले से अधिक
 बाग, तालाब, कुयें तथा बहुत से धर्मशाला व मन्दिर आदि बन गये थे । राजा ने पूछा-यह
 किसका बाग व किसकी धर्मशाला है ? तब नगर के सब लोग कहने लगे, यह रानी और बाँदी के हैं, तो
 राजा को आश्चर्य हुआ और गुस्सा भी आ गया । जब रानी ने यह खबर सुनी कि राजा आ
 रहे हैं तो उसने बाँदी से कहा कि दासी ! राजा हमको कितनी बुरी हालत में छोड़कर गये थे ।
 वह हमारी ऐसी हालत देखकर लौट न जाँय । इसलिये तू दरवाजे पर खड़ी हो जा । रानी की
 आज्ञानुसार दासी दरवाजे पर खड़ी होगई और राजा आया तो उन्हें अपने साथ लिवा लाई । तब
 राजा ने क्रोध करके अपनी तलवार निकाली और पूछने लगे, यह बताओ कि यह धन तुम्हें कैसे

प्राप्त हुआ? तब रानी ने कहा-हमें यह धन बृहस्पतिदेव के इस व्रत के प्रभाव से प्राप्त हुआ है।
 राजा ने निश्चय किया कि छः दिन बाद तो सभी बृहस्पतिदेव का पूजन करते हैं, परंतु मैं रोजाना
 दिन में तीन बार कहानी कहा करूँगा तथा रोज व्रत किया करूँगा। अब हर समय राजा के
 दुपट्टे में चने की दाल बँधी रहती तथा दिन में तीन बार कहानी कहता। एक दिन राजा ने
 विचार किया कि चलो अपनी बहन के यहाँ हो आवें। ऐसा निश्चय कर राजा घोड़े पर सवार हो
 अपनी बहन के यहाँ चलने लगा। मार्ग में उसने देखा कि कुछ आदमी एक मुरदे को लिये जा
 रहे हैं तो उन्हें रोककर कहने लगा-अरे भाइयों! मेरी बृहस्पतिदेव की कहानी सुनलो। वे बोले-
 लो, हमारा तो आदमी मर गया है, इसको कथा की पड़ी है, परंतु कुछ आदमी बोले-अच्छा कहो,
 हम तुम्हारी कथा भी सुनेंगे। राजा ने दाल निकाली और जब कथा आधी ही हुई थी कि मुर्दा
 हिलने लगा और जब कथा समाप्त हो गई तो राम-राम करके वह मनुष्य खड़ा हो गया। आगे
 मार्ग में उसे एक किसान खेत में हल चलाता मिला। राजा ने उसे देखा और उससे बोला-अरे
 भइया! तुम बृहस्पतिवार की कथा सुन लो। किसान बोला, जब तक मैं तेरी कथा सुनूँगा तब

कन्या ने व्रत रक्खा और बृहस्पतिदेव से प्रार्थना करके कहा-हे प्रभो! मैंने आपकी पूजा सच्चे मन से
 की हो तो मेरे लिये सोने का सूप देदो। बृहस्पतिदेव ने उसकी प्रार्थना स्वीकार करली। रोजाना की
 तरह वह कन्या जो फैलाती हुई जाने लगी। जब लौटकर जो बीन रही थी तो बृहस्पतिदेवकी कृपा
 से उसे सोने का सूप मिला। उसे घर ले आई और उससे जो साफ करने लगी परन्तु उसकी माँ का
 वही ढंग रहा। एक दिन की बात है कि वह कन्या सोने के सूप में जो साफ कर रही थी उस समय
 नगर का राजपुत्र वहाँ से होकर निकला। इस कन्या के रूप और कार्य को देखकर मोहित हो गया। तब
 अपने घर आकर भोजन तथा जल त्यागकर उदास हो लेट गया। राजा को जब इस बात का पता लगा
 तो अपने प्रधान मंत्रियों के साथ उसके पास गये और बोले-हे बेटा! तुम्हें किस बात का कष्ट है? किसी
 ने अपमान किया है अथवा कोई और जो कारण हो सो कहो, मैं वही कार्य करूँगा जिससे तुम्हें
 प्रसन्नता हो। अपने पिता की राजकुमार ने बातें सुनी तो वह बोला-मुझे आपकी कृपासे किसी बात
 का दुःख नहीं है। किसी ने मेरा अपमान नहीं किया है, परन्तु मैं उस लड़की के साथ विवाह करना
 चाहता हूँ जो सोने के सूप में जो साफ कर रही थी। यह सुनकर राजा आश्चर्य में पड़ा और बोला-

सामान भी आ जावेगा । बृहस्पतिदेव की कहानी निम्न प्रकार है ।

* बृहस्पतिदेव की कहानी *

प्राचीनकाल में एक ब्राह्मण था । वह बहुत निर्धन था, उसके कोई भी संतान नहीं थी । उसकी स्त्री बहुत मलीनता के साथ रहती थी । वह स्नान न करती, किसी देवता का पूजन न करती और प्रातः उठते ही सर्वप्रथम भोजन करती बाद में कोई अन्य कार्य करती थी । इससे ब्राह्मण देवता बड़े दुखी थे । बेचारे बहुत कुछ कहते थे, किन्तु उसका कोई परिणाम न निकला । भगवान की कृपा से ब्राह्मण की स्त्री के कन्यारूपी रत्न पैदा हुई । वह कन्या अपने पिता के घर में बड़ी होने लगी । वह बालिका प्रातः स्नान करके विष्णु भगवान का जाप करने लगी, बृहस्पतिवार का व्रत करने लगी । अपने पूजन पाठ को समाप्त करके स्कूल जाती तो अपनी मुट्ठी में जौ भरके ले जाती और पाठशाला के मार्ग में डालती जाती । तब ये जौ स्वर्ण के हो जाते और लौटते समय उनको बीनकर घर को ले आती थी । एक दिन वह बालिका सूप में उन सोने के जवों को फटककर साफ कर रही थी उसके पिता ने देख लिया और कहा- हे बेटी ! सोने के जवों को फटकने के लिये सोने का सूप होना चाहिए । दूसरे दिन गुरुवार था, इस

और साधू को वन्दना कर बोला-हे प्रभो! आप सब कुछ जानने वाले हो। इतना कह साधू को
 अपनी सम्पूर्ण कहानी बतला दी। महात्मा तो दयालु होते हैं। उससे बोले-हे राजा! तुम्हारी स्त्री
 ने बृहस्पतिदेव का अपराध किया था, जिस कारण तुम्हारी यह दशा हुई। अब तुम किसी प्रकार की
 चिंता मत करो। भगवान तुम्हें पहले से अधिक धनवान करेगा। देखो, स्त्री ने गुरुवार का व्रत
 करना प्रारम्भ कर दिया है और तुम मेरा कहा मानकर बृहस्पतिवार को व्रत करके चने की दाल
 गुड़ व जल को लोटे में डाल केले का पूजन करो फिर कथा कहो और सुनो, भगवान तेरी सब कामनाओं
 को पूर्ण करेगा। साधू को प्रसन्न देखकर राजा बोला-हे प्रभो! मुझे लकड़ी बेचकर इतना पैसा
 नहीं मिलता जिससे भोजन करने के उपरांत कुछ बचा सकूँ। मैंने रात्रि में अपनी रानी को व्याकुल
 देखा है। मेरे पास कुछ भी नहीं है जिससे उसकी खबर तो मैंगा सकूँ और फिर कौन सी कहानी
 कहूँ यह बात मुझको मालूम नहीं है। साधू ने कहा-हे राजा! तुम किसी बात की चिंता मत करो।
 बृहस्पतिवार के दिन तुम रोजाना की तरह लकड़ियाँ लेकर नगर को जाओ। तुमको रोज से
 दुगुना धन प्राप्त होगा जिससे तुम भली भाँति भोजन कर लोगे तथा बृहस्पतिदेव की पूजा का

करवाओ। मंदिर पाठशाला बनवाकर दानदो, कुंवारी कन्याओं का विवाह कराओ, धनको शुभ धर्मकर्मों
में खर्च करो जिससे तुम्हारे कुल का यश बढ़े तथा स्वर्ग प्राप्त हो और इससे पितर भी प्रसन्न होंगे।
वृ० तब रानी ने इस प्रकार के कार्य करने प्रारम्भ किये, काफी यश फैलने लगा। एक दिन रानी और दासी
क० विचार करने लगीं, न जाने राजा किस प्रकार से होंगे, उनकी कोई खबर नहीं मिली, गुरु भगवान
से उन्होंने प्रार्थना की और भगवान ने रात्रि में राजा से स्वप्न में कहा-हे राजा ! उठ, तेरी रानी तुझको
याद करती है, अपने देश को चल। राजा प्रातःकाल उठा और मन में विचार करने लगा कि स्त्री जाति
खाने और पहिरने की संगिनी होती है पर भगवान की आज्ञा मानकर वह अपने नगर के लिए चलने को
तैयार हुआ। इससे पूर्व जब राजा परदेश चला गया था तो परदेश में दुखी रहने लगा था। प्रतिदिन जङ्गल
में से लकड़ी बीनकर लाता और उन्हें शहर में बेचकर अपने दुखी जीवन को बड़ी कठिनता से व्यतीत
करता था। एक दिन राजा दुखी हो अपनी पुरानी बातें याद करके रोने लगा। तब जङ्गल में से वृह-
स्पतिदेव एक साधू का रूप धारण कर आ गये और राजा के पास आकर बोले-हे लकड़हारे ! तुम इस
सुनसान जङ्गल में किस चिंता में बैठे हो ? मुझको बतलाओ यह सुन राजा के नेत्रों में जल भर आया